

SPIS TREŚCI

W co się bawić kiedy pada deszcz?

Gazetowy świat	4
Taneczne rytmy	9
Pada deszcz	15
Deszczowy dzień	21
Zabawy słowne	26

Mój przyjaciel miś

Czy miś to niedźwiedź?	30
Kołysanki dla misia	36
Małe i duże misie	40
Moja przytulanka	44
Misiowa przyjaźń	48

Domowe zwierzęta

Jakie zwierzęta mieszkają w domu?	52
Ryby mają głos	58
Kocie harce	63
Ptasia orkiestra	68
W żółtim tempie	73

Chcę być świętym Mikołajem

Witamy cię Mikołaju	76
Co mogę zrobić dla innych?	81
Prezenty, prezenty... ..	86
Śpiewamy dla Mikołaja	91
Święty, który pomaga	96

Dokarmiamy ptaki

Kto ćwierka za oknem?	99
Ptasia muzyka	105
Ptasie smakołyki	111
Skrzydłaci przyjaciele	115
Płasi obiad	119

Pada śnieg – święta tuż tuż

Zimowy czas	123
Śniegowe kule	127
Bałwankowy świat	132
Zimowe rytmy	137
Nadchodzą święta	142

Zbliżają się święta	
Świąteczne tradycje	145
Bóg się rodzi	149
Ozdoby choinkowe	155
Rozśpiewane święta	160
Świąteczne życzenia	164
 Witamy Nowy Rok	
Rok ma dwanaście miesięcy	167
Cztery pory roku	172
Czy pory roku powtarzają się?	177
Nasze urodziny	182
Noworoczne postanowienia	186
 Karnawał	
Bal u lalek	190
Wirujące serpentyny	195
Długie i krótkie	199
Karnawałowe tańce	203
Bal misiów i lalek	207
 Babcia i Dziadek	
Rodzice moich rodziców	211
Z babcią szybko mija czas	215
Kwiaty dla babci	220
Śpiewamy dla babci i dziadka	225
Spotkanie z dziadkami	228
 Życie w krainie lodu i śniegu	
Gdzie mieszkają eskimosi?	233
Czy znasz te zwierzęta?	237
Pingwiny na start	242
Wesołe pingwiny	248
Polarnicy	252
 Piosenki	 255

Proponowany rozkład zajęć tygodniowych z podziałem na główne aktywności

Dzień tygodnia	Rodzaj zajęć dydaktycznych	
Poniedziałek	Zajęcia rozwijające mowę i myślenie	Edukacja plastyczna
Wtorek	Zajęcia rozwijające mowę i myślenie	Edukacja muzyczna
Środa	Zajęcia rozwijające pojęcia matematyczne	Ćwiczenia gimnastyczne
Czwartek	Edukacja muzyczna	Edukacja plastyczna
Piątek	Zajęcia rozwijające mowę i myślenie	Ćwiczenia gimnastyczne

Objaśnienie symboli użytych w przewodniku

Zajęcia rozwijające mowę i myślenie

Zajęcia rozwijające pojęcia matematyczne

Edukacja muzyczna

Edukacja plastyczna

Ćwiczenia gimnastyczne

TEMAT KOMPLEKSOWY: W CO SIĘ BAWIĆ KIEDY PADA DESZCZ?

Dzień 1

Temat dnia: **GAZETOWY ŚWIAT**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania ustalonych zasad.

„Kolorowe paski” – ćwiczenia oddechowe.

„Wesołe gazety” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 11

**II „Domy” – wprowadzenie litery „y”, „Y” na podstawie wyrazu „domy”
– wprowadzenie drukowanej i pisanej litery „y”, „Y”.**

„Wracamy do domu” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Szare domy” – wycinanie i łączenie elementów z szarych gazet – doskonalenie techniki wycinania określonych kształtów.

„Oglądamy domy” – spacer – obserwacja domów znajdujących się w pobliżu przedszkola.

III „Wracamy do domu” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Wiadomości z gazety” – zabawa artykulacyjna.

Zabawy swobodne – wzajemne uznawanie praw do zabawy i do uczestnictwa w zabawie.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania ustalonych zasad.

„Kolorowe paski” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci otrzymują kolorowe gazety i wrywają z nich paski. Następnie dmuchają na gazetowe paski wprawiając je w ruch. Nabierają powietrze nosem, a wydychają je ustami starając się jak najdłużej utrzymać pasek w ruchu.

Karta pracy, cz. 2, s. 1.

Rysuj po śladzie płaszcz przeciwdeszczowy i kalosze.

„Wesołe gazety” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 11

„Marsz” – Dzieci maszerują po obwodzie koła w rytmie granym na bębnie i pobierają z podłogi po jednej gazetce, a następnie układają ją w dowolnym miejscu sali.

„Omiń gazetę” – Dzieci biegają, podskakują, maszerują po sali z omijaniem rozłożonych gazet.

„Spacer z gazetą” – Dzieci podnoszą z podłogi gazetę. Maszerują z nią wachlując się, trzymając nad głową, trzymając między kolanami.

„Skoki przez gazetę” – Dzieci składają gazetę na połowę, układają przed sobą na podłodze i wykonują przeskoki przez gazetę.

„Mam gazetę” – ćwiczenie logorytmiczne – Dzieci maszerują po obwodzie koła, wypowiadają rytmicznie tekst i wystukują rytm uderzając gazetą o dłoń.

Mam gazetę czarno – białą,
a w niej wiadomości.
Ilu na przyjęciu,
będzie dzisiaj gości.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

**Temat 1: „Domy” – wprowadzenie litery „y”, „Y”
na podstawie wyrazu „domy”.**

Cele:

- Wprowadzenie drukowanej i pisanej litery y, Y.
- Doskonalenie słuchu fonematycznego.
- Określenie głoski y jako samogłoski.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Adam i Ada” Doroty Kossakowskiej, tablica demonstracyjna z literą y, nakrywki białe, czerwone, niebieskie, wyraz domy, obrazek przedstawiający domy, plastelina, Karta pracy, cz. 2, s. 2

Przebieg:

„Adam i Ada” – słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej.

Adam i Ada znają się od dawna. Razem chodzą do przedszkola. Mieszkają też na tym samym osiedlu. Ich domy stoją obok siebie. Adam często odwiedza swoją koleżankę. Razem bawią się w ogrodzie lub budują z klocków. Ada ma bardzo duży zestaw klocków i można tworzyć z nich różne ciekawe rzeczy. Ostatnio Adam zbudował samochód. Samochody to jego pasja. W przyszłości chce zostać kierowcą rajdowym.

Rozmowa na temat opowiadania.

- Jak nazywają się dzieci występujące w opowiadaniu?
- Dokąd razem chodzą?
- Czy mieszkają daleko od siebie?
- Kogo Adam często odwiedza?
- Jakie zabawy organizują dzieci?
- Co Adam ostatnio zbudował?
- Kim chce zostać Adam w przyszłości?

Wyszukiwanie na ilustracji przedmiotów, których nazwy zawierają głoskę „y”.

Karta pracy, cz. 2, s. 2.

Dzieci oglądają ilustrację i wymieniają nazwy zawierające głoskę y: domy, dymy, kominy, chmury, krzewy, dachy.

Wyeksponowanie wyrazu podstawowego – „domy” oraz obrazka przedstawiającego domy.**Analiza i synteza słuchowa wyrazu „domy”.**

- Wybrzmiewanie sylab i głosek.
- Wypowiadanie sylab połączone z klaskaniem.
- Wypowiadanie kolejnych głosek wyrazu domy.
- Liczenie głosek w wyrazie domy.

Określenie położenia głoski odpowiadającej literze „y”.

- Podawanie wyrazów z głoską y w śródgłosie (byk, ryba, motyl), wygłosie (krowy, okulary, rowery).
- Określenie rodzaju głoski y (samogłoska).
- Wybrzmiewanie sylab w wyrazie domy połączone z tupaniem, uderzaniem o uda.

Analiza i synteza wzrokowa wyrazu „domy”.

- Budowanie modelu wyrazu domy z wykorzystaniem nakrywek czerwonych i niebieskich.
- Liczenie samogłosek i spółgłosek w wyrazie domy.

Prezentacja litery „y” drukowanej małej i wielkiej.

- Pokaz litery y z alfabetu demonstracyjnego.

Ułożenie z białych nakrywek wyrazu „domy”, a następnie zastąpienie literą „y” odpowiedniej nakrywki.

Demonstracja litery „y” pisanej małej i wielkiej – porównanie jej z literą drukowaną.

- Pokaz pisania litery y, Y bez liniatury – zwrócenie uwagi na kierunek pisania.
- Omówienie miejsca zapisu litery y małej i wielkiej w liniaturze.
- Analiza kształtu litery y, Y.
- Ćwiczenia ręki przygotowujące do pisania – zaciskanie pięści, prostowanie palców, naśladowanie gry na pianinie, klaskanie.
- Lepienie litery y pisanej małej i wielkiej z plasteliny.

Nauka pisania litery „y”, „Y”.

- Ćwiczenia w pisaniu litery y, Y palcem w powietrzu, na dywanie, na blacie stolika.

Ćwiczenia w czytaniu.

Karta pracy, cz. 2, s. 2.

Dzieci czytają tekst zawierający poznane litery.

„Wracamy do domu” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w dowolnym tempie. na sygnał – uderzanie gazetą w dłoń, biegną do rozłożonych na dywanie obręczy, które są ich domami. W jednym domu musi przebywać pięć osób.

Temat 2: „Szare domy” – wycinanie i łączenie elementów z szarych gazet.**Cele:**

- Doskonalenie techniki wycinania określonych kształtów.
- Rozwijanie inwencji twórczej.
- Rozwijanie koordynacji poszczególnych mięśni.

Środki dydaktyczne: gazety, klej, nożyczki, białe kartki, czarne mazaki

Przebieg:**„Wędrująca gazeta” – zabawa słowna.**

Dzieci siedzą w kole, słuchają muzyki i podają sobie gazetę. na przerwę w muzyce dziecko, które trzyma gazetę podaje wiadomość, którą można wyczytać w bajkowej gazecie np. Dzielny rycerz pokonał smoka. Księżniczka Zuzanna wychodzi za mąż za księcia Floriana.

Rozmowa na temat czasopism w oparciu o zgromadzone egzemplarze.

Dzieci oglądają różne gazety. Nauczyciel przeprowadza z dziećmi rozmowę na temat rodzaju gazet, dla kogo są przeznaczone, jakie informacje zawierają, co znajduje się w nich oprócz wiadomości, artykułów. Nauczyciel zwraca również uwagę na to w jaki sposób można wykorzystać gazety po przeczytaniu ich (wykonać prace plastyczne np. albumy z wyciętych ilustracji, użyć jako podkładki do prac plastycznych, sprzedać jako makulaturę).

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Tematem pracy będą szare domy. Dzieci wykonują następujące czynności:

- wycinają kształt domu z szarej gazety
- przyklejają wycięte elementy na białą kartkę A4
- dorysowują czarnym mazakiem brakujące elementy (okna, drzwi)

Samodzielna praca dzieci.**Sprzątnięcie stanowisk pracy.****Urządzenie wystawki prac.**

Dzieci układają swoje prace jedna za drugą na dywanie. Oglądają je porównując wielkość domów, ich kształt, ilość okien, wielkość drzwi.

„W moim domu mieszka...” – zabawa słowna.

Dzieci siedzą w kole, podają sobie piłkę, wypowiadają zdanie: W moim domu mieszka... – kończąc je według własnego pomysłu.

„Oglądamy domy” – spacer – obserwacja domów znajdujących się w pobliżu przedszkola.

POPOŁUDNIE

„Wracamy do domu” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 3.

Zaznacz w wyrazach litery y.

„Wiadomości z gazety” – zabawa artykulacyjna.

Pani Krysia przeczytała wczoraj w gazecie o pewnej papudze, która świetnie naśladowała głosy ludzi, zwierząt i pojazdów. W poniedziałek usłyszała wróbla i zaczęła ćwierkać tak jak on (*dzieci naśladowują głos wróbla: ćwir, ćwir, ćwir*). We wtorek jej ucho wyłapało dźwięki samochodu (*wrr, wrr, wrr*). Środa była pięk-

nym dniem. Papuga słuchała śpiewu piosenkarki i zachwycała się jej głosem (*la la la la la la*). We czwartek usłyszała pianie koguta i zaczęła pisać razem z nim (*ku ku ryku*). W piątek wieczorem coś ją przestraszyło. Okazało się, że to sowa rozmawiała ze swoją sąsiadką (*hu hu hu hu*). W sobotę ulicą jechał rowerzysta i zadzwonił dzwonkiem (*dzyń dzyń*). Papuga szybko powtórzyła dźwięk dzwonka (*dzyń dzyń*). A w niedzielę sąsiad Zenek głośno krzyczał: lecę do Afryki, lecę do Afryki. Papuga z radością zaskrzeczała: ja też lecę do Afryki. I poleciała. Pewnie teraz robi karierę w Afryce.

Zabawy swobodne – wzajemne uznawanie praw do zabawy i do uczestnictwa w zabawie.

Dzień 2

Temat dnia: TANECZNE RYTMY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do kontrolowania natężenia głosu podczas mówienia.

„Gazetowa bitwa” – zabawa zręcznościowa.

„Wesołe gazety” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 11

II „Stary parasol” – słuchanie opowiadania Doroty Kossakowskiej – rozpoznawanie i nazywanie emocji.

„Kraina radości, smutku, złości” – zabawa ruchowa z elementem przedstawiania emocji.

„Deszcz” – wprowadzenie piosenki – zapoznanie ze słowami i melodią piosenki.

„Jesienne niebo” – spacer – obserwacja chmur na niebie.

III „Gazetowa bitwa” – gra zręcznościowa.

„Idziemy do celu” – zabawa dydaktyczna.

Zabawy swobodne – rozwijanie umiejętności samodzielnego wyboru zabawy i zainteresowania się dowolną działalnością.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do kontrolowania natężenia głosu podczas mówienia.

„Gazetowa bitwa” – zabawa zręcznościowa.

Dzieci podzielone są na dwie grupy. Na środku sali leży rozciągnięta lina. Dzieci stoją po obu stronach liny w pewnej odległości od niej. Każde dziecko gniecie z gazety kulę. Na sygnał nauczyciela dzieci z obu grup przerzucają papierowe kule na stronę przeciwników. Wygrywa grupa, która przerzuci więcej kul na pole drużyny przeciwnej.

Karta pracy, cz. 2, s. 3.

Powiedz czy y to samogłoska, czy spółgłoska. Pokoloruj litery używając odpowiedniego koloru. Odczytaj wyrazy.

„Wesołe gazety” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 11

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Stary parasol” – słuchanie opowiadania Doroty Kossakowskiej.

Cele:

- Rozpoznawanie i nazywanie emocji.
- Zapoznanie z treścią opowiadania.
- Wdrażanie do formułowania poprawnych wypowiedzi.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Stary parasol” Doroty Kossakowskiej, różne rodzaje muzyki instrumentalnej

Przebieg:

Słuchanie opowiadania.

W pewnym domu, na najwyższej półce szafy leżał stary parasol. Widział niejedną deszcz. Często chronił domowników przed zimnymi kroplami spadającymi z chmur. Zabierano go do pracy, do sklepu, na spacer z psem. Odkąd w domu pojawił się nowy parasol, o starym parasolu zapomniano. Wszyscy zachwycali się nowym parasolem. Podziwiano jego wielkość i kolor. Stary parasol słuchał tego i było mu przykro, że nikt go już nie potrzebuje. Na deszczowe wyprawy zabierano nowy parasol. Aż pewnego dnia Kasia, wychodząc do szkoły spojrzała w okno i zobaczyła płynące po szybie strugi deszczu.

- Pada deszcz – powiedziała do mamy.
 - Zabierz ze sobą parasol – odpowiedziała mama. Stoi w przedpokoju.
- Kasia spojrzała na miejsce, gdzie zawsze stał parasol, ale nie było go tam.
- Mamo, nie ma parasola – powiedziała Kasia.
 - Kasiu, zapomniałam, że pożyczyłam go cioci, gdy była u nas ostatnim razem. Padał deszcz, a ona nie miała parasola. Zaproponowałam więc, aby wzięła nasz parasol.
 - I co ja teraz zrobię? – zmartwiła się Kasia.
 - Nie martw się – powiedziała mama. Wydaje mi się, że gdzieś w szafie leży nasz stary parasol.
 - Tak, tak leżę tutaj od wielu miesięcy i nikt o mnie nie pamięta – pomyślał parasol.

Mama wyjęła parasol z szafy i podała go Kasi.

- Jaki on jest piękny – powiedziała Kasia. Zawsze podobały mi się te kolorowe kwiatki. Dawno go nie zabierałam na deszcz, już zapomniałam, że go mamy. Myślę, że czas, aby przypomnieć sobie jak wygląda deszcz. Parasol był dumny, że wychodzi z Kasią do szkoły i że to właśnie on ochroni ją przed deszczem. Uwielbiał spływający po nim deszcz i muzykę, którą wystukiwały krople. I czuł, że znowu jest potrzebny. I to sprawiało mu największą radość.

Rozmowa w oparciu o wysłuchane opowiadanie.

- Gdzie leżał stary parasol?
- Przed czym chronił parasol?
- Dokąd zabierali go domownicy?
- Kiedy zapomniano o starym parasolu?
- Jak czuł się parasol, gdy wszyscy go zostawili?
- Co zobaczyła przez okno Kasia wychodząc do szkoły?
- Co stało się z nowym parasolem?
- Kto przypomniał sobie o starym parasolu?
- Co powiedziała Kasia, gdy mama wyjęła parasol z szafy?
- Jak czuł się parasol, gdy wyszedł z Kasią na deszcz?

„Jak się czujesz?” – rozpoznawanie i nazywanie emocji.

Zadaniem dziecka jest pokazanie jak czuje się, gdy:

- koledzy nie zapraszają cię do zabawy
- przychodzisz do przedszkola, a koledzy witają cię z radością
- zgubiłeś swój ulubiony breloczek
- dowiedziałeś się, że idziesz dzisiaj na basen
- twój przyjaciel jest chory
- dzisiaj odwiedza cię twoja ulubiona ciocia

„Kraina radości, smutku, złości” – zabawa ruchowa z elementem przedstawiania emocji.

Nauczyciel przygotowuje różne rodzaje muzyki, pasujące do sytuacji, w której przeżywamy radość, smutek, złość. W trzech miejscach sali umieszczone są kartki w trzech kolorach: czerwonym – oznaczającym krainę radości, fioletowym – oznaczającym krainę smutku i czarnym – oznaczającym krainę złości. Dzieci poruszają się po sali w różnych kierunkach. Nauczyciel mówi do jakiej krainy idą. Dzieci zatrzymują się przy odpowiedniej krainie i naśladują zachowanie ludzi. W krainie złości są obrażeni, tupią nogami, krzyczą. W krainie smutku płaczą, są smutni, nie odzywają się do siebie. W krainie radości uśmiechają się do siebie, witają się serdecznie. Po zakończeniu zabawy dzieci mówią, w której krainie czuły się najlepiej.

Temat 2: „Deszcz” – wprowadzenie piosenki.

Cele:

- Zapoznanie ze słowami i melodią piosenki.
- Doskonalenie umiejętności poruszania się zgodnie z rytmem melodii.
- Wyrabianie płynności ruchów poprzez zabawy ruchowe przy muzyce.

Środki dydaktyczne: piosenka „Deszcz” – muz. Mirosław Krysztopa, sł. Dorota Kossakowska, bębenek

Przebieg:

Ćwiczenie inhibicyjno – incytacyjne.

Dzieci tworzą pięcioosobowe grupy, zapamiętują kto jest w ich grupie. Poruszają się pojedynczo po sali w rytmie ćwierćnut granym na bębnie. Gdy pojawia się rytm punktowy do podskoków, odnajdują kolegów z grupy, tworzą koła i krążą dookoła podskokami. Gdy pojawi się akompaniament ósemkowy dzieci tworzą pięcioosobowe pociągi i poruszają się po sali w różnych kierunkach.

„Deszcz” – słuchanie piosenki.

I Deszcz pada dziś od rana,
już zmoczył cały świat.
Deszcz lubi wszystkie drzewa,
i nawet mały kwiat.

Ref: Kap, kap, plum, plum, kap, kap, plum, plum /2x
deszczowa brzmi muzyka.

Kap, kap, plum, plum, kap, kap, plum, plum /2x
za chmurą słońce znika.

II Deszczowe chmury płyną,
a słońce smacznie śpi.
Gdzieś pod kamieniem małym,
o deszczu mrówka śni.

Ref: Kap, kap...

III Dziś idę po kałużach,
podziwiam mokry świat.
Spoglądam w niebo szare,
bo deszczyk to mój brat.

Ref: Kap, kap...

Deszcz

♩ = 135

muz. Mirosław Krysztopa, sł. Dorota Kossakowska

Omówienie słów i melodii piosenki.

- Co zrobił deszcz?
- Kto lubi deszcz?
- Jak brzmi deszczowa muzyka?
- Co robi słońce, gdy pada deszcz?
- Co robi mrówka?
- Co można robić idąc po kałużach?
- Jakie jest niebo w czasie deszczu?

- Jak o deszczu mówi bohater piosenki?
- Czy piosenka jest wesoła, czy smutna?
- Czy piosenka jest szybka, czy wolna?
- Ile zwrotek ma piosenka?
- Jakie słowa naśladujące deszcz powtarzają się w refrenie?

Nauka słów refrenu.

Dzieci powtarzają słowa refrenu za nauczycielem, a następnie samodzielnie.

Ponowne słuchanie piosenki.

Dzieci kolejny raz słuchają piosenki, wspólnie śpiewając refren.

„Głośno – cicho” – zabawa ruchowo – słuchowa.

Gdy nauczyciel gra na tamburynie głośno, dzieci maszerują unosząc wysoko ręce w górę. Gdy gra cicho dzieci poruszają się do przodu w przysiadzie.

„Jesienne niebo” – spacer – obserwacja chmur na niebie.

POPOŁUDNIE

„Gazetowa bitwa” – gra zręcznościowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 4.

Narysuj przedmioty, których nazwy zawierają głoskę y. Dokończ szlaczki.

„Idziemy do celu” – zabawa dydaktyczna.

W dowolnym miejscu sali ukryta jest zabawka. Dzieci szukają zabawki poruszając się po sali według wskazówek nauczyciela: na prawo, na lewo, do przodu, do tyłu, naprzeciw.

Zabawy swobodne – rozwijanie umiejętności samodzielnego wyboru zabawy i zainteresowania się dowolną działalnością.

Dzień 3

Temat dnia: PADA DESZCZ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy dzieci – przestrzeganie ustalonych w grupie zasad bezpiecznej i zgodnej zabawy.

„Co schowano?” – zabawa dydaktyczna.

„Wesołe gazety” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 11

II „Zero” – wprowadzenie cyfry i liczby 0 – zapoznanie z cyfrą i liczbą 0.

„Wróbelki i Filemon” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Słońce świeci, deszczyk pada” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 11 – zapoznanie z zasadami nowej zabawy „Słońce świeci, deszczyk pada”.

„Wspólna zabawa” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania regulaminu bezpiecznego korzystania ze sprzętu terenowego.

III „Wróbelki i Filemon” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Wesołe rysowanki” – ćwiczenia grafomotoryczne.

Zabawy swobodne – wdrażanie do sprzątania po skończonej zabawie.

RANEK

Dowolne zabawy dzieci – przestrzeganie ustalonych w grupie zasad bezpiecznej i zgodnej zabawy.

„Co schowano?” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą w kole. na środku leżą różne zabawki. Jedno z dzieci zamyka oczy i odwraca się tyłem do koła. W tym czasie nauczyciel chowa jedną zabawkę. Zadaniem dziecka jest odgadnięcie, która zabawka została schowana i określenie jej wyglądu (wielkość, kolor).

Karta pracy, cz. 2, s. 5.

Ćwiczenia w pisaniu litery y po śladzie. Dzieci chętne ćwiczą pisanie litery w liniaturze bez wzoru.

„Wesołe gazety” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 11

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Zero” – wprowadzenie cyfry i liczby 0.

Cele:

- Zapoznanie z cyfrą i liczbą 0.
- Rozwijanie myślenia matematycznego.
- Doskonalenie umiejętności przeliczania w zakresie 5.

Środki dydaktyczne: sylwety sikorek, „Sikorki” – wiersz Doroty Kossakowskiej, plansza z cyfrą 0, „Jabłka”, „Koty”, „Wróbelki” – rymowanki Doroty Kossakowskiej, tamburyno, kartki A 4 z napisaną cyfrą 0, kredki, *Karta pracy*, cz. 2, s. 6

Przebieg:

Powstanie liczby 0.

Na tablicy wisi sylweta drzewa. na drzewie nauczyciel umieszcza 5 sikorek. Mówi wiersz „Sikorki” D. Kossakowskiej z jednoczesnym zdejmowaniem sylwet sikorek zgodnie z treścią wiersza.

Pięć sikorek przyleciało,
i na dębie siedzą.
Robią znów naradę,
kogo dziś odwiedzą.
Pierwsza bardzo się spieszyła
i już poleciała.
Bo od pani wróbelkowej
zaproszenie miała.
Już następna się szykuje,
leci gdzieś na pole.
Myśli sobie sikoreczka:
„Jakieś ziarna zbiorę”.
A kolejna sikoreczka
przypomniata właśnie,
że powinna szybko lecieć,
zanim ciocia zaśnie.
Z tych co jeszcze pozostały,
jedna zaraz leci.
Obiecała dzięciołowej,

popilnować dzieci.
Gdy sikorka Klementyna
sama już została,
poleciała na polanę,
którą dobrze znała.
Pięć sikorek było.
Dużo to, czy mało?
Wszystkie odleciały.
A ile zostało?

Rozmowa z dziećmi na temat wiersza.

- Ile sikorek siedziało na dębie?
- Dokąd spieszyła się pierwsza sikorka?
- Gdzie leciała następna sikorka?
- Co sikorka chciała zebrać na polu?
- Do kogo wybierała się kolejna sikoreczka?
- Co sikorka obiecała pani dzięciółowej?
- Dokąd poleciała sikorka Klementyna?
- Ile sikorek zostało na dębie, gdy wszystkie odleciały?

Demonstracja planszy z cyfrą zero.

Nauczyciel pokazuje dzieciom planszę z cyfrą 0 i umieszcza ją na tablicy.

Demonstracja sposobu pisania cyfry 0.

Nauczyciel pokazuje sposób pisania cyfry 0. Dzieci mówią do czego cyfra 0 jest podobna. Następnie piszą cyfrę 0 w powietrzu, na dywanie, na plecach kolegi lub koleżanki.

Przedstawienie liczby 0 w aspekcie kardynalnym.

Dzieci słuchają rymowanek „Jabłka”, „Koty”, „Wróbelki” czytanych przez nauczyciela.

„Jabłka”

Na starej jabłoni
pięć jabłek wisało.
Wszystkie jabłka spadły.
Ile ich zostało?

„Koty”

Trzy koty siedziały na płocie

i cicho mruczały „mruczanki”.
A kiedy psa zobaczyły,
wszystkie uciekły do Hanki.

„Wróbelki”

Cztery wróbelki siedzą w karmniku
i ziarna smaczne zjadają.
Gdy kot Filemon cicho się skrada,
to wszystkie uciekają.

Rozmowa z dziećmi na temat rymowanek.

- Ile jabłek rośło na starej jabłoni?
- Ile jabłek zostało, gdy wszystkie spadły?
- Ile kotów siedziało na płocie?
- Co robiły koty siedząc na płocie?
- Ile kotów zostało na płocie, gdy wszystkie uciekły do Hanki?
- Ile wróbelków siedzi w karmniku?
- Co wróble robią w karmniku?
- Kto skradał się do karmnika?
- Ile wróbelków zostało w karmniku, gdy wszystkie uciekły?

„Wróbelki i Filemon” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Wszystkie dzieci są wróbelkami. Poruszają się po sali w rytmie granym na tamburynie, naśladując zbieranie ziaren. na hasło „Filemon” biegną w wyznaczone miejsce sali.

„Co powstanie z cyfry 0” – ćwiczenia graficzne.

Każde dziecko otrzymuje kartkę A4 z napisaną cyfrą 0. Zadaniem dzieci jest dorysowanie dowolnych elementów, aby powstał rysunek przedstawiający zwierzę, przedmiot itp.

Ćwiczenia w pisaniu cyfry 0 po śladzie i samodzielnie. Karta pracy, cz. 2, s. 6.

Temat 2: „Słońce świeci, deszczyk pada” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 11.

Cele:

- Zapoznanie z zasadami nowej zabawy „Słońce świeci, deszczyk pada”.
- Kształtowanie umiejętności współpracy w parach.
- Ćwiczenia przeciwdziałające płaskostopiu.

Forma: Ćwiczenia kształtujące prawidłowe wysklepienie stopy.

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa orientacyjno – porządkowa „Słońce świeci, deszczyk pada”.

Dzieci na hasło nauczyciela „słońce świeci” przemieszczają się po sali w dowolny sposób. na hasło „deszczyk pada” zatrzymują się w miejscu w postawie na „baczność”. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

3. Część główna:

Dzieci w rozsypce w leżeniu tyłem na podłodze z ramionami wyciągniętymi w górę do sufitu reagują na hasła podawane przez nauczyciela. Ręce dzieci zamieniają się w wycieraczki w aucie.

Hasła:

- pada kapuśniaczek (ręce pracują powoli)
- ulewa (ręce pracują szybciej)
- oberwanie chmury (ręce pracują najszybciej jak się da)
- ćwiczenie jak wyżej tylko unosimy nogi do pionu i teraz pracują nóżki,

Zabawa ożywiająca „Literki”.

Dzieci biegają po sali we wspieraniu na palcach, nauczyciel podaje literkę, a dzieci muszą przyjąć odpowiednią pozycję odwzorowując ją.

T – postawa zasadnicza z ramionami w bok,

C – ramiona w górę i lekkie pochylenie tułowia w przód,

O – przysiad skulony,

Y – postawa zasadnicza, ramiona w górę w bok,

X – rozkrok obunóż, ramiona w górę w bok,

- Dzieci siadają w siadzie rozkrocznym. Nauczyciel podaje hasła „piąsteczki”, wówczas dzieci zaciskają palce u stóp. Kolejne hasło „wachlarzyk”, wówczas dzieci rozszerzają paluszki stóp tworząc wachlarzyk.

- W postawie stojącej prawa stopa zamienia się w gąsienicę i przesuwana się do przodu. Po kilku ruchach to samo ćwiczenie wykonuje lewa stopa. Powtarzamy 5-6 razy.

- W postawie stojącej wykonujemy kołyskę, raz przemieszczamy ciężar ciała na palce stóp, a następnie na pięty. Powtarzamy ćwiczenie kilkakrotnie.

4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym, ramiona w bok, przedramiona w górę ugię-

te, dłonie zaciśnięte tylko palec wskazujący wyprostowany. Dzieci odwracają głowę raz w prawą stronę dmuchając na palec wskazujący prawej ręki, raz w lewą stronę. Ćwiczenie powtarzamy 6 razy.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Wspólna zabawa” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania regulaminu bezpiecznego korzystania ze sprzętu terenowego.

POPOŁUDNIE

„Wróbelki i Filemon” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Wesołe rysowanki” – ćwiczenia grafomotoryczne.

Dzieci otrzymują kartki z różnymi figurami geometrycznymi i dorysowują do nich dowolne elementy literopodobne.

Karta pracy, cz. 2, s. 7.

W zielonej pętli narysuj 6 kropli deszczu, a w czerwonej 0 kropelek. Pokoloruj pola z cyfrą 0.

Zabawy swobodne – wdrażanie do sprzątania o skończonej zabawie.

Dzień 4

Temat dnia: DESZCZOWY DZIEŃ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – zwrócenie uwagi na nie podnoszenie głosu podczas zabawy.

„Jesienne nastroje” – zabawa przy muzyce.

„Wesołe gazety” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 11

II „Deszczowa muzyka” – instrumentacja wiersza – rozwijanie wyobraźni.

„Słoneczny dzień – deszczowy dzień” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Spacer w deszczu” – rysowanie kredkami pastelowymi na papierze ściernym – rozwijanie inwencji twórczej.

Zabawy na placu przedszkolnym – zwrócenie uwagi na bezpieczne korzystanie ze sprzętu stałego.

III „Przynieś kropelkę” – zabawa bieżna.

„Co słyszysz na początku” – ćwiczenie słuchu fonematycznego.

Zabawy dowolne – wdrażanie do korzystania z zabawek zgodnie z przyjętym regulaminem.

RANEK

Zabawy swobodne – zwrócenie uwagi na nie podnoszenie głosu podczas zabawy.

„Jesienne nastroje” – zabawa przy muzyce.

Dzieci interpretują muzykę taneczną dowolnym ruchem ciała.

Karta pracy, cz. 2, s. 7.

Policz i wpisz odpowiednią cyfrę.

„Wesołe gazety” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 11

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Deszczowa muzyka”
– instrumentacja wiersza.

Cele:

- Rozwijanie wyobraźni.
- Doskonalenie umiejętności grania na instrumentach perkusyjnych.
- Doskonalenie poczucia rytmu.

Środki dydaktyczne: instrumenty perkusyjne (grzechotka, kołatka, tamburyno, trójkąt, bębenek, janczary, wiersz „Deszczowa muzyka” – Doroty Kossakowskiej, rymowanka „Deszcz” Doroty Kossakowskiej)

Przebieg:

„Kropelki” – ćwiczenia rytmiczne.

Nauczyciel rozkłada na podłodze kropelki wycięte z niebieskiego brystolu. Kropelki są ułożone w dowolnym rytmie. Dzieci klaszcząc odtwarzają rytm przedstawiony za pomocą umownych znaków graficznych.

Rytmizacja rymowanki „Deszcz” – D. Kossakowskiej.

Dzieci powtarzają rymowankę w rytmie zaproponowanym przez nauczyciela, a następnie prezentują własne pomysły.

Pada deszcz, pada deszcz
O szyby uderza.
A kropelka jedna, druga
Do jeziora zmierza.

Przypomnienie nazw i brzmienia wybranych instrumentów perkusyjnych.
trójkąt, tamburyno, bębenek, grzechotka, kołatka, janczary

„Deszczowa muzyka” – słuchanie wiersza D. Kossakowskiej.

Deszcz od rana pada,
leje się strużkami.
Na wszystkich chodnikach,
woda pod nogami.
Dzwoni w szyby okien,

stuka w parapety.
 Zmoczył dwa sweterki,
 i cztery skarpety.
 Granie kropelkowe,
 wkoło się roznosi.
 A malutka muszka,
 o słoneczko prosi.

Omówienie treści wiersza.

- Co robi deszcz?
- (pada, leje, dzwoni, stuka, moczy, gra)
- Co tworzy się podczas deszczu na chodnikach?
- O co prosi malutka muszka?

„Słoneczny dzień – deszczowy dzień” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci biegają po sali w rytmie tamburyna. na hasło „słoneczny dzień” – dobierają się w pary i spacerują po sali. na hasło „deszczowy dzień” – zatrzymują się i trzymają nad głową splecione ręce – tworzą parasole.

Instrumentacja wiersza.

Deszcz od rana pada, leje się strużkami – grzechotka
Na wszystkich chodnikach , woda pod nogami – tamburyno
Dzwoni w szyby okien – trójkąty
Stuka w parapety – bębenek
Zmoczył dwa sweterki – janczary
I cztery skarpety – janczary
Granie kropelkowe, wkoło się roznosi – grzechotki, janczary, trójkąty
A malutka muszka – kołatka
O słoneczko prosi – naśladowanie muchy bzzzz

Instrumentację wiersza powtarzamy tyle razy, aby wszystkie dzieci miały możliwość zagrania na instrumentach.

Temat 2: „Spacer w deszczu” – rysowanie kredkami pastelowymi na papierze ściernym.

Cele:

- Zapoznanie z nową techniką plastyczną.
- Rozwijanie inwencji twórczej.
- Doskonalenie umiejętności skupienia uwagi.

Środki dydaktyczne: kredki pastelowe olejne, papier ścierny, ilustracje przedstawiające deszczową pogodę

Przebieg:

„Czy to deszcz?” – zabawa ortofoniczna.

Ćwiczenie narządów artykulacyjnych na zgłoskach: klap, szu, pac, stuk, plum.

Rozmowa na temat deszczowej pogody.

- Do czego potrzebny jest deszcz?
- Jak wygląda świat podczas deszczu?
- Jak ubieramy się, gdy idziemy na deszczowy spacer?

Oglądanie ilustracji przedstawiających deszczową pogodę.

Dzieci wypowiadają się na temat deszczowej pogody. Mówią jak wygląda przyroda podczas deszczu.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Tematem pracy będzie przedstawienie osób spacerujących podczas deszczu. Dzieci wykonują pracę kredkami pastelowymi na papierze ściernym.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Omówienie i ocena prac.

Dzieci wypowiadają się na temat swoich prac, mówią co na nich przedstawiły. Następnie wskazują te elementy w pracach kolegów, które podobają się im najbardziej.

„Kałuże” – ćwiczenie logorytmiczne.

Lubię deszczowe kałuże

małe, średnie i duże.

Lubię, gdy krople spadają

stukając kap, kap, kap.

Dzieci maszerują po sali w różnych kierunkach mówiąc tekst rymowanki. na słowa „małe, średnie i duże” pokazują odpowiednią wielkość. na słowa „kap, kap, kap” – stukają palcami o podłogę.

„Przynieś kropelkę” – zabawa bieżna.

Dzieci podzielone są na kilkusobowe grupy. Nauczyciel wyznacza linię biegu.

Każda grupa biegnie oddzielnie. Dzieci ustawione są na linii biegu obok siebie. Po drugiej stronie sali leżą wycięte z papieru kropki. na hasło „przynies kropelkę”, dzieci biegną i przynoszą kropelki nauczycielowi.

Zabawy na placu przedszkolnym – zwrócenie uwagi na bezpieczne korzystanie ze sprzętu stałego.

POPOŁUDNIE

„Przynies kropelkę” – zabawa bieżna.

Karta pracy, cz. 2, s. 8.

Popatrz uważnie na obrazki. Poszukaj 8 elementów, którymi się różnią.

„Co słyszysz na początku” – ćwiczenie słuchu fonematycznego.

Nauczyciel wymienia różne słowa. Zadaniem dzieci jest ustalenie jaką głoskę słyszeć na początku.

Zabawy dowolne – wdrażanie do korzystania z zabawek zgodnie z przyjętym regulaminem.

Dzień 5

Temat dnia: ZABAWY SŁOWNE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

„Co to?” – rozwiązywanie zagadek słownych A. Olędzkiej.

„Wesołe gazety” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 11

II „Listopad” – nauka na pamięć wiersza Doroty Kossakowskiej – utrwalenie wiadomości na temat jesiennej pogody.

„Szukamy pary” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Słońce świeci, deszczyk pada” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 11 – zapoznanie z zasadami nowej zabawy „Słońce świeci, deszczyk pada”.

„Szukamy słońca” – spacer – obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie jesienią.

III „Szukamy pary” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Listopadowe rytmy” – zabawa matematyczna.

Dowolne zabawy dzieci – zachęcanie dzieci do współdziałania w zabawie.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

„Co to?” – rozwiązywanie zagadek słownych A. Olędzkiej.

W letni dzień mocno świeci w górze gorące

(słońce)

Kiedy z nieba kapie, na ziemi robią się duże

(kałuże)

Leci z komina dym bury, ma taki kolor jak deszczowe

(chmury)

W deszcz na spacer się wybieram, więc parasol ze sobą

(zabieram)

Wróbel kąpie się w kałuży, czyścioch z niego

(duży)

Karta pracy, cz. 2, s. 8.

Pokoloruj według wzoru.

„Wesołe gazety” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 11

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Listopad” – nauka na pamięć wiersza
Doroty Kossakowskiej.

Cele:

- Utrwalenie wiadomości na temat jesiennej pogody.
- Rozwijanie pamięci.
- Zachęcanie do publicznych występów przed kolegami.

Środki dydaktyczne: wiersz „Listopad” Doroty Kossakowskiej, *Wyprawka*, s. 11, ilustracje do wiersza (wykonane przez dzieci lub nauczyciela), dowolna muzyka taneczna

Przebieg:

Swobodne wypowiedzi dzieci na temat aktualnej pory roku.

Słuchanie wiersza „Listopad”.

Pan Listopad idzie do nas,
worek duży trzyma.
Płaszcz podarty, buty stare,
oraz groźna mina.

- Co nam niesiesz Listopadzie?
- Deszcz i ciemne chmury.
Wiatr co liście kolorowe,
podnosi do góry.

Chłody z rana i wieczorem,
coraz krótsze dni.
Oraz jeża, który w liściach,
zagrzebany śpi.

Omówienie treści wiersza.

- Jak nazywa się miesiąc, który do nas przyszedł?
- Jak wyglądał pan Listopad?
- Co przyniósł nam Listopad?

Ponowne słuchanie wiersza z wykorzystaniem ilustracji.

Nauczyciel ponownie recytuje wiersz z jednoczesną prezentacją ilustracji odnoszących się do treści wiersza.

Recytacja ze zmianą natężenia głosu.

Dzieci wspólnie z nauczycielem wypowiadają tekst cicho, głośno, szeptem.

„Listopadowy wiatr” – improwizacja ruchowa do muzyki tanecznej.**Recytacja wiersza z podziałem na role.**

Dzieci podzielone są na trzy grupy.

Recytuje I grupa

Pan Listopad idzie do nas,
worek duży trzyma.
Płaszcz podarty, buty stare
oraz groźna mina.

Recytuje nauczyciel

- Co nam niesiesz Listopadzie?

Recytuje II grupa

- Deszcz i ciemne chmury.
Wiatr co liście kolorowe,
podnosi do góry.

Recytuje III grupa

Chłody z rana i wieczorem,
coraz krótsze dni.
Oraz jeża, który w liściach,
zagrzebany śpi.

Układanie puzzli.

Wyprawka, s. 11 – Wytnij puzzle i ułóż je w całość, a następnie przyklej na kartce. Opowiedz o jesiennych zabawach.

„Szukamy pary” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci podzielone są na dwie grupy. Każda grupa otrzymuje inny kolor szarf. Dzieci poruszają się po sali w dowolnym kierunku. Na hasło „szukaj pary” – dobierają się w pary według kolorów szarf.

Temat 2: „Słońce świeci, deszczyk pada” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 11.

Cele:

- Zapoznanie z zasadami nowej zabawy „Słońce świeci, deszczyk pada”.
- Kształtowanie umiejętności współpracy w parach.
- Ćwiczenia przeciwdziałające płaskostopiu.

„Szukamy słońca” – spacer – obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie jesienią.

POPOŁUDNIE

„Szukamy pary” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Listopadowe rytmy” – zabawa matematyczna.

Dzieci mają do dyspozycji sylwety liści, kasztanów, żółędzi. Układają rytm zgodnie z poleceniem nauczyciela, a następnie rytmy zaproponowane przez dzieci.

Karta pracy, cz. 2, s. 9.

Które okienka pasują do nazwy obrazka. Doprowadź rysunki do odpowiednich okienek. Pola z literą y pokoloruj na czerwono.

Dowolne zabawy dzieci – zachęcanie dzieci do współdziałania w zabawie.

TEMAT KOMPLEKSOWY: MÓJ PRZYJACIEL MIŚ

Dzień 1

Temat dnia: **CZY MIŚ TO NIEDŹWIEDŹ?**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do porządkowania sali po skończonej zabawie.

„Mruczanki misia” – zabawa ortofoniczna.

„Misiowe gimnastyka” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 12

II „Lalki Oli” – wprowadzenie litery „l”, „L” na podstawie wyrazu „lalka” – w prowadzenie drukowanej i pisanej litery l, L.

„Pokonuję przeszkody” – zabawa z elementem równowagi.

„Gawra niedźwiedzia brunatnego” – collage.

„Jesienna wyprawa” – spacer – dostosowanie ubioru do panujących warunków atmosferycznych.

III „Pokonuję przeszkody” – zabawa z elementem równowagi.

„Gdzie jest miś” – zabawa dydaktyczna.

Zabawy swobodne – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do porządkowania sali po skończonej zabawie.

„Układamy rymy” – ćwiczenia słownikowe.

Ćwiczenie polega na szukaniu słów rymujących się: np. miś – Krzyś, konie – słonie, mewa – drzewa, Kasia – Stasia, pieski – niebieski, gazeta – rakietą, krata – mata, soki – skoki

„Mruczanki misia” – zabawa ortofoniczna.

Miś Pafnucy to wielki śpioch. Lubi wylegiwać się w swojej gawrze i głośno mruścić: mru, mru, mru (*dzieci powtarzają: mru, mru, mru*). Mama budzi go wołając: stuk, puk, stuk, puk, wstawaj misiu (*dzieci powtarzają stuk, puk, stuk, puk, wstawaj misiu*). A miś przeciąga się i mówi: aaa, ooo, aaa, ooo (*dzieci powtarzają aaa, aaa, ooo, ooo*) i dalej śpi. Chyba śni mu się pyszny miodek: mniam, mniam, mniam (*dzieci powtarzają mniam, mniam, mniam*). Możesz spać misiu aż do wiosny. Zaśpiewamy ci kołysankę aaa, aaa, aaa (*dzieci powtarzają aaa, aaa, aaa*)

„Misiowe gimnastyka” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 12

„Misie i laleczki” – Nauczyciel wystukuje na tamburynie dowolny rytm. Gdy głośno – dzieci naśladują misie, chodzą po sali i głośno tupią. Gdy melodia grana jest cicho, są laleczkami i chodzą na palcach.

„Miś z chorą łapką” – Dzieci wykonują przysiad podparty jedną wyprostowaną nogę wznosząc do góry. Dzieci – misie poruszają się na czworakach, wspierając się na dłoniach i jednej nodze. Po kilku ruchach dzieci odpoczywają siedząc w siadzie skrzyżnym. Następnie powtarzają ćwiczenie unosząc drugą nogę do góry.

„Toczmy baryłkę miodu” – Dzieci dobierają się parami i siadają naprzeciwko siebie. Każda para ma małą piłkę i przetacza ją do siebie.

„Miś wchodzi na drzewo” – na hasło: „miś wchodzi na drzewo” – dzieci wspinają się na palce i unoszą ręce do góry. na hasło: „miś schodzi z drzewa” – dzieci wykonują przysiad podparty.

Marsz po obwodzie koła z równoczesnym śpiewaniem rymowanki na melodię „Mam chusteczkę haftowaną”.

Misiu mały, misiu mały, misiu baw się z nami.

My piosenek dużo znamy, ciebie zapraszamy.

Zosia z tobą chce zatańczyć, a zaśpiewa Janek.

Karol tobie przygotował miodu dużo dzbanek.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Lalki Oli” – wprowadzenie litery „l”, „L” na podstawie wyrazu „lalka”.

Cele:

- Wprowadzenie drukowanej i pisanej litery l, L.
- Doskonalenie słuchu fonematycznego.
- Usprawnianie grafomotoryki.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Lalki Oli” Doroty Kossakowskiej, tablica demonstracyjna z literą l, nakrywki białe, czerwone i niebieskie, plastelina, podkładka do plasteliny, szary papier, pędzle, farby plakatowe, *Karta pracy*, cz. 2, s. 10

Przebieg:

„Lalki Oli” – słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej.

Ola ma trzy ulubione lalki. Lidkę, która ma jasne włosy, Lilkę, której Ola robi kucyki i Walerkę. Dzisiaj Ola wybrała się z lalkami na spacer do lasu. Zabrała ze sobą koc i lupę. Chce obserwować przyrodę. Dokładnie przyjrzeć się małym mrówkom i biedronkom. Ola rozłożyła koc pod drzewem i wspólnie z lalkami odpoczywa. Za krzakiem stoi lis i zastanawia się, kim są goście, którzy odwiedzili las. Podobają mu się lalki, a szczególnie Walerka. Może kiedyś zaprzyjaźni się z nimi?

Rozmowa na temat opowiadania.

- Ile ulubionych lalek ma Ola?
- Jakie włosy ma Lidka?
- Jak wygląda Lilka?
- Dokąd wybrała się Ola?
- Co Ola zabrała ze sobą?
- Co Ola chce obserwować?
- Komu Ola chce się dokładnie przyjrzeć?
- Gdzie Ola rozłożyła koc?
- Co robi Ola wspólnie z lalkami?
- Kto stoi za krzakiem?
- Która lalka podoba się lisowi najbardziej?
- O czym myśli lis?

Wyszukiwanie na ilustracji przedmiotów, których nazwy zawierają głoskę „l”.

Karta pracy, cz. 2, s. 10.

Dzieci oglądają ilustrację i wymieniają nazwy zawierające głoskę l:
las, motyl, lalka, lis, lupa, lód, loki, liście.

Wyeksponowanie wyrazu podstawowego „lalka” oraz obrazka, przedstawiającego lalkę.

Analiza i synteza słuchowa wyrazu „lalka”.

- Wypowiadanie całego wyrazu, kolejnych sylab i głosek w wyrazie lalka.
- Wypowiadanie sylab połączone z klaskaniem.
- Wypowiadanie kolejnych głosek wyrazu lalka.
- Liczenie głosek w wyrazie lalka.

Określanie położenia głoski odpowiadającej literze „l”.

- Podawanie wyrazów zawierających głoskę l w nagłosie (lampa, lody, lupa), śródgłosie (seler, kalka, pilnik), wygłosie (bal, pal, motyl).
- Określenie rodzaju głoski l (spółgłoska).
- Wybrzmiewanie sylab w wyrazie lalka połączone z tupaniem, uderzaniem o uda.

Analiza i synteza wzrokowa wyrazu „lalka”.

- Ułożenie modelu wyrazu lalka z wykorzystaniem nakrywek czerwonych i niebieskich.
- Liczenie samogłosek i spółgłosek w wyrazie lalka.

Prezentacja litery l drukowanej małej i wielkiej.

- Pokaz litery l z alfabetu demonstracyjnego.
- Podawanie imion dzieci z grupy zawierających głoskę l.

Ułożenie z białych nakrywek schematu wyrazu „lalka”, a następnie zastąpienie literą „l” odpowiedniej nakrywki.

Demonstracja litery „l” pisanej małej i wielkiej – porównanie jej z literą drukowaną.

- Pokaz pisania litery l, L bez liniatury.
- Omówienie miejsca zapisu litery l, L w liniaturze.
- Analiza kształtu litery l, L.
- Ćwiczenia usprawniające rękę (klaskanie, zaciskanie dłoni, naśladowanie gry na pianinie).
- Formowanie kształtu litery l z plasteliny.

Nauka pisania litery l, L

- Ćwiczenia w pisaniu palcem w powietrzu, na dywanie.
- Malowanie litery l, L na szarym papierze.

Karta pracy, cz. 2, s. 11.

Zaznacz w wyrazach litery l, L.

„Usypiamy lalki” – ćwiczenia artykulacyjne.

Dzieci ćwiczą narządy mowy na sylabach: la, la, la, li, li, li, luli, luli, luli.

„Pokonuję przeszkody” – zabawa z elementem równowagi.

Dzieci maszerują pokonując rozłożone na podłodze przeszkody: mur ułożony z klocków, woreczki, lina, obręcz.

Temat 2: „Gawra niedźwiedzia brunatnego” – collage.

Cele:

- Usprawnianie funkcji językowych.
- Doskonalenie sprawności manualnej.
- Wzbogacanie wiedzy na temat życia niedźwiedzi.

Środki dydaktyczne: zagadka Agnieszki Olędzkiej, kartka biała i brązowa, pastele olejne, plastelina, nożyczki, klej

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki.

Jest ogromny i brązowy,
chętnie miodek zjada.
Latem chodzi gdzieś po lesie,
zimą w sen zapada. (niedźwiedź)

Swobodne wypowiedzi na temat warunków życia niedźwiedzia brunatnego.

Informacje o niedźwiedziu brunatnym:

- Sierść niedźwiedzia brunatnego ma barwę ciemnobrązową, choć niektóre jego podgatunki mogą mieć futro jaśniejsze.
- Masa ciała poszczególnych osobników waha się między 200 a 780 kg.
- Niedźwiedzica wydaje na świat dwoje-troje młodych niedźwiadków.
- Niedźwiedź brunatny jest wszystkożerny. Żywi się: nasionami (żołędzie, orzechy), grzybami, ślimakami, dżdżownicami, jajami ptaków, ptakami, żabami, rybami, jagodami, miodem dzikich pszczół, a w przypadku braku innego pożywienia także trawą.
- Jest wspaniałym łowcą ryb. z łatwością łapie je w potokach.
- Dobrze pływa i wspina się po drzewach.
- Niedźwiedź brunatny posiada duże, masywne ciało. Ma bardzo silne łapy i potężne pazury.
- Gdy coś zobaczy staje na dwóch tylnych łapach.
- Słabo widzi w ciemnościach.
- Ma doskonały węch i bardzo dobry słuch.
- Występuje w lasach górskich (Tatry, Bieszczady).
- Niedźwiedź brunatny żyje samotnie.
- Niedźwiedź brunatny jest chroniony na obszarze całej Polski.
- Niedźwiedź brunatny zapada w sen zimowy. na zimę przygotowuje sobie legowisko zwane gawrą. Przebywa w nim od końca listopada do końca lutego.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Zadaniem dzieci będzie przedstawienie niedźwiedzia siedzącego w gawrze.

Należy wykonać następujące czynności:

- wyciąć z brązowego papieru głowę i uszy niedźwiedzia,
- przykleić wycięte elementy na kartce,
- narysować na głowie niedźwiedzia oczy, nos, buzię,
- wokół głowy niedźwiedzia narysować kontur jaskini i pokolorować ją na czarno,
- wokół gawry przykleić kamienie – kulki zrobione z brązowej i czarnej bibuły,
- dorysować krajobraz (drzewa, krzewy, chmury).

Indywidualna praca dzieci.**Sprzątnięcie stanowisk pracy.****Prezentacja prac.**

Dzieci opowiadają o swoim niedźwiedziu, a następnie mówią co w pracach innych dzieci podoba się im najbardziej.

„Niedźwiedź szuka drzewa” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci podzielone są na dwie grupy. Jedna grupa to niedźwiedzie, druga to drzewa. Drzewa stoją w miejscu, a niedźwiedzie poruszają się po sali na czworakach. Gdy usłyszą hasło: „niedźwiedź szuka drzewa” – stoją za dzieckiem, które jest drzewem. Po kilku powtórzeniach następuje zamiana ról.

„Jesienna wyprawa” – spacer – dostosowanie ubioru do panujących warunków atmosferycznych.**POPOŁUDNIE****„Pokonuję przeszkody” – zabawa z elementem równowagi.****„Gdzie jest miś” – zabawa dydaktyczna.**

Dzieci siedzą przed krzesłkami. Każde z nich ma misia. Nauczyciel określa położenie misia: pod, nad, obok, na, z prawej strony, z lewej strony, a dzieci umieszczają misia w odpowiednim miejscu, zgodnie z instrukcją nauczyciela.

Karta pracy, cz. 2, s. 11.

Powiedz czy l to samogłoska, czy spółgłoska. Pokoloruj litery używając odpowiedniego koloru. Przeczytaj jak nazywają się lalki Lenki. Powiedz jak wyglądają.

Zabawy swobodne – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce.

Dzień 2

Temat dnia: KOŁYSANKI DLA MISIA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy dzieci – wzajemne uznawanie praw do zabawy i do uczestnictwa w zabawie.

„Jakie misie znasz?” – oglądanie książek.

„Misiowe gimnastyka” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 12

II „Skąd wziął się pluszowy miś?” – rozmowa w oparciu o ilustracje i opowiadanie nauczyciela – zapoznanie z historią powstania pluszowego misia.

„Niedźwiedź szuka drzewa” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Taniec z misiem” – improwizacja ruchowa do muzyki tanecznej.

„Sprawne przedszkolaki” – spacer – doskonalenie umiejętności chodzenia w parach i reagowania na polecenia nauczyciela.

III „Niedźwiedź szuka drzewa” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Misie przygotowują się do zimowego snu” – zabawa artykulacyjna.

Zabawy swobodne – zachęcanie dzieci do wspólnej zabawy.

RANEK

Dowolne zabawy dzieci – wzajemne uznawanie praw do zabawy i do uczestnictwa w zabawie.

„Jakie misie znasz?” – oglądanie książek.

Dzieci oglądają zgromadzone książki, czasopisma o misiach. Wymieniają imiona misiów, ustalają z jakich bajek pochodzą misie, porównują ich wygląd, podają cechy charakteru poszczególnych misiów.

Karta pracy, cz. 2, s. 12.

Narysuj przedmioty, których nazwy rozpoczynają się na głoskę I. Dokończ szlaczki.

„Misiowe gimnastyka” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 12

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Skąd wziął się pluszowy miś?”

– rozmowa w oparciu o ilustracje i opowiadanie nauczyciela.

Cele:

- Zapoznanie z historią powstania pluszowego misia.
- Rozwijanie zainteresowania literaturą dziecięcą.
- Wdrażanie do poszanowania zabawek.

Środki dydaktyczne: ilustracje pluszowych misiów, zagadka A. Olędzkiej, ilustracje misiów pocięte na części, kartki A3, klej, misie przyniesione przez dzieci

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki.

Jestem duży, albo mały,
miękki, bardzo miły.
Lalki – moje przyjaciółki,
dziś na miód mnie zaprosiły. (miś)

„Historia misia” – słuchanie opowiadania nauczyciela.

Historia pluszowego misia rozpoczyna się bardzo dawno temu w Stanach Zjednoczonych. Prezydent Theodore Roosevelt wybrał się na polowanie. Myśliwi zobaczyli małego niedźwiedzia i chcieli go zastrzelić. Prezydent powstrzymał ich. Zdarzenie opisała jedna z gazet, w której pojawił się też rysunek prezydenta, który broni małego niedźwiedzia. Całą sytuację wykorzystał właściciel sklepu z zabawkami. Postanowił uszyć zabawki przedstawiające pluszowego misia. Producent misiów uzyskał od prezydenta zgodę, aby miś nazywał się Teddy. Wszystkie dzieci pokochały pluszowego misia, a on stał się królem wśród zabawek.

Rozmowa w oparciu o wysłuchane opowiadanie.

- Gdzie rozpoczyna się historia pluszowego misia?
- Dokąd wybrał się prezydent Theodore Roosevelt?
- Kogo uchronił przed śmiercią prezydent?
- Gdzie opisano zdarzenie mające miejsce na polowaniu?
- Kto zobaczył w gazecie małego niedźwiedzia?
- Co postanowił zrobić właściciel sklepu z zabawkami?
- Jak został nazwany pluszowy miś?

„To mój miś” – prezentacja misiów.

Dzieci prezentują przyniesione przez siebie misie. Mówią jak nazywają się, wyglądają, co najbardziej lubią robić.

„Ułóż w całość” – układanie puzzli.

Dzieci w trzyosobowych zespołach układają pocięte na elementy ilustracje przedstawiające misie: Kubuś Puchatek, Miś Uszatek, Miś Koralgol, Miś Yoggi. Po ułożeniu elementów w całość, dzieci przyklejają misia na kartce, nazywają go, opisują jego wygląd zwracając uwagę na cechy charakterystyczne.

„Sprawny miś” – ćwiczenia ruchowe.

- zmęczone misie chodzą powoli po lesie
- wesołe misie podskakują obunóż w miejscu
- głodne misie wspinają się na drzewo po miód
- przestraszone misie odganiają od siebie pszczoły
- misie zasypiają – kładą się na podłogę, mruczą mru, mru, mru

„Niedźwiedź szuka drzewa” – zabawa orientacyjno – porządkowa.**Temat 2: „Taniec z misiem” – improwizacja ruchowa do muzyki tanecznej.****Cele:**

- Wyrabianie umiejętności podporządkowania ruchu rytmowi muzyki.
- Doskonalenie uwagi.
- Kształcenie wrażliwości na piękno muzyki.

Środki dydaktyczne: bębenek, misie, muzyka taneczna, muzyka relaksacyjna, chusta animacyjna

Przebieg:**„Rytmiczne powitanie” – ćwiczenia rytmiczne.**

Dzieci siedzą w kole. na środku koła siedzi pluszowy miś. Dzieci mówią swoje imię sylabami i jednocześnie wystukują ilość sylab na bębenku.

Ćwiczenia inhibicyjno – incytacyjne.

- Dzieci poruszają się swobodnie po sali. na hasło: „jeden”, „dwa”, lub „trzy” wykonują odpowiednią ilość kroków do tyłu, a następnie maszerują dalej.
- Dzieci poruszają się po sali w rytmie ćwierćnotowym. Gdy usłyszą rytm ósemkowy, dobierają się w pary i krążą w kółeczkach.

„Pytanie i odpowiedź” – improwizowanie dialogów śpiewanych.

Nauczyciel zadaje dzieciom pytania śpiewając, a dzieci udzielają odpowiedzi w ten sam sposób. Np.

- Jak nazywa się ten miś?
- Co jedzą niedźwiedzie?
- Co zimą robią niedźwiedzie?
- Kto zatańczy z misiem?

„Taniec z misiem” – improwizacja ruchowa.

Każde dziecko zaprasza swojego misia do tańca i wspólnie z nim porusza się w rytm muzyki tanecznej.

„Miś w wesołym miasteczku” – zabawa z chustą animacyjną.

- kołysanie misia
- turlanie misia od środka chusty na boki
- podrzucanie misia

„Usypianie misia” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci leżą na podłodze, z misiami na brzuchu. Słuchają muzyki relaksacyjnej i spokojnie oddychają. Obserwują unoszącą się podczas oddychania maskotkę.

„Sprawne przedszkolaki” – spacer – doskonalenie umiejętności chodzenia w parach i reagowania na polecenia nauczyciela.**POPOŁUDNIE****„Niedźwiedź szuka drzewa” – zabawa orientacyjno – porządkowa.****„Misie przygotowują się do zimowego snu” – zabawa artykulacyjna.**

Dzieci naśladują nauczyciela.

Misie przygotowują się do zimy, są śpiące (*dzieci ziewają*), nucą sobie kołysankę (*śpiewają aaaaaa*). Misiom jest zimno (*drżą, wykonują motorek wargami*), muszą się ogrzać (*chuchają na ręce*). Misie przeziębiły się (*dzieci kichają*). Mama daje lekarstwo, które jest słodkie i smaczne (*oblizują ruchem okrężnym wargi; klaskają, mlaszczą*). Misie są zadowolone (*dzieci mruczą, wymieniając głoskę m, chuchają na ręce, wymawiają głoskę ch*).

Karta pracy, cz. 2, s. 13.

Pisanie litery l L po śladach i samodzielnie (chętne dzieci).

Zabawy swobodne – zachęcanie dzieci do wspólnej zabawy.

Dzień 3

Temat dnia: MAŁE I DUŻE MISIE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – zwrócenie uwagi na nie podnoszenie głosu podczas zabawy.

„Znaczenie przeciwne” – ćwiczenia słownikowe.

„Misiowe gimnastyka” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 12

II „Więcej, mniej, czy tyle samo” – wprowadzenie znaków $>$, $<$, $=$ – wyrabianie umiejętności porównywania liczebności zbiorów.

„Więcej czy mniej” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

„Zabawy z Przytulanką” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 12 – kształtowanie prawidłowej postawy ciała.

„Biegam, skaczę” – zabawy na placu zabaw – rozwijanie ogólnej sprawności ruchowej.

III „Pokonuję przeszkody” – zabawa z elementem równowagi.

„Co wiemy o niedźwiedziach” – rundka z misiem.

Zabawy swobodne – wdrażanie do reagowania na polecenia nauczyciela.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – zwrócenie uwagi na nie podnoszenie głosu podczas zabawy.

„Znaczenie przeciwne” – ćwiczenia słownikowe.

Nauczyciel podaje wyrazy, a dzieci szukają wyrazów o znaczeniu przeciwnym np. wysoki – niski, krótki – długi, szybki – wolny, czysty – brudny, szeroki – wąski, gruby – chudy.

„Mój miś” – zabawa plastyczna.

Dzieci dostają szablony misiów, dorysowują brakujące elementy (oczy, nos, usta) i kolorują według własnego pomysłu.

„Misiowe gimnastyka” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 12**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE**

Temat 1: „Więcej, mniej, czy tyle samo”
– wprowadzenie znaków $>$, $<$, $=$.

Cele:

- Zapoznanie dzieci ze znakami $>$, $<$, $=$.
- Doskonalenie techniki przeliczania.
- Wyrabianie umiejętności porównywania liczebności zbiorów.

Środki dydaktyczne: dywaniki, frotki – po jednej dla każdego dziecka, 2 czarne druciki kreatywne – jeden cały, drugi rozcięty na połowę, 8 kółek czerwonych, 8 kółek niebieskich, kostki do gry – po 1 dla każdej pary dzieci

Przebieg:**Organizacja zajęć.**

Dzieci siedzą na dywanie w półkołu. Przed sobą mają dywaniki. Zakładają frotkę na lewą rękę. Na tackach mają kółka i druciki kreatywne.

„Tyle samo” – wprowadzenie znaku $=$.

Nauczyciel i dzieci układają po prawej i po lewej stronie dywanika po 4 kółka. Między kółkami nauczyciel układa z drucika kreatywnego znak równości, wyjaśniając, że znak $=$ oznacza, że po prawej i po lewej stronie jest tyle samo elementów. Dzieci układają znak $=$ na swoich dywanikach.

„Dołóż i policz” – ćwiczenia w porównywaniu liczebności.

Nauczyciel i dzieci dokładają po lewej stronie 2 kółka. Przeliczają elementy po prawej i lewej stronie. Nauczyciel formuje z drucika kreatywnego znak $>$ i układa między kółkami. Wyjaśnia, że znak $>$ oznacza, że po stronie lewej jest więcej kółek niż po stronie prawej.

„Chcę mieć tyle samo” – ćwiczenia w przeliczaniu.

Dzieci dokładają po prawej stronie 2 kółka. Przeliczają kółka i wstawiają znak $=$.

Dokładają po 2 kółka po prawej i po lewej stronie, przeliczają elementy.

„Zabierz i policz” – ćwiczenia w porównywaniu liczebności.

Dzieci zabierają z lewej strony 3 kółka. Przeliczają kółka po prawej i po lewej

stronie. Ustalają, gdzie jest mniej kótek. Nauczyciel układa między kótkami znak $<$ i wyjaśnia, że znak $<$ oznacza, że po stronie lewej jest mniej kótek niż po stronie prawej. Następnie zabierają z prawej strony 5 kótek. Przeliczają kółka po prawej i lewej stronie i układają odpowiednio znak $<$.

„Gdzie więcej, a gdzie mniej?” – zabawa matematyczna.

Dzieci dobierają się parami. Każda para ma 2 kostki do gry i druczki kreatywne do formowania znaków $<$, $>$, $=$. Dzieci liczą ile oczek wypadło na ich kostkach i wstawiają odpowiedni znak $<$, $>$, $=$.

„Więcej czy mniej” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

Dzieci poruszają się po sali zgodnie z rytmem granym przez nauczyciela na bębenku. na przerwę w muzyce tworzą dwie grupy zgodnie ze wskazówką nauczyciela np. dziewczynki i chłopcy, dzieci, które mają jasne i ciemne włosy, kto lubi brokuły i kto nie lubi brokułów. Za każdym razem po utworzeniu grup, dzieci przeliczają ile osób jest w grupie, porównują liczebność grup.

Temat 2: „Zabawy z Przytulanką” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 12.

Cele:

- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Nauka korzystania z przyboru nietypowego – Przytulanka.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Forma: Ćwiczenia kształtujące brzuch i grzbiet.

Przybory: zabawka pluszowa średniej wielkości.

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa orientacyjno porządkowa.

3. Część główna:

Dzieci w lekkim rozkroku z Przytulanką w dłoniach:

na 1 - podnosimy Przytulankę przodem w górę,

na 2 – opuszczamy przodem w dół, powtarzamy 6 razy

Dzieci w lekkim rozkroku, ramiona w bok w prawej ręce Przytulanka:

na 1 - wznos ramion bokiem w górę z przełożeniem Przytulanki z ręki do ręki,

na 2 – opust ramion bokiem w bok, powtarzamy 8 razy,

Dzieci delikatnie podrzucają Przytulankę i łapią ją. Ćwiczenie powtarzamy 10 razy.

Dzieci przekładają Przytulankę raz pod uniesioną ugiętą w kolanie prawą nogą raz pod lewą nogą, po 6 razy na nogę.

Dzieci w leżeniu przodem ramiona wyciągnięte przed siebie w dłoniach Przytulanka:

- staramy się na wyprostowanych rękach unieść Przytulankę w górę, powtarzamy 6 razy
- przesuwamy Przytulankę jak najdalej w przód, 4 razy
- podrzucamy Przytulankę w górę i łapiemy, 4 razy

Dzieci w leżeniu tyłem o nogach ugiętych, Przytulanka siedzi na brzuchu. Dzieci wykonują skłon tułowia w przód i próbują dać buziaka Przytulance. Powtarzamy 4 razy.

Dzieci w leżeniu tyłem o nogach ugiętych przesuwają Przytulankę po nogach w górę i w dół. Ćwiczenie powtarzamy 5 razy.

Dzieci w siadzie prostym przesuwają Przytulankę po nogach od bioder w kierunku stóp i odwrotnie, ćwiczenie powtarzamy 6 razy,

Dzieci w siadzie rozkrocznym wykonują skłon tułowia w przód jednocześnie starają się jak najdalej posadzić Przytulankę przed sobą, ćwiczenie powtarzamy 6 razy.

4. Część końcowa.

Ćwiczenie oddechowe.

Dzieci w leżeniu tyłem kładą swoje Przytulanki na brzuchu. Wdech – brzuszek się unosi, wydech – brzuszek opada. Powtarzamy 6 razy.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Biegam, skaczę” – zabawy na placu zabaw – rozwijanie ogólnej sprawności ruchowej.

POPOŁUDNIE

„Pokonuję przeszkody” – zabawa z elementem równowagi.

Karta pracy, cz. 2, s. 14.

Miś to ulubiona zabawka wszystkich dzieci. Popatrz na obrazki i powiedz do czego potrzebny jest dzieciom pluszowy miś. Rysuj po śladach.

„Co wiemy o niedźwiedziach” – rundka z miśm.

Dziecko trzymające misia w ręku mówi co zapamiętało o niedźwiedziu brunatnym i o jego życiu.

Zabawy swobodne – wdrażanie do reagowania na polecenia nauczyciela.

Dzień 4

Temat dnia: MOJA PRZYTULANKA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do zachowania umiarkowanej ciszy podczas zabaw.

„Jaka to litera?” – zabawa dydaktyczna.

„Misiowe gimnastyka” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 12

II „Przysmak niedźwiedzia” – opowieść ruchowa – zachęcanie do udziału w zabawach ruchowych.

„Stary niedźwiedź mocno śpi” – zabawa ze śpiewem.

„Miś” – lepienie z plasteliny – doskonalenie sprawności manualnej.

„Bawimy się razem” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania zasad bezpiecznego korzystania ze sprzętów znajdujących się na placu przedszkolnym.

III „Pokonuję przeszkody” – zabawa z elementem równowagi.

„Odpoczywam” – słuchanie muzyki relaksacyjnej.

Zabawy swobodne – wdrażanie do niesienia pomocy poprzez porządkowanie zabawek.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do zachowania umiarkowanej ciszy podczas zabaw.

„Jaka to litera?” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą w kole. na dywanie leżą odwrócone kartoniki z poznanymi litera-

mi. Dzieci losują kartonik, odczytują literę i podają słowo rozpoczynające się daną głoską. Chętne dzieci układają zdanie zawierający podane słowo.

Karta pracy, cz. 2, s. 15.

Dokończ rysowanie misia. Pokoloruj go. Popatrz uważnie i połącz niedźwiedzie z ich cieniami.

„Misiowe gimnastyka” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 12

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Przysmak niedźwiedzia”
– opowieść ruchowa.

Cele:

- Zachęcanie do udziału w zabawach ruchowych.
- Usprawnianie aparatu artykulacyjnego.
- Doskonalenie umiejętności rozpoznawania metrum.

Środki dydaktyczne: „Przysmak niedźwiedzia” – opowieść ruchowa Agnieszki Olędzkiej, bębenek

Przebieg:

„Zaznacz raz” – wyrabianie poczucia metrum.

Dzieci maszerują po obwodzie koła w rytmie ćwierćnut granym na bębnie. Gdy pojawia się akcent na „raz” w metrum dwu, trzy lub czteromiarowym, dzieci zaznaczają klaśnięciem pierwszą miarę taktu.

„Kółka” – rozpoznawanie metrum.

Dzieci poruszają się po sali zgodnie z akompaniamentem granym na bębnie. Gdy usłyszą akompaniament metryczny, tworzą koła o liczbie dzieci zgodnej ze słyszonym metrum. Przy metrum dwumiarowym tworzą dwójki, przy metrum trzymiarowym – trójki, a przy metrum czteromiarowym czwórki.

„Przysmak niedźwiedzia” – opowieść ruchowa.

W dużym, starym lesie mieszkał niedźwiedź. Był wysoki (*dzieci unoszą ręce w górę*) i gruby (*ręce wyciągają na boki*). Kiedy budził się, przeciągał się (*dzieci przeciągają się*) i głośno ziewał (*aaaa*). Później sprawdzał czy jest ciepło (*dzieci rozglądają się, patrzą w górę*), słuchał, z której strony wieje wiatr (*szyyy, szyyy*). Głaskał się po brzuchu i mruczał mrrr, mrrr, mrrr jestem głodny (*dzieci powta-*

rzają mrr, mrr, mrr jestem głodny). Idę szukać miodu – powiedział niedźwiedź. Poszedł w głąb lasu. Gdy szedł, pod jego łapami łamały się gałęzie leżące na ziemi (*trach, trach, trach*). Nagle niedźwiedź zobaczył wysokie drzewo, na którym dzikie pszczoły miały swoją barć. Zaczął skakać z radości (*dzieci podskakują i mówią hop, hop, hop*). Na pewno na górze jest smaczny miodek. Muszę wdrapać się na drzewo (*dzieci naśladują wchodzenie na drzewo*). Nie udało mi się, ale zaraz postukam w drzewo. Może miodek spadnie (*stuk, stuk, stuk, stuk*). Co się dzieje? Co się dzieje? Pszczoły atakują (*bzzz, bzzz, bzzz*). Muszę uciekać. Niedźwiedź biegnie w prawo i w lewo. (*dzieci biegają w różne strony*). No, udało mi się, już ich nie widzę. Bardzo niegościnnie są te leśne pszczoły. Idę na jagody, też są smaczne (*mniam, mniam, mniam*).

„Jaki to instrument” – ćwiczenia słuchowe.

Gdy nauczyciel gra na bębnie, dzieci – niedźwiedzie poruszają się po sali zgodnie ze słyszonym rytmem. Gdy usłyszą trójkąt, kładą się na dywanie i naśladują śpiące niedźwiedzie.

„Stary niedźwiedź mocno śpi” – zabawa ze śpiewem.

Temat 2: „Miś” – lepienie z plasteliny.

Cele:

- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.
- Doskonalenie sprawności manualnej.
- Wdrażanie do zachowania porządku w miejscu pracy.

Środki dydaktyczne: plastelina, sylwety misiów, tekturowe podkładki do plasteliny, guziki, druciki kreatywne, kawałki skóry lub grubego materiału, nożyczki

Przebieg:

„Misie duże – misie małe”.

Dzieci otrzymują sylwety misiów różnej wielkości. Spacerują po sali, a gdy usłyszą hasło: „misie małe – misie duże”, wówczas tworzą grupy składające się z dzieci posiadających misie takiej samej wielkości.

„Jaki jest miś” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci wypowiadają się na temat swoich misiów, szukają elementów wspólnych oraz wskazują cechy różniące misie.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu wykonania.

Zadaniem dzieci będzie wykonanie misia z masy solnej. Dzieci ugniatają plaste-

linę w dłoni, sprawdzają jej plastyczność. Nazywają części ciała misia. Tworząc misia należy wykonać następujące czynności:

- wyrobić plastelinę w dłoniach
- uformować na tekturowej podkładce misia uwzględniając wszystkie elementy jego ciała
- na głowie misia umieścić oczy z guzików, nos ze skóry lub grubego materiału, usta z drucika kreatywnego.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Marsz po obwodzie koła z równoczesnym śpiewaniem rymowanki na melodię „Mam chusteczkę haftowaną”.

Misiu mały, misiu mały, misiu baw się z nami.

My piosenek dużo znamy, ciebie zapraszamy.

Zosia z tobą chce zatańczyć, a zaśpiewa Janek,

Karol tobie przygotował miodu duży dzbanek.

Prezentacja misiów.

Dzieci przedstawiają swoje misie, mówią w jakich sytuacjach miś pomaga im.

„Bawimy się razem” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania zasad bezpiecznego korzystania ze sprzętów znajdujących się na placu przedszkolnym.

POPOŁUDNIE

„Pokonuję przeszkody” – zabawa z elementem równowagi.

„Co czuje miś?” – rozpoznawanie i nazywanie emocji.

Wyprawka, s. 12. Wytnij misie. Przyklej każdego misia na oddzielnej kartce.

Narysuj sytuacje, w których misie przeżywają przedstawione emocje.

„Odpoczywam” – słuchanie muzyki relaksacyjnej.

Zabawy swobodne – wdrażanie do niesienia pomocy poprzez porządkowanie zabawek.

Dzień 5

Temat dnia: MISIOWA PRZYJAŹŃ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci w kąciakach tematycznych – rozwijanie indywidualnych zainteresowań dzieci.

„Dokończ zdanie” – zabawa słowna.

„Misiowe gimnastyka” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 12

II „Bajka o plastelinowej laleczce” – słuchanie opowiadania nauczyciela – uświadomienie znaczenia przyjaźni w życiu człowieka.

„Taniec w parach” – zabawa słuchowo – ruchowa.

„Zabawy z Przytulanką” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 12 – kształtowanie prawidłowej postawy ciała.

„Przyroda wokół nas” – spacer – obserwowanie roślin występujących w okolicy przedszkola.

III „Taniec w parach” – zabawa słuchowo – ruchowa.

„Złotowłosa i trzy misie” – opowiadanie bajki.

Zabawy swobodne – kształtowanie umiejętności korzystania z zabawek w sposób nie wywołujący hałasu.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci w kąciakach tematycznych – rozwijanie indywidualnych zainteresowań dzieci.

„Dokończ zdanie” – zabawa słowna.

Nauczyciel rozpoczyna zdanie, a wybrane dziecko kończy je, np. Wszystkie niedźwiedzie lubią..., Miś to ulubiona..., Mieszkanie niedźwiedzia to..., Lalki i misie mieszkają...

Karty pracy, cz. 2, s. 16, 17.

Miś to wielki łakomczuch. Pomóż mu ustalić, gdzie jest więcej baryłek miodu. Wstaw odpowiedni znak. Posłuchaj rymowanki. Powtarzaj ją rytmicznie za nauczycielem. Pokoloruj rysunek według podanych kolorów.

„Misiowe gimnastyka” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 12

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Bajka o plastelinowej laleczce” – słuchanie opowiadania nauczyciela.

Cele:

- Zapoznanie z treścią opowiadania.
- Doskonalenie umiejętności poprawnego odpowiadania na pytania.
- Uświadomienie znaczenia przyjaźni w życiu człowieka.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Bajka o plastelinowej laleczce” Doroty Kosakowskiej, emblematy z rysunkiem laleczki i misia, muzyka taneczna, cztery lalki i cztery misie, wizytówki z imionami: Ola, Tola, Ala, Ula, Edek, Olek, Adam, Tadek

Przebieg:

„Kto to jest przyjaciel?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci wypowiadają się na temat przyjaźni. Mówią kto to jest przyjaciel, jakie cechy charakteru posiada. Nauczyciel podkreśla znaczenie przyjaźni w życiu człowieka.

„Bajka o plastelinowej laleczce” – słuchanie opowiadania.

Dzisiaj w przedszkolu Krysia ulepiła z plasteliny laleczkę. Miała czerwoną sukienkę i krótkie, czarne włosy. Była tak malutka, że mieściła się na dłoni Krysi. Przyniosła ją Krysia do domu i postawiła na parapecie.

- Tutaj będzie ci wygodnie – powiedziała Krysia. Mam dla ciebie łóżko z pudełka po klockach, matę poduszkę i kołderkę.

Następnego dnia z rana, wyjęła laleczkę z łóżka i postawiła na parapecie.

- Idę do przedszkola – powiedziała. A ty zostajesz w moim pokoju.

Laleczka zobaczyła przez okno oddalającą się Krysię. Rozejrzała się po pokoju. Na półkach stały klocki, siedziały misie i lalki. Były pluszowe, duże i nawet nie zauważyły małej laleczki. Zrobiło się jej smutno. W przedszkolu było dużo plastelinowych laleczek, misiów i pajacyków. Laleczka zatęskniła za swoimi przyjaciółmi. Stała na parapecie i patrzyła przez okno. Widziała wróble siedzące na drzewie i kota, który chciał je złapać. Nagle zobaczyła Krysię wracającą z mamą do domu. Ucieszyła się na widok dziewczynki. Krysia wbiegła do pokoju. Miała coś w zamkniętej dłoni.

- Mam dla ciebie niespodziankę – powiedziała do laleczki. Wyciągnęła dłoń i laleczka zobaczyła pięknego, plastelinowego misia.
- Zrobiłam go dla ciebie. Żeby ci nie było smutno, gdy ja jestem w przedszkolu. Laleczka uśmiechnęła się. Wyciągnęła plastelinową rączkę w stronę misia. Miś podał jej plastelinową łapę. Laleczka wiedziała, że już nie będzie sama. Ma przyjaciela, z którym może rozmawiać i bawić się.

Rozmowa w oparciu o wysłuchane opowiadanie.

- Kogo Krysia ulepiła w przedszkolu?
- Jak wyglądała laleczka Krysi?
- Gdzie postawiła laleczkę Krysia, gdy przyniosła ją do domu?
- Co przygotowała Krysia laleczce?
- Co stało w pokoju Krysi na półkach?
- Za kim tęskniła laleczka?
- Kogo laleczka widziała przez okno?
- Kogo Krysia przyniosła z przedszkola?
- Jak czuła się laleczka, gdy zobaczyła plastelinowego misia?

„Lalki i misie” – zabawa słuchowo – artykulacyjna.

Nauczyciel przedstawia dzieciom lalki i misie. Podaje ich imiona: Ola, Tola, Ala, Ula, Edek, Olek, Adam, Tadek. Dzieci witają się z gośćmi wypowiadając ich imiona głoskami. Nauczyciel przypina misiom i lalkom wizytówki z ich imionami. Dzieci wyróżniają głoski na początku i końcu wszystkich imion.

„Taniec w parach” – zabawa słuchowo – ruchowa.

Dzieci otrzymują emblematy misiów i laleczek. Tworzą pary – jedno dziecko ma misia, a drugie laleczkę. Dzieci ustawiają się na obwodzie koła. Gdy usłyszą muzykę – tańczą. na przerwę w muzyce – zatrzymują się. Gdy ponownie usłyszą muzykę szukają innej pary i kontynuują taniec.

Temat 2: „Zabawy z Przytulanką” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 12.

Cele:

- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Nauka korzystania z przyboru nietypowego – Przytulanka
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Przyroda wokół nas” – spacer – obserwowanie roślin występujących w okolicy przedszkola.

POPOŁUDNIE

„Taniec w parach” – zabawa słuchowo – ruchowa.

„Złotowłosa i trzy misie” – opowiadanie bajki.

Wyprawka, s. 13 Wytnij obrazki. W pustych kwadratach zaznacz za pomocą kropek kolejność zdarzeń. Opowiedz bajkę „Złotowłosa i trzy misie”.

„Koncert dla misia” – śpiew indywidualny.

Dzieci śpiewają dowolne piosenki.

Zabawy swobodne – kształtowanie umiejętności korzystania z zabawek w sposób nie wywołujący hałasu.

TEMAT KOMPLEKSOWY: DOMOWE ZWIERZĘTA

Dzień 1

Temat dnia: **JAKIE ZWIERZĘTA MIESZKAJĄ
W DOMU?**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do porządkowania sali po skończonej zabawie.

„Czyj to głos” – zagadki ortofoniczne.

„Wesołe zwierzaki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 13

II „Kot Kulka” – wprowadzenie litery „k”, „K” na podstawie wyrazu „kot” – wprowadzenie drukowanej i pisanej litery k, K.

„Kotki białe, kotki czarne” – zabawa z elementem czworakowania.

„Kot” – origami płaskie z koła – wzbogacanie doświadczeń plastycznych.

„Jesteśmy zdrowi” – spacer – nabywanie przeświadczenia o ważności spacerów dla naszego zdrowia.

III „Kotki białe, kotki czarne” – zabawa z elementem czworakowania.

„Jakie to zwierzę” – rozwiązywanie zagadek słownych Bożeny Koronkiewicz oraz swobodne wypowiedzi dzieci na temat życia zwierząt domowych.

Zabawy dowolne – zachęcanie do zabaw w małych zespołach.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do porządkowania sali po skończonej zabawie.

„Czyj to głos” – zagadki ortofoniczne.

Nauczyciel naśladuje głosy różnych zwierząt. Zadaniem dzieci jest odgadnięcie czyj to głos, a następnie powtórzenie dźwięków, które usłyszały.

„Ile słów ma zdanie” – zabawa słowna.

Dzieci liczą słowa w zdaniach wypowiedzianych przez nauczyciela i chętne dzieci.

„Wesołe zwierzęta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 13

„Kot i myszy” – Dzieci biegają po sali między rozłożonymi obręczami. na hasło „zbliża się kot” – dzieci myszki wskakują do obręczy. Nauczyciel mówi ile myszek może być w jednej obręczy.

„Jestem kotem, psem” – Dzieci naśladują czynności zwierzątka podanego przez nauczyciela. Np. kot robi koci grzbiet, pije mleko, poluje, myje się. Pies biega, kopie dołki, warczy, szczeka, pije wodę.

„Skoki królika” – Dzieci poruszają się po sali naśladując skoki królika. Gdy usłyszą słowo „stój” – zatrzymują się, wykonują przysiad, ręce trzymają na wysokości twarzy.

„Latające papugi” – dzieci biegają w różnych kierunkach z rozłożonymi w bok ramionami naśladując latające papugi. na sygnał „odpoczynek” – zatrzymują się, wykonują przysiad podparty i naśladują picie wody (skłony głowy w przód i w tył).

„Parada zwierząt” – dzieci maszerują rytmicznie po obwodzie koła, recytując tekst: „Na spacer wyruszamy, przyjaciół pozdrawiamy”

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE**Temat 1: „Kot Kulka” – wprowadzenie litery „k”, „K” na podstawie wyrazu „kot”.****Cele:**

- Wprowadzenie drukowanej i pisanej litery k, K.
- Usprawnianie słuchu fonematycznego.
- Doskonalenie sprawności manualnej.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Kot Kulka” Doroty Kossakowskiej, rymowanka „Koty” Agnieszki Olędzkiej, tablica demonstracyjna z literą k, nakrywki białe, czerwone i niebieskie, plastelina, podkładka do plasteliny, szary papier, pędzle, farby plakatowe, *Karta pracy*, cz. 2, s. 18

Przebieg:

„Kot Kulka” – słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej.

Ola i jej rodzice bardzo lubią spacerować do parku. Często zabierają ze sobą Kulkę. Kulka – to kot Oli, który bardzo lubi zabawy z motkiem. Ugania się za nim

jakby to była mysz. W parku Ola spotyka czasami swoją koleżankę Alę, która wychodzi na spacer z kotem Tymkiem.

- Co ten Kulka robi? – myśli Tymek.
- Bawi się jak dziecko. My z Alą wolimy szybki marsz. Dbamy o swoją kondycję.

Rozmowa na temat opowiadania.

- Dokąd lubią chodzić na spacerzy Ala i jej rodzice?
- Kogo zabierają ze sobą na spacer?
- Jakie zabawy najbardziej lubi Kulka?
- Kogo Ola spotyka w parku?
- Jak nazywa się kot Ali?
- Co Tymek myśli o Kulce?
- Jak spędza czas w parku Tymek?
- O co dba Tymek i jego pani Ala?

Wyszukiwanie na ilustracji przedmiotów, których nazwy zawierają głoskę „k”.

Karta pracy, cz. 1, s. 18.

Dzieci oglądają ilustrację i wymieniają nazwy zawierające głoskę k.
kot, komin, kamień, krzak, ławka, trampki, konar, bluzka, nitka, motek, spódniczka, paski, kokardy, uszko, buciki.

Wyeksponowanie wyrazu podstawowego „kot” oraz obrazka, przedstawiającego kota.

Analiza i synteza słuchowa wyrazu „kot”.

- Wypowiadanie całego wyrazu i kolejnych głosek w wyrazie kot.
- Liczenie głosek w wyrazie kot.

Określanie położenia głoski odpowiadającej literze „k”.

- Podawanie wyrazów zawierających głoskę k w nagłosie (koc, komin, konie), śródgłosie (półka, fabryka, oko), wygłosie (skok, pająk, pajacyk).
- Określenie rodzaju głoski k (spółgłoska).

Analiza i synteza wzrokowa wyrazu „kot”.

- Ułożenie modelu wyrazu kot z wykorzystaniem nakrywek czerwonych i niebieskich.
- Liczenie samogłosek i spółgłosek w wyrazie kot.

Prezentacja litery l drukowanej małej i wielkiej.

- Pokaz litery k a z alfabetu demonstracyjnego.
- Podawanie imion dzieci z grupy zawierających głoskę k.

Ułożenie z białych nakrywek schematu wyrazu „kot”, a następnie zastąpienie literą „k” odpowiedniej nakrywki.

Demonstracja litery „k” pisanej małej i wielkiej – porównanie jej z literą drukowaną.

- Pokaz pisania litery k, K bez liniatury.
- Omówienie miejsca zapisu litery k, K w liniaturze.
- Analiza kształtu litery k, K.
- Ćwiczenia usprawniające rękę (klaskanie, zaciskanie dłoni, naśladowanie gry na pianinie).
- Formowanie kształtu litery k z plasteliny.

Nauka pisania litery k, K.

- Ćwiczenia w pisaniu palcem w powietrzu, na dywanie.

Ćwiczenia w czytaniu.

Karta pracy, cz. 2, s. 18.

„Kotki białe, kotki czarne” – zabawa z elementem czworakowania.

Każde dziecko ma na lewej ręce frotkę czarną lub białą. Dzieci poruszają się po sali na czworakach. na hasło nauczyciela „kotki białe, kotki czarne” – tworzą pary (dziecko z frotką czarną i dziecko z frotką białą) i siadają naprzeciw siebie. Mówią rymowaną z jednoczesnym wykonywaniem odpowiednich ruchów:

<i>Dwa koty się spotkały</i>	– 7 uderzeń o uda
<i>w klaskanie pograć chciały.</i>	– 7 uderzeń w dłonie kolegi
<i>Jeden</i>	– kłaśnięcie
<i>prawą dłonią w prawą dłoń kolegi</i>	
<i>dwa</i>	– kłaśnięcie
<i>lewą dłonią w lewą dłoń kolegi</i>	
<i>jeden</i>	– kłaśnięcie
<i>prawą dłonią w prawą dłoń kolegi</i>	
<i>dwa</i>	– kłaśnięcie
<i>lewą dłonią w lewą dłoń kolegi</i>	
<i>każdy kotek parę ma.</i>	– 4 kłaśnięcia w dłonie kolegi

Temat 2: „Kot” – origami płaskie z koła.

Cele:

- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.
- Doskonalenie sprawności manualnej.
- Wzbogacanie doświadczeń plastycznych.

Środki dydaktyczne: białe kartki A4, pastele olejne, zestaw kół dla każdego dziecka, dowolna muzyka instrumentalna, taśma malarska

Przebieg:

„Kocia muzyka” – ćwiczenia artykulacyjne.

Dzieci ćwiczą narządy mowy na sylabach: mru, mru, miau, miau, mrrrr, mrrrr.

Nauczyciel wypowiada sylaby – dzieci powtarzają sylaby za nauczycielem stosując takie same natężenie głosu, tempo i ilość wypowiedzianych sylab.

„Jaki jest kot?” – burza mózgów.

Dzieci wymieniają cechy charakteru kota, określają jego wygląd np. sprytny, szybki, zwinny, przebiegły, leniwy, zarozumiały, mały, puszysty, miękki, ładny, przyjazny.

„Płoty” – ruch przy muzyce.

Dzieci przyklejają kartkę taśmy malarską do stolika. Słuchają muzyki instrumentalnej i rysują oburącz pastelami olejnymi linie pionowe od góry do dołu.

Podanie tematu pracy.

Zadaniem dzieci jest wykonanie kota techniką origami płaskie z koła.

Wyjaśnienie sposobu wykonania pracy.

Do wykonania pracy potrzebne będą koła o średnicy 8cm – 1 sztuka (tułów), 4cm – 1 sztuka (głowa), 2cm – 4 sztuki (łapy). Dzieci przyklejają na płócie, który narysowały koła tworzące brzuch i głowę kota. Następnie pozostałe koła składają na połowę i przyklejają łapy. Dorysowują uszy, ogon, oczy, nos, pyszczek.

Indywidualna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja prac.

Dzieci siedzą ze swoimi pracami w kole. Prezentują swoje koty – mówią jak nazywają się i jak jest ich ulubiona zabawa.

„Spacer kotów” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci – koty poruszają się po sali na czworakach i wykonują czynności zgodnie z poleceniem nauczyciela: robią koci grzbiety, zwijają się w kłębek, skradają się, piją wodę.

„Jesteśmy zdrowi” – spacer – nabywanie przeświadczenia o ważności spacerów dla naszego zdrowia.

POPOŁUDNIE

„Kotki białe, kotki czarne” – zabawa z elementem czworakowania.

„Jakie to zwierzę” – rozwiązywanie zagadek słownych Bożeny Koronkiewicz oraz swobodne wypowiedzi dzieci na temat życia zwierząt domowych.

Przyjaciół, który na ciebie czeka,
na powitanie wesoło szczeka.
Gdy rano wstaje, na spacer liczy,
ale go prowadź zawsze na smyczy. (pies)

Lubi głaskanie i przytulanie,
czasem wychodzi na polowanie.
I każda myszka przed nim ucieka,
a on się chętnie napije mleka. (kot)

Jest mały i ma miękkie futerko,
za dom mu może służyć pudełko.
Gdy z niego wyjdzie, wciśnie się wszędzie
i długo szukać go trzeba będzie. (chomik)

Swój domek nosić ze sobą woli,
z nim się porusza bardzo powoli.
Kąpiel w akwarium lubi i spanie,
liście sałaty zje na śniadanie. (żółw)

Karta pracy, cz. 2, s. 19.

Zaznacz w wyrazach litery k, K. Powiedz czy k to samogłoska, czy spółgłoska.
Pokoloruj litery używając odpowiedniego koloru.

Zabawy dowolne – zachęcanie do zabaw w małych zespołach.

Dzień 2

Temat dnia: RYBY MAJĄ GŁOS

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy dzieci – rozwijanie umiejętności samodzielnego wyboru zabawy.

„Dokończ słowo” – zabawa słowna.

„Wesołe zwierzaki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 13

II „Życzenia do złotej rybki” – zabawa słownikowo – gramatyczna – wdrażanie do wielozdaniowych wypowiedzi na określony temat.

„Falujący taniec” – improwizacja ruchowa z bibułą.

„Zabawy kotów” – ćwiczenia rytmiczno – melodyczne – kształcenie dyspozycji słuchowych.

„Lubimy jesień” – spacer – doskonalenie umiejętności dostrzegania zmienności warunków pogodowych jesienią.

III „Falujący taniec” – improwizacja ruchowa z bibułą.

„Kłębek” – zabawa oddechowa.

Zabawy swobodne – wdrażanie do zachowania czystości w miejscu zabawy.

RANEK

Dowolne zabawy dzieci – rozwijanie umiejętności samodzielnego wyboru zabawy.

„Dokończ słowo” – zabawa słowna.

Nauczyciel wymienia pierwszą sylabę. Dzieci podają kolejne sylaby takie, aby powstało słowo. Zabawę może prowadzić wybrane dziecko.

„Ryby” – oglądanie albumów.

Dzieci oglądają albumy z ilustracjami ryb, wymieniają ich nazwy. Wypowiadają się na temat środowiska, w którym mieszkają ryby.

„Wesołe zwierzęta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 13

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Życzenia do złotej rybki”
– zabawa słownikowo – gramatyczna.

Cele:

- Wdrażanie do wielozdaniowych wypowiedzi na określony temat.
- Zachęcanie do uważnego słuchania.
- Wyrabianie opiekuńczego stosunku wobec zwierząt.

Środki dydaktyczne: zagadka Bożeny Koronkiewicz, opowiadanie „Rybka w akwarium” Doroty Kossakowskiej, maskotka ryby, paski niebieskiej bibuły dla każdego dziecka, dowolna muzyka poważna

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki słownej.

Nie do głaskania są i bez głosu,

Ale napatrzeć się im nie sposób.

Barwą, urodą swą zachwycają,

W pływaniu równych sobie nie mają. (ryby)

Swobodne wypowiedzi dzieci na temat opieki nad rybkami akwariowymi.

Dzieci wypowiadają się jak należy dbać o ryby. Zwracamy uwagę na konieczność dbania o czystość akwarium i podawanie rybom odpowiedniego pokarmu.

Nauczyciel zapoznaje dzieci z powiedzeniami o rybach: „Zdrów jak ryba”, „Czuje się jak ryba w wodzie”, „Gruba ryba”, „Nie ucz ryby pływać”.

„Rybka w akwarium” – słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej.

W niewielkim akwarium stojącym na parapecie mieszkała mała rybka Mimi. Na dnie akwarium leżały kamienie, a wokół nich rosły wodorosty. Rybka mogła wygrzewać się w słońcu lub schronić w cieniu wodorostów. Czasami wpływała pod duży kamień z niewielkim wgłębieniem i tam zasypiała. Pewnego dnia przysnił się jej piękny sen. Pływała w wielkim, głębokim morzu. Wokół niej pływały inne ryby. Były duże i kolorowe. Mała rybka nigdy nie widziała tak pięknych ryb. Chciała popłynąć z nimi, ale szybko zgubiła się i nie wiedziała, gdzie ma płynąć. Pomyślała sobie, że gdyby kogoś tu знаła, to mogłaby wybrać się z nim w daleką podróż. Nigdy nie opuszczała swojego akwarium i nie wiedziała, że

morze jest takie piękne. Podwodny świat zachwyił małą rybkę. Pomyślała, że na lądzie też może być ładnie. Chętnie zwiedziłaby ciekawe miejsca. Tylko kto jej w tym pomoże? Nagle rybka obudziła się i zobaczyła, że jest w swoim akwarium. Pamiętała co się jej śniło i stwierdziła, że najbardziej brakuje jej towarzystwa innych ryb, z którymi mogłaby bawić się albo wybrać w podróż. Może kiedyś marzenia rybki spełnią się?

Rozmowa w oparciu o wysłuchane opowiadanie.

- Jak nazywała się rybka?
- Gdzie mieszkała rybka?
- Jak wyglądało akwarium rybki?
- Co przyśniło się rybce?
- O czym marzyła rybka?

Życzenia do złotej rybki – wypowiedzi dzieci.

Dzieci siedzą w kole. Dziecko, które trzyma rybę, wypowiada swoje życzenie, a następnie przekazuje rybkę kolejnej osobie.

„Falujący taniec” – improwizacja ruchowa z bibułą.

Dzieci otrzymują pasek niebieskiej bibuły. Wykonują improwizację ruchową do muzyki. na przerwę w muzyce dzieci zatrzymują się przybierając dowolną pozę.

Temat 2: „Zabawy kotów” – ćwiczenia rytmiczno – melodyczne.

Cele:

- Kształcenie dyspozycji słuchowych.
- Doskonalenie umiejętności gry na instrumentach perkusyjnych.
- Rozwijanie inwencji twórczej.

Środki dydaktyczne: instrumenty perkusyjne, maskotka kota, sylwety kotów w różnych kolorach, dowolna muzyka taneczna, „Taniec kotów”, „Cztery koty”, „Kot Bonifacy” – rymowanki Agnieszki Olędzkiej

Przebieg:

„Akompaniament do kociego tańca” – improwizacja rytmiczno – melodyczna.

Dzieci podzielone są na kilka grup. Każda grupa ma inny rodzaj instrumentów perkusyjnych. Jedno dziecko bierze maskotkę kota i siada na środku koła. Pokazuje koci taniec (podskoki wolne i niskie, podskoki wysokie i szybkie, przeta-

czanie się w prawą i lewą stronę, fikołki) i prosi wybraną grupę o zagranie akompaniamentu do konkretnego ruchu.

„Znajdź kota” – zabawa tropiąca.

W różnych miejscach sali powieszone są sylwety kotów w różnych kolorach. Dzieci poruszają się o sali w rytmie muzyki tanecznej. Na sygnał „biały” (czarny, rudy) kot gromadzą się w miejscu, gdzie znajduje się sylweta konkretnego kota.

„Kot” – zabawa słuchowa.

Na środku koła siedzi jedno dziecko. Ma zamknięte oczy. W ciszy podchodzi do niego wyznaczone dziecko – kot. Stoi przez chwilę, a następnie wraca na swoje miejsce. Zadaniem dziecka jest wskazanie kierunku, z którego przyszedł kot. Jeżeli odpowiedź jest poprawna miejsce na środku koła zajmuje inna osoba.

„Taniec kotków” – zabawa ze śpiewem.

Dzieci dobierają się parami. Śpiewają rymowankę na melodię „Wlaź kotek na płotek”.

*Chodź do mnie koteczku łapkę daj,
zabawę wesołą dziś poznaj. – szukają pary
Kręcimy się w kółko raz, dwa, trzy – poruszają się w kole
Ja skaczę, a teraz skaczesz ty. – podskoki obunóż*

„Moja melodia” – improwizacja melodyczna.

Dzieci układają melodię do rymowanek.

„Cztery koty”

Cztery koty idą drogą raz, dwa, trzy. lub (miau, miau, miau)
Przypupują lewą nogą raz, dwa, trzy lub (miau, miau, miau)
Wróble koty zobaczyły raz, dwa, trzy. lub (ćwir, ćwir, ćwir)
Wielką wrzawę uczyniły raz, dwa, trzy. lub (ćwir, ćwir, ćwir)

„Kot Bonifacy”

Kot Bonifacy śpi na piecu
i myszka mu się śni.
Otworzył oczy – myszki nie ma.
Więc jest bardzo zły.

Karta pracy, cz. 2, s. 19.

Rozwiąż krzyżówkę i odczytaj hasło.

„Spacer kotów” – zabawa z elementem czworakowania.

„Lubimy jesień” – spacer – doskonalenie umiejętności dostrzegania zmienności warunków pogodowych jesienią.

POPOŁUDNIE

„Falujący taniec” – improwizacja ruchowa z bibułą.

„Kłębek” – zabawa oddechowa.

Dzieci otrzymują kawałek włóczki. Zwijają go w kulkę, kładą na dłoni i zdmuchują zachowując właściwy tor oddechowy. Podrzucają włóczkę do góry i łapią, przerzucają z jednej ręki do drugiej.

Karta pracy, cz. 2, s. 20.

Narysuj przedmioty, których nazwy rozpoczynają się na głoskę k. Dokończ szlaczki.

Zabawy swobodne – wdrażanie do zachowania czystości w miejscu zabawy.

Dzień 3

Temat dnia: KOCIE HARCE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy dzieci – wdrażanie do przestrzegania ustalonych norm zabaw w grupie.

„Słuchaj – licz” – zabawa słuchowa.

„Wesołe zwierzaki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 13

II „Dodać – odjąć” – wprowadzenie znaków +, - – doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania elementów.

„Taniec kotków” – zabawa ze śpiewem.

„Zabawy z kasztanami” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 13 – zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Kasztany”.

„Jaka dziś pogoda” – spacer – obserwacja pogody i zmian zachodzących w przyrodzie.

III „Koty na drabinie” – zabawa logorytmiczna.

„Zwierzęta domowe” – zabawa plastyczna.

Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania zasady odkładania zabawek na wyznaczone miejsce.

RANEK

Dowolne zabawy dzieci – wdrażanie do przestrzegania ustalonych norm zabaw w grupie.

Karta pracy, cz. 2, s. 21.

Ćwiczenia w pisaniu litery k, K po śladzie i samodzielnie dla chętnych dzieci.

„Słuchaj – licz” – zabawa słuchowa.

Nauczyciel lub wybrane dziecko wypowiada sylabę miau dowolna ilość razy i w dowolnym rytmie. Dzieci liczą ile razy sylaba została wypowiedziana.

„Wesołe zwierzęta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 13**Temat 1: „Dodać – odjąć”
– wprowadzenie znaków +, -.****Cele:**

- Zapoznanie ze znakami matematycznymi +, -.
- Doskonalenie umiejętności liczenia.
- Doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania elementów.

Środki dydaktyczne: bębenek, linka, kartoniki z cyframi i znakami +, -, =, obręcz, linka, dywaniki, rymowanka „Koty na drabinie” Doroty Kossakowskiej, rymowanka „Taniec kotów” Agnieszki Olędzkiej, kółka do przeliczania

Przebieg:**„Dzieci na spacerze” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.**

Dzieci słuchając spokojnej muzyki poruszają się po sali. Gdy usłyszą mocne uderzenie w bębenek, zatrzymują się i patrzą na kartonik z liczbą, który pokazuje nauczyciel (3, 4 lub 5). Następnie tworzą koła o podanej liczbie osób. Po ustawieniu się w grupy nauczyciel wspólnie z dziećmi sprawdza poprawność wykonania zadania. Podczas następnej rundy nauczyciel pokazuje dwa kartoniki – jeden dla chłopców (np. 4), drugi dla dziewczynek (np. 3). Następnie jeden zbiór dziewczynek i jeden zbiór chłopców wchodzi do ułożonego z linki koła. Dzieci wspólnie przeliczają ile osób stoi w kole.

„Koty i myszy” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel wyznacza 5 dzieci. 3 z nich to koty, a 2 to myszy. Dzieci otrzymują odpowiednie emblematy. Na środku sali leży obręcz. Dzieci poruszają się w rytmie muzyki. Gdy usłyszą hasło: koty – wchodzi do obręczy te dzieci, które grają rolę kotów. Na hasło: myszy – wchodzi do środka obręczy te dzieci, które są myszami. Nauczyciel wspólnie z dziećmi przelicza ile jest razem kotów i myszy.

„Umiem liczyć” – ćwiczenia w przeliczaniu.

Dzieci mają na dywanikach sylwety kotów i myszy. Za pomocą sylwet przedstawiają sytuację z zabawy na swoich dywanikach, a nauczyciel na tablicy. W obręczy były 3 koty. Doszły do nich 2 myszki. Ile zwierząt jest w obręczy razem?

Wprowadzenie znaku dodać.

Pod sylwetami nauczyciel umieszcza cyfry odpowiadające liczbie kotów i myszy. Wyjaśnia, że ich działania można przedstawić za pomocą znaków. Pod sylweta-

mi przypina kartoniki z cyframi, a między nimi wstawia znak dodawania. Nauczyciel odczytuje zapis pokazując jednocześnie od strony lewej do prawej: trzy dodać dwa równa się pięć.

„Koty na drabinie” – zabawa logorytmiczna.

Dzieci chodzą na czworakach w różnych kierunkach. na sygnał zatrzymują się w przysiadzie podpartym, prostują się do stania naśladując wchodzenie po drabinie i mówią rymowanek:

Wchodzę po drabinie jeden, dwa, trzy, cztery.
Jestem mądrym kotem, dobre mam maniery.

Wprowadzenie znaku odjąć.

Dzieci ilustrują (układają sylwety na dywaniku) treść zadania podanego przez nauczyciela. W ogrodzie bawiło się 5 kotów. 3 koty poszły do domu. Ile kotów zostało w ogrodzie? Nauczyciel pod sylwetami umieszczonymi na tablicy przypina kartoniki z cyframi, a między nimi wstawia znak odejmowania. Odczytuje zapis czytając od strony lewej do prawej: pięć odjąć trzy równa się dwa.

Ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu.

Dzieci rozwiązują zadania wykorzystując do zilustrowania go kółka.

- na drzewie siedziały 2 wróble. Po chwili przyleciały jeszcze dwa wróble. Ile wróbli siedzi na drzewie?

Nauczyciel przypina na tablicy zapis $2+2=4$, a wybrane dziecko odczytuje go.

- na drzewie siedziało 5 sikorek. 4 sikorki odleciały. Ile sikorek zostało na drzewie?

Nauczyciel przypina na tablicy zapis $5-4=1$, a wybrane dziecko odczytuje go.

„Taniec kotków” – zabawa ze śpiewem.

Dzieci dobierają się parami. Śpiewają rymowaną na melodię „Wlazł kotek na płótek”.

Chodź do mnie koteczku łapkę daj,
zabawę wesołą dziś poznaj. – szukają pary
Kręcimy się w kółko raz, dwa, trzy – poruszają się w kole
ja skaczę, a teraz skaczesz ty. – podskoki obunóż

Karta pracy, cz. 2, s. 22.

Policz koty i wpisz odpowiednie cyfry. W pustej ramce narysuj tyle kotów, ile wskazuje cyfra pod ramką.

Temat 2: „Zabawy z kasztanami” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 13.

Cele:

- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Kasztany”.
- Nauka prawidłowego posługiwania się przyborem nietypowym.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Forma: ćwiczenia wzmacniające mięśnie stóp

Przybory: kasztany (dla każdego dziecka po 1), piórka do ćwiczenia oddechowego.

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa orientacyjno – porządkowa „Kasztany”.

Dzieci przemieszczają się po sali, na podłodze leżą kasztany. Nauczyciel podaje hasła:

Kasztany – dzieci zatrzymują się przy kasztanach przyjmując pozycję baczność,

Kasztany prawa ręka – dzieci podnoszą po 1 kasztanie prawą ręką i wykonują po 3 krążenia prawą ręką w przód,

Kasztany lewa ręka – j.w. tylko lewą ręką,

Kasztany prawa stopa – dzieci chowają kasztan pod prawą stopą,

Kasztany lewa stopa – j.w. tylko lewą stopą

3. Część główna:

Dzieci podnoszą z podłogi po 1 kasztanie i ustawiają się w rozsypce, wykonują ćwiczenia powtarzając każde po 6 razy.

Dzieci w siadzie rozkrocznym kasztan w prawej ręce:

- wznosy ramion bokiem w górę przełożenie kasztana z ręki do ręki i opust bokiem w dół,

- skłony tułowia raz do prawej nogi raz do lewej z dotknięciem kasztanem do palców stóp,

- skłony tułowia w przód przesuwamy kasztana jak najdalej w przód i przysuwamy do siebie,

Dzieci w siadzie o nogach ugiętych:

- przekładanie kasztana pod prawym i pod lewym kolaniem,

- przesuwanie kasztana po podłodze prawą stopą w kierunku lewej i odwrotnie,

- palcami obu stóp próbujemy podnieść kasztana w górę,
- palce prawej stopy opieramy na kasztanie i rysujemy na podłodze kółka, zmiana nogi,

Dzieci w leżeniu przodem, ramiona wyprostowane przed twarzą w prawej dłoni kasztan. Przenos ramion bokiem w tył i przełożenie kasztana z ręki do ręki na wysokości bioder za plecami. Przenos ramion bokiem w przód i przełożenie kasztana z ręki do ręki z przodu. Powtarzamy 5 razy. Zmiana kierunku przekazywania kasztana.

Dzieci odkładają kasztany w wyznaczone przez nauczyciela miejsce.

4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci siadają przy stolikach przedmuchują do siebie piórko.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Jaka dziś pogoda” – spacer – obserwacja pogody i zmian zachodzących w przyrodzie.

POPOŁUDNIE

„Koty na drabinie” – zabawa logorytmiczna.

Karta pracy, cz. 2, s. 23.

Jak nazywają się przedstawione na rysunkach zwierzęta? Podziel ich nazwy na sylaby. Otocz pętlą zwierzęta domowe i ułóż zdanie zawierające nazwę zwierzęcia domowego.

„Zwierzęta domowe” – zabawa plastyczna.

Dzieci kalkują przez kalkę techniczną sylwetę zwierząt domowych, a następnie kolorują je.

Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania zasady odkładania zabawek na wyznaczone miejsce.

Dzień 4

Temat dnia: PTASIA ORKIESTRA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy dzieci – wdrażanie do korzystania z zabawek zgodnie z ustalonymi zasadami.

„O którym zwierzątku mówię?” – zabawa dydaktyczna.

„Wesołe zwierzaki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 13

II „Ptasia orkiestra” – gra na instrumentach perkusyjnych – doskonalenie umiejętności gry na instrumentach perkusyjnych.

„Wróble i kot” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Ryby” – rysowanie pastelami – rozwijanie inwencji twórczej.

„Wiatr” – spacer – określanie siły wiatru, obserwacja poruszających się gałęzi.

III „Wróble i kot” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Portret mojego zwierzątka” – zabawa graficzna.

Zabawy swobodne – zachęcanie do samodzielnego zagospodarowania czasu wolnego.

RANEK

Dowolne zabawy dzieci – wdrażanie do korzystania z zabawek zgodnie z ustalonymi zasadami.

„O którym zwierzątku mówię?” – zabawa dydaktyczna.

Na tablicy wiszą obrazki różnych zwierząt domowych. Nauczyciel opowiada o wybranym zwierzęciu, a dzieci udzielają odpowiedzi. O zwierzętach mogą też opowiadać chętne dzieci.

Karta pracy, cz. 2, s. 23.

Sprawdź czy jesteś spostrzegawczy. Popatrz uważnie na obrazki. Poszukaj 10 elementów, którymi się różnią.

„Wesołe zwierzęta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 13

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Ptasia orkiestra” – gra na instrumentach perkusyjnych.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności gry na instrumentach perkusyjnych.
- Rozwijanie pamięci.
- Zachęcanie do udziału we wspólnych zabawach.

Środki dydaktyczne: zagadki Bożeny Koronkiewicz, nagrania z głosami różnych ptaków, wiersz „Ptasia orkiestra” Doroty Kossakowskiej, instrumenty perkusyjne: bębenki, kołatki, trójkąty

Przebieg:

„Jakie to zwierzę?” – rozwiązywanie zagadek.

Bardzo ciekawska, chce wiedzieć wszystko,
lubi udzielać się towarzysko.

Kiedy przyfrunie, na ramię siada
i czasem ludzkim głosem zagada. (papuga)

Od rana słyszysz jego śpiew śliczny,
bo to prawdziwy geniusz muzyczny.

Ma żółte piórka, lubi popisy,
podejdź do klatki, poproś o bisy! (kanarek)

„Jaki to ptak?” – ćwiczenia słuchowe.

Dzieci słuchają nagrań z głosami różnych ptaków, odgadują nazwy ptaków, naśladują ich głosy.

„Rozpoznaj instrument” – zabawa słuchowa.

Dzieci maszerują swobodnie po sali. Gdy usłyszają bębenek – podskakują w miejscu. Gdy usłyszają kołatkę – chodzą po sali w przysiadzie trzymając się za kostki. Przy dźwiękach trójkąta – kładą się na podłodze.

„Ptasia orkiestra” – słuchanie wiersza.

Trzy papugi się zebrały
i orkiestrę urządziły.

Będzie koncert dziś wieczorem,
a więc wszystkich zaprosiły.
Już kanarki chętnie grają,
na trójkątach raz, dwa, trzy.
Dwa wróbelki na bębenkach.
Bum ta ra ra pięknie brzmi.
A sikorki na kołatkach,
trach, trach, klap, trach, trach, klap.
Aż tu nagle kocur wpadł.
Co za koncert miau, miau, mru.
Tak pięknego nie słyszałem
od lat stu.

„Orkiestra” – gra na instrumentach perkusyjnych.

Nauczyciel wyznacza dzieci odgrywające role ptaków i grające na instrumentach perkusyjnych. Następnie recytuje wiersz, a dzieci w odpowiednich momentach grają na instrumentach perkusyjnych.

- kanarki – trójkąty
- wróble – bębny
- sikorki – kołatki

Pozostałe dzieci są kotami i mówią wspólnie ostatni fragment wiersza:
Co za koncert miau, miau, mru.
Tak pięknego nie słyszałem
od lat stu.

„Posłuchaj – powtórz” – zabawa słuchowo – rytmiczna.

Nauczyciel, a później chętne dzieci wystukują na bębnie dowolny rytm. Pozostałe dzieci powtarzają usłyszany rytm wyklaskując go.

„Wróble i kot” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci wróbelki poruszają się po sali zgodnie z rytmem granym na tamburynie. Gdy usłyszą „kot się zbliża” – biegną w wyznaczone miejsce sali.

Temat 2: „Ryby” rysowanie pastelami.

Cele:

- Rozwijanie inwencji twórczej.
- Doskonalenie umiejętności wypowiedzania się na forum grupy.
- Doskonalenie umiejętności cięcia nożyczkami.

Środki dydaktyczne: wiersz „Rybka” Doroty Kossakowskiej, muzyka relaksacyjna, utwór „Akwarium” z „Karnawału zwierząt” Camille’a Saint – Saensa, pastele olejne, kartki białe A4, szary papier, klej

Przebieg:

„Rybka” – słuchanie wiersza.

W wielkim oceanie
mała rybka pływa.
I każdego ranka,
szlaki wciąż odkrywa.
Podwodne wyprawy
lubi też jej mama.
Pływać swą córeczkę
nauczyła sama.
Teraz obie płyną
na wyprawę nową –
śledzik je zaprosił
na wodę sodową.

Rozmowa w oparciu o wiersz.

- Kto pływa w wielkim oceanie?
- Co rybka odkrywa każdego ranka?
- Kto oprócz rybki lubi podwodne wyprawy?
- Kto nauczył rybkę pływać?
- Dokąd płyną rybki?
- Czym śledzik poczęstuje rybki?

„Fale” – ćwiczenia ruchowo – graficzne.

Dzieci słuchają spokojnej muzyki relaksacyjnej i rysują fale w powietrzu, a następnie pastelami olejnymi na szarym papierze.

Podanie tematu pracy, wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Dzieci rysują pastelami na białych kartkach rybę, a następnie wycinają ją.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja rybek.

Dzieci prezentują swoje ryby, mówią jak się nazywają i co najbardziej lubią robić. Po zakończonej prezentacji przyklejają ryby na szarym papierze.

„Akwarium” – improwizacja ruchowa.

Dzieci wykonują improwizację ruchową do utworu „Akwarium” z „Karnawału zwierząt” Camille’a Saint – Saensa.

„Wiatr” – spacer – określanie siły wiatru, obserwacja poruszających się gałęzi.

POPOŁUDNIE

„Wróble i kot” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 25.

Narysuj w chmurce jakie są marzenia psa i kota. Do jakiego lekarza chodzą zwierzęta, kiedy są chore? Powiedz, jak należy dbać o zwierzęta.

„Portret mojego zwierzątka” – zabawa graficzna.

Dzieci rysują portret ulubionego zwierzątka domowego.

Zabawy swobodne – zachęcanie do samodzielnego zagospodarowania czasu wolnego.

Dzień 5

Temat dnia: W ŻÓŁWIM TEMPIE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy dzieci – utrwalenie zasad dobrej zabawy, zachęcanie dzieci do współdziałania.

Zabawy ze śpiewem.

„Wesołe zwierzątka” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 13

II „Mój przyjaciel żółw” – rozmowa w oparciu o wiersz „Żółw” Bożeny Koronkiewicz – zapoznanie z trybem życia żółwia.

„Chcę być...” – zabawa ruchowo – ortofoniczna.

„Zabawy z kasztanami” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 13 – zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Kasztany”.

„Bezpieczna zabawa” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania zasad dotyczących bezpiecznej zabawy na dworze.

III „Wróble i kot” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Chórzysci mają głos” – zabawa artykulacyjna.

Zabawy swobodne – uznawanie wzajemnych praw do wspólnej zabawy.

RANEK

Dowolne zabawy dzieci – utrwalenie zasad dobrej zabawy, zachęcanie dzieci do współdziałania.

Zabawy ze śpiewem.

Dzieci uczestniczą w zabawach ze śpiewem: „Stary niedźwiedź mocno śpi”, „Mam chusteczkę haftowaną”

Karta pracy, cz. 2, s. 26.

Pies Ciapka zgubił się. Pomóż mu odnaleźć drogę do właściciela. Prowadź linie po śladach. Pokoloruj rysunek.

„Wesołe zwierzaki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 13

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Mój przyjaciel żółw” – rozmowa w oparciu o wiersz „Żółw” Bożeny Koronkiewicz.

Cele:

- Zapoznanie z trybem życia żółwia.
- Zachęcanie do wielozdaniowych wypowiedzi na określony temat.
- Kształtowanie odpowiedzialności za zwierzęta hodowane w domu.

Środki dydaktyczne:

Wiersz „Żółw” Bożeny Koronkiewicz

Przebieg:

„Żółw” – słuchanie wiersza B. Koronkiewicz.

Gdzie mój żółw się dzisiaj schował?

Czy pojechał do Krakowa?

Czy jest w parku na spacerze?

Może jeździ na rowerze?

Żółwiu miły, wróć już, proszę.

Pada deszcz, czy masz kalosze?

Jesteś w kinie, czy gdzieś w sklepie?

Wiesz, że w domu jest najlepiej?

Martwię się o żółwia szczerze,

A on... śpi pod swym pancerzem.

Niech się więcej nikt nie smuci:

Jak się wyśpi, wtedy wróci.

Rozmowa w oparciu o wiersz.

- Kto jest bohaterem wiersza?
- Gdzie według właściciela mógł znajdować się żółw?
- Co robił żółw w tym czasie jak jego właściciel martwił się o niego?

Uświadomienie dzieciom, że żółw to żywa istota, której trzeba zapewnić odpowiednie warunki życia. Mieć miejsce i zgodę rodziców, trzeba sprzątać po nim i karmić go. Nie można go też wyrzucić, gdy nam się znudzi.

Swobodne wypowiedzi dzieci na temat żółwia.

Dzieci wypowiadają się na temat życia żółwia, jego upodobań, nawyków żywieniowych. Nauczyciel uzupełnia wiedzę dzieci podając informacje o żółwiu. Żółw ma pancerz. Może chować w nim łapki i głowę. Żółw wodny żyje w wodzie, więc potrzebuje akwarium. Żółw ziemno-wodny powinien mieć specjalne akwarium do pływania i miejsce do chodzenia. Żółw lądowy będzie się dobrze czuł w terrarium. Jeśli żółw wyciąga szyję i je nam z ręki, to znaczy, że ufa nam i chce być naszym przyjacielem.

„Chcę być...” – zabawa ruchowo – ortofoniczna.

Dzieci siedzą w kole. Chętne dziecko staje w środku koła i mówi jakim zwierzęciem chciałoby być. Następnie naśladuje głos i ruchy wybranego zwierzątka. Pozostałe dzieci powtarzają pokazywane ruchy i wydawany głos.

**Temat 2: „Zabawy z kasztanami”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 13.****Cele:**

- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Kasztany”.
- Nauka prawidłowego posługiwania się przyborem nietypowym.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Bezpieczna zabawa” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania zasad dotyczących bezpiecznej zabawy na dworze.

POPOŁUDNIE

„Wróble i kot” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 27.

Posłuchaj rymowanki. Powtarzaj ją rytmicznie za nauczycielem. Dokończ rysowanie rytmu.

Koty rude, koty czarne oraz koty białe,
do łapania myszy są wręcz doskonałe.

„Chórzyści mają głos” – zabawa artykulacyjna.

Dzieci podzielone są na cztery grupy. Nauczyciel przydziela każdej grupie do śpiewania inną sylabę np. ma, la, ta, da. Ustala z dziećmi jaką melodię będą śpiewać. Na dany znak poszczególne grupy włączają się do śpiewu.

Zabawy swobodne – wdrażanie do używania umiarkowanego głosu.

TEMAT KOMPLEKSOWY: CHCĘ BYĆ ŚWIĘTYM MIKOŁAJEM

Dzień 1

Temat dnia: WITAMY CIĘ MIKOŁAJU

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do zachowania porządku w miejscu zabawy.

„Co Mikołaj ma w worku?” – zabawa dydaktyczna.

„Ćwiczymy z Mikołajem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 14

II „Raki” – wprowadzenie litery „r”, „R” na podstawie wyrazu „raki” – doskonalenie słuchu fonematycznego.

„Rób to co ja” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Worek Świętego Mikołaja” – rysowanie mazakami – rozwijanie inwencji twórczej.

„Pada śnieg” – spacer – obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie zimą.

III „Mikołaj i jego renifer” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Gwiazdki” – ćwiczenia aparatu oddechowego.

Zabawy swobodne – wdrażanie do samodzielnego organizowania czasu wolnego.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do zachowania porządku w miejscu zabawy.

„Co robi?” – ćwiczenia słownikowe.

Dzieci szukają słów określających czynności. Np.

Pies – szczeka, biega, tropi, szuka, wącha, aportuje, bawi się, pilnuje

Fryzjer – strzyże, czesze, modeluje, myje, farbuje, suszy

„Co Mikołaj ma w worku?” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel przygotowuje worek z różnymi przedmiotami (zabawki, łyżka, widelec, długopis). Wybrane dziecko wkłada ręce do worka i poprzez dotyk rozpoznaje co jest w środku. Następnie kolejne dzieci dzielą nazwę wyjętego przedmiotu na sylaby i wyróżniają pierwszą i ostatnią głoskę.

„Ćwiczmy z Mikołajem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 14

„Mikołaj szuka pary” – Dzieci poruszają się swobodnie po sali. na hasło „Mikołaj szuka pary”, dobierają się w pary i poruszają się w rytmie ćwierćnutowym.

„Rozdajemy prezenty” – Dzieci – Mikołaje przy dźwiękach bębna idą jedno za drugim. Gdy usłyszą rytm ósemkowy grany na trójkącie rozbiegają się po sali i naśladują wrzucanie prezentów do komina.

„Zamieć” – Dzieci siedzą na podłodze, kołysz się wykonując skłony w prawo i w lewo, naśladują szum wiatru.

„Co potrafi Mikołaj?” – Dzieci chodzą po sali głośno tupiąc, na palcach, na piętach, podskakują na jednej nodze.

„Marsz” – Dzieci maszerują po obwodzie koła powtarzając rymowankę:

„Mikołaj do nas idzie wielkimi krokami.

Zostań Mikołaju jak najdłużej z nami”.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

**Temat 1: „Raki” – wprowadzenie litery „r”, „R”
na podstawie wyrazu „raki”.**

Cele:

- Wprowadzenie drukowanej i pisanej litery r, R.
- Doskonalenie słuchu fonematycznego.
- Określenie głoski r jako spółgłoski.

Środki dydaktyczne: „Rodzina raków” – opowiadanie Doroty Kossakowskiej, tablica demonstracyjna z literą r, nakrywki białe, czerwone, niebieskie, wyraz raki, obrazek przedstawiający raki, plastelina, *Karta pracy, cz. 2, s. 28*

Przebieg:

„Rodzina raków” – słuchanie opowiadania.

Rak Tomek i jego rodzice mieszkają w pięknym miejscu wśród tataraków. Codziennie wychodzą na spacer i podziwiają okolicę. Dzisiaj rak Tomek ma katar, ale wyszedł na spacer ze swoją mamą. Idą do płotki, która ma urodziny. Mama niesie piękne maki i cieszy się na spotkanie z płotką. Dawno nie widziały się

i chciałyby porozmawiać o swoich dzieciach. na kamieniu siedzi ropucha. Ona też wybiera się do płotki. na razie czeka na swego męża, który jest na zawodach żabich skoków w dal.

Rozmowa na temat opowiadania.

- Gdzie mieszka rak Tomek i jego rodzina?
- Gdzie raki wychodzą codziennie?
- Czy Tomek jest zdrowy?
- Dokąd idzie Tomek z mamą?
- Jakie święto obchodzi dzisiaj płotka?
- Jakie kwiaty dostanie płotka od raków?
- Kto siedzi na kamieniu?
- na kogo czeka ropucha?
- Gdzie jest mąż ropuchy?

Wyszukiwanie na ilustracji przedmiotów, których nazwy zawierają głoskę „r”.
Karta pracy, cz. 2, s. 28.

Dzieci oglądają ilustrację i wymieniają nazwy zawierające głoskę r: rak, ropucha, tatarak, róża, ryba, trawa.

Wyeksponowanie wyrazu podstawowego – „raki” oraz obrazka przedstawiającego raki.

Analiza i synteza słuchowa wyrazu „raki”.

- Wybrzmiewanie sylab i głosek.
- Wypowiadanie sylab połączone z klaskaniem.
- Wypowiadanie kolejnych głosek wyrazu raki.
- Liczenie głosek w wyrazie raki.

Określenie położenia głoski odpowiadającej literze „r”.

- Podawanie wyrazów z głoską r w nagłosie (rower, Robert, ryba), śródgłosie (kora, para, trawa), wygłosie (motor, katar, por).
- Określenie rodzaju głoski r (spółgłoska).
- Wybrzmiewanie sylab w wyrazie raki połączone z tupaniem, uderzaniem uda.

Analiza i synteza wzrokowa wyrazu „raki”.

- Budowanie modelu wyrazu raki z wykorzystaniem nakrywek czerwonych i niebieskich.
- Liczenie samogłosek i spółgłosek w wyrazie raki.

Prezentacja litery „r” drukowanej małej i wielkiej.

- Pokaz litery r z alfabetu demonstracyjnego.

Ułożenie z białych nakrywek wyrazu „raki”, a następnie zastąpienie literą „r” odpowiedniej nakrywki.

Demonstracja litery „r” pisanej małej i wielkiej – porównanie jej z literą drukowaną.

- Pokaz pisania litery r, R bez liniatury – zwrócenie uwagi na kierunek pisania.
- Omówienie miejsca zapisu litery r małej i wielkiej w liniaturze.
- Analiza kształtu litery r, R.
- Ćwiczenia ręki przygotowujące do pisania – zaciskanie pięści, prostowanie palców, naśladowanie gry na pianinie, klaskanie.
- Lepienie litery r pisanej małej i wielkiej z plasteliny.

Nauka pisania litery „r”, „R”.

- Ćwiczenia w pisaniu litery r, R palcem w powietrzu, na dywanie, na blacie stołika.

Ćwiczenia w czytaniu.

Karta pracy, cz. 2, s. 28.

„Rób to co ja” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Dzieci naśladową ruchy wykonywane przez nauczycieli, a potem inne dziecko.

Temat 2: „Worek Świętego Mikołaja”
– rysowanie mazakami.

Cele:

- Usprawnianie techniki cięcia nożyczkami.
- Doskonalenie umiejętności wypowiedzania się na forum grupy.
- Rozwijanie inwencji twórczej.

Środki dydaktyczne: wiersz „Mikołaj” Doroty Kossakowskiej, ilustracja Mikołaja, kartki z narysowanym workiem, mazak, nożyczki, muzyka taneczna, bębenek

Przebieg:

„Mikołaj” – słuchanie wiersza.

Śnieżek pada, mróz na dworze,
a Mikołaj w drodze.

Żadne śniegi, żadne mrozy,
nie staną mu na przeszkodzie.
Ma życzenia i prezenty
ten wspaniały święty.

Rozmowa w oparciu o wiersz.

- Jaka pogoda panuje na dworze zimą?
- Co nie będzie dla Mikołaja przeszkodą w podróży?
- z czym święty Mikołaj przychodzi do ludzi?

„Jak wygląda Mikołaj” – wypowiedzi w oparciu o ilustrację.

Dzieci oglądają ilustrację przedstawiającą Mikołaja. Wypowiadają się na temat jego stroju, zwracając uwagę na worek, w którym Mikołaj ma prezenty.

Podanie tematu pracy, wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Dzieci otrzymują kartki z narysowanym workiem. Ich zadaniem jest wycięcie worka i narysowanie mazakami prezentów, które dzieci chciałyby otrzymać od Mikołaja.

Indywidualna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja worków z prezentami, urządzenie wystawki prac.

„Mikołaj i jego renifer” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci podzielone są na dwie grupy: Mikołaje i renifery. Mikołaje poruszają się po sali przy dźwiękach muzyki tanecznej. Renifery czekają w wyznaczonym miejscu sali. Gdy nauczyciel zaczyna wystukiwać na bębnie rytm ćwierćnotowy, wówczas renifery szukają Mikołajów, tworzą zaprzęgi i razem poruszają się po sali.

„Pada śnieg” – spacer – obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie zimą.

POPOŁUDNIE

„Mikołaj i jego renifer” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Gwiazdki” – ćwiczenia aparatu oddechowego.

- Dzieci wprawiają w ruch papierową gwiazdkę zawieszoną na nitce.
- Zdmuchują gwiazdkę z dłoni.

- Dmuchając wprowadzają w ruch gwiazdkę leżącą na stoliku.

Karta pracy, cz. 2, s. 29.

Zaznacz w wyrazach litery r, R. Powiedz czy r to samogłoska, czy spółgłoska. Pokoloruj litery używając odpowiedniego koloru.

Zabawy swobodne – wdrażanie do samodzielnego organizowania czasu wolnego.

Dzień 2

Temat dnia: **CO MOGĘ ZROBIĆ DLA INNYCH?**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – przestrzeganie ustalonych zasad.

„Szukamy rymów” – zabawa dydaktyczna.

„Ćwiczymy z Mikołajem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 14

II „Chcę być Świętym Mikołajem” – rozmowa na podstawie opowiadania „Lubię pomagać” Bożeny Koronkiewicz – wdrażanie do uważnego słuchania.

„Podróż Mikołaja” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Jeden, dwa, trzy z Mikołajem tańczysz ty” – ćwiczenia rytmiczne – rozwijanie poczucia rytmu.

„Sprawne przedszkolaki.” – spacer – rozwijanie umiejętności poruszania się w parach.

III „Podróż Mikołaja” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Co to?” – zabawa dydaktyczna.

Zabawy swobodne – wzajemne uznawanie praw do zabawy i do uczestnictwa w zabawie.

RANEK

Zabawy swobodne – przestrzeganie ustalonych zasad.

„Szukamy rymów” – zabawa dydaktyczna.

Na tablicy umieszczone są obrazki przedstawiające różne przedmioty. Zada-

niem dzieci jest podanie nazwy obrazka oraz dobranie słowa rymującego się. Np. piórko – podwórko, góra – skóra, kury – mury, gruszki – pietruszki, koty – płoty.

Karta pracy, cz. 2, s. 29.

Połącz litery w takiej kolejności, aby powstały z nich imiona.

„Ćwiczymy z Mikołajem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 14

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Chcę być Świętym Mikołajem”
– rozmowa na podstawie opowiadania „Lubię pomagać”
Bożeny Koronkiewicz.

Cele:

- Wdrażanie do uważnego słuchania.
- Zachęcanie do bezinteresownej pomocy innym.
- Uwrażliwianie dzieci na potrzeby innych ludzi.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Lubię pomagać” Bożeny Koronkiewicz, rymowanka „Każdy może pomagać” Doroty Kossakowskiej

Przebieg:

„Lubię pomagać” – słuchanie opowiadania.

Pewnego zimowego popołudnia mama przyszła po Kubę do przedszkola i zaprowadziła go do babci, bo chciała jeszcze pójść do fryzjera. Babcia bardzo ucieszyła się na widok wnuka i od razu zapytała:

- Kubusiu, czy mógłbyś mi pomóc w przekładaniu tych książek? Już mnie zmęczyły dzisiejsze porządki, a jeszcze chciałabym zetrzeć kurz z pótek.
- Pewnie, babciu, przecież jestem silny i chętnie ci pomogę.
- Bardzo się cieszę, a przy okazji opowiedz mi, jak dzisiaj było w przedszkolu.
- Oj, było bardzo wesoło! Był u nas Święty Mikołaj i przywiózł nam prezenty. Myśleliśmy, że nie da rady przyjechać, bo przecież nie ma tyle śniegu, żeby mogły jechać sanie, ale Mikołaj potrafi wszystko! Śpiewaliśmy piosenki, recytowaliśmy wierszyki, a on bił nam brawa i bardzo nas chwalił. Wiesz babciu, ja też bym chciał zostać Świętym Mikołajem. On jest bardzo dobry i to jest takie miłe, gdy się daje komuś prezenty.
- No pewnie – uśmiechnęła się babcia – a jak Mikołaj odjechał, to chyba zrobiło się smutno...

- Tak, nie chcieliśmy go wypuścić, ale musiał jeszcze zdążyć z prezentami do innych dzieci. Gdyby do nich nie dojechał, to im by było smutno.

- To co robiliście potem?

- Potem jeszcze się bawiliśmy i zrobił się bałagan. Pani zaczęła sprzątać te papierki, bibułki, baloniki. Więc pomogłem pani i dzięki temu szybciej było czysto, a pani powiedziała, że jestem bardzo grzeczny. Daj, babciu, szmatkę, to wytrę te półki, bo widzę, że naprawdę jesteś zmęczona.

A po podwieczorku jeszcze poszliśmy na dwór i Kasia się rozplakała, bo zgubiła rękawiczkę. Szukaliśmy jej. I to ja znalazłem rękawiczkę na ławce. Kasia ucieszyła się i podziękowała mi. Później przyszła po mnie mama. Po drodze zrobiła dużo zakupów, więc pomogłem jej nieść jedną torbę. Mama miała aż trzy torby, a przecież ma tylko dwie ręce!

- No i książki poukładane! Babciu, zapomniał bym, przecież przyniosłem Ci, czekoladę, którą dostałem od Mikołaja.

- Dziękuję ci, Kubusiu. I wiesz, co ci powiem? Nie wiem, czy zostaniesz Świętym Mikołajem, ale na pewno byłeś dzisiaj jego wspaniałym pomocnikiem. A teraz zjemy czekoladkę i coś jeszcze, bo upiekłam twoje ulubione ciasteczka.

Rozmowa w oparciu o wysłuchane opowiadanie.

- Do kogo mama zaprowadziła Kubę?
- O co babcia poprosiła Kubę?
- O czym Kuba opowiadał babci?
- Co dzieci dostały od Świętego Mikołaja?
- Co dzieci zaprezentowały Mikołajowi?
- W czym Kuba pomógł pani w przedszkolu?
- W jaki sposób Kuba pomógł Kasi?
- W czym Kuba pomógł mamie?
- Jaki prezent dostała babcia od Kuby?
- Dlaczego babcia nazwała Kubę pomocnikiem Świętego Mikołaja?

„Jaki jest pomocnik Świętego Mikołaja” – swobodne wypowiedzi dzieci.

„Każdy może pomagać” – rytmizowanie rymowanki.

Każ-dy mo-że dziś po-ma-gać,

du-ży o-raz ma-ły.

Po-ma-ga-nie in-nym lu-dziom

to po-mysł wspa-nia-ły.

Dzieci wypowiadają rymowankę cicho, głośno, szeptem, klaszcząc, wystukując rytm o uda.

„Podróż Mikołaja” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Nauczyciel wymienia różne środki lokomocji, którymi może poruszać się Mikołaj (samochód, samolot, motor). Dzieci naśladują wskazany przez nauczyciela środek lokomocji (sposób poruszania się, wydawane dźwięki).

**Temat 2: „Jeden, dwa, trzy
z Mikołajem tańczysz ty” – ćwiczenia rytmiczne.****Cele:**

- Rozwijanie poczucia rytmu.
- Doskonalenie umiejętności prawidłowej reakcji na polecenia nauczyciela.
- Ćwiczenie koordynacji werbalno– ruchowej.

Środki dydaktyczne: bębenek, rymowanka Doroty Kossakowskiej, muzyka relaksacyjna, obrazki przedstawiające różne środki lokomocji

Przebieg:**„Rozpoznaj rytm” – zabawa rytmiczno – ruchowa.**

Nauczyciel gra na bębnie różne rytmy: ćwierćnotowy do marszu, ósemkowy do biegu i punktowy do podskoków. Dzieci po rozpoznaniu rytmów poruszają się w odpowiedni sposób. Gdy bębenek milknie – dzieci zatrzymują się. Gdy ponownie usłyszą dźwięk bębna poruszają się zgodnie z rytmem.

„Mikołajowe rymowanki” – śpiew indywidualny.

Dzieci śpiewają rymowankę na melodię „Włazł kotek na płotek”.

Mikołaj dziś tańczy raz, dwa, trzy.

A teraz zatańczysz także ty.

Do góry podskoki raz, dwa, trzy.

Umiemy zatańczyć tak jak ty.

„Co robi Mikołaj” – scenki pantomimiczne.

Chętne dzieci odgrywają scenki pantomimiczne. Przedstawiają czynności wykonywane przez Mikołaja, np. wrzucanie prezentów przez komin, pokonywanie zasp śnieżnych, ubieranie choinki, jazdę saniami.

„Kogo odwiedził Mikołaj?” – rytmizacja zdań.

Nauczyciel pokazuje obrazki przedstawiające różne zwierzęta. Wybrane dziecko mówi zdanie: Mikołaj odwiedził... (zającą, lisa, sarnę, dziką, łosia) w dowolnym rytmie. Pozostałe dzieci powtarzają zdanie w tym samym rytmie.

„Echo” – ćwiczenia rytmiczne.

Nauczyciel lub wybrane dziecko wystukuje na bębnie dowolny rytm. Dzieci powtarzają rytm klaszcząc w dłonie, uderzając o uda, tupiąc.

„Co przysniło się Mikołajowi?” – zabawa relaksacyjna.

Dzieci leżą na dywanie i słuchają muzyki relaksacyjnej. Wyobrażają sobie, że są Mikołajami odpoczywającymi przy ciepłym kominku. Następnie chętne dzieci opowiadają jaki sen miał Mikołaj.

„Sprawne przedszkolaki.” – spacer – rozwijanie umiejętności poruszania się w parach.

POPOŁUDNIE

„Podróż Mikołaja” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Co to?” – zabawa dydaktyczna.

Zadaniem dzieci jest nadanie nazwy ogólnej nazwom szczegółowym podanym przez nauczyciela. Np. klocki, lalki, misie to zabawki, spodnie, spódnica, sukienka to ubrania, śliwki, jabłka, gruszki to owoce, pietruszka, seler, buraki to warzywa.

Karta pracy, cz. 2, s. 30.

Narysuj przedmioty, których nazwy rozpoczynają się na głoskę r. Dokończ szlaczki.

Zabawy swobodne – wzajemne uznawanie praw do zabawy i do uczestnictwa w zabawie.

Dzień 3

Temat dnia: PREZENTY, PREZENTY...

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania zasady odkładania zabawek na wyznaczone miejsce.

„Która pocztówka zniknęła” – zabawa dydaktyczna.

„Ćwiczmy z Mikołajem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 14

II „Imieniny Mikołaja” – wprowadzenie liczby i cyfry 6 – rozwijanie myślenia matematycznego.

„Podróż Mikołaja” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Schowaj woreczek, zdobądź woreczek” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 14 – kształtowanie prawidłowej postawy ciała.

„Podziwiamy przyrodę” – spacer – wdrażanie do przestrzegania zasady nie oddalania się od grupy.

III „Podróż Mikołaja” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Piórka” – ćwiczenia oddechowe.

Zabawy swobodne – zachęcanie do współdziałania w zabawie.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania zasady odkładania zabawek na wyznaczone miejsce.

„Która pocztówka zniknęła” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą w kole. na dywanie nauczyciel rozkłada pocztówki świąteczne. Dzieci liczą ile jest pocztówek i zapamiętują co one przedstawiają. Wybrane dziecko zasłania oczy, a w tym czasie nauczyciel chowa jedną lub dwie pocztówki. Zadaniem dziecka jest odgadnięcie jakiej pocztówki brakuje.

Karta pracy, cz. 2, s. 31.

Ćwiczenia w pisaniu litery r po śladach i samodzielnie.

„Ćwiczmy z Mikołajem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 14

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Imieniny Mikołaja”
– wprowadzenie liczby i cyfry 6.

Cele:

- Zapoznanie z liczbą 6 w aspekcie kardynalnym i porządkowym.
- Zapoznanie z wyglądem cyfry 6.
- Rozwijanie myślenia matematycznego.

Środki dydaktyczne: wiersz „Mikołaje” Doroty Kossakowskiej, sylwety domów, sylwety prezentów, cyfry: 5 i 6, drucziki kreatywne, sznurki, *Karta pracy*, cz. 2, s. 32

Przebieg:**Powstanie liczby 6.**

Na tablicy nauczyciel przypina 5 sylwet domów. Przygotowuje worek, w którym jest 6 sylwet prezentów. Opowiada historię Mikołaja rozdającego prezenty i w odpowiednim momencie przypina prezent.

6 grudnia, w dniu swoich imienin, Mikołaj wybrał się z prezentami do dzieci. Zarzucił na plecy swój worek i poszedł do wyznaczonych domów. Przy każdym domu zostawiał jeden prezent (nauczyciel przypina prezenty pod domami). Gdy odwiedził wszystkie domy, okazało się, że w worku jest jeszcze jeden prezent (nauczyciel przypina szósty prezent). Dzieci przeliczają ile jest domów i ile jest prezentów – porównują liczebność obu zbiorów. Nauczyciel przypina cyfrę 5 przy domach. Pokazuje planszę z cyfrą 6 i umieszcza ją na tablicy przy prezentach. Zadaje pytanie: Co trzeba zrobić, aby było tyle samo domów i prezentów?

Demonstracja sposobu pisania cyfry 6.

Nauczyciel demonstruje sposób pisania cyfry 6. Dzieci piszą cyfrę palcem w powietrzu, na dywanie, na plecach kolegi lub koleżanki. Następnie układają cyfrę 6 z druczika kreatywnego i ze sznurka.

Przedstawienie liczby 6 w aspekcie kardynalnym.

Na tablicy nauczyciel zawiesza 6 choinek. na dywanie leżą bombki. Wyznaczone dzieci zawieszają na każdej choince po jednej bombce. Po wykonaniu zada-

nia nauczyciel zadaje pytanie:

- Ile choinek wisi na tablicy?
- Ile bombek wisi na tablicy?
- Czego jest więcej, choinek czy bombek?

Przedstawienie liczby 6 w aspekcie porządkowym.

„Mikołaje”

Mikołaje wyruszają
w podróż przed świętami.
Muszą spieszyć się ogromnie,
by się spotkać z nami.
Pierwszy Mikołaj jedzie saniami.
Witają go chłopcy z dziewczynkami.
Drugi Mikołaj mknie samolotem.
Zamierza spotkać się z każdym kotem.
Trzeci Mikołaj ma narty stare.
Odwiedzi wujka i ciocię Barbarę.
Czwarty Mikołaj mknie na rowerze.
Małych prezentów dużo zabierze.
Piąty Mikołaj idzie pieszo.
Wszyscy dziadkowie bardzo się cieszą.
Szósty Mikołaj motocykl ma nowy.
A każdy prezent jest kolorowy.

Rozmowa w oparciu o wiersz.

- Kiedy Mikołaje wyruszają w podróż?
- Dlaczego Mikołaje muszą spieszyć się?
- Który Mikołaj jedzie saniami?
- Kto go wita?
- Który Mikołaj mknie samolotem?
- z kim zamierza spotkać się drugi Mikołaj?
- Który Mikołaj ma stare narty?
- Kogo odwiedzi trzeci Mikołaj?
- Który Mikołaj mknie na rowerze?
- Jakich prezentów zabierze dużo czwarty Mikołaj?
- Który Mikołaj idzie pieszo?
- Kto najbardziej cieszy się z tego, że Mikołaj idzie pieszo?
- Który Mikołaj ma nowy motocykl?
- Co każdy dostanie od Mikołaja?

„Worek Świętego Mikołaja” – tworzenie zbiorów.

W worku Mikołaja ukryły się różne przedmioty. Święty Mikołaj prosi dzieci, aby posegregowały przedmioty, ułożyły je w zbiory i przy każdym zbiorze umieściły odpowiednią cyfrę.

„Podróż Mikołaja” – zabawa ruchowo – naśladowcza.**Ćwiczenia w pisaniu cyfry 6 po śladzie i samodzielnie.**

Karta pracy, cz. 2, s. 32.

Posłuchaj rymowanki:

Sześć królików w klatce siedzi.
Co się tutaj dzieje śledzi.
Sześć marchewek zajadają.
I wesołe miny mają.

**Temat 2: „Schowaj woreczek, zdobądź woreczek”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 14.****Cele:**

- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Schowaj woreczek, zdobądź woreczek”.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Forma: ćwiczenia kształtujące prawidłowe wysklepienie stopy

Przybory: woreczki gimnastyczne

1. Czynności organizacyjne – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa orientacyjno porządkowa „Schowaj woreczek, zdobądź woreczek”.

Dzieci przemieszczają się na paluszkach po sali pomiędzy rozrzuconymi przez nauczyciela woreczkami gimnastycznymi. Nauczyciel podaje hasła:

Zdobądź woreczek – dziecko siada przy woreczku i stopami podnosi woreczek do góry.

Schowaj woreczek - dziecko zakrywa stopami woreczek tak żeby nie było go widać spod stóp.

3. Część główna:

Dzieci podnoszą woreczki z podłogi i ustawiają się w rozsypcę:

- Dzieci kładą woreczek na głowie następnie wykonują skłon głowy w przód woreczek spada na podłogę. Podnoszą woreczek poprzez przysiad i znowu kładą na głowę. Ćwiczenie powtarzamy po 5 razy, skłon głowy w przód, w tył i na boki.
- Dziecko trzyma woreczek w prawej dłoni i wykonuje krążenie lewego ramienia w przód 5 powtórzeń, potem w tył 5 powtórzeń, zmiana ręki ćwiczącej.

Dzieci w siadzie skrzyżnym:

- Wznosy ramion bokiem w górę przełożenie woreczka z ręki do ręki i opust bokiem w dół z przełożeniem woreczka na wysokości bioder. Powtarzamy 5 razy. Zmiana kierunku przekazywania woreczka.
- Przekładanie woreczka z ręki do ręki z przodu przed klatką piersiową i z tyłu za plecami na wysokości bioder. Powtarzamy 5 razy. Zmiana kierunku przekazywania woreczka.

Dzieci w siadzie o nogach ugiętych:

- Podnoszenie prawą stopą woreczka w górę i opuszczanie stopy na podłogę bez upuszczenia woreczka, powtarzamy 6 razy, zmiana stopy ćwiczącej.
- Ćwiczenie jak wyżej tylko po podniesieniu woreczka pozwalamy żeby woreczek spadł na podłogę, powtarzamy 6 razy na każdą stopę.
- Palce stóp oparte na woreczku, pięty uniesione do góry. Stopami zataczamy kółka na podłodze 3 w prawą i 3 w lewą stronę.

4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci w siadzie skrzyżnym, woreczek leży przed stopami na podłodze:

Wdech – wznos ramion bokiem w górę,

Wydech – opust ramion przodem w dół.

Nauczyciel zbiera woreczki gimnastyczne.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Podziwiamy przyrodę” – spacer – wdrażanie do przestrzegania zasady nie oddalania się od grupy.

POPOŁUDNIE

„Podróż Mikołaja” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Piórka” – ćwiczenia oddechowe.

Każde dziecko wybiera sobie piórko w dowolnym kolorze, kładzie je na dłoni i lekko zdmuchuje. Następnie stara się dmuchając, jak najdłużej utrzymać je w powietrzu.

Karta pracy, cz. 2, s. 33.

Odszukaj pola ze wskazaną cyfrą i pokoloruj je.

Pokoloruj szósty element licząc od lewej strony.

Pokoloruj szósty element licząc od prawej strony.

Otocz pętla po 6 prezentów. Ile pętli narysowałeś?

Zabawy swobodne – zachęcanie do współdziałania w zabawie.

Dzień 4

Temat dnia: **ŚPIEWAMY DLA MIKOŁAJA**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – rozwijanie umiejętności mówienia umiarkowanym głosem.

„Czyje zdanie najdłuższe?” – zabawa słowna.

„Ćwiczymy z Mikołajem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 14

II „Bawimy się wesoło” – zabawy przy piosence „Mikołaj” – wyrabianie szybkiej reakcji na zmianę tempa w muzyce.

„Mikołaj i jego renifer” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Mikołaj” – odbijanie dłoni – rozwijanie inwencji twórczej dziecka.

„Niedługo święta” – spacer – oglądanie dekoracji świątecznych.

III „Mikołaj i jego renifer” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Policz słowa” – zabawa językowa.

Zabawy swobodne według zainteresowań dzieci – wdrażanie do porządkowania sali po skończonej zabawie.

RANEK

Zabawy swobodne – rozwijanie umiejętności mówienia umiarkowanym głosem.

„Czyje zdanie najdłuższe?” – zabawa słowna.

Nauczyciel przygotowuje zestaw obrazków związanych ze świętami, np. choinka, bombki, łańcuch, Mikołaj, prezenty itp. Dzieci podzielone są na kilkusobowe grupy. Każda grupa losuje obrazki, a następnie układa zdania z nazwami obrazków. Pozostałe dzieci liczą ile słów jest w ułożonym zdaniu.

Karta pracy, cz. 2, s. 34.

Popatrz uważnie i policz ile elementów jest na rysunkach. Wpisz cyfry oznaczające liczbę elementów. Pokoloruj po jednym elemencie z każdego zbioru.

„Ćwiczymy z Mikołajem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 14

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Bawimy się wesoło”
– zabawy przy piosence „Mikołaj”.

Cele:

- Ćwiczenie poczucia rytmu.
- Wyrabianie szybkiej reakcji na zmianę tempa w muzyce.
- Umuzykalnianie dzieci.

Środki dydaktyczne: piosenka „Mikołaj” – muz. Jarosław Woźniewski, sł. Dorota Kossakowska, wycięte z brystolu prezenty, rymowanka „Każdy tańczy” Doroty Kossakowskiej, chustki szyfonowe

Przebieg:

„Prezenty Mikołaja” – ćwiczenia rytmiczne.

Na dywanie leżą wycięte z brystolu prezenty. Przy muzyce do marszu dzieci maszerują po całej sali. na przerwę w muzyce, zatrzymują się, podnoszą z podłogi jeden prezent i mówią rymowankę: Prezenty zbieramy, Mikołajowi pomagamy. Gdy usłyszą akompaniament ósemkowy, biegają. na przerwę w muzyce powtarzają rymowankę. Akompaniament do marszu i do biegu powtarzamy kilka razy. Po ostatniej powtórcie dzieci powtarzają rymowankę: Już prezenty rozdane, wszystkie dzieci zadowolone.

„Mikołaj” – słuchanie piosenki.

I Już Mikołaj jedzie drogą,
przypupuje lewą nogą.
Przypupuje nogą prawą,
wszystkie dzieci biją brawo.

II Dziś Mikołaj szuka dzieci,
zaraz prezent do nich wleci.
Wszyscy dzisiaj świętujemy,
za prezenty dziękujemy. /2x

1
Już Mi - ko - łaj je - dzie dro - gą przy - tu - pu - je le - wą no - gą

3
przy - tu - pu - je no - gą pra - wą wszy - stkie dzie - ci bi - ją bra - wo

5

7
Dziś Mi - ko - łaj szu - ka dzie - ci za - raz pre - zent do nich le - ci

9
wszy - scy dzi - siał świę - tu - je - my za pre - zen - ty dzie - ku - je - my

11
Dziś Mi - ko - łaj szu - ka dzie - ci za - raz pre - zent do nich wle - ci

13
wszy - scy dzi - siał świę - tu - je - my za pre - zen - ty dzie - ku - je - my

Zabawa przy piosence „Mikołaj”.

Dzieci przy melodii piosenki poruszają się swobodnie po sali. na słowa „lewą nogą” – tupią lewą nogą cztery razy. na słowa „prawą nogą” – tupią cztery razy prawą nogą. na słowa „wszystkie dzieci biją brawo” – dzieci rytmicznie klaszczą

w dłonie. Przy drugiej zwrotce dzieci dobierają się w pary i tańczą w małych kółeczkach. na zakończenie piosenki dzieci kłaniają się.

Zabawa z chustką.

Każde dziecko otrzymuje chustkę. Dzieci tworzą koło podając sobie rogi chustek. Jedno dziecko z chustką wchodzi do środka koła. Dzieci maszerują po obwodzie koła powtarzając rytmicznie rymowanąkę:

Każdy tańczy dziś wesoło,
Gdy się chustka kręci wkoło.
Ty pokażesz, my zrobimy.
I wesoło się bawimy.

Po zakończonej rymowance dziecko stojące w środku pokazuje dowolny ruch z chustką, a pozostałe dzieci wykonują to samo.

„Mikołaj i jego renifer” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci podzielone są na dwie grupy: Mikołaje i renifery. Mikołaje poruszają się po sali przy dźwiękach muzyki tanecznej. Renifery czekają w wyznaczonym miejscu sali. Gdy nauczyciel zaczyna wystukiwać na bębnie rytm ćwierćnotowy, wówczas renifery szukają Mikołajów, tworzą zaprzęgi i razem poruszają się po sali.

Temat 2: „Mikołaj” – odbijanie dłoni.

Cele:

- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.
- Rozwijanie inwencji twórczej dziecka.
- Ćwiczenie umiejętności wypowiedzania się na forum grupy.

Środki dydaktyczne: farby plakatowe, kartki z bloku A4, kolorowy papier, portret Mikołaja, kwadraty do zakrycia portretu Mikołaja, klej, nożyczki, bębenek, muzyka taneczna

Przebieg:

„Kto się ukrył” – zagadka wzrokowa.

Na tablicy nauczyciel przypina ilustrację przedstawiającą Mikołaja i zasłania ją dowolną ilością kwadratów. Następnie odsłania po jednym kwadracie. Zadaniem dzieci jest jak najszybsze odgadnięcie kto ukrywa się pod kwadratami.

„Jaki jest Mikołaj?” – ćwiczenia słownikowe.

Dzieci podają określenia pasujące do Mikołaja. Np. dobry, uczynny, święty, hojny, pracowity, mądry, stary, sprawiedliwy, dostojny, dobroduszny. Następnie każdy wyraz dzielią na sylaby i wyróżniają głoskę w nagłosie.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Tematem pracy będzie portret Mikołaja. Należy wykonać następujące czynności:

- Odbić na kartce swoją dłoń umoczoną w białej farbie plakatowej. Palce dłoni utworzą brodę Mikołaja.
- Wyciąć z czerwonego papieru czapkę i przykleić ją na głowie Mikołaja.
- Narysować kredkami na twarzy Mikołaja oczy, nos, usta.

Indywidualna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja Mikołajów.

Dzieci wypowiadają się na temat wykonanych portretów. Prezentują swojego Mikołaja mówiąc jakie prezenty najchętniej rozdaje i jaka jest jego ulubiona potrawa.

Relaksacja

Dzieci leżą na dywanie i słuchają spokojnej muzyki relaksacyjnej. Kontrolują swój oddech, wykonują wdech nosem, a wydech ustami.

„Niedługo święta” – spacer – oglądanie dekoracji świątecznych.

POPOŁUDNIE

„Mikołaj i jego renifer” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 35.

Prowadź linie po śladzie. W każdym pudełku narysuj to co chciałbyś dostać od Świętego Mikołaja.

„Policz słowa” – zabawa językowa.

Każde dziecko ma po 5 dowolnych liczmanów. Nauczyciel mówi zdania. Dzieci liczą słowa w zdaniach i układają przed sobą tyle liczmanów ile słów usłyszały.

Zabawy swobodne – wdrażanie do porządkowania sali po skończonej zabawie .

Dzień 5

Temat dnia: ŚWIĘTY, KTÓRY POMAGA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania zasady nie wrywania sobie zabawek.

„Posłuchaj i powtórz” – ćwiczenia rytmiczne.

„Ćwiczmy z Mikołajem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 14

II „Co robi Mikołaj” – ćwiczenia słownikowe w oparciu o puzzle – usprawnianie koordynacji wzrokowo – ruchowej.

„Mikołaj i jego renifer” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Schowaj woreczek, zdobądź woreczek” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 14 – kształtowanie prawidłowej postawy ciała.

„Co się zmieniło?” – spacer – dostrzeganie zmian zachodzących w przyrodzie.

III „Mikołaj i jego renifer” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Płatki śniegu” – ćwiczenia oddechowe.

Zabawy swobodne – wdrażanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania zasady nie wrywania sobie zabawek.

„Posłuchaj i powtórz” – ćwiczenia rytmiczne.

Nauczyciel lub wybrane dziecko wystukuje na bębnie rytm, a dzieci powtarzają je klaszcząc w dłonie.

Karta pracy, cz. 2, s. 36.

Dokończ rysowanie według wzoru. Pokoloruj rysunki.

„Ćwiczymy z Mikołajem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 14

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Co robi Mikołaj” – ćwiczenia słownikowe w oparciu o puzzle.

Cele:

- Usprawnianie koordynacji wzrokowo – ruchowej.
- Doskonalenie umiejętności wypowiedzania się pełnymi zdaniami.
- Ćwiczenie percepcji wzrokowej.

Środki dydaktyczne: rymowanka „Spotkanie z Mikołajem” Doroty Kossakowskiej, Wyprawka, s. 14, piosenka „Mikołaj” – muz. Jarosław Woźniewski, sł. Dorota Kossakowska, nożyczki, klej, kartki białe A4

Przebieg:

Zabawa przy piosence „Mikołaj”.

Dzieci przy melodii piosenki poruszają się swobodnie po sali. na słowa „lewą nogą” – tupią lewą nogą cztery razy. na słowa „prawą nogą” – tupią cztery razy prawą nogą. na słowa „wszystkie dzieci biją brawo” – dzieci rytmicznie klaszczą w dłonie. Przy drugiej zwrotce dzieci dobierają się w pary i tańczą w małych kółeczkach. na zakończenie piosenki dzieci kłaniają się.

Układanie puzzli.

Dzieci wycinają elementy puzzli, układają je i przyklejają na kartce.

„Co robi Mikołaj?” – ćwiczenia słownikowe.

Dzieci w oparciu o ułożone puzzle i posiadana wiedzę wypowiadają się na temat czynności wykonywanych przez Mikołaja przed Świętami Bożego Narodzenia.

- Mikołaj czyta listy od dzieci
- Mikołaj nadzoruje pakowanie przez elfy prezentów dla dzieci.
- Mikołaj pakuje prezenty na sanie zaprzężone w renifery.
- Mikołaj odwiedza dzieci na całym świecie.
- Mikołaj obdarowuje dzieci prezentami.

„Spotkanie z Mikołajem” – zabawa logorytmiczna.

Dzieci powtarzają rymowankę i wykonują odpowiedni ruch.

*Na wyprawę wyruszamy – swobodny marsz po sali
Mikołaja dziś spotkamy – dzieci dobierają się w pary
Już życzenia mu składamy – dzieci krążą w małych kółkach
I kolędę zaśpiewamy.*

„Mikołaj i jego renifer” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

**Temat 2: „Schowaj woreczek, zdobądź woreczek”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 14.**

Cele:

- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Schowaj woreczek, zdobądź woreczek”.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Co się zmieniło?” – spacer – dostrzeganie zmian zachodzących w przyrodzie.

POPOŁUDNIE

„Mikołaj i jego renifer” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 37.

Do każdego obrazka ułóż zdanie. Narysuj tyle bombek, z ilu wyrazów składa się twoje zdanie.

„Płatki śniegu” – ćwiczenia oddechowe.

Każde dziecko bierze wycięty z papieru płatek śniegu. Nabiera powietrze nosem i dmucha na trzymany w dłoni płatek, starając się jak najdłużej utrzymać go w ruchu.

Zabawy swobodne – wdrażanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

TEMAT KOMPLEKSOWY: DOKARMIAMY PTAKI

Dzień 1

Temat dnia: KTO ĆWIERKA ZA OKNEM?

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania zasady nie przeszkadzania kolegom podczas zabawy.

„Zimowe drzewo” – praca plastyczna.

„Głodne ptaszki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 15

II „Sroka i smok” – wprowadzenie litery „s”, „S” na podstawie wyrazu „sroka” – określenie głoski s jako spółgłoski.

„Smoki do domu” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Ptaki na zimowym drzewie” – origami płaskie z koła – nauka składania kół według wzoru.

„Skrzydłaci przyjaciele” – spacer – obserwacja ptaków.

III „Smoki do domu” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Raz i dwa” – zabawa twórcza.

Zabawy swobodne – wdrażanie do samodzielnego zagospodarowania wolnego czasu.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania zasady nie przeszkadzania kolegom podczas zabawy.

„Zimowe drzewo” – praca plastyczna.

Dzieci podzielone są na kilkuosobowe zespoły. z brązowego papieru wycinają pień, gałęzie drzewa i przyklejają je na szarym papierze. Kredkami pastelowymi rysują na gałęziach śnieg. Drzewa będą wykorzystane do pracy plastycznej na zajęciach dydaktycznych.

„Odprężamy się” – słuchanie muzyki relaksacyjnej.

Dzieci leżą na dywanie i słuchają spokojnej muzyki relaksacyjnej.

„Głodne ptaszki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 15

„Marsz i podskoki” – Dzieci poruszają się przy dźwiękach bębenka – maszerują i wykonują podskoki dostosowując ruch do słyszanego rytmu.

„Wróbelki” – Dzieci poruszają się po sali w różnych kierunkach. na sygnał „wróbelki” – przysiadają i zbierają ziarenka. Następnie wykonują podskoki obunóż.

„Spłoszone ptaki” – na podłodze rozłożone są szarfy, które są gniazdami. Dzieci – ptaki siedzą w gniazdach. na sygnał „ptaki latają” – wychodzą z gniazd i poruszają się swobodnie po sali. Gdy usłyszą dźwięk tamburyna, spłoszone ptaki uciekają do gniazd.

„Zmień kierunek” – Dzieci maszerują po obwodzie koła w rytmie granym na bębnie. Gdy usłyszą mocne uderzenie, zmieniają kierunek marszu.

„Marsz” – Dzieci maszerują po obwodzie koła. Wykonują cztery kroki zwykłe i cztery kroki z tupnięciem.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Sroka i smok” – wprowadzenie litery „s”, „S” na podstawie wyrazu „sroka”.

Cele:

- Wprowadzenie drukowanej i pisanej litery s, S.
- Doskonalenie słuchu fonematycznego.
- Określenie głoski s jako spółgłoski.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Sroka i smok” Doroty Kossakowskiej, tablica demonstracyjna z literą s, nakrywki białe, czerwone, niebieskie, wyraz sroka, obrazek przedstawiający srokę, plastelina, Karta pracy, cz. 2, s. 38, obręcz

Przebieg:

„Sroka i smok” – słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej.

Sroka Tekla mieszka w pięknym miejscu. W pobliżu rosną rozłożyste drzewa i kwitną kwiaty. Ma też wspaniałego sąsiada. To smok Tomi. Sroka często go spotyka. Rozmawiają o dalekich podróżach, bo Tomi to prawdziwy podróżnik. Często wyrusza w nieznane miejsca, o których później opowiada Tekli. Dzisiaj smok odwiedza srokę. Ma dla niej pyszny sok, a Tekla poczęstuje go serem.

Rozmowa na temat opowiadania.

- W jakim miejscu mieszka sroka?
- Co rośnie w pobliżu domu sroki?
- Kto jest sąsiadem Tekli?
- Kim jest Tomi?
- O czym rozmawia sroka ze smokiem?
- z czym Tomi przyszedł do sroki?
- Czym Tekla poczęstuje Tomiego?

Wyszukiwanie na ilustracji przedmiotów, których nazwy zawierają głoskę „s”.

Karta pracy, cz. 2, s. 38.

Dzieci oglądają ilustrację i wymieniają nazwy zawierające głoskę s: smok, sroka, ser, sok, jaskinia, skrzydło, stokrotka, las, listki.

Wyeksponowanie wyrazu podstawowego – „sroka” oraz obrazka przedstawiającego srokę.**Analiza i synteza słuchowa wyrazu „sroka”.**

- Wybrzmiewanie sylab i głosek.
- Wypowiadanie sylab połączone z klaskaniem.
- Wypowiadanie kolejnych głosek wyrazu sroka.
- Liczenie głosek w wyrazie sroka.

Określenie położenia głoski odpowiadającej literze „s”.

- Podawanie wyrazów z głoską s w nagłosie (syrena, samolot, sobota), śródgłosie (kosa, kasa, miska), wygłosie (kos, pas, pies).
- Określenie rodzaju głoski s (spółgłoska).
- Wybrzmiewanie sylab w wyrazie sroka połączone z tupaniem, uderzaniem o uda.

Analiza i synteza wzrokowa wyrazu „sroka”.

- Budowanie modelu wyrazu sroka z wykorzystaniem nakrywek czerwonych i niebieskich.
- Liczenie samogłosek i spółgłosek w wyrazie sroka.

Prezentacja litery „s” drukowanej małej i wielkiej.

- Pokaz litery s z alfabetu demonstracyjnego.

Ułożenie z białych nakrywek wyrazu „sroka”, a następnie zastąpienie literą „s” odpowiedniej nakrywki.

Demonstracja litery „s” pisanej małej i wielkiej – porównanie jej z literą drukowaną.

- Pokaz pisania litery s, S bez liniatury – zwrócenie uwagi na kierunek pisania.
- Omówienie miejsca zapisu litery s małej i wielkiej w liniaturze.
- Analiza kształtu litery s, S.
- Ćwiczenia ręki przygotowujące do pisania – zaciskanie pięści, prostowanie palców, naśladowanie gry na pianinie, klaskanie.
- Lepienie litery s pisanej małej i wielkiej z plasteliny.

Nauka pisania litery „s”, „S”.

- Ćwiczenia w pisaniu litery s, S palcem w powietrzu, na dywanie, na blacie stolika.

Ćwiczenia w czytaniu.

Karta pracy, cz. 2, s. 38.

Dzieci czytają tekst samodzielnie lub z pomocą nauczyciela.

„Smoki do domu” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci biegają swobodnie po sali. na hasło „smoki do domu”, wskakują do obręczy rozłożonych na dywanie.

Temat 2: „Ptaki na zimowym drzewie” – origami płaskie z koła.

Cele:

- Nauka składania kół według wzoru.
- Doskonalenie sprawności manualnej.
- Integracja grupy poprzez tworzenie pracy zbiorowej.

Środki dydaktyczne: wiersz „Wróbel” Doroty Kossakowskiej, dla każdego dziecka:

1 koło szare o średnicy 12 cm, 2 koła szare o średnicy 4,5 cm, 1 koło żółte o średnicy 2 cm, 1 koło czarne o średnicy 1 cm, klej, szary papier, nożyczki, pastele olejne

Przebieg:

„Wróbel” – słuchanie wiersza.

Skacze wróbel po śniegu
i marzną mu łapki.
Chyba zaraz pójdzie
do swojej sąsiadki.
Ona zawsze ma ziarna

i okruchy chleba.
U niej można się najieść,
ile tylko trzeba.
Można spotkać tam przyjaciół
oraz koleżanki.
Gile, wróble, jemiołuszki
albo siostrę Hanki.

Rozmowa w oparciu o wiersz.

- Jak nazywa się ptak, który skakał po śniegu?
- Dokąd chce pójść wróbel?
- Co można zjeść u sąsiadki?
- Kogo można spotkać u sąsiadki?

Podanie tematu pracy.

Zadaniem dzieci będzie wykonanie ptaka techniką origami płaskie z koła.

Omówienie sposobu wykonania pracy.

Do wykonania ptaka potrzebny jest następujący zestaw kół:

- 1 koło szare o średnicy 12 cm (tułów ptaka) – zgięcie koła na połowę
- 1 koło szare o średnicy 4,5 cm (głowa ptaka)
- 1 koło szare o średnicy 4,5 cm (skrzydło ptaka) – zgięcie koła na połowę i przyklejenie na tułowi
- 1 koło żółte o średnicy 2 cm (dziób) – zgięcie na połowę
- 1 koło czarne o średnicy 1 cm (oko)

Indywidualna praca dzieci.**Przygotowanie wystawki prac.**

Dzieci umieszczają wykonane przez siebie ptaki na przygotowanym wcześniej drzewie.

„Ptasi chór” – ćwiczenia ortofoniczne.

Dzieci naśladują głosy ptaków.

Wróbel – ćwir, ćwir

Wrona – kra, kra

Sikorka – pi, pi

„Szukamy pożywienia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali naśladując lot ptaków. na polecenie

„szukamy pożywienia”, dzieci zatrzymują się i stukają palcem w podłogę naśladując zbieranie ziaren.

„Skrzydłaci przyjaciele” – spacer – obserwacja ptaków.

POPOŁUDNIE

„Smoki do domu” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 39.

Zaznacz w wyrazach litery s, S.

„Raz i dwa” – zabawa twórcza.

Dzieci układają rymowanki do rozpoczętej przez nauczyciela wyliczanki.

Raz i dwa, raz i dwa...

Np. Raz i dwa, raz i dwa... Ola tańczy tak jak ja.

Raz i dwa, raz i dwa... Zosia skacze hopsa sa.

Zabawy swobodne – wdrażanie do samodzielnego zagospodarowania wolnego czasu.

Dzień 2

Temat dnia: PTASIA MUZYKA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do korzystania z zabawek zgodnie z przyjętymi zasadami.

„Czy znasz te ptaki?” – oglądanie albumów i encyklopedii związanych z tematyką tygodniową.

„Głodne ptaszki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 15

II „Bajkowy ptak” – słuchanie opowiadania Doroty Kossakowskiej – zwrócenie uwagi na konieczność dokarmiania ptaków zimą.

„Szukamy pożywienia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Ptasia orkiestra” – gra na instrumentach perkusyjnych – doskonalenie umiejętności gry na instrumentach perkusyjnych.

„Lubimy spacer” – spacer – nabywanie przeświadczenia o ważnej roli spacerów jako czynnika nabywania odporności na choroby.

III „Szukamy pożywienia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Słuchaj uważnie” – ćwiczenia rytmiczne.

Zabawy swobodne – rozwijanie indywidualnych zainteresowań dzieci.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do korzystania z zabawek zgodnie z przyjętymi zasadami.

Karta pracy, cz. 2, s. 39.

Powiedz czy s to samogłoska, czy spółgłoska. Pokoloruj litery używając odpowiedniego koloru. Połącz w pary rymujące się wyrazy.

„Czy znasz te ptaki?” – oglądanie albumów i encyklopedii związanych z tematyką tygodniową.

Dzieci oglądają różnego rodzaju albumy, encyklopedie, wycinki z gazet i porównują ptaki.

„Głodne ptaszki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 15

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Bajkowy ptak”
– słuchanie opowiadania Doroty Kossakowskiej.

Cele:

- Zapoznanie z treścią opowiadania.
- Zwrócenie uwagi na konieczność dokarmiania ptaków zimą.
- Wdrażanie do uważnego słuchania.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Bajkowy ptak” Doroty Kossakowskiej

Przebieg:

„Bajkowy ptak” – słuchanie opowiadania.

Pewien ptak o imieniu Bolek mieszkał w Bajkowej Krainie. Wszystko w tej krainie było bajkowe. Rządził nią Bajkowy Król, ptaki mieszkaly w bajkowych domkach, zjadały bajkowe posiłki, przygotowane przez bajkowych kucharzy. Właściwie to Bolek niczym nie musiał się martwić. Wiódł bajkowe życie. Ale był jeden warunek. Musiał być posłuszny rozkazom Bajkowego Króla. Bolkowi nie podobały się królewskie rządy. Nie chciał chodzić na bajkowe koncerty, nie chciał podziwiać bajkowego ogrodu, z którego król był bardzo dumny. Bolek nie spodziewał się, że może go za to spotkać kara. Król wezwał Bolka do siebie i powiedział:

- Słyszałem, że jesteś niezadowolony z bajkowego życia.
- Królu, to wszystko jest bardzo nudne. Koncerty – uszy puchną od tych śpiewów. A kwiaty w twoim ogrodzie są ciągle takie same. Potrawy też mi nie smakują – trzeba zmienić kucharza.
- Obrażasz króla i cały bajkowy świat. Wszyscy są zadowoleni. Żyjemy tutaj jak w bajce – jesteśmy szczęśliwi – powiedział król.
- Nie zgadzam się z tobą królu – odpowiedział Bolek i zrobił niezadowoloną minę.
- Jeżeli nie podoba ci się w bajkowym świecie – powiedział król – to za karę wyślę cię na Ziemię. Zobaczysz jak żyją ptaki wśród ludzi.
- Też mi kara – powiedział Bolek. Lubię podróże, chętnie pomieszkam wśród ludzi. Zwiedzę Ziemię i nie czekajcie na mnie. Na pewno spodoba mi się tam. I w jednej chwili Bolek znalazł się na Ziemi. Rozejrzał się dookoła i nigdzie nie zobaczył bajkowych ogrodów.
- Gdzie ja jestem? Dlaczego tutaj tak cicho, biało i zimno? Jestem głodny. Kiedy kucharze podadzą obiad?

- Hop, hop, gdzie są wszyscy? Dlaczego nikt mnie nie wita? I dlaczego marzną mi łapki?
 - Cześć kolego – usłyszał Bolek – Co tak stoisz? Zaraz zamarzniesz, ruszaj się.
 - Ty jesteś jakiś dziwny! Fioletowe pióra? Skąd się tu wzięłeś?
 - Jestem Bolek i pochodzę z Bajkowej Krainy. A ty kim jesteś?
 - Jestem wróblem. Nie poznajesz mnie? Wszyscy mnie znają.
 - Nie widziałem nigdy szarego ptaka – powiedział Bolek. W Bajkowej Krainie mamy piękne kolorowe pióra.
 - Ja też jestem piękny, moja mama tak mówi – odpowiedział wróbelek.
 - Dokąd lecisz? – zapytał Bolek
 - Szukać jedzenia – odpowiedział wróbel.
 - Jak to szukać? To kucharze nie przygotowują obiadu? – zdziwił się Bolek.
 - Ćwir, ćwir, ćwir, co ty opowiadasz? Jacy kucharze? Może ktoś nasypie trochę okruszków chleba, albo parę ziaren do karmnika. Ale trzeba śpieszyć się, bo jest dużo chętnych do jedzenia.
 - Lećmy – powiedział wróbel
 - Lećmy – odpowiedział Bolek. Lepsze to niż zmarznięte łapki.
- Bolek razem z wróbelkiem lecieli nad polami i ośnieżonym lasem. Bajkowy ptak pierwszy raz widział śnieg. Dziwił się, że jest zimny i mokry. No i nie widział co pod nim leży. Kiedy wreszcie przylecieli do czegoś co wróbel nazywał karmnikiem, Bolek był bardzo zmęczony. Przysiadł na brzegu karmnika i patrzył na małe okruszki chleba, które szybko zniknęły. Cała gromada wróbli stuknęła dziobami w dno karmnika. Zanim Bolek zorientował się co trzeba robić, został mu jeden okruszek.
- Chyba będę głodny – pomyślał.
 - Lecimy dalej – usłyszał Bolek – tutaj nie ma już czego szukać.
 - Ale jestem głodny i zmęczony – powiedział Bolek.
 - Jeżeli chcesz coś zjeść, to leć ze mną i nie marudź – krzyknął wróbel.
 - Dobrze lecę – wyszeptał Bolek.
- Bolek razem z wróbelkiem odwiedzili jeszcze trzy karmniki. Zmęczony Bolek nieśmiało zapytał:
- A gdzie jest moje gniazdko? Chcę spać.
 - Nie ma tutaj twojego gniazdko – powiedział wróbel. Może w stodole znajdzie się miejsce. Zapraszam.
- Bajkowy ptak spędził noc w zimnej stodole. Śniło mu się, że jest w Bajkowej Krainie, słucha śpiewu ptaków, przechadza się po królewskich ogrodach, a słońce ogrzewa jego piórka. Zatęsknił za swoim domem. Wiedział już, że ptaki na Ziemi żyją inaczej niż on. I wcale im nie zazdrościł. Kiedy obudził się, z jego pięknych oczu spłynęły łzy.
- Chcę do domu – powiedział Bolek – do mojej Bajkowej Krainy.

Bajkowy Król widział Bolka i postanowił zabrać go do siebie. Wiedział, że Bolek zmienił się. I tak jak to w bajkach bywa, wszystko skończyło się szczęśliwie. Bolek wrócił do Bajkowej Krainy, przechadzał się po bajkowych ogrodach, i słuchał bajkowych koncertów. Wiódł życie jak z bajki. Ale nigdy nie zapomniał wróbelka. Pamiętał jakie życie wiodą ptaki na Ziemi i wierzył w to, że są na ziemi dobrzy ludzie, którzy pomogą ptakom przetrwać zimę.

Rozmowa w oparciu o opowiadanie.

- Gdzie mieszkał Bolek?
- Kto rządził Bajkową Krainą?
- Jak wyglądało życie w Bajkowej Krainie?
- Co nie podobało się Bolkowi w Bajkowej Krainie?
- Jaka kara spotkała Bolka za nieposłuszeństwo?
- Co zdziwiło Bolka, gdy znalazł się na Ziemi?
- Kogo Bolek spotkał na Ziemi?
- Dokąd wróbel zabrał Bolka?
- Co Bolek zobaczył po drodze?
- Gdzie Bolek spędził noc?
- Co przyśniło się Bolkowi?
- Jak czuł się bajkowy ptak, gdy się obudził?
- Gdzie chciał wrócić Bolek?
- Co zrobił bajkowy król?
- Czego nauczyła Bolka wizyta na Ziemi?
- W jaki sposób ludzie mogą pomóc ptakom przetrwać zimę?

„Ptasi chór” – ćwiczenia ortofoniczne.

Dzieci naśladują głosy ptaków.

Wróbel – ćwir, ćwir

Wrona – kra, kra

Sikorka – pi, pi

„Szukamy pożywienia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Temat 2: „Ptasia orkiestra”
– gra na instrumentach perkusyjnych.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności gry na instrumentach perkusyjnych.
- Czerpanie radości ze wspólnej zabawy.
- Wyrabianie poczucia metrum.

Środki dydaktyczne: instrumenty perkusyjne, papierowe wróbelki na nitce

Przebieg:

Echo rytmiczne.

Nauczyciel podaje dzieciom rytm klaszcząc go, uderzając dłońmi w kolana, wytupując. Dzieci powtarzają usłyszany rytm.

Rytmizacja tekstu.

Dzieci wypowiadają tekst w odpowiednim rytmie (4 ósemki, 2 ćwierćnuty powtórzone 2 razy)

– Dwa wróble ćwierkają,
że okruchy mają.

– Sikoreczka mała,
słoninę dziobała.

Dzieci wymyślają własne teksty dopasowane do podanego rytmu.

„Fruwający wróbelek” – zabawa oddechowa.

Dzieci otrzymują papierowego wróbelka zawieszonego na nitce. Dzieci wprawiają w ruch wróbelki dmuchając na nie. Nauczyciel przypomina, aby dzieci zachowały prawidłowy tor oddechowy (wdech nosem i wydech ustami).

„Jaki to ptak?” – zabawa słuchowo – artykulacyjna.

Nauczyciel podaje pierwszą sylabę nazwy ptaka. Zadaniem wybranego dziecka jest podanie pozostałych sylab. Np. wró-, (wróbel), si- (sikorka), je- (jemiołuska), wro- (wrona).

„Ptasia orkiestra” – gra na instrumentach perkusyjnych.

Dzieci wybierają przygotowane przez nauczyciela instrumenty perkusyjne (bębenki, grzechotki, drewnianka, kołatki, tamburyna). Osoby posiadające takie same instrumenty siadają obok siebie. Nauczyciel podaje temat rytmiczny, który będzie grany. Dzieci ćwiczą go klaszcząc w dłonie, a następnie wykonują go na instrumencie perkusyjnym.

Proponowane tematy rytmiczne:

- 1 ćwierćnuta, 2 ósemki
- 4 ósemki, 2 ćwierćnuty
- 1 ćwierćnuta, 4 ósemki

Następnie grają wskazane przez nauczyciela instrumenty w rytmie ćwierćnotowym lub ósemkowym.

„Zaznacz raz” – wyrabianie poczucia metrum.

Dzieci maszerują po obwodzie koła w rytmie ćwierćnotowym. Gdy usłyszą akcenty na „raz” – zaznaczają kłaśnięciem pierwszą miarę taktu.

„Lubimy spacerować” – spacer – nabywanie przeświadczenia o ważnej roli spacerów jako czynnika nabywania odporności na choroby.

POPOŁUDNIE

„Szukamy pożywienia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 40.

Narysuj przedmioty, których nazwy rozpoczynają się na głoskę s. Dokończ szlaczki.

„Słuchaj uważnie” – ćwiczenia rytmiczne.

Nauczyciel lub wybrane dziecko wyklaskuje rytm. Zadaniem dzieci jest powtórzenie tego rytmu.

Zabawy swobodne – rozwijanie indywidualnych zainteresowań dzieci.

Dzień 3

Temat dnia: PTASIE SMAKOŁYKI

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – zwrócenie uwagi na nie podnoszenie głosu w czasie zabawy.

„Gdzie siedzi ptaszek?” – zabawa dydaktyczna.

„Głodne ptaszki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 15

II „Dodaję i odejmuję” – zabawy matematyczne – doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania na konkretnych.

„Ptaki do gniazd” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Znajdź parę” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 15 – kształtowanie prawidłowego wysklepienia stopy, przeciwdziałanie płaskostopiu.

„Kto dokarmia ptaki?” – spacer – obserwacja karmników zawieszonych w przydomowych ogródkach.

III „Szukamy pożywienia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Karmnik z patyczków” – zabawa twórcza.

Zabawy swobodne – utrwalenie zasad dobrej zabawy.

RANEK

Zabawy swobodne – zwrócenie uwagi na nie podnoszenie głosu w czasie zabawy.

„Gdzie siedzi ptaszek?” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel zawiesza na tablicy sylwetę drzewa i w różnych miejscach umieszcza sylwety ptaków. Zadaniem dzieci jest wskazanie położenia ptaków używając określeń: na, pod, obok, z prawej strony, z lewej strony.

Karta pracy, cz. 2, s. 41.

Ćwiczenia w pisaniu litery s S po śladach i samodzielnie.

„Głodne ptaszki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 15

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Dodaję i odejmuję” – zabawy matematyczne.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania na konkretnych.
- Rozwijanie logicznego myślenia.
- Ćwiczenie umiejętności skupiania się przez dłuższy czas na jednym zadaniu.

Środki dydaktyczne: dywaniki, patyczki do liczenia, guziki, kartoniki z cyframi 0-6, kartoniki ze znakami działań $+$, $-$, $=$

Przebieg:

„Liczymy dzieci” – ćwiczenia w przeliczaniu.

Wybrane dzieci liczą ile dziewczynek i ilu chłopców jest w dniu dzisiejszym w przedszkolu. Porównują liczebność dwóch zbiorów. Przeliczają ile dzieci jest razem, ustalają ile osób jest nieobecnych.

„Karmnik dla ptaków” – utrwalenie kształtu figur geometrycznych.

Każde dziecko ma dywanik i zestaw patyczków do przeliczania. Dzieci układają z patyczków karmniki, składające się z kwadratu i trójkąta. Przeliczają ile patyczków wykorzystali do ułożenia karmnika.

„Dodaję i odejmuję” – zabawy matematyczne.

Na środku sali stoi pojemnik z guzikami. Każde dziecko bierze 10 guzików i wkłada je do miseczki. Dzieci wykorzystują guziki do ilustrowania działań matematycznych. Wykonują polecenia zgodnie z instrukcją nauczyciela.

- W karmniku siedziały 4 wróbelki. Przyleciały do nich jeszcze 2 wróble. Ile wróbelków siedzi w karmniku?

- W karmniku były 3 wróble. Przyleciały do nich 4 jasiołuszki i 2 wrony. Ile ptaków jest w karmniku?

- W karmniku siedziało 10 wron. 4 wrony najadły się i odleciały. Ile wron zostało w karmniku?

- W karmniku było 9 sikorek. 7 sikorek poleciało na drzewo. Ile sikorek zostało w karmniku.

- Dzieci wykonują zaproponowane przez nauczyciela działania dodając i odejmując guziki w zakresie 6. Każde wykonane działanie przedstawiają za pomocą liczb i znaków.

Układanie i rozwiązywanie zadań w parach.

Dzieci dobierają się parami i siadają naprzeciw siebie. Jedno dziecko z pary układa zadanie na dodawanie lub odejmowanie wykorzystując do tego guziki. Drugie dziecko oblicza wynik i układa kartoniki z cyframi i znakami matematycznymi.

Karta pracy, cz. 2, s. 42.

Popatrz na rysunki i posłuchaj. Przeczytaj zapisane działanie. Policz wróbelki. Wpisz odpowiedni wynik.

„Ptaki do gniazd” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Na dywanie leżą rozłożone szarfy. Dzieci poruszają się po sali naśladując lot ptaków. Na hasło „ptaki do gniazd” dzieci wchodzą do najbliższej leżącej szarfy.

Temat 2: „Znajdź parę” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 15.

Cele:

- Kształtowanie prawidłowego wysklepienia stopy, przeciwdziałanie płaskostopiu.
- Kształtowanie sprawności ogólnej.
- Nauka korzystania z przyborów nietypowych.

Forma: gry i zabawy ruchowe

Przybory: do zabawy „Sprzątanie świata” potrzebne: 4 pudełka tekturowe w czterech kolorach, 30 kasztanów, 30 zakrętki, 30 kawałków kolorowej krepy, kolorowe gazety pocięte na karteczki o wymiarach 5 cm x 5 cm sztuk 30, szarfy w czterech kolorach np., czerwone, zielone, niebieskie i żółte

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa orientacyjno – porządkowa.

Nauczyciel rozdaje dzieciom szarfy, które zakładają na siebie. Następnie podaje hasła:

„koło” – dzieci szybko muszą znaleźć pozostałe dzieci o takim samym kolorze szarfy co ich szarfa i wspólnie tworzą koło,
„pary i podajemy np. czerwona – zielona i żółta – niebieska”, wówczas dziecko, które ma szarfę czerwoną musi stworzyć parę z dzieckiem z szarfą zieloną, a to dziecko, które ma szarfę żółtą musi stworzyć parę z tym które ma szarfę niebieską itp.

3. Część główna:

Zabawa „Porządkki”.

Prowadzący dzieli ćwiczących na 4 drużyny oznaczone szarfami i ustawia je w 4 narożnikach. Każda z drużyn otrzymuje 1 tekturowy kartonik, który przez cały czas trwania zabawy leży w wyznaczonym miejscu. na środku sali prowadzący rozsypuje nakrętki, kasztany, kolorowe kartki i kawałki krepy. na sygnał drużyny przemieszczają się na środek sali i palcami stóp starają się przenieść wyznaczone przedmioty do swoich tekturowych kartoników. Drużyna czerwonych zbiera kasztany, drużyna zielonych kolorowe karteczki, drużyna żółtych kawałki krepy i drużyna niebieskich nakrętki. Wygrywa drużyna, która jako pierwsza pozbiera określone przybory. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie, za każdym razem określając jakie przedmioty zbiera dana drużyna. Możemy użyć innych przedmiotów np. woreczki, szarfy, papierowe kule, woreczki śniadaniowe, chusteczki higieniczne, kredki, pisaki itp.

4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci pobierają po kawałku krepy, następnie koniec krepy trzymają na wysokości ust i dmuchają na krepę tak, żeby załopotąła. Powtarzamy 6 razy.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Kto dokarmia ptaki?” – spacer – obserwacja karmników zawieszonych w przydomowych ogródkach.

POPOŁUDNIE

„Szukamy pożywienia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 43.

Popatrz na obrazki i powiedz jakie ptaki spędzają u nas zimę. Rysuj po śladzie a potem samodzielnie.

„Karmnik z patyczków” – zabawa twórcza.

Dzieci siedzą na dywanie i układają z patyczków karmniki. Porównują swoje prace. Liczą, ile patyczków wykorzystali do budowy domku dla ptaków.

Zabawy swobodne – utrwalenie zasad dobrej zabawy.

Dzień 4

Temat dnia: **SKRZYDLACI PRZYJACIELE**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – zachęcanie do współdziałania podczas zabaw swobodnych.

„Kto ma więcej” – zabawa matematyczna.

„Głodne ptaszki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 15

II „Lubię tańczyć” – zabawy muzyczne – rytmiczne – rozwijanie dziecięcych zainteresowań muzycznych.

„Szukamy pożywienia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Kolorowe ptaki” – wykonanie formy przestrzennej z plasteliny i piórek – wdrażanie do utrzymania porządku w miejscu pracy.

„Czyje to ślady?” – spacer – obserwacja ptasich śladów.

III „Ptaki do gniazd” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Chór wesołych ptaków” – zabawa ortofoniczna.

Zabawy swobodne – wyrabianie umiejętności kontrolowania swoich emocji.

RANEK

Zabawy swobodne – zachęcanie do współdziałania podczas zabaw swobodnych.

Karta pracy, cz. 2, s. 44.

Zima to dla ptaków trudny czas. Ludzie pomagają ptakom przetrwać zimę dokarmiając je. Powiedz czym możemy dokarmiać ptaki.

„Kto ma więcej” – zabawa matematyczna.

Dzieci siedzą w parach naprzeciwko siebie. Mają do dyspozycji kostkę i liczmany. na zmianę rzucają kostką i biorą tyle liczmanów ile oczek wskazuje kostka. Po wykonaniu trzech rzutów liczą swoje liczmany i porównują kto ma więcej i o ile. Zabawę powtarzamy kilka razy.

„Głodne ptaszki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 15**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Temat 1: „Lubię tańczyć”
– zabawy muzyczno – rytmiczne.****Cele:**

- Rozwijanie dziecięcych zainteresowań muzycznych.
- Ćwiczenie aktywności.
- Rozwijanie ekspresji muzyczno – ruchowej.

Środki dydaktyczne: parawan, klucze, szklanka i łyżeczka, papier, monety, 2 drewniane łyżki, klocki plastikowe i drewniane, plastikowe talerzyki, muzyka taneczna

Przebieg:**„Jaka to piosenka?” – zagadki słuchowe.**

Nauczyciel nuci znane dzieciom melodie. Zadaniem dzieci jest rozpoznanie jaka to piosenka. Po odgadnięciu tytułów piosenek dzieci wspólnie je śpiewają.

„Co to za dźwięk?” – ćwiczenia słuchowe.

Za parawanem nauczyciel gromadzi różne przedmioty codziennego użytku: klucze, szklanka i łyżeczka, papier, monety, 2 drewniane łyżki, klocki plastikowe i drewniane, plastikowe talerzyki. Nauczyciel demonstruje dzieciom jakie dźwięki wydają zgromadzone przedmioty, a następnie ukrywa je za parawanem. Wydobywa dźwięki z nietypowych instrumentów, a dzieci odgadują jaki przedmiot był wykorzystany do gry. Następnie łączy ze sobą po dwa dźwięki, lub gra na kilku przedmiotach jeden po drugim. Zadaniem dzieci jest zapamiętanie kolejności i przedmiotu wydającego określony dźwięk.

Ćwiczenia ruchowe ze zmianą szybkości.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali w rytmie muzyki tanecznej. Chodzą wolno, szybko, przyspieszają, zwalniają, chodzą na palcach, na piętach.

Improwizacja melodyczno – słowna.

Dzieci śpiewają na wymyśloną przez siebie melodię ułożone samodzielnie zdania na temat ptaków. Np. Sikorki mają żółte brzuszki. Małe wróble głośno ćwierkają. Czarne wrony siedzą na drzewie. Jemiołuszki zjadają nasiona. Głodna sówka chodzi po śniegu.

Improwizacja ruchowa – odtwarzanie muzyki ruchem.

Dzieci dobierają się parami i poruszają się swobodnie po sali w rytmie muzyki tanecznej uwzględniając rytm i tempo muzyki. na przerwę w muzyce zmieniają partnera.

„Szukamy pożywienia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.**Temat 2: „Kolorowe ptaki” – wykonanie formy przestrzennej z plasteliny i piórek.****Cele:**

- Doskonalenie sprawności manualnej.
- Rozwijanie inwencji twórczej.
- Wdrażanie do utrzymania porządku w miejscu pracy.

Środki dydaktyczne: obrazki ptaków, nagrania głosów ptaków, plastelina, piórka, podkładki do plasteliny, wykałaczki, małe, ciemne koraliki

Przebieg:**„Czyj to głos?” – ćwiczenia słuchowe.**

Dzieci słuchają nagrań głosów różnych ptaków. Oglądają obrazki i ustalają do jakich ptaków należą słyszane głosy. Dzielą nazwy ptaków na sylaby, wyróżniają pierwszą i ostatnią głoskę.

„Jaka jest plastelina?” – zabawy z plasteliną.

Dzieci wybierają dowolne waleczki plasteliny, ugniatają je w dłoniach, robią kulki, wężyki, ślimaki. Porównują wielkość swoich wytworów, określają właściwości plasteliny.

Podanie tematu pracy, wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Tematem pracy będzie wykonanie ptaka – formy przestrzennej z plasteliny i piórek. Należy uformować z plasteliny tułów i głowę ptaka, a następnie z piórek wykonać skrzydła i ogon ptaka. na głowie umieścić dziób z wykałaczki uciętej do odpowiedniej długości oraz oczy z koralików.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

„Mój ptak jest...” – prezentacja ptaków.

Dzieci prezentują swoje ptaki mówiąc jak nazywają się i jak wyglądają.

„Ptaki do gniazd” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Czyje to ślady?” – spacer – obserwacja ptasich śladów.

POPOŁUDNIE

„Ptaki do gniazd” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 44.

Czy wiesz jak nazywa się ptasia stołówka? Narysuj karmnik, a w nim ptaki, które korzystają z pomocy człowieka.

„Chór wesółych ptaków” – zabawa ortofoniczna.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy wróbli. Pierwsza grupa to wróble, które ćwierkają cieniem głosem. Druga grupa to wróble, które ćwierkają grubym głosem. Swoją koncert wykonuje ta grupa, która została wskazana przez dyrygenta. Potem następuje zmiana ról.

Zabawy swobodne – wyrabianie umiejętności kontrolowania swoich emocji.

Dzień 5

Temat dnia: PTASI OBIAD

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – zachęcanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

„Poranna gimnastyka buzi i języka” – ćwiczenia artykulacyjne.

„Głodne ptaszki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 15

**II „Co jedzą ptaki” – wypowiedzi dzieci w oparciu o tekst i ilustracje
– uświadomienie dzieciom potrzeby systematycznego dbania o ptaki.**

„Szukamy pożywienia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Znajdź parę” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 15 – kształtowanie prawidłowego wysklepienia stopy, przeciwdziałanie płaskostopiu.

„Co nowego wokół nas” – spacer – zachęcanie do obserwacji przyrodniczych.

III „Szukamy pożywienia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Pomyśl i powiedz” – zabawa słowna.

Zabawy swobodne – wdrażanie do porządkowania sali po skończonej zabawie.

RANEK

Zabawy swobodne – zachęcanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

Karta pracy, cz. 2, s. 45.

Posłuchaj rymowanki. Naucz się jej na pamięć, powiedz ją, dzieląc każde słowo na sylaby. Pokoloruj rysunek.

Siedzą ptaki na gałęzi i głośno ćwierkają,

Że w karmniku zawsze, pyszne ziarna mają.

„Poranna gimnastyka buzi i języka” – ćwiczenia artykulacyjne.

Nauczyciel zwraca uwagę dzieciom, aby ćwiczenia przed lusterkiem wykonywały wolno i dokładnie.

- Uśmiechamy się przez dłuższą chwilę rozciągając usta w bok i pokazując zęby.

- Uśmiechamy się przez dłuższą chwilę rozciągając usta w bok i nie pokazując zębów.
- Cmokamy ustami kilka razy, jakbyśmy chcieli przestać komuś buziaki na odległość.
- Otwieramy szeroko buzię i liczymy językiem wszystkie górne i dolne zęby.
- Napętniamy powietrzem buzię i robimy z niej duży balon.
- Napętniamy powietrzem prawy następnie lewy policzek.
- Napętniamy powietrzem przestrzeń między wargami a zębami.

„Głodne ptaszki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 15

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Co jedzą ptaki” – wypowiedzi dzieci w oparciu o tekst i ilustracje.

Cele:

- Uświadomienie dzieciom potrzeby systematycznego dbania o ptaki.
- Zachęcanie do wypowiadania się na forum grupy.
- Wzbogacanie wiedzy dziecka na temat wybranych ptaków.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Zima” Doroty Kossakowskiej, obrazki przedstawiające gile, kawki, gawrony, wróble, sikorki, dzięcioły, kaszę, pszenicę, białe pieczywo, ziarna zbóż, słoninę, tłuszcz, słonecznik

Przebieg:

„Zima” – słuchanie opowiadania.

Zima króluje na ziemi. z nieba lecą płatki śniegu, mróz szczypie w nosy i policzki. Zamarzły rzeki i stawy. Czasami tylko promienie słońca ogrzewają dachy pokryte śniegiem. Wtedy kapie z nich woda. Ale zaraz mróz daje o sobie znać i zima przypomina, że to ona rządzi. Dzieci cieszą się, że można zjeżdżać z górki na sankach i nartach. Można urządzić bitwę na śnieżki, rzuty do celu lub ulepić bałwana. Ale ptaki, które spędzają u nas zimę nie są zadowolone. Pożywienie przykryte śniegiem i zimny wiatr przypominają ptakom, że czeka je trudny czas. Zziębnięte latają w różne miejsca, żeby znaleźć coś do jedzenia. Często odwiedzają „ptasie stołówki” przygotowane przez ludzi. Wróble mogą znaleźć w karmnikach drobną kaszę i łuskany słonecznik. Sikorki i dzięcioły chętnie poszczęstują się słoniną i tłuszczem. Kawki i gawrony będą wdzięczne za grubą kaszę, pszenicę i pokrojone w kawałki czerstwe, białe pieczywo. Gile chętnie zje-

dzą ziarna zbóż. Ci wszyscy, którzy dokarmiają ptaki na pewno pamiętają o tym, żeby robić to systematycznie – każdego dnia przygotowują ptakom ich smakołyki. Zima szybko minie. A wraz z nadejściem wiosny rozśpiewają się skrzydlaci przyjaciele. To będzie ich podziękowanie za troskliwą opiekę w czasie zimy.

Rozmowa w oparciu o wysłuchane opowiadanie.

- O jakiej porze roku mówiło opowiadanie?
- Jak wygląda świat zimą?
- Kto cieszy się, że jest zima?
- Jakie zabawy można urządzać zimą?
- Kto jest niezadowolony z zimy?
- Co stało się z pożywieniem ptaków?
- W jaki sposób ludzie pomagają ptakom przetrwać zimę?
- W jaki sposób ptaki odwdzięczą się ludziom za okazaną w czasie zimy pomoc?

„Czyj to przysmak?” – segregowanie obrazków.

Dzieci siedzą w kole. na środku leżą obrazki przedstawiające ptaki oraz ich pożywienie.

Zadaniem dzieci jest połączenie ptaków z odpowiednim pokarmem.

- gile – ziarna zbóż
- kawki, gawrony – kasza, pszenica, białe pieczywo
- wróble – kasza, słonecznik
- sikorki, dzięcioły – słonina, tłuszcz

„Jestem ptakiem, który nazywa się ...” – układanie zdań.

Chętne dzieci układają zdania na temat omawianych podczas zajęcia ptaków. W swoich wypowiedziach uwzględniają wygląd oraz upodobania żywieniowe wybranego ptaka.

„Szukamy pożywienia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Temat 2: „Znajdź parę”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 15.

Cele:

- Kształtowanie prawidłowego wysklepienia stopy, przeciwdziałanie płaskostopiu.
- Kształtowanie sprawności ogólnej.
- Nauka korzystania z przyborów nietypowych.

„Co nowego wokół nas” – spacer – zachęcanie do obserwacji przyrodniczych.

POPOŁUDNIE

„Szukamy pożywienia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Pomyśl i powiedz” – zabawa słowna.

Nauczyciel rozpoczyna zabawę i mówi wyraz np. motyl. Dzieci określają ostatnią głoskę i podają kolejny wyraz rozpoczynający się na taką samą głoskę.

Np. motyl – las – ser – rak – kot – tort – tata – antena

Zabawy swobodne – wdrażanie do porządkowania sali po skończonej zabawie.

TEMAT KOMPLEKSOWY: PADA ŚNIEG – ŚWIĘTA TUŻ TUŻ

Dzień 1

Temat dnia: ZIMOWY CZAS

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wyrabianie nawyku sprzątania po skończonej zabawie.

„Co było wczoraj” – zabawa słowna.

„Zima jest piękna” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 16

II „Lubię zimę” – opowiadanie twórcze – rozwijanie aktywności słownej.

„Celny rzut” – zabawa z celowaniem.

„Zimowy krajobraz” – rysowanie świecą – zapoznanie z nową techniką plastyczną.

„Gdzie ta zima?” – spacer – obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie.

III „Celny rzut” – zabawa z celowaniem.

„Co by było, gdyby ciągle padał śnieg?” – ekspresja słowna.

Zabawy swobodne – zachęcanie dzieci do włączenia do zabawy dzieci nieśmiałych.

RANEK

Zabawy swobodne – wyrabianie nawyku sprzątania po skończonej zabawie.

„Co było wczoraj” – zabawa słowna.

Dzieci opowiadają co robiły przez weekend w domu. Zwrócenie uwagi na prawidłowe stosowanie czasu przeszłego w zdaniach.

„Zimowe obrazki” – układanie puzzli.

„Zima jest piękna” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 16

„Płatki śniegu” – Nauczyciel gra na tamburynie, dzieci rozkładają ręce w bok, poruszają się po sali kręcąc się wokół własnej osi. Gdy usłyszą uderzenie w bębenek, kładą się na dywanie.

„Rób to co ja” – Dzieci dobierają się w pary. Jedna osoba wykonuje wymyślone przez siebie ruchy, a druga naśladuje je.

„Zaspy śniegu” – Dzieci maszerują po sali wysoko unosząc kolana. Naśladują chodzenie po zaspach.

„Celne rzuty” – Dzieci rzucają do celu (kosz, obręcz) papierowymi kulami.

„Zima” – Dzieci maszerują po obwodzie koła i recytują rytmicznie rymowanąkę:

Zima do nas zawitała,
Śniegu, mrozu dużo dała.
Mroźną zimę my lubimy,
i wesoło się bawimy.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Lubię zimę”
– opowiadanie twórcze.

Cele:

- Rozwijanie aktywności słownej.
- Uważliwanie na piękno zimowego krajobrazu.
- Doskonalenie umiejętności występowania przed grupą.

Środki dydaktyczne: obrazki przedstawiające zimowy krajobraz i zimowe zabawy, woreczki, obręcze

Przebieg:

„Jaka jest zima?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci oglądają przygotowane przez nauczyciela ilustracje przedstawiające krajobrazy zimowe i wypowiadają się na temat aktualnej pory roku.

Próbują znaleźć odpowiedź na pytanie: Jaka jest zima?

- mroźna
- śnieżna
- biała
- zimna
- uciążliwa
- piękna

- niebezpieczna
- długa
- ciekawa

„Ile sylab słyszysz?” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci dzielą na sylaby przymiotniki określające zimę, określają ile sylab jest w słowie.

„Lubię zimę” – opowiadanie twórcze.

Każde dziecko otrzymuje obrazek przedstawiający zimowy krajobraz, zabawy zimowe. Opowiadanie rozpoczyna nauczyciel, a dzieci kontynuują je. Każde dziecko układa zdanie na temat swojego obrazka w taki sposób, aby wiążało się ono ze zdaniem ułożonym przez osobę poprzednią.

„Celny rzut” – zabawa z celowaniem.

Dzieci podzielone są na 4 grupy. Każda grupa staje w odległości 3 kroków od obręczy. Dzieci otrzymują woreczki i po kolei rzucają nimi do obręczy. Liczą ile mają trafnych rzutów. Swoją wynik porównują z wynikami innych grup.

Temat 2: „Zimowy krajobraz” – rysowanie świecą.

Cele:

- Zapoznanie z nową techniką plastyczną.
- Rozwijanie inwencji twórczej.
- Wdrażanie do dokładnego wykonywania pracy.

Środki dydaktyczne: kartki z bloku A4, świece, niebieska farba plakatu, pędzle

Przebieg:

„Zimowy świat” – burza mózgów.

Dzieci wypowiadają się co kojarzy się im zimą, jak wygląda zimowy krajobraz.

Podanie tematu pracy.

Zadaniem dzieci będzie przedstawienie zimowego krajobrazu.

Wyjaśnienie sposobu wykonania pracy.

Dzieci rysują świecą zimowy krajobraz, a następnie malują całą kartkę niebieską farbą.

Indywidualna praca dzieci.
Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Urządzenie wystawki prac.

„Lubię zimę, ponieważ..., Nie lubię zimy, ponieważ...” – rundka z śnieżynką.
Dzieci siedzą w kole. Osoba, która trzyma śnieżynkę mówi zdanie „Lubię zimę, ponieważ...” lub „Nie lubię zimy, ponieważ...” uzasadniając swoją wypowiedź.

„Leci śnieżek” – ćwiczenie logorytmiczne.

Dzieci powtarzają rymowankę. Wykonują jednocześnie odpowiedni ruch.

Leci śnieżek, leci z nieba.	– <i>naśladują dłońmi spadający śnieg</i>
Dużo śniegu nam potrzeba.	– <i>rysują w powietrzu duże koło</i>
Na bałwany oraz śnieżki.	– <i>rysują w powietrzu bałwana</i>
Dla Marcina i Agnieszki.	– <i>wskazują stojące obok dzieci</i>

„Gdzie ta zima?” – spacer – obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie.

POPOŁUDNIE

„Celny rzut” – zabawa z celowaniem.

„Co by było, gdyby ciągle padał śnieg?” – ekspresja słowna.

„Zabawy na śniegu” – zabawa pantomimiczna.

Dzieci odgadują czynności prezentowane ruchem przez kolegów.

Zabawy swobodne – zachęcanie dzieci do włączenia do zabawy dzieci nieśmiałych.

Dzień 2

Temat dnia: ŚNIEGOWE KULE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do reagowania na polecenia nauczyciela.

„Jaki to dźwięk” – ćwiczenia słuchowe.

„Bałwanki” – zabawa plastyczna.

„Zima jest piękna” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 16

II „Jaki jest śnieg” – zabawa badawcza – poznanie właściwości śniegu.

„Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Aniołkowe granie” – wprowadzenie piosenki – zapoznanie ze słowami i melodią piosenki.

„Rzuty do celu” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania zasad bezpiecznej zabawy.

III „Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Ile słów słyszysz” – zabawa słowna.

Zabawy swobodne – rozwijanie indywidualnych zainteresowań dzieci.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do reagowania na polecenia nauczyciela.

„Jaki to dźwięk” – ćwiczenia słuchowe.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel demonstruje wybrane instrumenty perkusyjne, dzieci słuchają dźwięków wydawanych przez instrumenty. Następnie nauczyciel gra na wybranym instrumencie perkusyjnym ukrytym za parawanem a dzieci odgadują co to za instrument.

„Bałwanki” – zabawa plastyczna.

Nauczyciel przypina na tablicy kilka bałwanów. Dzieci dorysowują bałwankom brakujące elementy: miotła, guziki, marchewkowy nos, kapelusz.

„Zima jest piękna” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 16

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Jaki jest śnieg” – zabawa badawcza.

Cele:

- Poznanie właściwości śniegu.
- Tworzenie okazji do poznawania rzeczywistości przyrodniczej.
- Wdrażanie do wypowiadania się pełnymi zdaniami.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Śnieg” Doroty Kossakowskiej, obrazki do segregowania, trzy niebieskie talerzyki, szkło powiększające, słoik, wata

Przebieg:

„Śnieg” – słuchanie opowiadania.

- Ale dużo śniegu napadało! – cieszy się Bartek.
- Mamo, czy mogę wyjść na podwórko? – zapytał chłopiec.
- Oczywiście – odpowiedziała mama. Śnieg przestał padać i nawet słońce wyszło zza chmur.

Bartek założył ciepłą kurtkę, czapkę, szalik, rękawice, no i oczywiście ciepłe zimowe buty. W takich butach to można wyruszać na wyprawy nawet w największe mrozy.

Rzeczywiście śniegu było dużo. Mienił się w promieniach słońca, wyglądał tak jakby ktoś ozdobił go błyszczącymi gwiazdkami. Bartek zaczął biegać. Wskakiwał w największe zasy śnieżne. Niektóre śnieżynki poruszane wiatrem lekko unosiły się do góry, by za chwilę wirując spaść na ziemię.

- Mamo, ten śnieg jest bardzo miękki – powiedział Bartek. Zaraz ulepię bałwana.

- Myślę Bartku, że nie uda ci się ulepić bałwana – powiedziała mama. Musisz poczekać na odwilż. Wtedy śnieg będzie mokry i bez trudu uda ci się go skleić. Utoczysz duże kule śniegowe, z których stworzysz bałwana. Bartek przyznał matce rację. Udało mu się skleić małą kulkę ze śniegu, który wcześniej ogrzał w dłoniach.

- Mamo, ale ten śnieg jest czysty – zachwycił się Bartek.

- Tak ci się tylko wydaje – odpowiedziała mama. Możemy zbadać stan jego czystości zabierając trochę śniegu do domu.

Bartek wybrał śnieg, który według niego był najbardziej czysty. Umieścił go w słoiku i postawił na parapecie. Promienie słońca sprawiły, że śnieg szybko

zamienił się w wodę. Nie była już tak piękne jak płatki śniegu, które Bartek wkładał do słoika. A kiedy wlał wodę na białą watę okazało się, że leżą na niej małe czarne drobinki.

- W słoiku oprócz śniegu było coś jeszcze – pomyślał Bartek. Mama miała rację, śnieg wcale nie jest czysty.

- Jaki jest wynik twojego eksperymentu? – zapytała mama.

Śnieg jest brudny – odpowiedział zawiedziony Bartek.

- Oznacza to, że nie nadaje się do jedzenia – powiedziała mam. Ale poza tym jest wspaniały. Dzięki niemu można jeździć na sankach, nartach, lepić bałwana, urządzać bitwy na śnieżki. Śnieg potrzebny jest też naszej ziemi. Bo przecież śnieg to woda. Jeżeli zostawisz na podwórku wodę z roztopionego śniegu, to mróz pokaże ci, co z niej może powstać. Czy już domyślasz się co to będzie?

Rozmowa w oparciu o opowiadanie.

- Jak ubrał się Bartek wychodząc na podwórko?
- Jak wyglądał śnieg, który zobaczył Bartek?
- Co Bartek chciał zrobić ze śniegu?
- Dlaczego Bartkowi nie udało się ulepić bałwana?
- z jakiego śniegu można ulepić bałwana?
- Jaki eksperyment przeprowadził Bartek?
- Jaki był wynik eksperymentu?
- Do czego potrzebny jest śnieg?

„Czy śnieg jest czysty?” – wykonanie doświadczenia.

Dzieci obserwują przez szkło powiększające przyniesiony z podwórka śnieg, wypowiadają się na jego temat. Sprawdzają czystość śniegu umieszczając słoik ze śniegiem pod kaloryferem. Po roztopieniu się śniegu przelewają wodę do drugiego słoika przez watę. Oglądają co znajduje się na wacie. Wyciągają wnioski dotyczące czystości śniegu. Nauczyciel zwraca uwagę na stany skupienia wody.

„Ile sylab ma wyraz?” – segregowanie obrazków.

Na dywanie leżą obrazki związane z zimą oraz trzy niebieskie talerzyki. Zadaniem dzieci jest posegregowanie obrazków ze względu na ilość sylab.

Przykładowy zestaw obrazków.

- jednosylabowe: śnieg, lód, szron
- dwusylabowe: sanki, łyżwy, narty, bałwan, sopel, zamieć
- trzysylabowe: śnieżynka, narciarze, łyżwiarze, bałwany

„Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie słyszanej muzyki naśladując wirujące śnieżynki. na przerwę w muzyce, dzieci kucają udając spadające płatki śniegu.

Temat 2: „Aniołkowe granie” – wprowadzenie piosenki.

Cele:

- Zapoznanie ze słowami i melodią piosenki.
- Umuzykalnianie dzieci.
- Rozwijanie poczucia rytmu.

Środki dydaktyczne: piosenka „Aniołkowe granie” – muz. Mirosław Krysztopa, sł. Dorota Kossakowska, bębenek

Przebieg:

Ćwiczenia emisyjne.

Śpiewanie na sylabie la coraz wyższych, a następnie coraz niższych dźwięków.

Aniołkowe granie

muz. Mirosław Krysztopa, sł. Dorota Kossakowska

„Aniołkowe granie” – słuchanie piosenki.

I W niebie poruszenie, chyba coś się dzieje.

Dzisiaj każdy anioł wesoło się śmieje.

Ref: Aniołkowe granie z nieba dzisiaj płynie.

Anielskie śpiewanie nigdy nie zaginie. /2x

II Radosną nowinę niosą dziś do ludzi.

Każdy ją usłyszy, kto się tylko zbudzi.

Ref: Aniołkowe...

III Jezus się narodził, leży dzisiaj w żłobie.
Swoją wielką miłość chce zostawić tobie.

Ref: Aniołkowe...

Omówienie treści piosenki.

- Gdzie mieszkają anioły?
- W jakim nastroju są dzisiaj anioły?
- Co słyszą z nieba?
- Co anioły chcą przekazać ludziom?
- Gdzie narodził się Jezus?
- Co Jezus chce zostawić ludziom?

Omówienie charakteru melodii.

- Jaki nastrój panuje w piosence?
- Jakie jest tempo piosenki?

Rytmiczne wyklaskiwanie refrenu piosenki.

Nauka I zwrotki piosenki i refrenu.

Dzieci powtarzają słowa z zastosowaniem zmiany tempa. Wypowiadają tekst głośno, cicho, szeptem.

Wspólny śpiew.

Nauka kolejnych zwrotek piosenki.

Improwizacja ruchowa do piosenki.

Ćwiczenie inhibicyjno – incytacyjne.

Dzieci maszerują po sali w różnych kierunkach. Nauczyciel wystukuje na bębnie rytm ćwierćnotowy. na hasło „niebo” – dzieci wykonują dwa klaśnięcia nad głową. na hasło „ziemia” – uderzają dwa razy dłońmi w podłogę.

„Rzuty do celu” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania zasad bezpiecznej zabawy.

POPOŁUDNIE

„Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Ile słów słyszysz” – zabawa słowna.

Dzieci siedzą w kole. Każde dziecko ma do dyspozycji patyczki. Nauczyciel mówi zdanie, a dzieci układają przed sobą tyle patyczków ile słów usłyszą w zdaniu. Następnie zdania układają chętne dzieci.

Zabawy swobodne – rozwijanie indywidualnych zainteresowań dzieci.

Dzień 3

Temat dnia: **BAŁWANKOWY ŚWIAT**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – doskonalenie umiejętności samodzielnego podejmowania decyzji dotyczącej wyboru zabawy.

„Paluszkowe drzewo” – zabawa plastyczna.

„Zima jest piękna” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 16

II „Siedem bałwanków” – wprowadzenie liczby i cyfry 7 – wyrabianie umiejętności przełożenia tekstu literackiego na język matematyczny.

„Po siedem” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Papierowa bitwa” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 16 – doskonalenie umiejętności posługiwania się przyborem nietypowym.

„Lepimy bałwana” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do pracy zespołowej.

III „Po siedem” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Posłuchaj i zapamiętaj” – ćwiczenia słuchowe.

Zabawy swobodne – wdrażanie do niesienia pomocy poprzez porządkowanie zabawek.

RANEK

Zabawy swobodne – doskonalenie umiejętności samodzielnego podejmowania decyzji dotyczącej wyboru zabawy.

„Paluszkowe drzewo” – zabawa plastyczna.

Dzieci odrysowują swoją dłoń na białej kartce, a następnie wycinają narysowa-

ny kontur. Przyklejają wyciętą dłoń na niebieskiej kartce i dorysowują leżący na konarach śnieg.

„Płatki śniegu” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci dmuchają na zawieszony na nitce płatek śniegu wycięty z białego papieru. Nauczyciel zwraca uwagę na wdech nosem i wydech ustami.

„Zima jest piękna” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 16

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Siedem bałwanków”
– wprowadzenie liczby i cyfry 7.

Cele:

- Zapoznanie z liczbą 7 w aspekcie kardynalnym i porządkowym.
- Zapoznanie z wyglądem cyfry 7.
- Wyrabianie umiejętności przełożenia tekstu literackiego na język matematyczny.

Środki dydaktyczne: wiersz „Siedem bałwanków” Doroty Kossakowskiej, 7 sylwet bałwanków, 7 sylwet mioteł, cyfra 7, plastelina, sylwety bałwanków, czarne mazaki, Karta pracy, cz. 2, s. 46, muzyka taneczna

Przebieg:

Powstanie liczby 7.

Nauczyciel opowiada dzieciom historię o bałwankach i jednocześnie przypina na tablicy odpowiednie sylwety.

W zimowy dzień sześciu chłopców wyszło na podwórko. Każdy z nich ulepił jednego bałwana. Stoją przed bałwanami i liczą je: 1, 2, 3, 4, 5, 6.

- Mamy 6 bałwanków – mówi Kacper.
- Zróbmy wspólnie jeszcze jednego bałwana – proponuje Piotr.
- Kolejny bałwan gotowy – mówi Robert.
- Ile bałwanów mamy teraz? Policzmy: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7.
- Mamy 7 bałwanków.

Nauczyciel przypina obok bałwanów cyfrę 7.

Demonstracja sposobu pisania cyfry 7.

Nauczyciel pokazuje jak należy napisać cyfrę 7. Dzieci piszą cyfrę palcem

w powietrzu, na dywanie, na plecach kolegi lub koleżanki. Układają cyfrę 7 z plasteliny.

Przedstawienie cyfry 7 w aspekcie kardynalnym.

Nauczyciel zawiesza na tablicy 7 bałwanków. na stoliku leży 7 mioteł. Nauczyciel zadaje pytanie:

- Ile bałwanków wisi na tablicy?
- Ile mioteł leży na stoliku?
- Czego jest więcej, bałwanków, czy mioteł?

Wyznaczone dzieci przypinają po 1 miotle do każdego bałwana.

Przedstawienie liczby 7 w aspekcie porządkowym.

Siedem bałwanków przed domem stoi.

I żaden dzieci się nie boi.

Pierwszy bałwanek na imię ma Janek.

Drugi bałwanek na głowie ma wianek.

Trzeci bałwanek jest bardzo wysoki.

A czwarty lubi narciarskie skoki.

Piąty – poważny jest jak księgowy.

Szósty kapelusz dostał dziś nowy.

Siódmy zaś bałwan jest chyba zaspany...

- A może po prostu zakochany?

Rozmowa na temat wiersza.

- O kim jest wiersz?
- Ile bałwanków stoi przed domem?
- Który bałwan ma na imię Janek?
- Który bałwan ma na głowie wianek?
- Który bałwan jest bardzo wysoki?
- Który bałwan lubi narciarskie skoki?
- Który bałwan jest poważny jak księgowy?
- Który bałwan dostał dziś nowy kapelusz?
- Który bałwan jest zaspany, a może zakochany?

„Po siedem” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali. na hasło „siódemki” – tworzą siedmioosobowe kółka i wspólnie tańczą w rytmie muzyki tanecznej.

„Siedem guzików” – rysowanie brakujących elementów.

Dzieci otrzymują sylwety bałwanków, na których rysują 7 guzików.

Ćwiczenia w pisaniu cyfry 7.

Karta pracy, cz. 2, s. 46.

Słuchanie rymowanki czytanej przez nauczyciela.

Siedem słoni idzie do wody.

Muszą się napić dla ochłody.

Bardzo długie trąby mają.

Siedem tręb do wody wkładają.

Pisanie cyfry 7 po śladzie i samodzielnie (chętne dzieci).

Temat 2: „Papierowa bitwa”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 16.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności posługiwania się przyborem nietypowym.
- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Bitwa na śnieżki”.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Forma: ćwiczenia kształtujące ramiona i tułów

Przybory: kartki papieru A4 po jednym na dziecko, 4 kartki kolorowe (niebieska, zielona, czerwona, żółta)

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa orientacyjno porządkowa „Kolorowe kartki”.

Dzieci stoją w rozсыpcy na sali, nauczyciel trzyma w ręku kolorowe kartki i pojedynczo podnosi je do góry, a dzieci wykonują zadanie przypisane do kartek :

- niebieska kartka – leżenie tyłem
- czerwona kartka – przysiad podparty
- żółta kartka – podskoki w miejscu
- zielona kartka – pajacyki

3. Część główna:

Nauczyciel rozdaje każdemu dziecku po kartce papieru, z której to zgniatając robią kulkę. Ćwiczenia wykonujemy po 5 razy.

- dziecko trzyma kulkę w prawej dłoni i wykonuje krążenie lewego ramienia w przód, potem w tył, zmiana ręki ćwiczącej.

- dziecko przekłada kulkę z ręki do ręki z przodu na wysokości bioder,
- dziecko podrzuca kulkę i łapie w obie ręce,
- dziecko podrzuca kulkę, klaszcze w dłonie przed sobą i łapie kulkę w obie ręce, (jeśli ćwiczenie udało się wykonać to możemy również klaszcząc z tyłu za plecami),
- dziecko przekłada kulkę raz pod jednym kolaniem raz pod drugim kolaniem,
- dziecko przesuwa leżącą kulkę prawą stopą do przodu, do tyłu, w prawą stronę i w lewą stronę, zmiana nogi.

Zabawa ożywiająca „Bitwa na śnieżki”.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie drużyny i ustawia w szeregu naprzeciwko siebie w odległości 3 metrów. Na środku układa szarfy tworząc linię środkową. Każde dziecko ma kulę papierową. Na sygnał start przerzucamy kulę na stronę drużyny przeciwnej. Na sygnał stop przestajemy rzucać, a nauczyciel liczy ile kul jest po każdej ze stron. Ta drużyna po której stronie jest mniej kul zdobywa punkt. Gramy do 3 punktów. W trakcie gry możemy określić w jaki sposób przerzucamy kule np. oburącz, prawą ręką, lewą ręką.

Zabawa rzutna.

Dzieci podzielone na dwie drużyny w leżeniu przodem twarzami do siebie w odległości około 2 metrów od linii środkowej. Na sygnał wykonują po jednym rzucie kulą oburącz w przód starając się przerzucić ją przez linię środkową. Punkty przyznajemy tak jak w „Bitwie na śnieżki”.

4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci w siadzie skrzyżnym, kula w prawej ręce:

Wdech – wznos ramion bokiem w górę, przełożenie kuli z ręki do ręki.

Wydech – opust ramion przodem w dół.

Dzieci odkładają kule w wyznaczone przez nauczyciela miejsce.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Lepimy bałwana” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do pracy zespołowej.

POPOŁUDNIE

„Po siedem” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 47.

W każdej pętli narysuj o jedną śnieżynkę mniej.

Połącz pary obrazków z odpowiednim zapisem. Policz i wpisz odpowiednią cyfrę.

Narysuj tyle kropek, ile wskazuje cyfra.

„Posłuchaj i zapamiętaj” – ćwiczenia słuchowe.

Nauczyciel gra na kilku instrumentach perkusyjnych. Dzieci zapamiętują kolejność pojawiających się dźwięków. Określają, czy były to dźwięki wolne, szybkie, głośne czy ciche.

Zabawy swobodne – wdrażanie do niesienia pomocy poprzez porządkowanie zabawek.

Dzień 4

Temat dnia: ZIMOWE RYTMY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – doskonalenie umiejętności korzystania z zabawek w sposób nie wywołujący hałasu.

„Jakie to słowo” – zabawa słowna.

„Zima jest piękna” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 16

II „Prószы śnieżek” – zabawy słuchowo – taneczne – rozwijanie słuchu muzycznego.

„Marsz – podskoki” – ćwiczenie słuchowo – ruchowe.

„Choinka” – wycinanie elementów z firanki – doskonalenie umiejętności cięcia nożyczkami.

„Kaprysy pogody” – spacer – zachęcanie do korzystania ze świeżego powietrza niezależnie od warunków atmosferycznych.

III „Celny rzut” – zabawa z celowaniem.

„Rytm” – ćwiczenia słuchowo – rytmiczne.

Zabawy swobodne – utrwalenie zasad właściwego zachowania się podczas zabawy.

RANEK

Zabawy swobodne – doskonalenie umiejętności korzystania z zabawek w sposób nie wywołujący hałasu.

Karta pracy, cz. 2, s. 48.

Posłuchaj rymowanki. Powtarzaj ją rytmicznie za nauczycielem. Dokończ rysowanie bałwanka. Wokół niego narysuj śniegowe gwiazdki.

Lecą płatki z nieba. Kręcą się, wirują.
A bałwanki białe śniegu potrzebują.

„Jakie to słowo” – zabawa słowna.

Nauczyciel wypowiada słowa dzieląc je na głoski. Dzieci mówią jakie słowo usłyszały i ile głosek wypowiedział nauczyciel.

„Zima jest piękna” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 16

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Prószy śnieżek”
– zabawy słuchowo – taneczne.

Cele:

- Rozwijanie słuchu muzycznego.
- Doskonalenie poczucia rytmu.
- Rozwijanie wyobraźni.

Środki dydaktyczne: tekst „Płatek śniegu” Doroty Kossakowskiej, rymowanka „Pada śnieg” Doroty Kossakowskiej, muzyka taneczna, tamburyno

Przebieg:

Improwizacja ruchowa.

Dzieci tańczą do dowolnej muzyki tanecznej.

Ćwiczenia słuchowe.

Nauczyciel śpiewa krótkie motywy melodyczne połączone z tekstem, a dzieci powtarzają je np.

- Witamy, witamy
do tańca zapraszamy.

- Wielki mróz, wielki mróz,
ciepłą czapkę włóż.

- z nieba lecą białe płatki,
na czapeczkę Małgorzatki.

- Biała zima kocha nas,
na zabawę nadszedł czas.

„Marsz – podskoki” – ćwiczenie słuchowo – ruchowe.

Dzieci dobierają się parami. Nauczyciel wyznacza parę prowadzącą i gra rytm do marszu. Dzieci maszerują za prowadzącą parą w różnych kierunkach. Gdy usłyszą rytm podskoków, puszcza ręce i podskakują po całej sali. Gdy ponownie pojawia się rytm do marszu, tworzą parę z dzieckiem najbliższym stojącym i maszerują w parach.

Zabawy z rymowanką.

Dzieci kilkakrotnie powtarzają rymowankę szybko, wolno, stopniowo zwalniając, stopniowo przyspieszając, cicho, głośno.

Pada śnieg, pada śnieg.

Śniegu po kolana.

Utoczymy śnieżne kule,

zrobimy bałwana.

„Płatek śniegu” – zabawa relaksacyjna.

Dzieci leżą na dywanie i słuchają spokojnej muzyki. Wyobrażają sobie to o czym mówi nauczyciel.

Jesteś leciutkim płatkiem śniegu. Wirując spadasz z chmury. Lekki wiatr unosi cię nad drzewami. Oglądasz las, który jest w dole. Lekko lądujesz na gałązce sosny. Leżysz tam przez chwilę. Obok ciebie leżą inne płatki śniegu, które spadły wcześniej. Razem tworzycie mięciutką pierzynkę. Nagle wiatr robi się coraz większy. Porywa cię do góry i unosi w powietrze. Lecisz nad łąką, na której widzisz suche trawy. Nad dębem, na którym siedzi sikorka. W oddali widzisz dom, a obok niego wysoki świerk przystrojony kolorowymi światłkami. Jest piękny. Chciałbyś tam być. Twoje marzenia spełniają się. Wiatr pomógł ci wylądować na gałązce świerkowej. Błyszczysz w blasku lampek. Jesteś wspaniałą ozdobą świątecznego drzewka. Słyszysz słowa kolędy „cicha noc, święta noc”... Jesteś szczęśliwy.

Płatek zostaje na świerku, a ty otwierasz oczy. Jesteś w przedszkolu razem z innymi dziećmi.

Temat 2: „Choinka” – wycinanie elementów z firanki.

Cele:

- Zwrócenie uwagi na zwyczaj ubierania choinki.
- Doskonalenie umiejętności cięcia nożyczkami.
- Rozwijanie inwencji twórczej.

Środki dydaktyczne: wiersz „Choinki” Doroty Kossakowskiej, kawałki firanek, nożyczki, zielone kartki z bloku A4, klej introligatorski, różnokolorowe cekiny, kolorowe kartki z bloku technicznego

Przebieg:

„Choinki” – słuchanie wiersza.

Choinki wyszły na spacer.
Każda jest wystrojona.
Bombkami i łańcuchami
bogato przyozdobiona.
Wszystkie pięknie ubrane
i światełkami świecące.
Składamy przy nich życzenia
prosto z serca płynące.
Przynoszą nam dzisiaj radość
szczęście i coś miłego.
Niech w sercu każdego człowieka,
zostanie coś dobrego.

Rozmowa w oparciu o wiersz.

- Kto wyszedł na spacer?
- Jakie ozdoby są na choinkach?
- Co robimy przy choince?
- Czego życzymy wszystkim ludziom?

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Zadaniem dzieci będzie wycięcie z białej firanki trzech trójkątów różnej wielkości i ułożenie z nich choinki. Przygotowane elementy dzieci przykleją na zielonej kartce klejem introligatorskim. Choinkę ozdabiają różnokolorowymi cekinami. Pod choinką umieszczają wycięte z kartek technicznych prezenty.

Indywidualna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Urządzenie wystawki prac.

„Celny rzut” – zabawa z celowaniem.

Wspólne śpiewanie znanej dzieciom kolędy.

„Kaprysy pogody” – spacer – zachęcanie do korzystania ze świeżego powietrza niezależnie od warunków atmosferycznych.

POPOŁUDNIE

„Celny rzut” – zabawa z celowaniem.

Karta pracy, cz. 2, s. 49.

Policz pierniki i zaznacz odpowiednią cyfrę.

Narysuj w pętlach tyle pierniczków ile wskazuje cyfra.

„Rytm” – ćwiczenia słuchowo – rytmiczne.

Nauczyciel wystukuje na bębenku dowolny rytm. Dzieci układają przed sobą kółka według słyszanego rytmu. Każdemu uderzeniu odpowiada jedno kółko, a pauzę zaznaczamy przerwą między kółkami.

Zabawy swobodne – utrwalenie zasad właściwego zachowania się podczas zabawy.

Dzień 5

Temat dnia: NADCHODZĄ ŚWIĘTA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – doskonalenie umiejętności zabawy w grupie.

„Pomyśl i powiedz” – zabawa słowna.

„Zima jest piękna” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 16

II „Ubieramy choinkę” – ćwiczenia oddechowe – ćwiczenie umiejętności gospodarowania oddechem.

„Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Papierowa bitwa” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 16 – doskonalenie umiejętności posługiwania się przyborem nietypowym.

„Śnieżynki” – spacer – obserwacja padającego śniegu.

III „Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Zagadki” – układanie zagadek słownych.

Zabawy swobodne – kształtowanie nawyku sprzątania po sobie i pomagania innym w utrzymaniu porządku.

RANEK

Zabawy swobodne – doskonalenie umiejętności zabawy w grupie.

Karta pracy, cz. 2, s. 50.

Pokoloruj te obrazki, w nazwach których słyszysz głoskę s. Powiedz gdzie słychać głoskę s: na początku, w środku czy na końcu słowa.

„Pomyśl i powiedz” – zabawa słowna.

Na dywanie leżą kartoniki z literami. Wybrane dziecko losuje kartonik, odczytuje literę, podaje wyraz rozpoczynający się na daną głoskę oraz układa zdanie zawierające dany wyraz.

„Zima jest piękna” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 16

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Ubieramy choinkę” – ćwiczenia oddechowe.

Cele:

- Wydłużanie fazy wydechowej.
- Ćwiczenie umiejętności gospodarowania oddechem.
- Doskonalenie umiejętności wycinania po linii.

Środki dydaktyczne: *Wyprawka*, s. 15, ilustracje przedstawiające różne choinki, słomki do napojów

Przebieg:

„Która choinka najpiękniejsza?” – oglądanie choinek.

Dzieci oglądają ilustracje różnych choinek. Wypowiadają się na temat umieszczonych na nich ozdób choinkowych, wielkości choinek, ich kolorystyki.

„Skąd wzięła się choinka?” – słuchanie informacji przekazywanych przez nauczyciela.

Choinka to udekorowane drzewko iglaste (świerk, jodła, sosna), które zgodnie z tradycją dekoruje się w wigilię. Tradycja dekorowania choinek przywędrowała do Polski z Niemiec. Na początku dekorowano choinki tylko w miastach. Na wsi zawieszano pod sufitem gałąź sosny, świerku lub jodły. Umieszczano na niej dekoracje podobne do tych, które później przeniesiono na choinki. Według wierzeń ludowych drzewo iglaste uważane jest za symbol życia, odradzania się. Według wierzeń kościelnych zieleń choinki symbolizuje nadzieję. Dawniej na choince wieszano orzechy, ciastka, jabłka, ozdoby ze słomy, papieru. Umieszczano też zapalone świece. Obecnie najczęściej wieszamy na choince szklane bombki, kolorowe łańcuchy, elektryczne światła w kolorze czerwonym, białym, złotym czy srebrnym. Ubieranie choinki jest jednym z najprzyjemniejszych elementów Bożego Narodzenia.

„Ubieramy choinkę” – *Wyprawka*, s. 15.

Dzieci wycinają elementy (choinka i bombki) i wykonują ćwiczenia oddechowe ze słomką.

Trzymając słomkę blisko bombki muszą zassać powietrze do słomki i przenieść bombki na choinkę.

„Prawda czy fałsz”

Do zabawy dzieci wykorzystują lizaki z buźką uśmiechniętą i smutną (Wyprawka).

- Święta Bożego Narodzenia obchodzimy w grudniu.
- Świerk to drzewo liściaste.
- na świerku wieszamy bombki, kolorowe łańcuchy, lampki.
- Kolędy śpiewamy podczas Świąt Wielkanocnych.
- W przeddzień Bożego Narodzenia zasiadamy do kolacji wigilijnej.
- Kolację wigilijną rozpoczynamy z rana.
- Karp, pierogi z grzybami, barszcz z uszkami to potrawy wigilijne.
- Podczas Wigilii łamiemy się opłatkiem i składamy sobie życzenia.

„Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Temat 2: „Papierowa bitwa”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 16.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności posługiwania się przyborem nietypowym.
- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Bitwa na śnieżki”.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Śnieżynki” – spacer – obserwacja padającego śniegu.**POPOŁUDNIE****„Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.**

Karta pracy, cz. 2, s. 51.

Rysuj śnieżynki po śladzie. Policz śnieżynki. Pisz działania po śladzie, a potem samodzielnie.

„Zagadki” – układanie zagadek słownych.

Nauczyciel przygotowuje zestaw obrazków o tematyce zimowo –świątecznej. Dzieci losują obrazek i układają zagadki dla pozostałych dzieci.

Zabawy swobodne – kształtowanie nawyku sprzątania po sobie i pomagania innym w utrzymaniu porządku.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ZBLIŻAJĄ SIĘ ŚWIĘTA

Dzień 1

Temat dnia: ŚWIĄTECZNE TRADYCJE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do samodzielnego organizowania czasu wolnego.

„Czyje zdanie jest najdłuższe?” – zabawa słowna.

„Czekamy na święta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 17

II „Świąteczne tradycje” – rozmowa w oparciu o ilustracje, opowiadanie i własne doświadczenia – przypomnienie zwyczajów i tradycji związanych ze Świętami Bożego Narodzenia.

„Ubieramy choinkę” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Łańcuch na choinkę” – wycinanie i łączenie pasków papieru – uczenie planowania pracy.

„Kolorowe wystawy” – spacer – oglądanie dekoracji świątecznych w pobliskich sklepach.

III „Ubieramy choinkę” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Figury” – ćwiczenia klasyfikacyjne.

Zabawy swobodne – budzenie radości ze wspólnej zabawy.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do samodzielnego organizowania czasu wolnego.

„Ubieramy choinkę” – ćwiczenia graficzne.

Dzieci rysują choinkę i ozdabiają ją szlaczkami pętelowymi.

„Czyje zdanie jest najdłuższe?” – zabawa słowna.

Dzieci układają zdania w których każdy wyraz rozpoczyna się od takiej samej głoski.

Np. Stary sąsiad Stanisław sadi sosny.

„Czekamy na święta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 17

Marsz – bieg – Nauczyciel gra na tamburynie do marszu lub do biegu. Dzieci poruszają się swobodnie po sali zgodnie ze słyszonym rytmem.

Kto wyżej skoczy – Dzieci wykonują podskoki obunóż do góry, starając się skoczyć jak najwyżej.

Toczymy śnieżną kulę – Dzieci chodzą z niskim skłonem tułowia w dół, naśladując toczenie kul śniegowych.

Ubieramy choinkę – Dzieci poruszają się podskokami po sali. na hasło „ubieramy choinkę” – zatrzymują się i naśladują podnoszenie z podłogi ozdób choinkowych i zawieszanie ich na choince.

Zabawa logorytmiczna – Dzieci maszerują po obwodzie koła i mówią rymowanąkę:

Już choinka jest ubrana, więc zatańczę z tobą.

Bombki, gwiazda i łańcuchy są piękną ozdobą.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Świąteczne tradycje” – rozmowa w oparciu o ilustracje, opowiadanie i własne doświadczenia.

Cele:

- Przypomnienie zwyczajów i tradycji związanych ze Świętami Bożego Narodzenia.
- Wdrażanie do wypowiadania się na określony temat.
- Kształtowanie poczucia przynależności do rodziny.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Boże Narodzenie w domu Hani” Doroty Kossakowskiej, ilustracje związane ze Świętami Bożego Narodzenia, nagrania kolęd

Przebieg:

„Boże Narodzenie w domu Hani” – słuchanie opowiadania.

Hania nie może doczekać się Świąt Bożego Narodzenia. Lubi pomagać mamie w przygotowaniach świątecznych. Wspólnie przyrządzają pyszne potrawy, które zjedzą podczas kolacji wigilijnej. Kapusta z grzybami, pierogi, czerwony barszcz

i karp w galarecie to ulubione potrawy Hani. Zapachy potraw rozchodzą się po całym domu. Sernik już gotowy, a w piekarniku piecze się makowiec. Tata ustawił w salonie piękny zielony świerk. Ubieranie go to zadanie taty i Franka. Kolorowe bombki, łańcuchy i światełka sprawiają, że choinka będzie piękna. Stół mama przykryje białym obrusem, a pod obrusem położy siano. Przygotuje też jedno dodatkowe nakrycie dla niezapowiedzianego gościa. Gdy na niebie pojawi się pierwsza gwiazdka, wszyscy usiądą do wieczerzy wigilijnej. Podzielią się opłatkiem i złożą sobie życzenia. W wigilię nikt nie powinien być sam. Wszyscy starają się spędzić ten wieczór z rodziną. W domu Hani po kolacji wszyscy domownicy wspólnie śpiewają kolędy. A później dostają prezenty, które znalazły się pod choinką.

Rozmowa w oparciu o wysłuchane opowiadanie.

- Jakie prace Hania wykonuje wspólnie z mamą?
- Jakie są ulubione potrawy Hani?
- Jakie ciasta piecze mama Hani?
- Kto ubiera choinkę w domu Hani?
- Jakie ozdoby znalazły się na choince?
- W jaki sposób mama przygotowała stół?
- Kiedy rodzina siada do wieczerzy wigilijnej?
- Co ludzie robią przed zjedzeniem kolacji wigilijnej?
- Co robi rodzina Hani po kolacji?

Święta Bożego Narodzenia – oglądanie ilustracji.

Dzieci oglądają ilustracje związane ze Świętami Bożego Narodzenia, wypowiadają się na temat tego jak wyglądają święta w ich domach.

Słuchanie kolęd.

„Ubieramy choinkę” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali. na hasło: ubieramy choinkę, zatrzymują się i wykonują polecenia nauczyciela, np. na czubku choinki zawieszamy gwiazdę, na dole choinki wieszamy trzy bombki, od góry do dołu zawieszamy łańcuch, z prawej strony wieszamy dwa cukierki.

Temat 2: „Łańcuch na choinkę” – wycinanie i łączenie pasków papieru.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności cięcia nożyczkami.

- Uczenie planowania pracy.
- Ćwiczenie umiejętności pracy w grupie.

Środki dydaktyczne: kolorowy papier, klej, nożyczki

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki.

Wczoraj w lesie stała zielona,
dziś w naszym domu
pięknie przystrojona.
W bombki, światełka oraz łańcuchy,
Z których się cieszą wszystkie maluchy. (choinka)

„Ozdoby choinkowe” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci wypowiadają się na temat ozdób, które można zawiesić na choince.

Podział wyrazów na sylaby.

Dzieci dzielą na sylaby wyrazy zaproponowane przez nauczyciela, np. choinka, świerki, bombki, łańcuchy, pawie oczka, anioły, lampki, gwiazdy, cukierki, pierniczki

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Zadaniem dzieci jest wykonanie łańcucha na choinkę. Dzieci otrzymują kolorowy papier o szerokości 10 cm i samodzielnie wycinają paski, które sklejają tworząc koło. Po sklejeniu wszystkich kół dzieci łączą swoje łańcuchy w jeden duży łańcuch.

Praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Mierzenie długości łańcucha.

Dzieci odmierzają długość łańcucha linijką i miarka krawiecką.

Ozdobienie łańcuchem przedszkolnej choinki.

Zabawa logorytmiczna – Dzieci maszerują po obwodzie koła i mówią rymowanąkę:

Już choinka jest ubrana, więc zatańczę z tobą.
Bombki, gwiazda i łańcuchy są piękną ozdobą.

„Kolorowe wystawy” – spacer – oglądanie dekoracji świątecznych w pobliskich sklepach.

POPOŁUDNIE

„Ubieramy choinkę” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 52.

Rysuj po śladzie. Pokoloruj choinkę.

„Figury” – ćwiczenia klasyfikacyjne.

Każde dziecko otrzymuje zestaw figur geometrycznych (kwadrat, trójkąt, koło, prostokąt). Dzieci segregują figury ze względu na kształt, przeliczają ile figur jest w każdym zbiorze.

Zabawy swobodne – budzenie radości ze wspólnej zabawy.

Dzień 2

Temat dnia: **BÓG SIĘ RODZI**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do korzystania z zabawek w sposób nie wywołujący hałasu.

„Święta” – zabawa logorytmiczna.

„Czekamy na święta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 17

II „Do Betlejem idziemy” – nauka inscenizacji Doroty Kossakowskiej – wdrażanie do kultywowania tradycji Bożonarodzeniowych.

„Zaprzęg Mikołaja” – zabawa bieżna.

„Kolędy czas” – wspólne śpiewanie kolęd – rozwijanie aktywności muzyczno – ruchowej.

„Lubimy śnieg” – zabawy na placu przedszkolnym – rozumienie konieczności przebywania na świeżym powietrzu.

III „Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Zima lubi bałwanki” – zabawa plastyczna.

Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania kodeksu przedszkolaka.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do korzystania z zabawek w sposób nie wywołujący hałasu.

„Ile głosek?” – zabawa dydaktyczna.

Na dywanie leżą obrazki, których nazwy zawierają określoną liczbę głosek – 3, 4 lub 5. Zadaniem dzieci jest policzenie głosek w poszczególnych nazwach i ułożenie obrazków na odpowiednim talerzyku z cyfrą 3, 4 lub 5.

„Święta” – zabawa logorytmiczna.

Dzieci maszerują po obwodzie koła rytmicznie recytując tekst rymowanki.

Idę, idę święta.

Wszyscy już czekamy.

Na spotkanie z Mikołajem,

wesołe miny mamy.

„Czekamy na święta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 17

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Do Betlejem idziemy”
– nauka inscenizacji Doroty Kossakowskiej.

Cele:

- Wdrażanie do kultywowania tradycji Bożonarodzeniowych.
- Zapoznanie z treścią inscenizacji.
- Wzbogacanie słownictwa dzieci.

Środki dydaktyczne: inscenizacja „Do Betlejem idziemy” Doroty Kossakowskiej, nagrania kolędy „Dzisiaj w Betlejem”, piosenka „Aniołkowe granie” – muz. Mirosław Krysztopa, sł. Dorota Kossakowska

Przebieg:

„Aniołkowe granie” – wspólne śpiewanie piosenki.

„Do Betlejem idziemy” – słuchanie inscenizacji.

Narrator 1

W niewielkim mieście Betlejem, Józef z Maryją wędrują.

W tę noc ciemną, gwiazdzistą, schronienia potrzebują.

Józef

Poczekaj Maryjo, zaraz coś znajdziemy.
Przecież na dworze nocować nie będziemy.

Maryja

Jestem słaba Józefie. Dalej iść nie mogę.
Może jutro wyruszymy w dalszą drogę.

Józef

Kto nas dzisiaj przyjmie? Kto nas przenocuje?
Kto ciepłą kolację dla nas przygotuje?

Gospodarz

Kim jesteście dobrzy ludzie i dokąd zmierzacie?
Żadnego noclegu pewnie nie macie?

Józef

Szukamy schronienia, miejsca do spania.
Potrzebujemy taniego mieszkania.

Gospodarz

Nie mam miejsca w domu, ale stajnię mam.
Jeżeli zechcecie, schronienie wam dam.

Józef

Dziękuję gospodarzu, za pomoc w rozterce.
Niech ci Pan Bóg wynagrodzi, za twoje dobre serce.

Narrator 2

Co tam się dzieje? Jaki blask dokoła.
Wyroków nieba nikt odgadnąć nie zdoła.

Narrator 3

Już anielski taniec w niebie się zaczyna
a w żłóbku na sianie leży dziecina.

Anioł 1

Jezus się narodził wszyscy się radują.
Bo przecież pomocy ludzie potrzebują.

Anioł 2

Wstańcie pastuszkowie idźcie w odwiedziny.
Zanieście podarki dla Bożej dzieciny.

Pasterz 1

Bracia pastuszkowie, długa droga przed nami.
Idziemy do Jezusa z pokłonem, z darami.

Pasterz 2

Gwiazda nas prowadzi, za nią podążamy.
A idąc do dzieciny radośnie śpiewamy.
Kolęda „Dzisiaj w Betlejem”

Pasterz 3

To do ciebie Panie Jezu przyszliśmy z daleka.
Dziś pasterzy gromada tu na ciebie czeka.

Pasterz 4

Mamy mleko i kożuszek. Mamy pyszne sery.
Dar to skromny dla Jezusa, ale bardzo szczery.

Anioł 3

Gwiazda Betlejemaska jasno świeci na niebie.
To ona Trzech Mędrców przywiodła Jezu do ciebie.

Król 1

Jestem tutaj Jezu, by ci pokłon złożyć
i moje złoto przed Tobą położyć.

Król 2

Ja mam mirrę dla ciebie
za twoje cierpienie i nasze zbawienie.

Król 3

Kadzidło ci daję, królu nad królami
Za twoją miłość i opiekę nad nami.

Anioł 4

Jezus dary przyjmuje wszystkich błogostawi.
A cały lud Boży zbawiciela sławi.

Anioł 5

Taniec anielski dzisiaj tańczymy.

O szczęściu ludzi ciągle marzymy.

Wspólny taniec aniołów.

Omówienie inscenizacji, wyjaśnienie niezrozumiałych słów.

„Zaprzęg Mikołaja” – zabawa bieżna.

Dzieci dobierają się parami i ustawiają się jedno za drugim. Trzymając się za ręce poruszają się przy dźwiękach dzwonka w różnych kierunkach.

Temat 2: „Kolędy czas”
– wspólne śpiewanie kolęd.

Cele:

- Rozwijanie aktywności muzyczno – ruchowej.
- Wyrabianie płynności ruchów.
- Doskonalenie umiejętności rozróżniania dźwięków wysokich i niskich.

Środki dydaktyczne: muzyka relaksacyjna, chustki szyfonowe po jednej dla każdego dziecka, dzwonki, nagrania kolęd

Przebieg:

Taniec z chustami.

Dzieci wykonują dowolną improwizację ruchową z chustami do spokojnej muzyki relaksacyjnej.

Układanie sylwety choinki.

Dzieci układają na podłodze sylwetę choinki. Wykorzystują do tego chustki szyfonowe.

Dźwięki wysokie i niskie.

Nauczyciel gra na dzwoneczkach, a dzieci poruszają się po sali. Gdy usłyszą dźwięki wysokie chodzą na palcach. Gdy nauczyciel gra dźwięki niskie, dzieci poruszają się w przysiadzie. na przerwę w muzyce, stoją obok choinki ułożonej z chust.

Szukamy rymów.

Dzieci szukają rymów do podanych przez nauczyciela zdań, a następnie samodzielnie wymyślają wyrazy rymujące się.

- Choinka zielona pięknie (przystrojona).
- Cztery bombki, dwa jabłuszka to choinka dla (maluszka).
- Kolorowe trzy łańcuchy powiesiły małe (zuchy).
- Kolędy śpiewamy, bo wszyscy je (znamy).
- Do wszystkich grzecznych dzieci Mikołaj (przyleci).
- Pod choinką są prezenty, każdy maluch (uśmiechnięty).

Swobodne wypowiedzi dzieci na temat Świąt Bożego Narodzenia.

Nauczyciel zwraca uwagę na tradycję śpiewania kolęd w czasie Świąt Bożego Narodzenia. Wyjaśnia, że kolęda była pierwotnie radosną pieśnią noworoczną. Współcześnie kolęda przybrała formę pieśni bożonarodzeniowej. Według tradycji chrześcijańskiej autorem pierwszej kolędy był Franciszek z Asyżu. Śpiewano ją w przygotowanej przez niego szopce. Najśłynniejszą kolędą jest kolęda „Cicha noc”. Przetłumaczono ją na ponad 300 języków.

Wspólne śpiewanie kolęd.

„Lubimy śnieg” – zabawy na placu przedszkolnym – rozumienie konieczności przebywania na świeżym powietrzu.

POPOŁUDNIE

„Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 53.

Popatrz na obrazki i powiedz jak ludzie przygotowują się do Świąt Bożego Narodzenia. Jak wyglądają przygotowania do świąt w Twoim domu?

„Zima lubi bałwanki” – zabawa plastyczna.

Dzieci rysują różne bałwanki. Następnie wycinają je i przyklejają na niebieskiej kartce tworząc bałwankową rodzinę.

Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania kodeksu przedszkolaka.

Dzień 3

Temat dnia: OZDOBY CHOINKOWE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do sprawnego sprzątanía zabawek po skończonej zabawie.

„Literowe rytmy” – zabawa dydaktyczna.

„Czekamy na święta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 17

II „Figury geometryczne” – zabawa dydaktyczna – utrwalenie kształtu i nazw figur geometrycznych, określanie ich charakterystycznych cech.

„Figury” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

„Święta tuż tuż” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 17 – doskonalenie równowagi i koordynacji ruchowej.

„Mróz szczypie w uszy” – spacer – zachęcanie do odbywania spacerów podczas różnej pogody.

III „Figury” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

„Prezent dla Mikołaja” – ekspresja słowna.

Zabawy swobodne – wzajemne uznawanie praw do zabawy i do uczestnictwa w zabawie.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do sprawnego sprzątanía zabawek po skończonej zabawie.

„Literowe rytmy” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci kontynuują rozpoczęty przez nauczyciela rytm składający się z poznanych liter. Następnie chętne dzieci przedstawiają swoje propozycje układów rytmicznych.

„Świąteczny czas” – słuchanie kolęd.

„Czekamy na święta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 17

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Figury geometryczne” – zabawa dydaktyczna.

Cele:

- Utrwalenie kształtu i nazw figur geometrycznych, określanie ich charakterystycznych cech.
- Doskonalenie umiejętności skupiania się na wykonywanych zadaniach.
- Usprawnianie techniki liczenia w zakresie 8.

Środki dydaktyczne: zestaw patyczków dla każdego dziecka, dywaniki, wycięte z brystolu figury geometryczne, bębenek, zagadki Doroty Kossakowskiej

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki i ustalenie charakterystycznych cech figury.

Jestem figurą i powiem wam,
że wszystkie boki równe mam. (kwadrat)

Wyszukiwanie kwadratów wśród innych figur i w otoczeniu.

Dzieci mają na tackach kwadraty, prostokąty, trójkąty, koła. Wybierają wszystkie kwadraty, przeliczają je, porównują wielkość. Wskazują w otoczeniu przedmioty, które mają kwadratowe ścianki. Rysują kwadraty palcem w powietrzu, na dywaniku, układają figurę z patyczków.

Rozwiązanie zagadki i ustalenie charakterystycznych cech figury.

Jestem duży lub mały,
niski lub wysoki.
Ale zawsze mam trzy boki. (trójkąt)

Wyszukiwanie trójkątów wśród innych figur i w otoczeniu.

Dzieci wyszukują wśród zgromadzonych figur trójkątów. Układają je na dywaniku od najmniejszego do największego. Wskazują w sali umieszczone przez nauczyciela trójkąty różnej wielkości. Rysują trójkąty palcem w powietrzu, na dywaniku, układają figurę z patyczków.

Rozwiązanie zagadki i ustalenie charakterystycznych cech figury.

Choć mam cztery boki,
nie jestem kwadratem,

ale jego bratem.

Dwa boki są krótkie, a dwa są długie.

Różną więc długość mają.

I takie mi się podobają.

(prostokąt)

Wyszukiwanie prostokątów wśród innych figur i w otoczeniu.

Spośród zgromadzonych na tackach figur dzieci wybierają prostokąty. Określają ich wielkość, kolor. Wskazują w sali przedmioty, które mają prostokątne ścianki. Rysują prostokąty duże i małe palcem w powietrzu, na dywanikach. Układają figurę z patyczków, liczą ile patyczków użyty do ułożenia prostokąta.

Rozwiązanie zagadki i ustalenie charakterystycznych cech figury.

Jestem okrągłe.

Nie mam boków,

Kątów nie mam też.

Jaką jestem figurą?

Czy już wiesz?

(koło)

Wyszukiwanie kół wśród innych figur i w otoczeniu.

Dzieci wybierają figury, które są kołami i segregują je według kolorów. Mówią których kół jest najwięcej. Następnie układają je według instrukcji nauczyciela:

- na dole dywanika połóż 4 koła duże.
- na górze dywanika połóż 3 koła małe.
- Policz ile kół masz razem.
- Po prawej stronie dywanika połóż 5 kół.
- Po lewej stronie dywanika połóż 8 kół.
- Po której stronie jest więcej kół? O ile?

Komponowanie wzorów z figur geometrycznych.

Dzieci układają z posiadanych figur geometrycznych dowolne wzory (pajace, samochody, kwiaty). Następnie mówią ile i jakie figury wykorzystały do tworzenia kompozycji.

„Figury” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

Na dywanie leżą różne figury wycięte z papieru. Dzieci poruszają się po sali w rytmie granym na bębenku. na przerwę w muzyce zatrzymują się i podnoszą z dywanu wskazaną przez nauczyciela liczbę i rodzaj figur geometrycznych.

Temat 2: „Święta tuż tuż” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 17.

Cele:

- Doskonalenie równowagi i koordynacji ruchowej.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Forma: ćwiczenia doskonalące koordynację ruchową

Przybory: woreczki gimnastyczne

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa ożywiająca „Słońce świeci, deszczyk pada”.

Dzieci na hasło „słońce świeci” biegają po sali, na hasło „deszczyk pada” dobierają się w pary i ustawiają plecami do siebie na baczność. Za każdym razem na hasło „deszczyk pada” dobierają się w inne pary.

3. Część główna:

Nauczyciel rozdaje po jednym woreczku gimnastycznym na dziecko.

W marszu na obwodzie koła:

- dzieci z woreczkami na głowie maszerują na całych stopach, na paluszkach, na piętach,
- przekładanie woreczka z ręki do ręki na wysokości bioder,
- marsz z wysokim unoszeniem kolan i przekładanie woreczka pod prawym i pod lewym kolanem,

Stojąc na obwodzie koła ćwiczenia powtarzamy 6 razy:

- rozkrok obunóż, w prawej ręce woreczek, skłon tułowia w przód i przekładanie woreczka wokół kolan zataczając ósemki, zmiana kierunku przekładania woreczka,
- stojąc na jednej nodze z woreczkiem na kolanie nogi ugiętej wytrzymujemy 5 sekund, zmiana nogi ćwiczącej,
- stojąc na jednej nodze z woreczkiem na stopie nogi ugiętej wytrzymujemy 5 sekund, zmiana nogi ćwiczącej,
- palcami prawej stopy podnosimy woreczek w górę i odkładamy, zmiana nogi ćwiczącej,
- ćwiczenie j.w. tylko po podniesieniu woreczka upuszczamy go na podłogę,

W siadzie prostym woreczek przy prawej stopie. Palcami prawej stopy chwyćmy woreczek i przekładamy za kolano lewej nogi, zmiana nogi ćwiczącej,
W marszu na obwodzie koła z woreczkiem na głowie na kłaśnięcie dzieci wykonują przysiad.

4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

W leżeniu tyłem dzieci kładą woreczek na brzuchu:

Wdech – unosi się klatka piersiowa, brzuch z woreczkiem opada,

Wydech – klatka piersiowa opada, a brzuch z woreczkiem unosi się.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Mróz szczypie w uszy” – spacer – zachęcanie do odbywania spacerów podczas różnej pogody.

POPOŁUDNIE

„Figury” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

Karta pracy, cz. 2, s. 53.

Rysuj po śladach.

„Prezent dla Mikołaja” – ekspresja słowna.

Dzieci wypowiadają się na temat tego co można podarować Mikołajowi, aby sprawić mu przyjemność.

Zabawy swobodne – wzajemne uznawanie praw do zabawy i do uczestnictwa w zabawie.

Dzień 4

Temat dnia: ROZŚPIEWANE ŚWIĘTA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania ustalonych zasad zabawy.

„Czarodziejski worek” – zabawa dydaktyczna.

„Czekamy na święta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 17

II „Wokół choinki” – zabawy muzyczne – wyrabianie poczucia świadomego ruchu.

„Anioły” – zabawa muzyczno – ruchowa.

„Pocztówka Bożonarodzeniowa” – wycinanie i przyklejanie elementów według własnego pomysłu – kultywowanie tradycji wysyłania pocztówek z okazji Świąt Bożego Narodzenia.

„Lubimy zabawy na dworze” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania zasad bezpiecznej zabawy na dworze.

III „Anioły” – zabawa muzyczno – ruchowa.

„Jaki prezent zniknął?” – zabawa dydaktyczna.

Zabawy swobodne – doskonalenie umiejętności samodzielnego organizowania sobie czasu wolnego.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania ustalonych zasad zabawy.

„Czarodziejski worek” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel przygotowuje różne przedmioty i wkłada je do worka. Dzieci za pomocą dotyku ustalają co znajduje się w worku.

„Ubieramy choinkę” – zabawa pantomimiczna.

„Czekamy na święta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 17

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Wokół choinki” – zabawy muzyczne.

Cele:

- Wyrabianie poczucia świadomego ruchu.
- Ćwiczenie uważnego słuchania i prawidłowej reakcji na polecenia.
- Wydłużenie fazy wydechowej.

Środki dydaktyczne: piosenka „Aniołkowe granie” – muz. Mirosław Krysztopa, sł. Dorota Kossakowska, tamburyno

Przebieg:

„Czuję się...” – nazywanie emocji.

Dzieci siedzą w kole. Mówią jak się czują i wyrażają swój nastrój odpowiednią grą na tamburynie.

Śmieszne kroki.

Dzieci przemierzają salę po przekątnej wykonując śmieszne kroki.

„Aniołkowe granie” – wspólne śpiewanie piosenki.

„Wieszamy ozdoby” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie muzyki tanecznej. na przerwę w muzyce i zapowiedź nauczyciela „wieszamy ozdoby” – zatrzymują się i naśladują zawieszanie na choince bombek, lampek, łańcuchów.

„Szukaj swojego miejsca” – zabawa naśladowcza.

Dzieci siedzą w kole, zapamiętują, w którym miejscu siedzą. Następnie nauczyciel zaprasza dzieci na środek dywanu. Dzieci ruchem przedstawiają następujące sytuacje:

- jesteś Mikołajem, który niesie ciężkie prezenty,
- jesteś reniferem, który wiezie Mikołaja, zjeżdżacie z górki,
- jesteś zmęczonym reniferem,
- jesteś dzieckiem, które cieszy się z otrzymanych prezentów

Po każdym zadaniu dzieci siadają na swoim miejscu, wykonują kilka głębokich wdechów i długich wydechów.

„Węże” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci leżą na boku, w biodrach i kolanach zgięte pod kątem prostym. Ręka zgięta w łokciu ułożona jest pod głową. Dzieci wciągają powietrze nosem, a następnie wypuszczają powietrze ustami naśladując syczenie węża.

„Zegary” – zabawa słowno – rytmiczna.

Dzieci podzielone są na dwie grupy i naśladują chodzące zegary. Pierwsza grupa wypowiada grubym głosem tik – tak w rytmie ćwierćnutowym, a druga grupa cyk, cyk, cyk, cyk w rytmie ósemkowym. Nauczyciel wskazuje, która grupa ma głos.

Następnie dzieci naśladują zegary wystukując rytm ćwierćnutowy na bębenkach, a rytm ósemkowy na trójkątach.

„Anioły” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali zgodnie z rytmem akompaniamentu. Gdy usłyszą fragment piosenki „Aniołkowe granie”, tworzą dwuosobowe kółeczka i wspólnie tańczą.

Temat 2: „Pocztówka Bożonarodzeniowa” – wycinanie i przyklejanie elementów według własnego pomysłu.

Cele:

- Kulturowanie tradycji wysyłania pocztówek z okazji Świąt Bożego Narodzenia.
- Doskonalenie sprawności manualnej.
- Rozwijanie inwencji twórczej.

Środki dydaktyczne: wiersz „Pocztówka” Doroty Kossakowskiej, *Wyprawka*, s. 17, klej, nożyczki

Przebieg:**Słuchanie wiersza „Pocztówka”.**

Zbliżają się święta.

Wszyscy na nie czekamy

i świąteczne życzenia

sobie przesyłamy.

Zdrowia, szczęścia i radości,

wszystkim dziś składamy

i świąteczne pocztówki

bliskim wysyłamy.

Rozmowa na temat zwyczaju wysłania pocztówek z życzeniami.

- z jakich okazji wysyłamy pocztówki?
- Czego życzymy bliskim i znajomym?
- Skąd bierzemy pocztówki okolicznościowe?

„Kolorowe pocztówki” – segregowanie pocztówek.

Dzieci segregują zgromadzone pocztówki.

- z okazji imienin
- z okazji urodzin
- z okazji Świąt Wielkanocnych
- z okazji Świąt Bożego Narodzenia

Nauczyciel zwraca uwagę na elementy dekoracyjne występujące na pocztówkach Bożonarodzeniowych.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Wyprawka, s. 17.

Stwórz własne pocztówki. Wytnij elementy i przyklej je na kartkach według własnego pomysłu. Ułóż życzenia świąteczne.

Indywidualna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja wykonanych pocztówek.

Wspólne śpiewanie kolędy.

„Lubimy zabawy na dworze” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania zasad bezpiecznej zabawy na dworze.

POPOŁUDNIE

„Anioły” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 54.

Posłuchaj rymowanki. Pokoloruj rysunek według podanych kolorów.

Wśród tańcuchów kolorowych piękne bombki wiszą.

Dziś życzenia i kolędy wszyscy tu usłyszą.

„Jaki prezent zniknął?” – zabawa dydaktyczna.

Na dywanie leżą różne zabawki. Dzieci zapamiętują je i zamykają oczy.

W tym czasie nauczyciel zabiera jedną lub dwie zabawki, a dzieci mówią czego brakuje.

Zabawy swobodne – doskonalenie umiejętności samodzielnego organizowania sobie czasu wolnego.

Dzień 5

Temat dnia: ŚWIĄTECZNE ŻYCZENIA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do szanowania wspólnej własności.

„Pocztówki” – zabawa logorytmiczna.

„Czekamy na święta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 17

II „Życzenia dla przyjaciół” – próby układania życzeń – doskonalenie umiejętności układania zdań.

„Zaprzęgi reniferów” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Święta tuż tuż” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 17 – doskonalenie równowagi i koordynacji ruchowej.

„Zimowy spacer” – spacer – dostrzeganie piękna zimowego krajobrazu.

III „Zaprzęgi reniferów” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Liczba pojedyncza i mnoga” – ćwiczenia językowe.

Zabawy swobodne – wdrażanie do sprawnego sprzątania po skończonej zabawie.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do szanowania wspólnej własności.

„Pocztówki” – zabawa logorytmiczna.

Dzieci maszerują swobodnie po sali powtarzając za nauczycielem kolejne wersy rymowanki.

Pocztówki dziś roznosimy.

Wszystkim szczęścia życzymy.

Mikołaj z uśmiechem na twarzy,
Niech was prezentem obdarzy.

„Droga Mikołaja” – ćwiczenia grafomotoryczne.

Rysowanie szlaczków falistych mazakami na szarym papierze.

„Czekamy na święta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 17

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Życzenia dla przyjaciół”
– próby układania życzeń.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności układania zdań.
- Rozwijanie koncentracji uwagi.
- Kulturowanie zwyczaju składania życzeń z okazji Świąt Bożego Narodzenia.

Środki dydaktyczne: wiersz „Święta” Doroty Kossakowskiej, *Wyprawka*, s. 16

Przebieg:

„Święta” – słuchanie wiersza.

Biały obrus na stole.
A pod nim leży siano.
Już dwanaście potraw
do stołu podano.
Będzie barszcz i kapusta,
będzie karp smażony.
Piernik oraz makowiec
pięknie upieczony.
Wszyscy są już przy stole
i dzielą się opłatkiem.
Mama, tata i dzieci
oraz babcia z dziadkiem.
Wszyscy dzisiaj składają
serdeczne życzenia.
Szczęścia, zdrowia, uśmiechu
oraz marzeń spełnienia.

Rozmowa w oparciu o wiersz.

- Czym przykryty jest świąteczny stół?

- Co leży pod obrusem?
- Ile potraw stoi na stole?
- Jakie potrawy stoją na wigilijnym stole?
- Co robią domownicy zanim rozpoczną kolację wigilijną?
- Jakie życzenia składają sobie ludzie przy wigilijnym stole?

„Przygoda Mikołaja” – historyjka obrazkowa.

Wytnij obrazki. W pustych kwadratach zaznacz za pomocą kropek lub cyfr kolejność zdarzeń i przyklej obrazki na kartce. Opowiedz historyjką „Przygoda Mikołaja”.

Życzenia dla przyjaciół – układanie życzeń.

„Zaprzęgi reniferów” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci biegają swobodnie po sali. na hasło nauczyciela „zaprzęgi reniferów” dzieci dopierają się parami i poruszają się po sali w rytmie granym na tamburynie.

Temat 2: „Święta tuż tuż” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 17.

Cele:

- Doskonalenie równowagi i koordynacji ruchowej.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Zimowy spacer” – spacer – dostrzeganie piękna zimowego krajobrazu.

POPOŁUDNIE

„Zaprzęgi reniferów” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 55.

Pomóż Mikołajowi dojść do prezentów kolorując pola z literą m, M.

„Liczba pojedyncza i mnoga” – ćwiczenia językowe.

Dzieci nazywają rozłożone na stoliku obrazki podając liczbę pojedynczą i mnogą. Następnie układają zdania zawierające podane słowa.

Zabawy swobodne – wdrażanie do sprawnego sprzątnięcia po skończonej zabawie.

TEMAT KOMPLEKSOWY: WITAMY NOWY ROK

Dzień 1

Temat dnia: ROK MA DWANAŚCIE MIESIĘCY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania zasady sprzątnięcia po skończonej zabawie.

„Liczymy sylaby” – zabawa słuchowa.

„Dobry początek roku” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 18

II „Dwunastu braci” – słuchanie opowiadania Doroty Kossakowskiej – utrwalenie nazw miesięcy.

„Dokończ” – zabawa ruchowa z wyliczaniem.

„Portrety dwunastu braci” – rysowanie kredkami pastelowymi – rozwijanie kreatywności dziecka.

„Zimowy spacer” – spacer – zachęcanie do odbywania spacerów niezależnie od pory roku.

III „Dokończ” – zabawa ruchowa z wyliczaniem.

„Obrysowywanie postaci” – zabawa plastyczno – integracyjna.

Zabawy swobodne – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone w sali miejsce.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania zasady sprzątnięcia po skończonej zabawie.

„Liczymy sylaby” – zabawa słuchowa.

Nauczyciel lub chętne dzieci mówią słowa, a pozostali uczestnicy zabawy liczą ile sylab usłyszeli w podanym słowie.

„Rok” – zabawa słuchowa.

Nauczyciel wypowiada różne słowa. Gdy dzieci usłyszą słowo „rok” – klaszczą w dłonie.

„Dobry początek roku” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 18

Biegi – Dzieci biegają swobodnie po sali. na sygnał (gwizdek), wykonują siad skrzyżny, ręce trzymają na kolanach.

„Wiatr i śnieżynki” – Nauczyciel gra na tamburynie naśladując wiejący wiatr. Dzieci biegają, naśladując wirowanie śnieżynek. Gdy nauczyciel przestaje grać – dzieci wykonują przysiad podparty.

„Zrób to co ja” – Dzieci poruszają się po sali w rytmie granym na tamburynie. na przerwę w muzyce, zatrzymują się i wykonują ćwiczenie pokazane przez nauczyciela lub wyznaczone dziecko. Np. przysiady, podskoki na jednej nodze, podskoki obunóż.

„Idziemy za tropem” – Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko z pary porusza się po sali w dowolny sposób, a druga osoba naśladuje je.

„Gorąca herbata” – Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym na obwodzie koła. splecione dłonie trzymają na wysokości ust. Dmuchaają na swoje dłonie, naśladując studzenie herbaty.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE**Temat 1: „Dwunastu braci” – słuchanie opowiadania Doroty Kossakowskiej.****Cele:**

- Utrwalenie nazw miesięcy.
- Zachęcanie do wypowiadania się na forum grupy.
- Wdrażanie do uważnego słuchania.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Dwunastu braci” Doroty Kossakowskiej, szary papier, kartoniki z nazwami miesięcy, charakterystyczne elementy poszczególnych miesięcy, klej

Przebieg:**„Dwunastu braci” – słuchanie opowiadania.**

Dawno, dawno temu żyła sobie mała dziewczynka Wiktoria, która ciągle zadawała pytania.

- Dlaczego świeci słońce?
- Dlaczego pada deszcz?
- Dlaczego kot jest czarny?
- Czy sól jest słona?
- Ile ryb pływa w rzece?

Rodzice cierpliwie odpowiadali na jej pytania. Ale pewnego razu pytań było tak dużo, że mama powiedziała:

- Czy możesz chociaż jeden dzień wytrzymać bez zadawania pytań?

Wiktoria pomyślała chwilę i odpowiedziała:

- Tak, mogę.

Ale nie mogła wytrzymać bez ciągłego pytania. Postanowiła więc pójść na spacer.

- Może spotkam kogoś, kto chętnie odpowie na moje pytania.

Najpierw wędrowała polną drogą, a później lasem. Nagle dostrzegła w lesie mały domek. Podeszła bliżej i zajrzała przez okno. Nikogo tam nie zobaczyła.

- Pewnie nikt tu nie mieszka – pomyślała

- Wejdę do środka żeby odpocząć, zmęczyłam się tym wędrowaniem.

Drzwi były otwarte, więc Wiktoria weszła do domu.

- Kto tu mieszka? – zastanawiała się dziewczynka.

Na ścianie wisało dwanaście portretów, a na każdym z nich był inny mężczyzna. Pierwszy był młody, uśmiechnięty. na głowie miał czapkę ze śnieżynkami. Drugi trzymał w dłoni sopel lodu. Trzeci miał dwa stoiki. W pierwszym był śnieg, a w drugim słońce. na głowie czwartego siedziały ptaki. Piąty był ubrany na zielono, a wokół niego kwitły jabłonie. na portrecie szóstego było mnóstwo kwiatów. Siódmy wygrzewał się w promieniach słońca leżąc pod kwitnącą lipą. Ósmy zbierał w polu kłosa zbóż. Dziewiąty chodził po lesie i zrywał liliowe wrzośy. Dziesiąty siedział wśród warzyw, które wyrosły w ogrodzie. Jedenasty miał wokół siebie kolorowe liście, a z nieba kapwały krople deszczu. Dwunasty ubrany w ciepłą czapkę i szalik szedł przez zasypane śniegiem.

Wiktoria przyglądała się portretom i zastanawiała się kim mogą być ci wszyscy mężczyźni.

Nagle drzwi otworzyły się i ktoś wszedł do domu.

- Kto tutaj jest? – usłyszała dziewczynka.

- To ja – cicho odezwała się Wiktoria.

- Co robisz w naszym domu? – zapytał leśny skrzat.

- Wędrowałam po lesie i znalazłam ten dom.

- Kto tutaj mieszka – zapytała nieśmiało Wiktoria.

- Mieszkańcy domu są na portretach. Nie poznałaś ich? – zdziwił się skrzat.

Widząc, że dziewczynka nie rozpoznaje nikogo, powiedział:

- To miesiące. Dwunastu braci. Każdy z nich ma swój czas na rządzenie światem. Każdy jest inny. Każdy jest ważny i potrzebny.

- A gdzie są teraz? – zapytała Weronika.

Wszyscy spotkali się z Matką Ziemią. Rozpoczyna się Nowy Rok. Muszą wyprawić w świat najmłodszego brata. Ma na imię Styczeń. Wszyscy pozdrawiają go i życzą, aby dobrze rządził światem. Luty, Marzec, Kwiecień, Maj, Czerwiec, Lipiec, Sierpień, Wrzesień, Październik, Listopad i Grudzień czekają na swoją kolej. Jeszcze nigdy nie pomylili kolejności. Każdy z nich wie kiedy jest jego czas.

- Czy mogę się z nimi spotkać? – zapytała dziewczynka.

- Spotkasz ich patrząc na przyrodę. Każdy z nich coś ze sobą przynosi: śnieg, lód, kwiaty, słońce, zieloną trawę, śpiewające ptaki, kolorowe liście, wiatr... Bez trudu rozpoznasz, który miesiąc rządzi światem.

Rozmowa w oparciu o wysłuchane opowiadanie.

- Jak nazywała się dziewczynka?
- Co najchętniej robiła Wiktoria?
- Gdzie Wiktoria poszła na spacer?
- Dokąd przywędrowała Wiktoria?
- Co Wiktoria zobaczyła w domu, do którego weszła?
- Jak nazywali się bracia?
- Po czym można rozpoznać, który miesiąc rządzi światem?

„Jaki to miesiąc” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel przykleja na szarym papierze nazwy miesięcy. na dywanie leżą obrazki przedstawiające elementy charakterystyczne dla poszczególnych miesięcy. Styczeń – śnieżynki, luty – sopel lodu, marzec – stoiki ze śniegiem i słońcem, kwiecień – ptaki, maj – kwitnące jabłonie, czerwiec – kwiaty, lipiec – kwitnąca lipa i słońce, sierpień – kłosy zbóż, wrzesień – wrzosa, październik – warzywa, listopad – kolorowe liście, grudzień – zasypany śniegiem. Dzieci przyklejają obrazki pod nazwą odpowiedniego miesiąca.

„Najbardziej lubię miesiąc...” – zabawa słowna.

Dzieci siedzą w kole. Podają sobie piłkę i mówią, który miesiąc lubią najbardziej i dlaczego.

„Dokończ” – zabawa ruchowa z wyliczaniem.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie granym na bębnie. na przerwę w muzyce dzieci zatrzymują się, a nauczyciel wymienia nazwę dowolnego miesiąca. Dzieci wymieniają wszystkie kolejne miesiące.

Temat 2 „Portrety dwunastu braci” – rysowanie kredkami pastelowymi.

Cele:

- Rozwijanie kreatywności dziecka.
- Wdrażanie do estetycznego wykonywania pracy.
- Doskonalenie umiejętności wypowiadania się na forum grupy.

Środki dydaktyczne: kredki pastelowe, białe kartki A4, książki z różnej dziedziny, kartki z nazwami miesięcy

Przebieg:

Swobodne wypowiedzi na temat książek.

Dzieci wypowiadają się na temat swoich ulubionych książek i bohaterów książkowych. Nauczyciel zwraca uwagę na niektóre osoby biorące udział w powstawaniu książki: autor, ilustrator.

Segregowanie książek.

Dzieci oglądają różne książki. Segregują je, dzieląc na książki dla dzieci, dla dorosłych, albumy, encyklopedie, atlasy, kolorowanki.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Zadaniem dzieci będzie wykonanie portretów dwunastu miesięcy. Dzieci wymieniają nazwy miesięcy oraz ich charakterystyczne cechy. Dzieci losują nazwę miesiąca, którego portret wykonają.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja portretów.

Dzieci układają portrety w odpowiedniej kolejności. Wspólnie opowiadają historię dwunastu braci.

„Dokończ” – zabawa ruchowa z wyliczaniem.

„Zimowy spacer” – spacer – zachęcanie do odbywania spacerów niezależnie od pory roku.

POPOŁUDNIE

„Dokończ” – zabawa ruchowa z wyliczaniem.

Karta pracy, cz. 2, s. 56.

Popatrz na obrazki. Powiedz jak ludzie witają Nowy Rok. Złóż życzenia noworoczne koleżance lub koledze.

„Obrysowywanie postaci” – zabawa plastyczno – integracyjna.

Dzieci dobierają się czwórkami. Każda grupa dostaje arkusz szarego papieru i wybiera osobę, której postać w pozycji leżącej będzie obrysowywać. Po narysowaniu sylwetki dzieci dorysowują elementy twarzy. Następnie każda grupa prezentuje swoją pracę.

Zabawy swobodne – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone w sali miejsce.

Dzień 2

Temat dnia: CZTERY PORY ROKU

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – rozwijanie indywidualnych zainteresowań dzieci.

„Który to obrazek?” – zabawa słowna.

„Dobry początek roku” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 18

II „Jaka to pora roku? – rozmowa w oparciu o wiersz – wzbogacanie wiedzy na temat charakterystycznych cech poszczególnych pór roku.

„Słońce, deszcz i śnieg” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Cicho – głośno” – zabawy muzyczne – doskonalenie umiejętności prawidłowego odtwarzania rytmu ćwierćnotowego i ósemkowego.

„Czy to odwilż?” – spacer – obserwacja topiącego się śniegu.

III „Dokończ” – zabawa ruchowa z wyliczaniem.

„Co pokazuję” – ćwiczenia mimiczne.

Zabawy swobodne – zachęcanie dzieci do wspólnej, zgodnej zabawy.

RANEK

Zabawy swobodne – rozwijanie indywidualnych zainteresowań dzieci.

„Który to obrazek?” – zabawa słowna.

Dzieci siedzą w kole. na środku leżą obrazki. Nauczyciel dzieli na głoski nazwy obrazków, a dzieci wskazują obrazek, którego nazwa została podzielona na głoski.

„Rymujemy” – zabawa twórcza.

Dzieci podają słowa rymujące się ze słowami: luty, maj, listopad, wiosna, lato, zima, lód, śniegi, słońce, chmury, deszcze, grzyby, kwiaty, woda, liście, wrzosa, zboże, bałwany.

„Dobry początek roku” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 18

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Jaka to pora roku?”
– rozmowa w oparciu o wiersz.

Cele:

- Wzbogacanie wiedzy na temat charakterystycznych cech poszczególnych pór roku.
- Utrwalenie nazw pór roku.
- Doskonalenie umiejętności dokonywania analizy sylabowej.

Środki dydaktyczne: wiersz „Rok” Doroty Kossakowskiej, ilustracje przedstawiające przyrodę w różnych porach roku, tablica demonstracyjna nr 7, kartki z nazwami pór roku, emblematy z atrybutami pór roku, np. wiosna – krokusy, lato – słońce, jesień – kolorowe liście, zima – bałwan.

Przebieg:

„Rok” – słuchanie wiersza.

Nowy Rok się rozpoczyna,
zima już króluje.
Wielkie mrozy oraz zasy
dla nas przygotowuje.

Mija zima i zielenią,
wiosna świat maluje.

A na starym drzewie bocian,
Gniazdo swe buduje.

Kiedy lato się zaczyna,
wszyscy się cieszymy.
Na wędrowkę w blasku słońca
chętnie wyruszamy.

Jesień barwna i deszczowa,
sypie liście z drzewa.
A chór naszych pięknych ptaków,
w parku już nie śpiewa.

Rozmowa na temat wiersza.

- W jakiej porze roku rozpoczyna się Nowy Rok?
- Jakie są charakterystyczne cechy zimy?
- Jaka pora roku następuje po zimie?
- Co dzieje się w przyrodzie wiosną?
- Jaka pora roku rozpoczyna się, gdy kończy się wiosna?
- Jak wygląda przyroda latem?
- Jaka pora roku następuje po lecie?
- Jakie zmiany zachodzą w przyrodzie jesienią?
- Ile jest pór roku i jak się nazywają?

„Co to za pora roku?” – wypowiedzi na temat ilustracji.

Nauczyciel prezentuje dzieciom ilustracje przedstawiające przyrodę w różnych porach roku. Dzieci wymieniają elementy charakterystyczne dla wiosny, lata, jesieni i zimy. Następnie umieszczają pod obrazkami kartoniki z nazwami pór roku.

„Podziel na sylaby” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci dzielą na sylaby wymyślone przez siebie wyrazy związane z porami roku, np. wiosna, kwiaty, ptaki, lato, słońce, plaża, jesień, deszcze, liście, grzyby, zima, bałwan, śnieżyca.

„Kim jesteś? Co nam przynosisz?” – zabawa dramowa.

Nauczyciel przygotowuje dzieciom emblematy z atrybutami pór roku, np. wiosna – krokusy, lato – słońce, jesień – kolorowe liście, zima – bałwan. Chętne dzieci wybierają emblematy i odgrywają rolę pór roku. Pozostałe dzieci zadają pytania: Kim jesteś? Co nam przynosisz?. Dzieci – „pory roku” odpowiadają:

Jestem wiosną, przynoszę krokusy, przebiśniegi, zawilce, zielone liście itp.

„Słońce, deszcz i śnieg” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Na hasło „słońce” – dzieci chodzą po sali w różnych kierunkach, na hasło „śnieg” – wirują, naśladując spadające płatki śniegu. na hasło „deszcz” – biegną w wyznaczone miejsce sali, stoją nieruchomo trzymając splecione nad głową dłonie.

Temat 2: „Cicho - głośno” – zabawy muzyczne.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności prawidłowego odtwarzania rytmu ćwierćnotowego i ósemkowego.
- Wyrabianie szybkiej reakcji na sygnały dźwiękowe.
- Umuzykalnianie dzieci.

Środki dydaktyczne: muzyka poważna, rymowanki Doroty Kossakowskiej

Przebieg:

Muzyczne powitanie.

Nauczyciel śpiewa powitanie na dowolną melodię, a dzieci powtarzają je. Wszystkie dzieci dziś witamy, do zabawy zapraszamy.

„Szybko – wolno, wysoko – nisko”.

Dzieci naśladują niedźwiedzie. Przy muzyce granej nisko – niedźwiedzie wspinają się na górę (ćwierćnuty). Przy zmianie muzyki na wysoką – niedźwiedzie biegną z góry (ósemki). na przerwę w muzyce niedźwiedzie przewracają się i leżą na ziemi.

„Cicho – głośno” – śpiewanie rymowanek na dźwiękach gamy C–dur.

Dzieci śpiewają rymowanki na dźwiękach gamy coraz głośniej i coraz ciszej.

Dziś zabawa jest wesoła,
Zapraszamy więc do koła.

Wszyscy bawić się lubimy,
Zaraz kółka dwa zrobimy.

Głośno dzisiaj zaśpiewamy,
Bo wspaniały humor mamy.

Rytmizowanie tekstów.

Nauczyciel prezentuje dzieciom dowolne teksty do rytmizacji, np. Styczeń, styczeń, po nim będzie luty (4 ćwierćnuty, 4 ósemki, 2 ćwierćnuty), W marcu będzie wiosna (4 ósemki, 2 ćwierćnuty). Następnie dzieci podają swoje propozycje tekstów do rytmizacji.

„Co czujesz przy tym dźwięku?” – wyrażanie emocji.

Dzieci dobierają się parami. Jedno z nich naśladuje dźwięki wydawane przez zwierzęta, ptaki urządzenia. Drugie dziecko wyraża ruchem emocje towarzyszące mu podczas słuchania. Po kilku seriach następuje zmiana ról. Po zakończonej zabawie dzieci wypowiadają się, co czuły podczas słuchania różnych dźwięków. Mówią, które z nich były przyjemne, które budziły strach, radość.

„Lodowe figurki”

Dzieci maszerują po sali w rytmie granym na tamburynie, stopniowo przechodząc do biegu. na przerwę w muzyce zatrzymują się, stoją nieruchomo i naśladują lodowe figury.

„Czy to odwilż?” – spacer – obserwacja topiącego się śniegu.**POPOŁUDNIE****„Dokończ” – zabawa ruchowa z wyliczaniem.**

Karta pracy, cz. 2, s. 56.

Rysuj po śladzie, a następnie samodzielnie.

„Co pokazuję” – ćwiczenia mimiczne.

Nauczyciel prezentuje za pomocą miny i zachowania różne stany uczuciowe, np. jest mi wesoło, jest mi smutno, jestem zdziwiony, boję się. Dzieci odgadują znaczenie pokazywanej miny, a następnie miny demonstrują chętne dzieci.

Zabawy swobodne – zachęcanie dzieci do wspólnej, zgodnej zabawy.

Dzień 3

Temat dnia: CZY PORY ROKU POWTARZAJĄ SIĘ?

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wyrabianie nawyku dzielenia się zabawką przyniesioną z domu.

„Pory roku” – rozwiązywanie zagadek słownych.

„Dobry początek roku” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 18

II „Pory roku” – układanie kalendarza – utrwalenie nazw pór roku.

„Wiosna, lato, jesień, zima” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Witamy Nowy Rok” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 18 – rozwijanie cech motoryki: zwinność i szybkość.

„Jaka dziś pogoda?” – spacer – nabywanie umiejętności ubierania się odpowiednio do pogody.

III „Wiosna, lato, jesień, zima” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Jakie słowo powstanie?” – zabawa słowna.

Zabawy swobodne – czerpanie radości ze wspólnej zabawy.

RANEK

Zabawy swobodne – wyrabianie nawyku dzielenia się zabawką przyniesioną z domu.

„Jaka to figura?” – zabawa matematyczna.

Nauczyciel przygotowuje woreczek z wyciętymi z kartonu figurami geometrycznymi. Kolejne dzieci wkładają obie ręce do woreczka i za pomocą dotyku rozpoznają wybraną figurę. Następnie wymieniają jej cechy.

„Pory roku” – rozwiązywanie zagadek słownych.

Mróz na naszym oknie
kwiaty wymalował.

Te prawdziwe z ogrodu,
śnieżek biały schował. (zima)

Ptaki przyleciały,
i zniknęły śniegi.
A ogrodach naszych
kwitną przebiśniegi. (wiosna)

W lesie rosną grzyby,
z chmury deszczyk kapie.
A liście kolorowe
język sobie łapie. (jesień)

Wakacje rozpoczęte,
chór ptaków w górze śpiewa.
W ogrodzie kwitną kwiaty,
a słońce nas ogrzewa. (lato)

„Dobry początek roku” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 18

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Pory roku” – układanie kalendarza.

Cele:

- Utrwalenie nazw pór roku.
- Ćwiczenia w układaniu kalendarza.
- Uświadomienie stałego następstwa pór roku.

Środki dydaktyczne: szarfy: niebieskie, zielone, żółte, pomarańczowe, kartonowe obręcze, kółka: niebieskie, zielone, żółte, pomarańczowe dla każdego dziecka

Przebieg:

„Pory roku” – opowiadanie nauczyciela.

Teraz jest zima. Pada śnieg i jest mróz. Często wieje zimny wiatr, który unosi do góry płatki śniegu. Gdy skończy się zima, rozpocznie się wiosna. Zakwitną kwiaty, a słońce zacznie coraz mocniej grzać. Po wiosnie przyjdzie lato. Na dworze będzie gorąco, a na polu dojrzeje zboże. Gdy lato minie, rozpocznie się jesień.

Liście na drzewach zmieniają kolory i zaczęły powoli opadać na ziemię. Po jesieni znów przyjdzie zima. Gdy skończy się zima, rozpocznie się wiosna. Po wiosnie będzie lato, a po lecie znowu jesień. Po jesieni przyjdzie zima, a po niej wiosna. Pory roku ciągle powtarzają się, następują jedna po drugiej, zawsze w takiej samej kolejności.

„Pory roku” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci mówią jakie pory roku zapamiętały. Wymieniają cechy charakterystyczne poszczególnych pór roku.

„Jesteśmy porami roku” – wskazanie stałego następstwa pór roku.

Dzieci stoją w kole. Każde z nich otrzymuje szarfę w odpowiednim kolorze. Obecna pora roku to zima. Zaczynamy więc od zimy. Pierwsze dziecko jest zimą i otrzymuje szarfę niebieską, drugie jest wiosną i otrzymuje szarfę zieloną, trzecie dziecko jest latem i otrzymuje szarfę żółtą, czwarte dziecko jest jesienią i otrzymuje szarfę pomarańczową. Kolejne dziecko jest zimą itd. Dzieci wymieniają po kolei nazwy pór roku, którymi zostały wybrane.

Układanie kalendarzy z zaznaczeniem pór roku.

Dzieci otrzymują płaskie obręcze i kółka w 4 kolorach (niebieskie, zielone, żółte, pomarańczowe). Układają na obręczach kółka symbolizujące pory roku. Następnie wymieniają pory roku zaczynając od dowolnej pory i wskazują kółko symbolizujące wymienianą porę roku.

„Wiosna, lato, jesień, zima” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci mają założone szarfy symbolizujące kolory poszczególnych pór roku (niebieska, zielona, żółta, pomarańczowa). Poruszają się po sali w rytmie muzyki tanecznej. na zapowiedź nauczyciela „wiosna, lato, jesień, zima”, dobierają się w czwórki w taki sposób, aby były w nich wszystkie kolory.

Temat 2: „Witamy Nowy Rok” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 18.

Cele:

- Rozwijanie cech motoryki: zwinność i szybkość.
- Doskonalenie orientacji w przestrzeni.
- Umiejętność panowania nad własnym ciałem podczas ćwiczeń o zachwianej równowadze.

Forma: ćwiczenia doskonalące koordynację ruchową

Przybory: chusteczki higieniczne dla każdego dziecka

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa organizacyjno – porządkowa.

Dzieci powtarzają wierszyk i wykonują ruchy zawarte w wierszyku.

Prawa rączka, lewa rączka. (*wyciągamy raz prawą rękę w przód, potem lewą*)

Sprawdźmy czoło czy gorączka. (*dotykamy dłońmi czoła*)

Oko prawe, oko lewe. (*paluszkiem prawej rączki wskazujemy raz prawe raz lewe oko*)

Spójrz na Krzysia, spójrz na Ewę. (*patrzymy wzrokiem w prawą stronę, a potem w lewą*)

Prawa nóżka, lewa nóżka. (*wysuwamy w przód raz jedną raz drugą nóżkę*)

Chęć skakania ma jak kózka. (*podskakujemy w miejscu jak kózki*)

Z przodu brzuszek, z tyłu pupa. (*dłońmi dotykamy brzuszka, a potem pupy*)

Trochę wyżej plecki mamy. (*ramiona wyciągamy w górę i staramy się dotknąć dłońmi łopatek*)

Rączki w bok wyciągamy,

i w wiatraczki się zmieniamy. (*wyciągamy ramiona w bok i kręcimy się dookoła własnej osi naśladując wiatraczki*).

3. Część główna:

Dzieci ustawiają się w rozsypanie i przechodzimy do ćwiczeń, każde ćwiczenie powtarzamy 3 razy:

- ręce w górę, wznos w przód prawej nogi lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

- ręce w górę, wznos w przód lewej nogi lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund

- ręce w bok, wznos prawej nogi w bok lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund

- ręce w bok, wznos lewej nogi w bok lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund

- ręce w bok, wznos prawej nogi w tył lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund

- ręce w bok, wznos lewej nogi w tył lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund

- ręce w bok, wznos prawej nogi w przód, podskakujemy 5 razy na lewej nodze, zmiana nogi ćwiczącej,

- rozkrok ramiona w bok. Podskokiem złączenie stóp i opuszczenie ramion w dół. Podskokiem przejście do rozkroku i wznos ramion w bok.
- pozycja wykrok prawą nogą w przód, ramiona w bok. Podskokiem zmiana nogi wykroczonej czyli lewa noga w przód ramiona pozostają bez zmian. Podskokiem zmiana nogi wykroczonej czyli prawa noga w przód ramiona pozostają bez zmian.
- podskokiem obrót wokół własnej osi o 180 stopni, obracamy się raz przez prawe ramię raz przez lewe ramię,

4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci pobierają po jednej chusteczce higienicznej wykonują leżenie tyłem. Chusteczkę kładą na twarz. Wykonują wdech nosem i wydech ustami tak, żeby chusteczka uniosła się ponad twarz. Powtarzamy ćwiczenie kilkakrotnie.

Czynności organizacyjne – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Jaka dziś pogoda?” – spacer – nabywanie umiejętności ubierania się odpowiednio do pogody.

POPOŁUDNIE

„Wiosna, lato, jesień, zima” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 57.

Wpisz brakujące cyfry. Pokoloruj tyle balonów, ile wskazuje cyfra.

„Jakie słowo powstanie?” – zabawa słowna.

Dzieci siedzą w kole. W koszyczku nauczyciel umieszcza sylaby, które są niewidoczne dla dzieci. Każde dziecko losuje jedną sylabę, odczytuje ją i mówi słowo rozpoczynające się od tej sylaby. Chętne dzieci układają zdanie z podanym słowem.

Zabawy swobodne – czerpanie radości ze wspólnej zabawy.

Dzień 4

Temat dnia: NASZE URODZINY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – zachęcanie do współdziałania w małych grupach.

„Serpentyzna” – ćwiczenia oddechowe.

„Dobry początek roku” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 18

II „Zamieć śnieżna” – forma ABA – zapoznanie z formą ABA.

„Słońce, deszcz i śnieg” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Kalendarz urodzin” – rysowanie kredkami ołówkowymi – rozwijanie wyobraźni.

„Po czym poznajemy zimę?” – spacer – obserwacja zjawisk atmosferycznych typowych dla zimy (śnieg, mróz, lód, szron).

III „Wiosna, lato, jesień, zima” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Taki sam kolor” – zabawa dydaktyczna.

Zabawy swobodne – doskonalenie umiejętności samodzielnego zagospodarowania wolnego czasu.

RANEK

Zabawy swobodne – zachęcanie do współdziałania w małych grupach.

„Czapeczka karnawałowa” – *Wyprawka, s. 18*

Wytnij czapkę i ozdób według własnego pomysłu a następnie sklej ją. W miejscu kropek zamocuj gumkę.

„Serpentyzna” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci otrzymują kawałki serpentyny. Dmucha ją na nią, starając się jak najdłużej utrzymać ją w powietrzu.

„Dobry początek roku” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 18

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Zamieć śnieżna” – forma ABA.

Cele:

- Zapoznanie z formą ABA.
- Doskonalenie umiejętności gry na instrumentach perkusyjnych.
- Uelastycznienie mięśni aparatu oddechowego.

Środki dydaktyczne: bębenek, trójkąty, tamburyno, grzechotki, torebki foliowe kredki, białe kartki A4

Przebieg:

„Zdmuchiwanie śnieżynek” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali. na sygnał dźwiękowy – dwa uderzenia w bębenek, zatrzymują się i naśladują zdmuchiwanie śnieżynki z ubrania, rąk, nóg, ramion. Nauczyciel wyjaśnia dzieciom, że dmuchnięcia są krótkie i niezbyt mocne.

„Gwizdzący wiatr” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci siedzą na podłodze w siadzie skrzyżnym. Nabierają powietrza w płuca, a następnie wypuszczają je przez usta naśladując gwizdzący wiatr.

„Wysoko czy nisko” – ćwiczenia słuchowe.

Dzieci siedzą przy stolikach. Każde z nich ma kredki i kartkę papieru. Słuchają dźwięków w dwóch różnych rejestrach. Nauczyciel informuje dzieci, że podczas słuchania dźwięków wysokich rysują w górnej części kartki. Przy dźwiękach niskich rysują w dolnej części kartki.

„Zamieć śnieżna” – forma ABA.

W pogodny, zimowy dzień małe śnieżynki lekko spadały z nieba. Lecząc krążyły, wirowały. Siadały na gałęziach drzew, krzewów, na trawach (*dzieci grają na trójkątach, tamburynie*). Niewielki wietrzyk unosił śnieżynki do góry, aby za chwilę posadzić je delikatnie w innym miejscu (*dzieci grają na trójkątach, delikatnie szeleszczą torebkami foliowymi*). Nagle zerwał się silny wiatr (*szybkie potrząsanie tamburynem, gwałtowne szeleszczenie torebkami foliowymi, naśladowanie głosem szumu wiatru*). Poderwał do góry śnieżynki leżące na gałęziach, krzewach, trawie. Śnieżynki gwałtownie podskoczyły do góry, poderwane

podmucha wiatru (*dzieci naśladują głosem szum wiatru*) Zakręcił nimi, uniósł do góry i zrzucił na ziemię (*grzechotki, tamburyno, bębenek*). Przestraszone śnieżynki przytuliły się do siebie i cicho leżały na ziemi. Nagle wiatr zmienił się. Stał się łagodny i delikatny (*dzieci grają na trójkątach, tamburynie*) Śnieżynki rozejrzały się wokół siebie i poczuły że leciutki wietrzyk unosi je do góry i delikatnie kładzie na gałęziach drzew, krzewów, na trawie (*dzieci grają na trójkątach, delikatnie szeleszczą torebkami foliowymi*) Krążyły, wirowały, a wiatr przenosił je z miejsca na miejsce.

Nauczyciel czyta dzieciom tekst „Zamieć śnieżna”. Dzieci wyodrębniają w tekście trzy części, ustalają wspólnie z nauczycielem jakie instrumenty mogą wykorzystać, aby zilustrować treść opowiadania.

„Co czujesz” – nazywanie emocji.

Dzieci mówią jakie uczucia towarzyszyły im podczas ilustrowania treści opowiadania i która część podobała się im najbardziej.

„Słońce, deszcz i śnieg” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Temat 2: „Kalendarz urodzin”
– rysowanie kredkami ołówkowymi.

Cele:

- Utrwalenie nazw pór roku.
- Wzbogacanie wiedzy na temat charakterystycznych cech poszczególnych pór roku.
- Rozwijanie wyobraźni.

Środki dydaktyczne: zagadka, kredki ołówkowe, białe kartki A4, cztery kartki A3, nożyczki, klej, karteczki z imionami dzieci, muzyka „Cztery pory roku” A. Vivaldiego

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki.

Raz w roku mamy to święto.

Otrzymujemy prezenty, życzenia.

Od tego dnia każdego roku,

nasz wiek się zmienia.

(urodziny)

Swobodne wypowiedzi dzieci na temat swoich urodzin.

- ustalenie dat urodzin poszczególnych dzieci,
- przyporządkowanie miesięcy do pór roku,
- przypomnienie charakterystycznych cech pór roku,

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Tematem pracy będzie wykonanie kalendarza urodzin. Dzieci podzielone są na cztery zespoły. Każdy zespół wykonuje elementy ozdobne pasujące do pór roku. Np. wiosna – bazie, przebiśniegi, bociany, krokusy. Lato – słońce, muszelki, żaglówka, kwitnące róże. Jesień – kolorowe liście, deszcz, grzyby, wrzosa. Zima – śnieg, bałwan, sanki, łyżwy. Każde dziecko rysuje jeden element wiążący się z wybraną porą roku, wycina go, a następnie przykleja na brzegu kartki A3 z nazwą pory roku.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

„Kiedy masz urodziny” – przyklejenie imion dzieci.

Każde dziecko wybiera wcześniej przygotowaną przez nauczyciela kartkę ze swoim imieniem, wspólnie z nauczycielem określa porę roku, w której urodziło się i przykleja swoje imię na odpowiedniej kartce.

„Cztery pory roku” taniec w grupach.

Dzieci urodzone w poszczególnych porach roku tworzą kółka, w których wykonują wspólny taniec do muzyki „Cztery pory roku”

„Po czym poznajemy zimą?” – spacer – obserwacja zjawisk atmosferycznych typowych dla zimy (śnieg, mróz, lód, szron).

POPOŁUDNIE

„Wiosna, lato, jesień, zima” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 58.

Nazwij obrazki. Powiedz na jaką głoskę rozpoczyna się ich nazwa. Obok narysuj po dwa przedmioty, rośliny lub zwierzęta, których nazwa rozpoczyna się na taką samą głoskę.

„Taki sam kolor” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel wymienia nazwy przedmiotów o określonym kolorze. Zadaniem dzieci jest podanie kolejnej nazwy przedmiotu w takim sa-

mym kolorze. Np. słońce – cytryna, trawa – ogórek, pomidor – mak, morze – niebo, żaba – szczaw.

Zabawy swobodne – doskonalenie umiejętności samodzielnego zagospodarowania wolnego czasu.

Dzień 5

Temat dnia: NOWOROCZNE POSTANOWIENIA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do nie podnoszenia głosu podczas zabaw swobodnych.

„O kim myślę?” – zabawa dydaktyczna.

„Dobry początek roku” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 18

II „Co nam przyniesie Nowy Rok?” – zabawy dydaktyczne – zapoznanie z przysłowiami związanymi z Nowym Rokiem.

„Rano, w południe, wieczorem” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Witamy Nowy Rok” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 18 – rozwijanie cech motoryki: zwinność i szybkość.

„Kto celniej rzuca?” – zabawy na placu przedszkolnym – doskonalenie umiejętności rzutów do celu.

III „Rano, w południe, wieczorem” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Kto to mówi?” – ćwiczenia ortofoniczne.

Zabawy swobodne – wdrażanie do porządkowania sali po skończonej zabawie.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do nie podnoszenia głosu podczas zabaw swobodnych.

„O kim myślę?” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel wypowiada zdanie: Myślę o dziecku, które... i wymienia cechy charakterystyczne dziecka lub dzieci. Np. ma czerwoną bluzę,

ma spódnicę w kwiaty, ma jasne włosy, ma buty zapinane na rzepy, ma na sobie coś niebieskiego.

„Nazywam się” – zabawa słowna.

Dzieci przedstawiają się mówiąc swoje imię oraz wskazując jaka jest pierwsza głoska ich imienia. Np. Nazywam się Kasia. Pierwsza głoska mojego imienia to k

„Dobry początek roku” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 18

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

**Temat 1: „Co nam przyniesie Nowy Rok?”
– zabawy dydaktyczne.**

Cele:

- Zapoznanie z przysłowiami związanym z Nowym Rokiem.
- Rozwijanie logicznego myślenia.
- Przeżywanie radości ze wspólnej zabawy.

Środki dydaktyczne: różne kalendarze, papierowe gwiazdki, tamburyno

Przebieg:

Powitanie Nowego Roku – rozmowa.

- Jak ludzie witają Nowy Rok?
- Jak wy witaliście Nowy Rok?
- Czego można życzyć bliskim, znajomym z okazji Nowego Roku?

Kalendarze – poznanie różnych kalendarzy.

Dzieci oglądają przygotowane przez nauczyciela różne kalendarze: ściennie, kieszonkowe, biurowe, takie, z których zrywane są kartki, przeznaczone dla dzieci. Dzieci po obejrzeniu kalendarzy wypowiadają się na temat ich wyglądu, porównują je ze sobą, szukają wspólnych cech, wymieniają elementy dekoracyjne, ustalają jakie informacje można znaleźć w kalendarzu (nazwy miesięcy, nazwy dni tygodnia, daty, imieniny, godzina wschodu i zachodu słońca, święta państwowe i religijne).

„Jaki dzisiaj dzień?” – sprawdzanie w kalendarzu.

Dzieci wspólnie z nauczycielem szukają w dowolnym kalendarzu bieżącej daty. Ustalają jaki dzień był wczoraj, a jaki będzie jutro.

Noworoczne przysłowia.

Gdy Nowy Rok w progi, to stary rok w nogi.
Jak Nowy Rok jasny i chłodny – cały roczek pogodny i płodny.
Jaki Nowy Rok, taki cały rok.
Na Nowy Rok pogoda, będzie w polu uroda.
Nowy Rok nastaje, każdemu ochoty dodaje.
Noworoczna pogoda słońcu sił w lecie doda.
Styczeń, styczeń wszystko studzi – rośliny, zwierzęta i ludzi.
Na Nowy Rok przybywa dnia na barani skok.

Dzieci próbują ustalić co oznaczają przysłowia związane z Nowym Rokiem, a nauczyciel uzupełnia wiedzę dzieci.

„Ile wyrazów jest w zdaniu” – ćwiczenia słuchowe.

Nauczyciel mówi zdania, a dzieci liczą słowa i układają przed sobą tyle gwiazdek, ile słów jest w zdaniu.

Przyszedł Nowy Rok. Wszyscy go powitaliśmy. Były tańce, życzenia, fajerwerki. Nowy Rok będzie wspaniały.

Noworoczne postanowienia.

Dzieci wspólnie z nauczycielem podają propozycje noworocznych postanowień.

W Nowym Roku będziemy grzeczni.
W Nowym Roku będziemy sobie pomagać.
W Nowym Roku zaczniemy grać w piłkę, biegać...
W Nowym Roku będziemy uprzejmi.

„Rano, w południe, wieczorem” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie granym na tamburynie. na przerwę w muzyce i hasło nauczyciela – rano, w południe lub wieczorem dzieci naśladują czynności, które można wykonywać w określonej porze dnia.

**Temat 2: „Witamy Nowy Rok”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 18.****Cele:**

- Rozwijanie cech motoryki: zwinność i szybkość.
- Doskonalenie orientacji w przestrzeni.
- Umiejętność panowania nad własnym ciałem podczas ćwiczeń o zachwianej równowadze.

„Kto celniej rzuca?” – zabawy na placu przedszkolnym – doskonalenie umiejętności rzutów do celu.

POPOŁUDNIE

„Rano, w południe, wieczorem” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Karta pracy, cz. 2, s. 59.

Pokoloruj takim samym kolorem pary obrazków. Który obrazek nie ma pary?

„Kto to mówi?” – ćwiczenia ortofoniczne.

Psy szczekają hau hau hau.

Koty miauczą miau, miau, miau.

Kura mówi ko, ko, ko.

Kogut pyta: ale kto?

Kto zaszczeka hau, hau, hau.

Kto zamiauczy miau, miau, miau.

Zabawy swobodne – wdrażanie do porządkowania sali po skończonej zabawie.

TEMAT KOMPLEKSOWY: KARNAWAŁ

Dzień 1

Temat dnia: **BAL U LALEK**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

„Czym księżniczka pojedzie na bal?” – zabawa ortofoniczna.

„Taneczne rytmy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 19

II „Ule taty” – wprowadzenie litery „u”, „U” na podstawie wyrazu „ule”
– wprowadzenie drukowanej i pisanej litery u, U.

„Pszczółki zbierają miód” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Balonowy stworek” – ozdabianie balonów elementami papierowymi
– tworzenie okazji do rozwijania własnych możliwości podczas działalności plastycznej.

„Płyną chmury” – spacer – obserwacja chmur, określanie ich wielkości, kształtu, koloru.

III „Pszczółki zbierają miód” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Karnawał” – zabawa plastyczna.

Zabawy swobodne – przestrzeganie ustalonych zasad zabawy w grupie.

RANEK

Zabawy swobodne – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

„Czym księżniczka pojedzie na bal?” – zabawa ortofoniczna.

Dzieci ćwiczą wargi i język na zgłoskach „dzeń”, „pr”, „wio”, „szu”

„Jaki to wzór?” – zabawa ruchowo – graficzna.

Nauczyciel rozkłada na dywanie linę układając ją w dowolny wzór (fala, pętelki

schodki). Dzieci chodzą po linii według ułożonego wzoru. Następnie rysują kredkami na kartce taki sam wzór, według którego chodzą.

„Taneczne rytmy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 19

„Kto idzie na bal?” – Dzieci maszerują po obwodzie koła z wysokim unoszeniem kolan, idą na palcach i na piętach.

„Wolno – szybko” – Dzieci poruszają się zgodnie ze słyszaną muzyką, szybko lub wolno.

– Dzieci biegają po sali w rytmie granym przez nauczyciela na tamburynie. na hasło nauczyciela: „krasnale” – wykonują przysiad i poruszają się małymi krokami. na hasło: „wielkoludy” – wykonują duże kroki, wysoko unoszą kolana i głośno tupią.

„Utrzymuje równowagę” – Dzieci stoją na jednej nodze. Druga noga zgięta jest w kolanie i uniesiona do góry. Ramiona są wyprostowane w bok. Po krótkiej chwili dzieci zmieniają nogę, na której stoją.

Ćwiczenie logorytmiczne – dzieci maszerują po obwodzie koła recytując rymowankę.

Dziś na balu zatańczymy,
zaśpiewamy, podskoczymy.
Skocz do góry raz i dwa,
i zaśpiewaj tra, la, la.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

**Temat 1: „Ule taty” – wprowadzenie litery „u”, „U”
na podstawie wyrazu „ule”.**

Cele:

- Wprowadzenie drukowanej i pisanej litery u, U.
- Doskonalenie słuchu fonematycznego.
- Określenie głoski u jako samogłoski.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Ule taty” Doroty Kossakowskiej, tablica demonstracyjna z literą u, nakrywki białe, czerwone, niebieskie, wyraz ule, obrazek przedstawiający ule, plastelina, *Karta pracy*, cz. 2, s. 60

Przebieg:

„Ule taty” – słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej.

Tadek mieszka na wsi. W ogrodzie jego tata ma ule. W ulach mieszkają pszczoły. Tata wie jak dbać o te pożyteczne owady. A Tadek potrafi dbać o swoje kury.

Jego kury to Umka i Ulewa. Tadek karmi je ziarnami zbóż. Ula i Julka to kuzynki Tadka. Mieszkają w mieście i chętnie przyjeżdżają do Tadka i jego rodziców. z zainteresowaniem obserwują życie pszczoł. Przyglądają się też osom, które odwiedzają swoje sąsiadki pszczoły.

Rozmowa na temat opowiadania.

- Gdzie mieszka Tadek?
- Gdzie stoją ule taty?
- Jakie owady mieszkają w ulach?
- O kogo potrafi dbać Tadek?
- Jak nazywają się kury Tadka?
- Czym Tadek karmi kury?
- Kim są Ula i Julka?
- Gdzie mieszkają kuzynki Tadka?
- Co Ula i Julka mogą zobaczyć w ogrodzie?

Wyszukiwanie na ilustracji przedmiotów, których nazwy zawierają głoskę „u”.

Karta pracy, cz. 2, s. 60.

Dzieci oglądają ilustrację i wymieniają nazwy zawierające głoskę u: ule, kury, mur, chmura, kapelusz, buty, spódnica, guzik, usta, miód, kucyk, dziób

Wyeksponowanie wyrazu podstawowego – „ule” oraz obrazka przedstawiającego ule.

Analiza i synteza słuchowa wyrazu „ule”.

- Wybrzmiewanie sylab i głosek.
- Wypowiadanie sylab połączone z klaskaniem.
- Wypowiadanie kolejnych głosek wyrazu ule.
- Liczenie głosek w wyrazie ule.

Określenie położenia głoski odpowiadającej literze „u”.

- Podawanie wyrazów z głoską u w nagłosie (ucho, ubranie, ulewa) śródgłosie (buty, bułka, pudełko), wygłosie (Aniu, Basiu, Kasiu).
- Określenie rodzaju głoski u (samogłoska).
- Wybrzmiewanie sylab w wyrazie ule połączone z tupaniem, uderzaniem o uda.

Analiza i synteza wzrokowa wyrazu „ule”.

- Budowanie modelu wyrazu ule z wykorzystaniem nakrywek czerwonych i niebieskich.
- Liczenie samogłosek i spółgłosek w wyrazie ule.

Prezentacja litery „u” drukowanej małej i wielkiej.

- Pokaz litery u z alfabetu demonstracyjnego.

Ułożenie z białych nakrywek wyrazu „ule”, a następnie zastąpienie literą „u” odpowiedniej nakrywki.

Demonstracja litery „u” pisanej małej i wielkiej – porównanie jej z literą drukowaną.

- Pokaz pisania litery u, U bez liniatury – zwrócenie uwagi na kierunek pisania.
- Omówienie miejsca zapisu litery u małej i wielkiej w liniaturze.
- Analiza kształtu litery u, U.
- Ćwiczenia ręki przygotowujące do pisania – zaciskanie pięści, prostowanie palców, naśladowanie gry na pianinie, klaskanie.
- Lepienie litery u pisanej małej i wielkiej z plasteliny.

Nauka pisania litery „u”, „U”.

- Ćwiczenia w pisaniu litery u, U palcem w powietrzu, na dywanie, na blacie stolika.

Karta pracy, cz. 2, s. 60.

Ćwiczenia w czytaniu.

„Pszczoły zbierają miód” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci – pszczoły poruszają się po sali naśladowując lot pszczoł i zbieranie pyłku kwiatowego. na hasło nauczyciela „deszcz” – gromadzą się w leżących w różnych miejscach sali obręczach.

**Temat 2: „Balonowy stworek”
– ozdabianie balonów elementami papierowymi.****Cele:**

- Tworzenie okazji do rozwijania własnych możliwości podczas działalności plastycznej.
- Doskonalenie umiejętności wycinania małych elementów.
- Rozwijanie wyobraźni dziecka.

Środki dydaktyczne: balony, nożyczki, taśma dwustronna, kolorowe papiery, mazaki, muzyka taneczna

Przebieg:**Balony – oglądanie różnych balonów.**

Dzieci oglądają ilustracje przedstawiające różne balony: latający i balonik na bal karnawałowy. Dzieci wskazują różnice między nimi, określają jakie właściwości ma balonik. Pod ilustracją umieszczają wyraz balon.

Tańczący balonik – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci dmuchają na umieszczony na nitce balonik. Wykonują wdech nosem, a wydech ustami.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Zadaniem dzieci będzie wykonanie balonowego stworka. Należy wyciąć z papieru ozdoby, które będą umieszczone na balonie za pomocą taśmy dwustronnej.

Samodzielna praca dzieci.**Sprzątnięcie stanowisk pracy.****Prezentacja balonowych stworków.**

Dzieci prezentują swoje stworki, mówią jak się nazywają i co najbardziej lubią robić.

„Balonowy taniec” – improwizacja ruchowa.

Dzieci wykonują taniec z balonowym stworkiem do dowolnej muzyki tanecznej zaproponowanej przez nauczyciela.

„Płyną chmury” – spacer – obserwacja chmur, określanie ich wielkości, kształtu, koloru.**POPOŁUDNIE****„Pszczółki zbierają miód” – zabawa orientacyjno – porządkowa.****Karta pracy, cz. 2, s. 61.**

Zaznacz w wyrazach litery u, U. Powiedz czy u to samogłoska, czy spółgłoska. Pokoloruj litery używając odpowiedniego koloru.

„Karnawał” – zabawa plastyczna.

Dzieci rysują jak wyobrażają sobie bal karnawałowy.

Zabawy swobodne – przestrzeganie ustalonych zasad zabawy w grupie.

Dzień 2

Temat dnia: WIRUJĄCE SERPENTYNY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do korzystania z zabawek w sposób nie wywołujący hałasu.

„Piękne zdania” – zabawa słowna.

„Taneczne rytmy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 19

II „Kim będę na balu?” – swobodne wypowiedzi dzieci – zachęcanie do wielozdaniowych wypowiedzi na określony temat.

„Statek piracki” – zabawa z elementem celowania.

„Orkiestra” – gra na instrumentach nietypowych – wyrabianie poczucia rytmu.

„Mroźna zima” – spacer – nabywanie przeświadczenia o ważnym znaczeniu świeżego powietrza i ruchu dla zdrowia dzieci.

III „Statek piracki” – zabawa z elementem celowania.

„Jak się czujesz?” – zabawa pantomimiczna.

Zabawy swobodne – zachęcanie do współdziałania z rówieśnikami.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do korzystania z zabawek w sposób nie wywołujący hałasu.

Karta pracy, cz. 2, s. 61.

Pokoloruj rysunki, w nazwach których słyszysz głoskę u.

„Piękne zdania” – zabawa słowna.

Nauczyciel przygotowuje zestaw obrazków związanych z karnawalem. Dzieci losują obrazki i układają zdania zawierające nazwę obrazka.

„Taneczne rytmy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 19

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Kim będę na balu?”
– swobodne wypowiedzi dzieci.

Cele:

- Zachęcanie do wielozdaniowych wypowiedzi na określony temat.
- Doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.
- Rozwijanie logicznego myślenia.

Środki dydaktyczne: zagadki Doroty Kossakowskiej, puzzle, rekwizyty z różnych bajek, rysunek statku pirackiego, papierowe kule, *Karta pracy*, cz. 2, s. 64

Przebieg:

Rozwiązywanie zagadek.

Lubię morza i oceany.

I chętnie po nich pływam.

Zdobywam łupy z obcych statków,

Na lądzie rzadko bywam. (pirat)

Chodzę po lesie w czerwonej czapce,

I wilka się nie boję.

Zaraz do babci szybko pobiegnę,

Tylko pięć kwiatków zbiorę. (Czerwony Kapturek)

Wszyscy chcą mnie w bajkach spotkać,
bo jestem bardzo dobra.

Moja różdżka czarodziejska,

Niejednemu pomogła. (wróżka)

Nie jestem człowiekiem, chociaż:

Na głowie mam kapelusz

I płaszcz bardzo drogi.

A czerwone buty,

Zdobią moje nogi. (Kot w butach)

Swobodne wypowiedzi dzieci na temat postaci z bajek.

Dzieci wypowiadają się na temat swoich ulubionych bajek i bohaterów bajkowych.

„Jaka to bajka?” – zabawa w skojarzenia.

Na dywanie leżą rekwizyty z różnych bajek.

- „Jaś i Małgosia” – piernik
- „Kot w butach” – czerwone buty
- „Królewna Śnieżka” – krasnoludek
- „Księżniczka na ziarnku grochu” – groch
- „Kopciuszek” – fartuch

Zadaniem dzieci jest odgadnięcie z jakiej bajki pochodzą rekwizyty, a następnie ułożenie zdań na temat każdej bajki.

Rozmowa na temat różnych przebrań karnawałowych w oparciu o ilustracje i własne doświadczenia.

„Kim będę na balu karnawałowym” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Nauczyciel wyjaśnia, że karnawał to czas zimowych zabaw i balów. Karnawał rozpoczyna się od Święta Trzech Króli i trwa do wtorku przed Środą Popielcową. W karnawale ludzie spotykają się na balach lub w domach prywatnych, tańczą i jedzą potrawy mięsne.

Następnie chętne dzieci wypowiadają się na temat swoich strojów karnawałowych.

Układanie puzzli.

Dzieci pracują w grupach. Układają puzzle z ilustracjami z bajek. Po ułożeniu puzzli podają tytuł bajki oraz mówią jakie cechy charakteru ma ich bohater.

Karta pracy, cz. 2, s. 64

Narysuj za kogo chciałbyś się przebrać idąc na bal karnawałowy.

„Statek piracki” – zabawa z elementem celowania.

Każde dziecko ma papierową kulę i swobodnie porusza się po sali. na tablicy wisi narysowany na papierze statek piracki. na hasło „statek piracki”, dzieci zatrzymują się i celują do statku.

Temat 2: „Orkiestra”
– gra na instrumentach nietypowych.

Cele:

- Wyrabianie poczucia rytmu.

- Kształtowanie wrażliwości muzycznej.
- Kształcenie umiejętności koordynacji ruchów.

Środki dydaktyczne: butelki, gazety, folia, balony, pałeczki (kredki), muzyka smutna i wesoła

Przebieg:

„Smutno – wesoło” – zabawa pobudzająco – hamująca.

Nauczyciel odtwarza muzykę wesołą i smutną. Dzieci poruszają się swobodnie po sali prezentując radość i smutek.

Taniec z balonami.

Dzieci tańczą z balonami, odbijają je. Gdy muzyka milknie dzieci tworzą koła składające się z tylu osób, ile balonów pokaże nauczyciel.

Taniec w parach.

Dzieci tańczą w parach, trzymając balon między brzuchami, głowami, kolanami.

Balonowe rytmy.

Każde dziecko otrzymuje balonik i pałeczkę (kredkę). Balonik wkłada między kolana. Pałeczką wystukuje rytm podany przez nauczyciela. Następnie chętne dzieci proponują swoje rytmy, a pozostałe dzieci powtarzają je.

Jaki to dźwięk? – ćwiczenia słuchowe.

Dzieci siedzą z zamkniętymi oczami. Nauczyciel prezentuje dźwięk wydawany przez różne przedmioty: butelkę plastikową, torebkę foliową, gazetę. Dzieci po wysłuchaniu dźwięku układają, krótką historię zainspirowaną słyszonym dźwiękiem.

Karnawałowa orkiestra – gra na instrumentach.

Dzieci wybierają jeden z instrumentów nietypowych: butelkę, balon, folię, gazetę. Grają na swoim instrumencie według wskazówek dyrygenta.

Balonowe minki – rysowanie flamastrami.

Dzieci rysują flamastrami na swoich balonach minki przedstawiające ich nastrój.

„Mroźna zima” – spacer – nabywanie przeświadczenia o ważnym znaczeniu świeżego powietrza i ruchu dla zdrowia dzieci.

POPOŁUDNIE

„Statek piracki” – zabawa z elementem celowania.

Karta pracy, cz. 2, s. 62.

Narysuj przedmioty, których nazwy rozpoczynają się na głoskę u. Dokończ szlaczki.

„Jak się czujesz?” – zabawa pantomimiczna.

Dzieci siedzą w kole. Jedno dziecko wchodzi do środka i ruchem swojego ciała, mimiką twarzy przedstawia swój nastrój. Pozostałe dzieci odgadują jak czuje się ich kolega.

Zabawy swobodne – zachęcanie do współdziałania z rówieśnikami.

Dzień 3

Temat dnia: **DŁUGIE I KRÓTKIE**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – zwrócenie uwagi na nie podnoszenie głosu podczas zabaw w małych grupach.

„Który balon jest schowany?” – zabawa dydaktyczna.

„Taneczne rytmy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 19

II „Mierzymy długość” – zabawa dydaktyczna – kształtowanie rozumienia pomiaru długości.

„Statek piracki” – zabawa z elementem celowania.

„Karnawał” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 19 – kształtowanie gibkości.

„Zimą jest wesoło” – zabawy na placu przedszkolnym – lepienie kul śniegowych, ćwiczenie rzutów do celu.

III „Statek piracki” – zabawa z elementem celowania.

„Kwadratowy pałac” – zabawa plastyczna.

Zabawy swobodne – utrwalanie zasad dobrej zabawy.

RANEK

Zabawy swobodne – zwrócenie uwagi na nie podnoszenie głosu podczas zabaw w małych grupach.

Karta pracy, cz. 2, s. 63.

Ćwiczenia w pisaniu po śladzie i samodzielnie.

„Który balon jest schowany?” – zabawa dydaktyczna.

W różnych miejscach sali zawieszone są różnokolorowe balony. Jedno dziecko wychodzi z sali, a w tym czasie nauczyciel chowa jeden z balonów. Zadaniem dziecka jest odgadnięcie, którego balonika brakuje i w jakim był kolorze.

„Taneczne rytmy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 19

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

**Temat 1: „Mierzymy długość”
– zabawa dydaktyczna.**

Cele:

- Kształtowanie rozumienia pomiaru długości.
- Ćwiczenia w porównywaniu długości: dłuższy, krótszy, tej samej długości.
- Zapoznanie z różnymi narzędziami pomiaru długości.

Środki dydaktyczne: miarka krawiecka, taśma miernicza, miarka stolarska, linijka, po 2 sznurki tej samej długości dla każdego dziecka

Przebieg:

Do czego potrzebne jest mierzenie? – rozmowa.

Nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat potrzeby mierzenia oraz sposobów mierzenia.

Próby mierzenia.

Dzieci mierzą różne przedmioty i pomieszczenia. Robią to krokami, stopa za stopą, dłonią. Dochodzą do wniosku, że ich pomiary różnią się, gdyż dzieci mają różną wielkość stóp, dłoni, wykonują kroki różnej długości.

„Dłuższy – krótszy” – porównywanie długości.

Dzieci otrzymują paski papieru różnej długości. Dobierają się w pary i porównują długość swoich pasków.

„Czy długość zmienia się?” – eksperyment

Dzieci otrzymują po 2 sznurki takiej samej długości. Sprawdzają ich długość przykładając je do siebie. Następnie zwiągają jeden sznurek w kłębek i próbują odpowiedzieć na pytanie czy długość sznurka zmieniła się.

„Czym mierzymy długość” – poznanie narzędzi mierniczych.

Nauczyciel demonstruje dzieciom miarkę krawiecką (do mierzenia obwodu pasa, klatki piersiowej, długości ręki), miarkę stolarską (do mierzenia mebli, desek) taśmę mierniczą (do mierzenia długich rzeczy np. ściana, podłoga), linijkę (do odmierzania długości na kartce). Ustalają kto używa tych narzędzi. Dzieci oglądają wszystkie narzędzia miernicze, zauważają, że na każdym z nich są cyfry i kreski. Nauczyciel wyjaśnia, że tak na miarkach są oznaczone centymetry. Dzieci odczytują 1 cm, 2 cm, itd.

Próby samodzielnego mierzenia.

Dzieci indywidualnie wybierają narzędzie miernicze i dokonują pomiarów długości dowolnych przedmiotów dostępnych w sali przedszkolnej.

„Statek piracki” – zabawa z elementem celowania.**Temat 2: „Karnawał”**
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 19.**Cele:**

- Kształtowanie gibkości.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Forma: ćwiczenia rozciągające nogi i tułów

Przybory: szarfy po jednej na dziecko

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa organizacyjno – porządkowa „Prąd jest, prądu nie ma”.

Dzieci zamieniają się w zabawki na baterie. Kiedy nauczyciel mówi „prąd jest” dzieci naśladują ruchy zabawek na baterie, kiedy nauczyciel powie „prądu nie

ma” zastygają w bezruchu. Trzecie hasło „Bateria rozładowuje się”, dzieci zwalniają ruchy swojego ciała i bardzo powoli kładą się na podłodze.

3. Część główna:

Dzieci pobierają po jednej szarfię i ustawiają się w rozsypce.

- dziecko trzyma szarfę w prawej dłoni i wykonuje krążenie prawego ramienia w przód 5 powtórzeń, potem w tył 5 powtórzeń, zmiana ręki ćwiczącej.
- dziecko chwyta szarfę za jej końce i napina, ramiona uniesione w górę nad głowę, wykonujemy ruchy ramion zachowując się jak drzewo podczas kiedy wieje wiatr, nauczyciel podaje hasła: wieje zefirek, wieje halny, idzie trąba powietrzna.
- dzieci w siadzie o nogach ugiętych, składają szarfę na połowę. Dłonią chwytają za końce i zaczepiają szarfę o śródstopie ugiętej nogi. Prostujemy nogę jednocześnie pogłębiając skłon tułowia w przód. Następnie uginamy nogę. Ćwiczenie powtarzamy 5 razy, zmiana nogi ćwiczącej.
- ćwiczenie jak wyżej tylko szarfę zaczepiamy o obie stopy.
- dzieci przekładają szarfę od dołu, do góry przez całe ciało – 3 razy i od góry do dołu 3 razy,

Zabawa skoczna „Elektryczne węgorki”.

Nauczyciel rozkłada szarfy na podłodze. Dzieci muszą przemieścić się z jednej strony sali na drugą przeskakując przez szarfy, czyli nad „elektrycznymi węgorkami”. Dziecko które nadeptnie na szarfę zatrzymuje się w tym miejscu, gdzie nastąpiło dotknięcie szarfy. Wygrywają dzieci, którym udało się bez dotknięcia stopą szarfy, przemieścić się na drugą stronę. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci dobierają się w pary. Nauczyciel rozdaje po jednej szarfię na parę. Jedno z dzieci w siadzie skrzyżnym, drugie stoi obok i trzyma szarfę na wysokości ust dziecka siedzącego w siadzie skrzyżnym. Dmuchamy w szarfę tak żeby załopotała. Zmiana w parach.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Zimą jest wesoło” – zabawy na placu przedszkolnym – lepienie kul śniegowych, ćwiczenie rzutów do celu.

POPOŁUDNIE

„Statek piracki” – zabawa z elementem celowania.

„Co słyszać na końcu?” – zabawa słowna.

Dzieci siedzą w kole. Po kolei wypowiadają swoje imię, określają jaką głoskę słyszać na końcu imienia. Następnie wymyślają słowo rozpoczynające się głoską, którą dziecko usłyszało na końcu swego imienia.

„Kwadratowy pałac” – zabawa plastyczna.

Dzieci dostają kwadraty różnej wielkości i koloru. Ich zadaniem jest ułożenie i przyklejenie na kartce pałacu zbudowanego z samych kwadratów. Po zakończeniu pracy liczą ile kwadratów wykorzystały, określają ich wielkość i kolor.

Zabawy swobodne – utrwalanie zasad dobrej zabawy.

Dzień 4

Temat dnia: KARNAWAŁOWE TAŃCE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – zachęcanie do samodzielnego podejmowania decyzji odnośnie wyboru miejsca i rodzaju zabawy.

„Słucham i liczę” – zabawa ruchowo – matematyczna.

„Taneczne rytmy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 19

II „Wesoło nam” – zabawy słuchowe – doskonalenie umiejętności śpiewania gamy C – dur.

„Rozpoznaj dźwięk” – zabawa muzyczna.

„Maska karnawałowa” – wycinanie elementów i ozdabianie szablonu – doskonalenie umiejętności posługiwania się nożyczkami.

„Czy można zobaczyć wiatr?” – spacer – obserwacja poruszających się gałęzi drzew pod wpływem wiejącego wiatru.

III „Statek piracki” – zabawa z elementem celowania.

„Plastelinowe litery” – zabawa plastyczna.

Zabawy swobodne – wdrażanie do reagowania na polecenia nauczyciela.

RANEK

Zabawy swobodne – zachęcanie do samodzielnego podejmowania decyzji odnośnie wyboru miejsca i rodzaju zabawy.

Karta pracy, cz. 2, s. 65.

Rozwiąż krzyżówkę i odczytaj hasło. Narysuj swoją wymarzoną maskę karnawałową.

„Słucham i liczę” – zabawa ruchowo – matematyczna.

W sali umieszczone są cyfry od 1 do 6. Dzieci poruszają się po sali w rytmie granym na tamburynie. na przerwę w muzyce dzieci zatrzymują się i słuchają ile razy nauczyciel uderzy w tamburyno. Następnie ustawiają się obok cyfry wskazującej ilość uderzeń.

„Taneczne rytmy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 19

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Wesoło nam” – zabawy słuchowe.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności śpiewania gamy C – dur.
- Rozwijanie wyobraźni twórczej.
- Doskonalenie umiejętności lokalizowania dźwięku.

Środki dydaktyczne: tamburyno, bębenek, trójkąt, balony, dzwoneczek

Przebieg:

Śpiewamy gamę.

Nauczyciel gra na bębnieku rytm do marszu, a dzieci poruszają się po całej sali. na przerwę w muzyce zatrzymują się i śpiewają gamę C – dur.

„Dźwięki” – ćwiczenie pamięci słuchowej.

Nauczyciel gra na tamburynie zestaw dźwięków (trzy uderzenia dłońmi, potrząsanie tamburynem, dwa uderzenia jednym palcem). Następnie ponownie demonstruje zestaw dźwięków, pomijając jeden z nich. Dzieci odgadują jakiego dźwięku nie było podczas drugiej prezentacji.

„Balony” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Przy dźwiękach muzyki dzieci poruszają się po sali i odbijają balony. Balonów

jest mniej niż dzieci. na przerwę w muzyce każde dziecko stara się jak najszybciej złapać jeden balon. Osoba, która nie złapie balonika, odchodzi z gry i kibicuje pozostałym dzieciom. Wygrywa ten, któremu udało się za każdym razem złapać balon.

„Skąd dochodzi dźwięk” – zabawa słuchowa.

Dzieci siedzą w kole. Jedno dziecko ma zasłonięte oczy i stoi w środku koła. Dzieci podają sobie dzwoneczek z rąk do rąk cicho dzwoniąc jeden raz. Dziecko, które jest w kole ustala, kto jako ostatni dzwonił dzwonkiem.

„Rozpoznaj dźwięk” – zabawa muzyczna.

Nauczyciel gra na zmianę na dwóch instrumentach. na bębenki i na trójkącie. Gdy dzieci usłyszą ciche granie na trójkącie – poruszają się po sali na palcach. Gdy usłyszą dźwięki głośnie grane na bębnie, chodzą wolno głośno stawiając stopy.

Temat 2: „Maska karnawałowa” – wycinanie elementów i ozdabianie szablonu.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności posługiwania się nożyczkami.
- Rozwijanie sprawności manualnej.
- Rozwijanie inwencji twórczej.

Środki dydaktyczne: *Wyprawka*, s. 19, zagadka Doroty Kossakowskiej, różne maski, muzyka taneczna

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki.

Kiedy ona założona,
twarzy mej nie widać.
Na dzisiejszym balu,
może mi się przydać.

(maska)

Oglądanie masek.

Dzieci oglądają przyniesione przez nauczyciela maski, wypowiadają się na temat ich wyglądu, określają z czego są wykonane.

Podanie tematu pracy, wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Zadaniem dzieci jest wykonanie maski karnawałowej. Należy wykonać następujące czynności:

- wycięcie szablonu maski,
- wycięcie ozdób,
- przyklejenie ozdób na masce według własnego pomysłu,
- przymocowanie do maski gumki

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Demonstracja masek i wspólny taniec.

„Czy można zobaczyć wiatr?” – spacer – obserwacja poruszających się gałęzi drzew pod wpływem wiejącego wiatru.

POPOŁUDNIE

„Statek piracki” – zabawa z elementem celowania.

Karta pracy, cz. 2, s. 66.

Przeczytaj zdania i doprowadź je do odpowiedniego obrazka.

„Plastelinowe litery” – zabawa plastyczna.

Dzieci otrzymują plastelinę i podkładki. Formują z niej poznane litery. Podają słowa zawierające ułożone litery.

Zabawy swobodne – wdrażanie do reagowania na polecenia nauczyciela.

Dzień 5

Temat dnia: BAL MISIÓW I LALEK

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – zachęcanie do współdziałania podczas zabawy z rówieśnikami.

„Zwierzęta” – zabawa dźwiękonaśladowcza.

„Taneczne rytmy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 19

II „Lalka Zuzia idzie na bal” – słuchanie opowiadania czytanego przez nauczyciela – zapoznanie z treścią opowiadania.

„Statek piracki” – zabawa z elementem celowania.

„Karnawał” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 19 – kształtowanie gibkości.

„Jestem sprawny” – spacer – rozwijanie umiejętności samodzielnego zakładania i zdejmowania ubrań.

III „Statek piracki” – zabawa z elementem celowania.

„Marionetki” – zabawa muzyczna.

Zabawy swobodne – wdrażanie do niesienia pomocy poprzez porządkowanie zabaw.

RANEK

Zabawy swobodne – zachęcanie do współdziałania podczas zabawy z rówieśnikami.

„Zwierzęta” – zabawa dźwiękonaśladowcza.

Dzieci powtarzają rymowankę za nauczycielem.

Węże syczą ssy – ssy – ssy,

Muchy bzyczą bzz – bzz – bzz.

Koza meczy me – me – me,

A barany be – be – be.

Konie rżały iha – ha

Kasia dobry humor ma.

Karta pracy, cz. 2, s. 67.

Narysuj tyle elementów, ile wskazuje cyfra.

„Taneczne rytmy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 19

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Lalka Zuzia idzie na bal”

– słuchanie opowiadania czytanego przez nauczyciela.

Cele:

- Zapoznanie z treścią opowiadania.
- Wdrażanie do uważnego słuchania i wypowiedzania się na forum grupy.
- Zwrócenie uwagi na rolę marzeń w życiu człowieka.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Lalka Zuzia idzie na bal” Doroty Kossakowskiej, rysunek statku pirackiego, papierowe kule

Przebieg:

„Lalka Zuzia idzie na bal” – słuchanie opowiadania.

Zuzia to mała lalka, która mieszka w pokoju Karoliny. Oprócz Zuzi są tam też inne lalki: Melka, Gabrysia i Klementyna. Zuzia jest najmniejszą lalką. Jest też najmłodsza i nie zawsze inne lalki chcą się z nią bawić. Najwierniejszym towarzyszem zabaw Zuzi jest miś Teodor. Tak jak Zuzia jest najmłodszym misiem Karoliny. Teodora dostała Zuzia w prezencie od Mikołaja. Od razu polubiła go. Często zapraszała misia do zabawy i zabierała na wycieczki. Właściwie to wszyscy lubili Teodora. Teodor był miły, dowcipny, chętnie pomagał innym misiom i miał świetne pomysły na nowe zabawy. W towarzystwie Teodora nikt się nie nudził. Dzisiaj, gdy misie i lalki obudziły się, zobaczyły, że pokój w którym mieszkają wygląda inaczej niż zwykle. Pojawiły się kolorowe balony i serpentyny.

- Chyba będzie bal – pomyślał Teodor i poszedł powiedzieć o tym innym misiom.

Ale misie nie były zainteresowane balem.

- To dobre dla lalek – powiedział najstarszy miś.

- My wolimy pograć w piłkę – dodał rudy niedźwiadek.

- A ja lubię tańczyć – zakończył dyskusję Teodor.

Rozmowie misiów przysłuchiwała się Zuzia. Pomyślała sobie, że chętnie poszłaby na bal. Tylko czy ktoś ją zaprosi? Nie ma balowej sukienki, ani złotych pantofelków. Inne lalki były pięknie ubrane, miały modne fryzury i eleganckie buty. Rozmyślenia Zuzi przerwał Teodor.

- Witam cię Zuziu, czy zechciałabyś pójść ze mną na bal? – zapytał uprzejmie miś.
- Bardzo chętnie Teodorze – odpowiedziała Zuzia. Od dawna marzyłam o balu. I tak Zuzia przetańczyła z Teodoreм całą noc. Teodor okazał się świetnym tancerzem. Powiedział też jej coś bardzo ważnego, że marzenia spełniają się. Niektóre spełniają się szybko, na inne trzeba trochę poczekać. Ale nigdy nie należy rezygnować ze swoich marzeń. One są częścią naszego życia. Bez nich życie nie byłoby takie ciekawe.

Rozmowa w oparciu o wysłuchane opowiadanie.

- Kim jest Zuzia?
- Gdzie mieszka Zuzia?
- Jak nazywają się inne lalki Karoliny?
- Kto jest najwierniejszym towarzyszem zabaw Zuzi?
- Skąd Karolina ma Teodora?
- Jakim misiem był Teodor?
- Jak ozdobiony był pokój, w którym mieszkały misie i lalki?
- Jaką wiadomość przekazał innym misiom Teodor?
- Czy misie były zainteresowane balem?
- Kto chciał pójść na bal?
- Czym martwiła się Zuzia?
- Co zrobił Teodor?
- Co ważnego powiedział Teodor Zuzi?

„Moje marzenia” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci wypowiadają się na temat swoich marzeń. Mówią, które z nich już się spełniły, a na spełnienie, których jeszcze czekają. Oceniają, czy ich marzenia są realne i kiedyś mogą się spełnić, czy też są nierealne.

„Statek piracki” – zabawa z elementem celowania.

Temat 2: „Karnawał”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 19.

Cele:

- Kształtowanie gibkości.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Jestem sprawny” – spacer – rozwijanie umiejętności samodzielnego zakładania i zdejmowania ubrań.

POPOŁUDNIE

„Statek piracki” – zabawa z elementem celowania.

„Przebierańcy” – składanie obrazków z części.

Dzieci dobierają się parami i układają w całość pocięte na części obrazki przedstawiające dzieci na balu karnawałowym przebrane za bajkowych bohaterów. Po ułożeniu obrazków przyklejają je na kartkach i dokonują prezentacji mówiąc jak nazywają się ich bohaterowie i z jakiej bajki pochodzą.

„Marionetki” – zabawa muzyczna.

Dzieci dobierają się parami i słuchają muzyki. Jedno z nich jest marionetka a drugie udaje, że pociąga za sznurki wprowadzając marionetkę w ruch – podnoszą rękę, nogę, kręcą głową.

Zabawy swobodne – wdrażanie do niesienia pomocy poprzez porządkowanie zabaw.

TEMAT KOMPLEKSOWY: BABCIA I DZIADEK

Dzień 1

Temat dnia: **RODZICE MOICH RODZICÓW**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – nauka samodzielnego gospodarowania wolnym czasem.

„Łączymy litery” – zabawa słowna.

„Zabawy z babcią i dziadkiem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 20

II „Moja babcia i mój dziadek” – wypowiedzi dzieci – wzbogacanie czynnego słownika dzieci.

„Spacer babci i dziadka” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Portret babci i dziadka” – rysowanie pastelami – doskonalenie sprawności manualnej.

„Wesołe zimowe zabawy” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania ustalonych zasad zachowania się podczas pobytu na placu zabaw.

III „Spacer babci i dziadka” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Co powstanie z ósemki” – zabawa plastyczna.

Zabawy swobodne – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce.

RANEK

Zabawy swobodne – nauka samodzielnego gospodarowania wolnym czasem.

„Łączymy litery” – zabawa słowna.

Na dywanie leżą napisane na kartonikach poznane litery. Dzieci wspólnie układają wyrazy z dostępnych liter.

Wyprawka, s. 20.

Wytnij obrazki. W pustych kratkach zaznacz za pomocą kropek kolejność zdarzeń. Opowiedz bajkę o trzech małych świnkach.

„Zabawy z babcią i dziadkiem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 20
„Szukaj pary” – Dzieci poruszają się swobodnie po sali. na hasło: szukaj pary, dzieci dobierają się w pary.

„Przeskocz woreczek” – Każde dziecko pobiera woreczek, kładzie go przed sobą i wykonuje przeskoki przez woreczek – obunóż i na jednej nodze.

„Złap woreczek” – dzieci chodzą swobodnie po sali podzuczając woreczek i łapiąc go. Wykonują ćwiczenie raz prawą, raz lewą ręką.

„Celujemy w piłkę” – Dzieci ustawione są w kole. na środku koła leży piłka lekarska. Dzieci po kolei celują do piłki.

„Idę prosto” – Marsz z woreczkiem na głowie w różnych kierunkach. W wyznaczonym miejscu sali leży obręcz. Dzieci podchodzą do obręczy i zrzucają z głowy woreczek do środka obręczy.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Moja babcia i mój dziadek”
– wypowiedzi dzieci.

Cele:

- Wzbogacanie czynnego słownika dzieci.
- Rozwijanie szacunku do osób starszych.
- Wzmacnianie więzi rodzinnych.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające członków rodziny, albumy rodzinne, Karta pracy, cz. 2, s.70, tablica demonstracyjna nr 8

Przebieg:

„Moja babcia i mój dziadek” – oglądanie albumów rodzinnych.

Dzieci oglądają przyniesione z domu albumy rodzinne. Wypowiadają się na temat zdjęć zawartych w albumach, wyglądu babć i dziadków z czasów młodości.

„Kim jest babcia, kim jest dziadek” – ustalenie stopnia pokrewieństwa.

Dzieci kończą zdania rozpoczęte przez nauczyciela:

Mama mojej mamy to moja...

Mama mojego taty to moja...

Tata mojej mamy to mój...

Tata mojego taty to mój...

„Jaka jest moja babcia?” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci mówią o swoich babciach kończąc zdania:

- Moja babcia umie...
- Moja babcia lubi...
- Kocham babcię, ponieważ...

„Jaki jest mój dziadek” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci mówią o swoich dziadkach kończąc zdania:

- Mój dziadek potrafi...
- Mój dziadek pomaga mi w...
- Kocham dziadka, ponieważ...

„Moi przodkowie” – ułożenie drzewa genealogicznego.

Na tablicy nauczyciel zawiesza ilustracje przedstawiające dziadków, rodziców, dzieci. Dzieci rozpoznają członków rodziny przedstawionych na tablicy. Nazywają ich stosując poprawne określenia: dziadek, babcia, tata, mama, wnuczek, wnuczka.

Następnie wykonują zadanie z *Karty pracy*, cz. 2, s. 70 – Powiedz jak nazywają się twoi rodzice i dziadkowie. Pod portretami rodziców narysuj siebie W ramce pod drzewem przyklej kartkę ze swoim imieniem.

„Spacer babci i dziadka” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali przy dźwiękach muzyki. na przerwę w muzyce dobierają się parami – chłopiec z dziewczynką i spacerują po sali.

**Temat 2: „Portret babci i dziadka”
– rysowanie pastelami.**

Cele:

- Doskonalenie sprawności manualnej.
- Rozwijanie inwencji twórczej.
- Podkreślenie znaczenia więzów rodzinnych.

Środki dydaktyczne: kartki A4, pastele olejne, portrety różnych ludzi

Przebieg:

„Siała baba mak” – rytmizowanie tekstu.

Dzieci powtarzają tekst za nauczycielem. Wypowiadają go głośno, cicho, szybko, wolno, wysoko, nisko. Rytmizację wykonują w różnym rytmie.

Oglądanie portretów.

Nauczyciel demonstruje dzieciom różne portrety – osób dorosłych w różnym wieku, dzieci. Dzieci określają, które osoby są w wieku babci, dziadka, a które w wieku rodziców. Nauczyciel zwraca uwagę na pokrewieństwo, więzy rodzinne łączące dziadków i wnuki.

Podanie tematu pracy.

Zadaniem dzieci jest wykonanie portretu babci i dziadka.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja portretów.

Dzieci prezentują swoje portrety, podają imiona dziadków znajdujących się na portretach.

„Wesołe zimowe zabawy” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania ustalonych zasad zachowania się podczas pobytu na placu zabaw.

POPOŁUDNIE

„Spacer babci i dziadka” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Co zmieniło miejsce?” – zabawa dydaktyczna.

Na podłodze leżą ułożone w rzędzie różne przedmioty, np. lalka, samochód, kredka, klocek, książka, kostka do gry, miś. Dzieci zapamiętują kolejność ułożenia przedmiotów. Jedno dziecko wychodzi z sali, a w tym czasie nauczyciel zmienia kolejność ułożenia przedmiotów. Dziecko musi odgadnąć, który przedmiot zmienił miejsce.

„Co powstanie z ósemki” – zabawa plastyczna.

Dzieci słuchają muzyki relaksacyjnej i rysują w powietrzu „leniwe ósemki”. Następnie rysują ósemki na kartce i tworzą z ósemki rysunek, np. motyl, kokarda.

Zabawy swobodne – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce.

Dzień 2

Temat dnia: Z BABCIĄ SZYBKO MIJA CZAS

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania kodeksu grupowego.

„Podaj kolejną sylabę” – zabawa słowna.

„Zabawy z babcią i dziadkiem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 20

II „Z wizytą u babci” – słuchanie opowiadania – rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedzania się.

„Spacer babci i dziadka” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Moja babcia” – wprowadzenie piosenki – zapoznanie ze słowami i melodią piosenki.

„Śnieg pada” – spacer – kształtowanie nawyku otrzepywania ubrań ze śniegu.

III „Spacer babci i dziadka” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Kłębek wełny” – ćwiczenia grafomotoryczne.

Zabawy swobodne – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania kodeksu grupowego.

„Podaj kolejną sylabę” – zabawa słowna.

Na dywanie leżą kartoniki, na których napisane są sylaby. z drugiej strony kartonika znajduje się spinacz. Dzieci za pomocą „wędk” z magnesem losują sylabę i podają kolejną tworząc słowo.

„Co powstanie z kwadratu” – zabawa plastyczna.

Dzieci odrysowują na kartce kwadraty różnej wielkości, a następnie dorysowują elementy tworząc własną kompozycję.

„Zabawy z babcią i dziadkiem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 20

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Z wizytą u babci”
– słuchanie opowiadania.

Cele:

- Rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedzania się.
- Wdrażanie do uważnego słuchania.
- Zachęcanie do aktywnego spędzania wolnego czasu.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Z wizytą u babci” Doroty Kossakowskiej, Karta pracy cz. 2, s. 71

Przebieg:

„Z wizytą u babci” – słuchanie opowiadania.

Karolina często odwiedza swoją babcię Krysię. Lubi te wizyty, bo babcia zawsze ma dla niej czas. Babcia i dziadek mieszkają w domu z ogrodem, w którym rosną piękne kwiaty. Rano budzi Karolinę śpiew ptaków. Często wychodzi z rana do ogrodu, aby pochodzić po rosie. Babcia mówi wtedy, że Karolina przypomina jej ją samą, kiedy była małym dzieckiem. Karolinie trudno wyobrazić sobie, że babcia była kiedyś małą dziewczynką i tak jak ona lubiła bawić się lalkami i biegać po ogrodzie. Na półce w pokoju babci stoi stary album, w którym są zdjęcia. Karolina często go ogląda. Rozpoznaje na zdjęciach babcię, swoją mamę i ciocię. Jest też dziadek, kiedy był młodym mężczyzną. Babcia mówi, że podobał się wszystkim dziewczynom. Ale kiedy poznał babcię Krysię od razu zakochał się w niej i zapytał, czy zechce zostać jego żoną. Karolina cieszy się, że ma takich dziadków. Jeździ z nimi na przejażdżki rowerowe oraz dłuższe wycieczki poza miasto. Dziadek zna wiele ciekawych miejsc i chętnie je Karolinie pokazuje. z takich wycieczek zawsze przywożą dużo zdjęć. Może kiedyś Karolina pokaże je swoim wnukom...

„Jak spędzam czas z dziadkiem i babcią?” – swobodne wypowiedzi w oparciu o opowiadanie i własne doświadczenia.

Praca z kartą pracy, cz. 2, s. 71.

Popatrz na obrazki. Opowiedz jak dzieci spędzają czas z dziadkami. Narysuj jak spędzasz czas z babcią i dziadkiem.

„Szukamy właściciela” – segregowanie.

Dzieci siedzą w kole. na środku leżą różne obrazki, które trzeba przyporządkować do babci lub dziadka i ułożyć w obręcz z napisem babcia lub dziadek. Przykładowe obrazki: sukienka, marynarka, wędka, igła, spódnica, buty męskie, korale, szpadeł, kwiaty, lakier do paznokci. Po dokonaniu segregacji dzieci liczą ile obrazków znajduje się w poszczególnych obręczach, porównują liczebność zbiorów, przeliczają ile obrazków jest razem. Nazwy obrazków dzielą na sylaby.

„Prawda czy fałsz”.

Dzieci otrzymują lizaki z buzią uśmiechniętą i smutną i udzielając odpowiedzi podnoszą odpowiednią buzię: prawda – buzia uśmiechnięta, fałsz – buzia smutna.

- Babcia to mama mojej mamy lub taty.
- Babcia jest młodsza od mamy.
- Dziadek był kiedyś małym chłopcem.
- Mama to córka mojego dziadka i mojej babci.
- Dziadek jest starszy od taty.
- Dziadek to tata mojej mamy lub taty.
- Dziadek jest młodszy od mamy.
- Święto babci i dziadka obchodzimy w styczniu.

„Spacer babci i dziadka” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Temat 2: „Moja babcia”
– wprowadzenie piosenki.

Cele:

- Zapoznanie ze słowami i melodią piosenki.
- Umuzykalnianie dzieci.
- Doskonalenie szybkiej reakcji na przerwę w muzyce.

Środki dydaktyczne: piosenka „Moja babcia” – muz. Mirosław Krysztopa, sł. Dorota Kossakowska

Przebieg:**Pobudzanie i hamowanie ruchu.**

Nauczyciel gra na bębenku, a dzieci poruszają się po sali w rytmie ósemkowym. Gdy usłyszą hasło np. „cztery” i zmianę rytmu na ćwierćnotowy – wykonują

4 kroki do tyłu, lub 4 razy uderzają dłońmi o kolana. Gdy pojawia się akompaniament ósemkowy ponownie poruszają się po sali w rytmie ósemek.

„Moja babcia” – słuchanie piosenki.

Moja babcia

♩ = 120

muz. Mirosław Krysztopa, sł. Dorota Kossakowska

I Moja babcia czarodziejka,
umie szczęście wyczarować.
I w świat bajek oraz baśni,
lubi często podróżować.

Ref: Kocham moją babcię,
najmocniej na świecie.
Nigdzie tak wspaniałej
babci nie znajdziecie. /2x

II Lubi chodzić na spacer, z letnim wiatrem iść w zawody.
Kiedy ładna jest pogoda,
chętnie skacze też do wody.

Ref: Kocham moją babcię...

III Moja babcia pięknie tańczy,
tango oraz inne tańce.
Wtedy kiedy jest karnawał,
robi różne przebierańce.

Ref: Kocham moją babcię...

Omówienie treści piosenki.

- Kim jest babcia z piosenki?
- Co umie wyczarować babcia?
- Dokąd lubi podróżować babcia?
- z kim babcia urządza zawody?
- Co robi babcia, gdy jest ładna pogoda?
- Jaki taniec potrafi zatańczyć babcia?
- Co robi babcia podczas karnawału?

„Zabawy z babcią” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali i wykonują różne czynności w zależności od słyszanego akompaniamentu. Akompaniament ćwierćnotowy – dzieci idą na spacer z babcią. Akompaniament ósemkowy – dzieci biegają – bawią się z babcią w berka. Akompaniament wolny, cichy – dzieci i babcia odpoczywają – leżą na dywanie, babcia śpiewa cichą kotysankę.

Ponowne słuchanie piosenki.

Dzieci słuchają piosenki. Podczas refrenu rytmicznie klaszczą.

Nauka I zwrotki piosenki.**Próby śpiewania I zwrotki i refrenu piosenki.**

„Ulubione zajęcia babci i dziadka” – odgrywanie scenek pantomimicznych.

„Śnieg pada” – spacer – kształtowanie nawyku otrzepywania ubrań ze śniegu.

POPOŁUDNIE

„Spacer babci i dziadka” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Kłębek wełny” – ćwiczenia grafomotoryczne.

Dzieci otrzymują kartki A4. na środku kartki rysują kropkę, a następnie zaczynając od kropki rysują linie spiralne w kierunku przeciwnym do ruchów wskazówek zegara.

„Rób to co ja” – zabawa taneczna.

Dzieci dobierają się parami i stoją naprzeciw siebie. Słuchają muzyki tanecznej. Jedno z dzieci wykonuje dowolne ruchy, a drugie dziecko naśladuje go.

Zabawy swobodne – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

Dzień 3

Temat dnia: KWIATY DLA BABCI

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do niesienia pomocy poprzez porządkowanie zabawek.

„Co tak pachnie” – zagadki zapachowe.

„Zabawy z babcią i dziadkiem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 20

II „Ósemka” – wprowadzenie liczby i cyfry 8 – rozwijanie myślenia matematycznego.

„Kwiaty rosną” – zabawa z elementem wyprostnym.

„Ćwiczenia z kawałkiem krepy” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 20 – kształtowanie prawidłowej postawy ciała.

„Bezpieczna zabawa” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania zakazu oddalania się poza wyznaczony teren.

III „Kwiaty rosną” – zabawa z elementem wyprostnym.

„Co słyszę na końcu słowa?” – zabawa słowna.

Zabawy swobodne – wdrażanie do używania umiarkowanego głosu.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do niesienia pomocy poprzez porządkowanie zabawek.

„Co tak pachnie” – zagadki zapachowe.

Dzieci otrzymują do powąchania różne zawartości butelek: perfumy, ocet, płyn do kąpieli, zmywacz do paznokci. Rozpoznają co to za zapach, określają czy jest to zapach przyjemny czy nieprzyjemny.

„Wędrowanie po literach” – zabawa ruchowa.

Na szarym papierze napisane są dużych rozmiarów litery s, u, l. Dzieci chodzą kolejno po literach zgodnie z kierunkiem ich pisania.

„Zabawy z babcią i dziadkiem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 20

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Ósemka”
– wprowadzenie liczby i cyfry 8.

Cele:

- Rozwijanie myślenia matematycznego.
- Poznanie liczby 8 w aspekcie kardynalnym i porządkowym.
- Zapoznanie z wyglądem cyfry 8.

Środki dydaktyczne: wiersz „Osiem nasionek” Doroty Kossakowskiej, wiersz „Kwiaty” Agnieszki Olędzkiej, sylwety tulipanów, cyfra 8, drucziki kreatywne, sznurki, szary papier, kredki, kartoniki z cyfrą 8, *Karta pracy*, cz. 2, s. 68

Przebieg:

Powstanie liczby 8.

Nauczyciel ukrył w sali 7 sylwet tulipanów. Zadaniem dzieci jest odnalezienie kwiatów i przypięcie ich na tablicy. Dzieci przeliczają wszystkie umieszczone na tablicy kwiaty. Następnie nauczyciel przypina na tablicy jeszcze jednego tulipana i pyta dzieci ile teraz jest wszystkich kwiatów. Po ustaleniu liczby kwiatów nauczyciel umieszcza obok nich cyfrę 8.

Demonstracja sposobu pisania cyfry 8.

Nauczyciel demonstruje sposób pisania cyfry 8. Dzieci piszą cyfrę palcem w powietrzu, na dywanie, na plecach kolegi lub koleżanki. Następnie układają cyfrę 8 z druczika kreatywnego i ze sznurka.

Przedstawienie liczby 8 w aspekcie kardynalnym.

„Osiem nasionek”

Osiem nasionek babcia do ziemi wrzuciła.
Bardzo starannie je ziemią przykryła.
Teraz osiem dni czekania,
podlewania, oglądania.
Osiem kwiatów wnet wyrośnie,
i przypomni nam o wiosnie.

- Ile nasionek wrzuciła babcia do ziemi?
- Czym przykryła nasiona babcia?

- Przez ile dni babcia będzie podlewać i oglądać nasiona?
- Ile kwiatów wyrośnie?
- O jakiej porze roku przypomną kwiaty?

Przedstawienie liczby 8 w aspekcie porządkowym.

„Kwiaty”

Babcia kwiaty ogląda:

Pierwszy kwiat to bratek,

drugi to bławatek.

Trzeci to jest róża.

Czwarty stokrotka nieduża.

Piąty i szósty to są tulipany,

a siódmy to rumianek dla mamy.

Ósmy to słonecznik wysoki,
który rozchyła płatki na boki.

Rozmowa na temat wiersza.

- Jak nazywa się pierwszy kwiat?
- Którym z kolei kwiatem jest bławatek?
- Jak nazywa się trzeci kwiat?
- Którym z kolei kwiatem jest stokrotka?
- Jak nazywa się piąty i szósty kwiat?
- Którym z kolei kwiatem jest rumianek dla mamy?
- Jak nazywa się ósmy kwiat?

Nauczyciel przypina na tablicy obrazki kwiatów, o których była mowa w wierszu. Dzieci przeliczają je używając liczebników głównych i porządkowych.

„Bukiety” – dopełnianie do 8.

Dzieci podzielone są na czteroosobowe zespoły. Każdy zespół otrzymuje arkusz szarego papieru, na którym narysowane są kwiaty. Zadaniem dzieci jest dorysowanie tylu kwiatów, aby w sumie było ich 8. Każdy zespół przykleja przy swoich kwiatkach kartonik z cyfrą 8.

„Kwiaty rosną” – zabawa z elementem wyprostnym.

Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym, ręce opierają o podłogę, a tułów pochyłony jest do przodu. na hasło: kwiaty rosną, dzieci prostują tułów i wyciągają tułów jak najwyżej w górę. na hasło: kwiaty więdną, dzieci wracają do pozycji wyjściowej.

Ćwiczenia w pisaniu cyfry 8 po śladzie i samodzielnie.

Karta pracy, cz. 2, s. 68.

Posłuchaj rymowanki.

Osiem osiołków zjada trawę.
Będą miały miłą zabawę.
Osiem ogonów kręci się w koło.
Małym osiołkom jest wesoło.

Pisz cyfry 8 po śladach i samodzielnie.

Temat 2: „Ćwiczenia z kawałkiem krepy”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 20.

Cele:

- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Zapoznanie się z zasadami zabawy „Berek z imionami”.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Forma: ćwiczenia kształtujące ramiona i tułów

Przybory: kawałki krepy po jednym na dziecko (długość krepy około 60 cm, szerokość około 5cm)

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa ożywiająca:

Nauczyciel wywołuje dziecko po imieniu. Dziecko zatrzymuje się w miejscu podnosi obie ręce w górę, a pozostałe dzieci szybko ustawiają się w rzędzie za wywołanym dzieckiem. Dziecko, które będzie na końcu rzędu wykonuje dodatkowe zadanie np. 5 pajacyków. (Inna wersja dzieci siadają w rzędzie w siadzie skrzyżnym za osoba wywołaną).

3. Część główna:

Nauczyciel rozdaje dzieciom po kawałku krepy. Dzieci ustawiają się w rozsypce.

- krepą w prawej dłoni, krążenie prawego ramienia w przód, zmiana ręki.
- ćwiczenie j.w. tylko krążenie w tył.
- zataczanie ósemek prawą ręką z przodu, zmiana ręki.
- zataczanie ósemek tuż nad podłogą prawą ręką, zmiana ręki.
- w rozkroku, skłon tułowia w przód i przekładanie krepy między kolanami zataczanie ósemek.

- rozkładamy krepę na podłodze w taki sposób, żeby stworzyć kreskę. Przeskakujemy obunóż przez kreskę z krepy do przodu i do tyłu.
- ćwiczenie j.w. tylko przeskakujemy bokiem.

Dzieci w siadzie rozkrocznym:

- w prawej ręce kawałek krepy trzymany na wysokości ust. Dmuchamy tak żeby krepka załopotąła. Powtarzamy po 3 razy na każdą rękę.
- krepę kładziemy pomiędzy nogami. Wznos nogę w górę i złączenie w górze nad krepką, opust nóg do rozkroku. Powtarzamy 6 razy.

Dzieci w siadzie prostym:

- krepka leży obok nóg z prawej strony. Przenoszenie prostych nóg nad krepką na drugą stronę. Przenosimy 10 razy.
- krepka leży na udach. Dzieci przedmuchują krepkę po nogach do stóp. Powtarzamy 3 razy.

4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci siadają przy stolikach i przedmuchują kawałek krepy.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Bezpieczna zabawa” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania zakazu oddalania się poza wyznaczony teren.

POPOŁUDNIE

„Kwiaty rosną” – zabawa z elementem wyprostnym.

Karta pracy, cz. 2, s. 69.

Policz i napisz ile jest na każdym rysunku kwadratów, kół, prostokątów, trójkątów. Pokoloruj rysunek. Policz i wpisz odpowiednią cyfrę.

„Co słyszę na końcu słowa?” – zabawa słowna.

Dzieci siedzą w kole. Zabawę rozpoczyna nauczyciel wypowiadając dowolne słowo. Zadaniem dziecka siedzącego obok jest ustalenie jaką głoskę słysząc na końcu słowa i podanie nowego słowa rozpoczynającego się na taką samą głoskę.

Zabawy swobodne – wdrażanie do używania umiarkowanego głosu.

Dzień 4

Temat dnia: ŚPIEWAMY DLA BABCI I DZIADKA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – rozwijanie indywidualnych zainteresowań dzieci.

„Papugowanie” – zabawa słowna.

„Zabawy z babcią i dziadkiem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 20

II „Moja babcia” – śpiewanie piosenki połączone z ćwiczeniami rytmicznymi – wyrabianie poczucia rytmu.

„Spacer babci i dziadka” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Laurka dla babci i dziadka” – wycinanie elementów z kolorowego papieru – wdrażanie do podtrzymywania więzi rodzinnych.

„Dbamy o porządek” – spacer – uświadomienie konieczności oczyszczania obuwia przed wejściem do przedszkola.

III „Spacer babci i dziadka” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Cukierkowy rytm” – zabawa matematyczna.

Zabawy swobodne – wyrabianie nawyku dzielenia się zabawką atrakcyjną.

RANEK

Zabawy swobodne – rozwijanie indywidualnych zainteresowań dzieci.

„Papugowanie” – zabawa słowna.

Dzieci siedzą w kole. Jedno dziecko wchodzi do środka koła i mówi wymyślone przez siebie słowa. Pozostałe dzieci powtarzają słowa dokładnie w tej samej kolejności i z odpowiednią intonacją. Przykładowe słowa: bumbala pum pum trim; karu maru pam pam; biri mom pom.

„Kwiaty dla babci” – zabawa plastyczna.

„Zabawy z babcią i dziadkiem” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 20

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Moja babcia” – śpiewanie piosenki połączzone z ćwiczeniami rytmicznymi.

Cele:

- Wyrabianie poczucia rytmu.
- Utrwalenie poznanej piosenki.
- Umuzykalnianie dzieci.

Środki dydaktyczne: piosenka „Moja babcia” – muz. M. Krysztopa, sł. D. Kosakowska, bębenek

Przebieg:

Muzyczne powitanie.

Nauczyciel śpiewa na dowolną melodię słowa powitania: „Wszyscy się witamy – dobry humor mamy”, a dzieci powtarzają powitanie za nauczycielem.

„Moja babcia” – utrwalenie piosenki.

Dzieci wspólnie śpiewają I zwrotkę piosenki i refren, próbują wspólnie z nauczycielem zaśpiewać kolejne zwrotki.

Rozpoznawanie metrum.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali Po usłyszeniu metrum dwu trzy lub czteromiarowego granego na bębnie, tworzą kółka o liczbie dzieci odpowiadającej słyszanemu metrum. Krążą w małych kółkach zaznaczając „raz” każdego taktu mocnym tupnięciem.

„Echo rytmiczne”

Nauczyciel, a następnie chętne dzieci wystukują na bębnie dowolne rytmy, a pozostałe dzieci powtarzają je klaszcząc.

Wspólne śpiewanie piosenki „Moja babcia”.

Dzieci śpiewają zwrotki piosenki na sylabach la, la, la, la refren ze słowami.

„Spacer babci i dziadka” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Temat 2: „Laurka dla babci i dziadka” – wycinanie elementów z kolorowego papieru.

Cele:

- Wdrażanie do podtrzymywania więzi rodzinnych.
- Doskonalenie sprawności manualnej.
- Czerpanie radości z obdarowywania bliskich prezentami.

Środki dydaktyczne: dla każdego dziecka po 2 białe kartki z bloku technicznego A5 złożone na połowę, kolorowy papier, nożyczki, klej, mazaki

Przebieg:

„Jak uczymy Dzień Babci i Dziadka” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci podają swoje propozycje w jaki sposób można uczcić Dzień Babci i Dziadka, jakie niespodzianki przygotować z okazji ich święta.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Dzieci mają do dyspozycji kolorowy papier i mazaki. Białą kartkę zginają na połowę. z kolorowego papieru wycinają elementy ozdobne (kwiaty, serduszka) potrzebne do wykonania laurki. Następnie przyklejają je na kartce według własnego pomysłu. Ozdabiają kartkę rysując mazakami potrzebne elementy.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja laurek.

Dzieci prezentują swoje laurki, mówią jak nazywają się ich dziadkowie i babcie, dla których przygotowali laurki.

„Dbamy o porządek” – spacer – uświadomienie konieczności oczyszczania obuwia przed wejściem do przedszkola.

POPOŁUDNIE

„Spacer babci i dziadka” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Prezent dla dziadka” – zabawa plastyczna.

Dzieci rysują co chciłyby podarować dziadkowi z okazji jego święta.

„Cukierkowy rytm” – zabawa matematyczna.

Dzieci mają do dyspozycji wycięte z brystolu cukierki w różnych kolorach. Przeliczą cukierki każdego koloru, ustalają, których jest najwięcej, a których najmniej. Następnie kontynuują zaproponowany przez nauczyciela rytm.

Zabawy swobodne – wyrabianie nawyku dzielenia się zabawką atrakcyjną.

Dzień 5

Temat dnia: SPOTKANIE Z DZIADKAMI

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – zachęcanie do zabawy w małych zespołach.

„Policz wyrazy” – zabawa słowna.

„Zabawy z dziadkiem i babcią” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 20

II „Świętujemy Dzień Babci i Dziadka” – grupowe spotkanie z dziadkami – czerpanie radości ze spotkania z najbliższymi.

„Ćwiczenia z kawałkiem krepy” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 20 – kształtowanie prawidłowej postawy ciała.

„Idziemy zwartą grupą” – spacer – kształcenie umiejętności chodzenia w parach.

III „Spacer babci i dziadka” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Kolorowe ciasteczka” – lepienie z plasteliny.

Zabawy swobodne – kształtowanie umiejętności korzystania z zabawek w sposób nie wywołujący hałasu.

RANEK

Zabawy swobodne – zachęcanie do zabawy w małych zespołach.

„Policz wyrazy” – zabawa słowna.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel mówi zdania, a dzieci liczą ile słów jest w każdym zdaniu. Następnie dzieci układają zdania ze wskazaną przez nauczyciela liczbą słów.

Karta pracy, cz. 2, s. 72.

Doprowadź litery do okienek i wpisz je w odpowiednie miejsca. Przeczytaj wyrazy, a dowiesz się co dzieci podarowały dla babci i dziadka. Wykonaj odpowiednie rysunki.

„Zabawy z dziadkiem i babcią” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 20

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Świętujemy Dzień Babci i Dziadka”
– grupowe spotkanie z dziadkami.

Cele:

- Czerpanie radości ze spotkania z najbliższymi.
- Budzenie szacunku do osób starszych.
- Wdrażanie do występów przed publicznością.

Środki dydaktyczne: inscenizacja Doroty Kossakowskiej

Przebieg:

Inscenizacja.

Dziecko

Wszystkich zebranych gości serdecznie witamy
i na nasz występ dzisiaj zapraszamy.

Dziecko 1

Dzień szczególny w kalendarzu, raz w roku się zdarza.
Wszystkich dziadków oraz babcie, uwagą obdarza.

Dziecko 2

Dziś ich święto, wszyscy wiemy, wszyscy się cieszymy.
A więc będzie przedstawienie, życzenia złożymy.

Dziecko 3

Wszystkie babcie wszystkich dziadków szczerze zapewniamy,
że wierszyki wam powiemy, oraz zaśpiewamy.

Dziecko 4

Kto jest najważniejszy dla wnuczki i wnuka?
Kto, gdy jestem smutny rozwiązania szuka?

Dziecko 5

Kto ma czas, cierpliwość, zna moje humory?

Kto pociesza zawsze kiedy jestem chory?

Dziecko 6

Z kim odpocząć można, albo iść na lody?

Z kim można nad morzem zrobić skok do wody?

Wszyscy

Dobrze o tym wiemy, to nasi dziadkowie.

Oni są najlepsi, każdy dziś to powie.

Piosenka „Moja babcia”

Dziecko 7

Dzisiaj święto babci, dziadka wszyscy o tym wiemy.

A więc za to, że ich mamy dziś podziękujemy.

Dziecko 8

Za to, że są zawsze z nami, że nam pomagają.

Za to, że cierpliwość wielką do swych wnuków mają.

Dziecko 9

Ja pamiętam wszystkie moje złe humory.

Moje grymaszenia... bagaż tego spory.

Dziecko 10

A babcia?

Babcia jest kochana, chętna do pomocy.

Przez wszystkie dni w roku, a czasem i w nocy.

Dziecko 11

Z dziadkiem są wspaniałe dalekie wyprawy.

Dziadek zawsze jest gotowy do wspólnej zabawy.

Dziecko 12

Mój dziadek uwielbia biegać z przeszkodami.

Karkówkę na grillu, pączki z malinami.

Dziecko 13

Z babcią oraz dziadkiem świat dziś poznajemy.

I niejedną górę jeszcze zdobędziemy.

Dziecko 14

Co ci życzyć droga babciu w dniu twojego święta?
Chyba tego żebyś była zawsze uśmiechnięta.

Dziecko 15

Byś kochała swoje wnuki mocno, z całej siły.
I nie pamiętała, że niegrzeczne były.
Nie słuchały babci, czasem jeść nie chciały.

Wszyscy

Chcemy, aby wszystkie babcie o tym zapomniały.

Dziecko 16

Dziadkowi życzymy zdrowia oraz siły.
By wszystkie dni życia najszczęśliwsze były.

Dziecko 17

Aby siła była do zabaw z wnukami.
Aby jak najdłużej dziadek mógł być z nami.

Dziecko 18

Były wiersze, będą tańce, w dniu waszego święta.
Niechaj nasza babcia, dziadek, dzień ten zapamięta.

Dowolny taniec przygotowany przez dzieci.

Wręczenie prezentów przygotowanych przez dzieci.

Temat 2: „Ćwiczenia z kawałkiem krepy”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 20.

Cele:

- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Zapoznanie się z zasadami zabawy „Berek z imionami”.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Idziemy zwartą grupą” – spacer – kształcenie umiejętności chodzenia w parach.

POPOŁUDNIE

„Spacer babci i dziadka” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 73.

Połącz kubki z talerzykami. Pokoloruj rysunki. Zaprojektuj kubek i talerz dla babci i dziadka.

„Kolorowe ciasteczka” – lepienie z plasteliny.

Dzieci lepią z plasteliny ciasteczka, ozdabiają je kolorowymi cekinami.

Zabawy swobodne – kształtowanie umiejętności korzystania z zabawek w sposób nie wywołujący hałasu.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ŻYCIE W KRAINIE LODU I ŚNIEGU

Dzień 1

Temat dnia: **GDZIE MIESZKAJĄ ESKIMOSI?**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do reagowania na polecenia nauczyciela.

„Samogłoska w roli głównej” – zabawa słowna.

„Kto lubi śnieg?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 21

II „Poznajemy śnieżne krainy” – rozmowa na podstawie ilustracji i opowiadania nauczyciela – rozwijanie zainteresowań przyrodniczych.

„Zaprzęgi reniferów” – zabawa muzyczno – ruchowa.

„Krajobraz śnieżnej krainy” – malowanie pastą do zębów – zapoznanie z nową techniką plastyczną.

„Śnieżynki” – spacer – obserwacja śniegu, rozpoznawanie symetrycznego kształtu jego płatków.

III „Wirujące płatki śniegu” – zabawa ruchowo – oddechowa.

Improwizacje ruchowe do muzyki „Cztery pory roku – Zima” A. Vivaldiego.

Zabawy swobodne – zachęcanie do niesienia pomocy poprzez porządkowanie zabawek po skończonej zabawie.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do reagowania na polecenia nauczyciela.

„Bałwan” – zabawa plastyczna.

Dzieci formują kule z białych papierowych serwetek i przyklejają je na szarym papierze komponując postać bałwana. Dorysowują kredkami pastelowymi brakujące elementy postaci.

„Samogłoska w roli głównej” – zabawa słowna.

Dzieci podają słowo rozpoczynające się samogłoską, a następnie układają z nim zdanie.

„Kto lubi śnieg?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 21

„Śnieżne zasy” – Dzieci maszerują w dowolnych kierunkach wysoko podnosząc kolana. Naśladują chodzenie przez zasy śniegu.

„Zamieć śnieżna” – Nauczyciel wolno potrząsa tamburynem. Dzieci – śnieżynki, wirują. Przy szybkich, głośniejszych dźwiękach, dzieci naśladują zamieć śnieżną. Ręce mają uniesione w górę, wykonują nimi szybkie ruchy, naśladując szum wiatru. Gdy muzyka cichnie, śnieżynki opadają na ziemię. Dzieci wykonują przysiad podparty.

„Niedźwiedź odpoczywa” – Dzieci powoli maszerują na czworakach w różnych kierunkach. na zawołanie „niedźwiedź odpoczywa” – wykonują siad skrzyżny.

„Kra lodowa” – na dywanie leżą rozłożone gazety. Dzieci poruszają się po sali przeskakując z jednej gazety na drugą.

„Bitwa na śnieżki” – Dzieci gniotą gazetę i robią z niej kulkę. Leżąc na środku lina dzieli salę na dwie części. Dzieci podzielone są na dwie grupy. Ustawiają się po obu stronach liny i przerzucają kulki na stronę przeciwnika.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Poznajemy śnieżne krainy” – rozmowa na podstawie ilustracji i opowiadania nauczyciela.

Cele:

- Rozwijanie zainteresowań przyrodniczych.
- Wzbogacanie wiadomości na temat życia w różnych częściach świata.
- Doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające Arktykę i Antarktydę, globus, mapa, papierowe ryby ze spinaczami, wędki z magnesami, niebieski sznurek, dowolna muzyka taneczna

Przebieg:

„Gdzie są zimne krainy?” – oglądanie mapy i globusa.

Nauczyciel pokazuje dzieciom na mapie i globusie, gdzie znajduje się Arktyka i Antarktyda. Wskazuje Grenlandię jako miejsce, zamieszkiwane przez Eskimosów.

„Lodowe krainy” – słuchanie opowiadania nauczyciela.

Są takie miejsca na Ziemi, które pokrywa lód i śnieg. Nie ma tam pięknych drzew i kwitnących kwiatów. Niskie temperatury i śnieg nie pozwalają na to, aby rozwinęła się bujna roślinność. Są tam głównie trawy, mchy, porosty, krzewinki i karłowate drzewa. Zwierzęta tam mieszkające zabezpiecza przed mrozem grube futro i warstwa tłuszczu zgromadzona pod skórą. Arktyka to obszar Ziemi otaczający biegun północny. Centrum Arktyki to Ocean Arktyczny, który w dużej części pokryty jest lodem. Mieszkają tam Eskimosi i Lapończycy. W czasie polowań myśliwi korzystają z igloo – domów zbudowanych z bloków śniegowych, która zazwyczaj przybiera formę kopuły zbudowanej na planie koła. Wejście do igloo zasłonięte jest skórą. Antarktyda to kontynent położony najdalej na południe Ziemi. Znajduje się na nim geograficzny biegun południowy. Około 98 % Antarktydy pokrywa polarna czapa lodowa. Antarktyda jest najzimniejszym, najbardziej suchym i wietrznym kontynentem.

Oglądanie ilustracji przedstawiających zimne krainy.

Dzieci oglądają ilustracje przedstawiające Antarktydę, Arktykę – wypowiadają się na temat krajobrazu i warunków życia. Podają informacje, które udało się im zapamiętać.

„Łowienie ryb” – zabawa zręcznościowa.

Nauczyciel rozkłada na dywanie niebieski szyfon imitujący morze i rozkłada na nim różniące się między sobą papierowe rybki ze spinaczami. Dzieci podzielone są na 4 grupy. Każda grupa dostaje wędkę (laska gimnastyczna ze sznurkiem i magnesem) i stara się złowić jak najwięcej rybek. Po zakończonej zabawie dzieci przeliczają rybki. Ustalają, która grupa złowiła najwięcej rybek. Wokół „morza” układają zaproponowany przez siebie rytm.

„Zaprzęgi reniferów” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Dzieci dobierają się parami i tworzą zaprzęgi reniferów. Gdy gra muzyka, zaprzęgi poruszają się po sali w różnych kierunkach. Gdy muzyka milknie, zaprzęgi stoją w bezruchu.

**Temat 2: „Krajobraz śnieżnej krainy”
– malowanie pastą do zębów.****Cele:**

- Zapoznanie z nową techniką plastyczną.
- Utrwalenie charakterystycznych cech zimnych obszarów świata.
- Rozwijanie inwencji twórczej.

Środki dydaktyczne: rymowanka „Wyprawa” Doroty Kossakowskiej, niebieskie kartki A4, pasta do zębów, pędzle

Przebieg:

Zabawa ze śpiewem.

Dzieci ustawiają się jedno za drugim, maszerują śpiewając za nauczycielem rymowaną na melodię „Jedzie pociąg”.

Wyprawa

Na wyprawę jedziemy,
ciepło się ubierzemy.
Do lodowej krainy,
jadą chłopcy, dziewczyny.
Zobaczymy niedźwiedzia,
może jedną rybę da.
Albo sami złapiemy,
przecież wszystko umiemy.

„Jak jest w lodowej krainie?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci wypowiadają się na temat krajobrazu lodowej krainy.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Dzieci otrzymują niebieskie kartki, na których malują białą pastą do zębów krajobraz lodowej krainy oraz zwierzęta, które tam mieszkają.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja prac i urządzenie wystawki.

„Kto się schował w igloo?” – zabawa doskonaląca spostrzegawczość.

Dzieci stoją w kole. na środku leży chusta animacyjna. Jedno dziecko wychodzi z sali, a w tym czasie jedno lub dwoje dzieci wchodzi pod chustę. Osoba, która była za drzwiami musi odgadnąć kto jest w „igloo”.

„Śnieżynki” – spacer – obserwacja śniegu, rozpoznawanie symetrycznego kształtu jego płatków.

POPOŁUDNIE

„Wirujące płatki śniegu” – zabawa ruchowo – oddechowa.

Dzieci otrzymują paski białej bibuły. Dmuchaają na nią wprawiając bibułę

w ruch. Następnie rwą bibułę na drobne kawałki i wrzucają je na chustę animacyjną. Falują chustą delikatnie wprowadzając „płatki śniegu” w ruch. Przy szybkich ruchach płatki unoszą się w górę, a dzieci obserwują spadający „śnieg”.

Improwizacje ruchowe do muzyki „Cztery pory roku – Zima” A. Vivaldiego.

Zabawy swobodne – zachęcanie do niesienia pomocy poprzez porządkowanie zabawek po skończonej zabawie.

Dzień 2

Temat dnia: **CZY ZNASZ TE ZWIERZĘTA?**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – zachęcanie do samodzielnego zagospodarowania czasu wolnego.

„Zimowe rysowanki” – zabawa plastyczna.

„Kto lubi śnieg?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 21

II „Zwierzęta Arktyki i Antarktydy” – wypowiedzi w oparciu o zgromadzone ilustracje i wiedzę dzieci – wzbogacanie wiedzy dziecka na temat zwierząt polarnych.

„Śnieg” – zabawa z chustą animacyjną.

„Mali artyści” – śpiewanie rymowanek – umuzykalnianie dzieci.

„Lepimy bałwana” – zabawy na placu przedszkolnym – czerpanie radości ze wspólnej zabawy.

III „W lodowej krainie” – zabawa rytmiczno – ruchowa.

„Wyrazy i sylaby” – zabawa słowna.

Zabawy swobodne – odczuwanie radości ze wspólnej zabawy.

RANEK

Zabawy swobodne – zachęcanie do samodzielnego zagospodarowania czasu wolnego.

„Zimowe rysowanki” – zabawa plastyczna.

Dzieci rysują kredkami ołówkowymi to co kojarzy się im z zimą. Nauczyciel

zwraca uwagę na odpowiednią siłę nacisku dłoni na papier. Po wykonaniu pracy dzieci wypowiadają się na temat swoich rysunków.

„Góra – dół, lewa – prawa strona” – zabawa dydaktyczna.

Wszystkie dzieci stoją w jednej linii. Nauczyciel przesuwając rękę wzdłuż kręgosłupa uświadamiając mu kierunek góra – dół. Dzieci wykonują przysiad przenosząc całe swoje ciało w dół, a następnie prostują się i wyciągają ręce w górę. Ćwiczenie to dzieci powtarzają kilkakrotnie. Mówią co widzą w dole, a co widzą w górze.

Dzieci kładą swoją dłoń tam, gdzie bije serce – ustalają, że to lewa strona. Pokazują lewe ucho, lewe ramię, lewą rękę i lewą nogę. Następnie wskazują prawą rękę, ramię, nogę, ucho.

Mówią co widzą po prawej a co po lewej stronie.

„Kto lubi śnieg?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 21

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Zwierzęta Arktyki i Antarktydy” – wypowiedzi w oparciu o zgromadzone ilustracje i wiedzę dzieci.

Cele:

- Wzbogacanie wiedzy dziecka na temat zwierząt polarnych.
- Rozwijanie logicznego myślenia.
- Zachęcanie do wielozdaniowych wypowiedzi na określony temat.

Środki dydaktyczne: zagadki Bożeny Koronkiewicz, ilustracje przedstawiające zwierzęta polarne, *Karta pracy*, cz. 2, s. 74

Przebieg:

Rozwiązywanie zagadek.

Mieszka w krainie śniegu i lodu

Lecz się nie boi zimowych chłodów.

Ma białe futro, które go grzeje,

Gdy mróz jest duży oraz wiatr wieje.

(niedźwiedź polarny)

Brązowo – szary lub śnieżnobiały,

Przemierza obszar Arktyki cały.

Ma w polskich lasach kuzyna swego,

Też z piękną kitą, ale rudego.

(lis polarny)

W wodzie porusza się zwinnie, szybko,
Choć przecież ssakiem jest, a nie rybką.
Za to na lądzie nie ćwiczy biegów,
W słońcu się grzeje leżąc na śniegu. (foka)

Chociaż to ptaki, lecz nie latają,
W czarnym ubranku przód biały mają.
W dużej gromadzie dobrze się czują,
Świetnie pływają oraz nurkują. (pingwiny)

Wypowiedzi dzieci na temat zwierząt polarnych.

Dzieci wypowiadają się na temat zwierząt polarnych w oparciu o zgromadzone ilustracje oraz posiadaną wiedzę. Nauczyciel w miarę potrzeb wzbogaca wiedzę dzieci na temat zwierząt Arktyki i Antarktydy.

Niedźwiedź polarny zamieszkuje Arktykę. Żyje około 30 lat. Niedźwiedź polarny przystosował się do życia na lądzie, morzu i lodzie. Znaczoną część roku spędza wzdłuż skutych lodem brzegów oraz dryfujących krach lodowych. Umie pływać. Potrafi robić to długo, choć niezbyt szybko. Dorosłe samce mogą ważyć nawet 600 kg oraz mieć długość około 3 metrów.

Foka ma szare lub ciemnoszare futro. Długość jej ciała dochodzi do 2 metrów. Foka potrafi szybko pływać używając do tego płetw. Pod skórą ma zgromadzoną grubą warstwę tłuszczu, który pomaga jej utrzymać ciepło w lodowatej wodzie. Foki zamieszkują Antarktydę.

Morsy występują w płytkich wodach Arktyki. Ich skóra jest jasnobrązowa. Morsy posiadają kły, które osiągają około metra długości. Żywią się ślimakami, rybami.

Lis polarny żywi się ptakami, małymi ssakami, rybami. Często towarzyszy niedźwiedziom licząc na pozostałości z ich zdobyczy.

Pingwiny to ptaki morskie. Najliczniej występują wokół Antarktydy. Żywią się rybami i skorupiakami morskimi. Nie potrafią latać, ale sprawnie pływają pod wodą. Ich ciało pokryte jest łuskowatymi piórami ściśle przylegającymi do siebie.

Renifer arktyczny zamieszkuje Arktykę. Żywi się mchami, porostami, trawą. Renifery mają wełnistą sierść chroniącą je przed mrozem. Posiadają szerokie racice, co ułatwia reniferom poruszanie się po śniegu.

Karta pracy, cz. 2, s. 74.

Gdzie mieszkają zwierzęta polarne? Nazwij je. Podziel ich nazwy na sylaby.

„Gdzie mieszkają te zwierzęta?” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel rozkłada na dywanie różne zwierzęta: polarne, egzotyczne, domowe. Dzieci segregują zwierzęta dzieląc je na trzy grupy. Po utworzeniu grupy zwierząt polarnych wymieniają nazwę każdego zwierzęcia i układają z nią zdania.

„Śnieg” – zabawa z chustą animacyjną.

Dzieci delikatnie falują chustą – wieje lekki wietrzyk, falują mocniej – wieje silny wiatr, przy gwałtownym falowaniu jest zamieć śnieżna. Na sygnał dziewczynki podnoszą chustę do góry, a chłopcy chowają się pod nią – chronią się przed zamiecią śnieżną w igloo. Dziewczynki opuszczają chustę. Przy kolejnym powtórzeniu zabawy pod chustę wchodzi dziewczynki.

Temat 2: „Mali artyści”
– śpiewanie rymowanek.

Cele:

- Umuzykalnianie dzieci.
- Rozwijanie inwencji twórczej.
- Kształtowanie słuchu brzmieniowego.

Środki dydaktyczne: muzyka taneczna, nagrania różnych dźwięków, rymowanki Doroty Kossakowskiej, białe kartki papieru, bębenek

Przebieg:

Muzyczna powitanka.

Dzieci witają się z kolegami śpiewając powitankę na dowolną melodię, np. Jestem wesoła Kasia, witam was. Jestem dowcipny Marcin, witam was. Jestem pracowity Krzyś, witam was.

Zapamiętaj dźwięki.

Dzieci słuchają prezentowanych przez nauczyciela dźwięków: głośnych, cichych, długich, krótkich. Następnie powtarzają dźwięki, które zapamiętały.

Śpiewanie rymowanek.

Dzieci śpiewają rymowanki na melodię „Mam chusteczkę haftowaną”.

Dwa pingwiny oraz orka,
płyną na śniadanie.
Smaczną rybę jedną, drugą,
pingwin dziś dostanie.

Ten polarny biały niedźwiedź
lubi zimną wodę.
W wodzie łowi sobie rybę,
ma tam też ochłodę.

Kra lodowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie muzyki tanecznej. Podczas przerwy w muzyce nauczyciel wystukuje na bębnie rytm ćwierćnotowy, a dzieci chodzą po rozłożonych na podłodze kartkach papieru, które imitują krę lodową.

„W lodowej krainie” – zabawa rytmiczno – ruchowa.

Dzieci powtarzają rytmicznie za nauczycielem słowa rymowanki: „W lodowej krainie, życie miło płynie” uderzając jednocześnie w tym rytmie w różne części ciała (ręce, kolana, uda, ramiona, łydki).

„Lepimy bałwana” – zabawy na placu przedszkolnym – czerpanie radości ze wspólnej zabawy.

POPOŁUDNIE

„W lodowej krainie” – zabawa rytmiczno – ruchowa.

Karta pracy, cz. 2, s. 75.

Popatrz uważnie na obrazki. Poszukaj 8 szczegółów, którymi się różnią.

„Wyrazy i sylaby” – zabawa słowna.

Nauczyciel mówi zdanie. Wyznaczone dziecko powtarza zdanie za nauczycielem, liczy ile wyrazów jest w zdaniu, a następnie wypowiada zdanie dzieląc każdy wyraz na sylaby. Liczy ile sylab jest w zdaniu.

Zabawy swobodne – odczuwanie radości ze wspólnej zabawy.

Dzień 3

Temat dnia: PINGWINY NA START

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – uznawanie wzajemnych praw do zabawy.

„Zapamiętaj kolejność” – zabawa dydaktyczna.

„Kto lubi śnieg?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 21

II „Zawody pingwinów” – liczebniki porządkowe – doskonalenie umiejętności matematycznych.

„Skoki przez krę lodową” – zabawa ruchowa z liczeniem.

„W krainie lodu i śniegu” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 21 – zapoznanie się z nową formą prowadzenia zajęć – tor przeszkód.

„Sprawne przedszkolaki” – spacer – wyrabianie sprawności w czynnościach związanych z ubieraniem się.

III „Skoki przez krę lodową” – zabawa ruchowa z liczeniem.

„Ułóż w całość” – układanie pociętych obrazków.

Zabawy swobodne – wdrażanie do używania umiarkowanego głosu.

RANEK

Zabawy swobodne – uznawanie wzajemnych praw do zabawy.

„Zapamiętaj kolejność” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel przygotowuje dzieciom dowolny zestaw obrazków i prezentuje je na tablicy. Dzieci zapamiętują ich kolejność. Następnie zamykają oczy a nauczyciel zmienia kolejność obrazków. Dzieci ustalają, który obrazek zmienił miejsce.

„Poszukiwacze głosek” – zabawa słowna.

Nauczyciel przygotowuje obrazki. Dzieci losują po jednym obrazku, wyróżniają pierwszą głoskę i szukają w sali jak najwięcej przedmiotów, których nazwa rozpoczyna się na wyróżnionej głoskę.

„Kto lubi śnieg?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 21

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Zawody pingwinów”
– liczebniki porządkowe.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności matematycznych.
- Rozwijanie umiejętności posługiwania się liczebnikami głównymi i porządkowymi.
- Stwarzanie sytuacji do osiągnięcia indywidualnych sukcesów.

Środki dydaktyczne: wiersz „Zawody pingwinów” Doroty Kossakowskiej, sylwety pingwinów – po 6 dla każdego dziecka, dywaniki, kubek, 6 kasztanów, bębenek.

Przebieg:

„Zawody pingwinów” – słuchanie wiersza.

Sześć pingwinów się zebrało,
chcą zrobić zawody.
Będą biegi przez przeszkody
i skoki do wody.

Pierwszy pingwin jest wesoły.
Wierzy w swoje siły.
Umie skakać znakomicie,
treningi już były.

Drugi pingwin to mistrz skoków,
wzwyż oraz do wody.
Będą wielką przyjemnością
dla niego zawody.

Trzeci pingwin znany z tego,
że lubi podróże.
Umie robić szybkie skoki,
małe oraz duże.

Czwarty nigdy zaś nie skakał,
ale świetnie pływa.
Może on zostanie mistrzem?
Bo często tak bywa.

Piąty pingwin – „Szybka Strzała”,
lubi łowić ryby.
Gdyby mieszkał u nas w lesie,
to zbierałby grzyby.

Szósty pingwin jest najmniejszy
z towarzystwa tego.
Ale w biegach oraz skokach
nie ma mu równego.

Który pingwin będzie pierwszy?
Kto mistrzem zostanie?
Kto w nagrodę smacznych rybek
cały kosz dostanie?

Pierwszy, drugi, trzeci, czwarty
Piąty czy też szósty?
Nie wiadomo który wygra,
Lecz kosz szybko będzie pusty.

Rozmowa w oparciu o wiersz.

- Ile było pingwinów?
- Co chcą zorganizować pingwiny?
- Który pingwin jest wesoły i wierzy w swoje siły?
- Co potrafi pierwszy pingwin?
- Który z kolei pingwin jest mistrzem skoków?
- Który z kolei pingwin lubi podróże?
- Jakie skoki umie robić trzeci pingwin?
- Który z kolei pingwin nigdy nie skakał?
- Co potrafi świetnie robić czwarty pingwin?
- Który pingwin ma na imię „Szybka Strzała”?
- Co lubi robić piąty pingwin?
- Co robiłby piąty pingwin, gdyby mieszkał u nas w lesie?
- Który pingwin jest najmniejszy?
- Co będzie nagrodą w zawodach pingwinów?

„Liczę to co słyszę” – ćwiczenia liczbowe.

Każde dziecko otrzymuje 6 pingwinów wyciętych z papieru. Nauczyciel wrzuca do kubeczka określoną ilość kasztanów (1 – 6). Dzieci liczą ile kasztanów wpadło do kubka i tyle pingwinów układają przed sobą na dywaniku. Mówią jak wygląda pierwszy pingwin (np. ma kokardkę), drugi (np. trzyma rybę) itd.

„Pingwiny” – dodawanie i odejmowanie.

Dzieci wykonują działania matematyczne zgodnie z poleceniem nauczyciela. Do przeliczania wykorzystują sylwety pingwinów.

- Cztery pingwiny pływały w morzu. Podpłynął do nich jeszcze jeden pingwin. Ile pingwinów pływa teraz w morzu?

- Sześć pingwinów bawiło się na śniegu. Cztery pingwiny poszły spać. Ile pingwinów zostało?

- Dwa pingwiny zjeżdżały z górki. Przyszły do nich jeszcze cztery pingwiny. Ile pingwinów zjeżdża teraz z górki?

- Pięć pingwinów siedziało na krze lodowej. Cztery z nich wskoczyły do wody. Ile pingwinów zostało na krze lodowej?

„Skoki przez krę lodową” – zabawa ruchowa z liczeniem.

Dzieci wydzierają z gazety dowolny kształt, który będzie krę lodową. Układają je na dywanie. Poruszają się swobodnie po sali. na sygnał zatrzymują się i skaczą przez krę lodową tyle razy, ile uderzeń w bębenek wykonanych przez nauczyciela usłyszą.

**Temat 2: „W krainie lodu i śniegu”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 21.****Cele:**

- Zapoznanie się z nową formą prowadzenia zajęć – tor przeszkód.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Forma: tor przeszkód

Przybory: na 1 tor przeszkód (6 woreczków gimnastycznych, 3 języki lub 3 woreczki, 15 szarf, 2 hula hop, 1 laska gimnastyczna)

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna: Dzieci ćwiczą na boso.

Zabawa ożywiająca: „Ciepło, zimno”.

Na hasło „ciepło” dzieci biegają na paluszkach, na hasło „zimno” zatrzymują się i zaciskają palce u stóp w „pięści”. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

3. Część główna:

Nauczyciel rozstawia 2 jednakowe tory przeszkód. Przeszkody:

1. Start: 4 woreczki (*przechodzimy po woreczkach*).
 2. Łaska gimnastyczna (*przemieszczamy się jak papużka na drążku*).
 3. Szarfa (*przekładamy szarfę przez ciało od dołu do góry*).
 4. Hula hop (*zaczepiamy palce stóp o krawędź i przemieszczamy się w prawą stronę po obwodzie hula hop zataczając kółeczko i zmiana kierunku*).
 5. 3 języki lub 3 woreczki ułożone jeden za drugim w linii prostej (*przechodzimy*).
 6. 4 szarfy ułożone jedna za drugą w odstępach około 40 cm (*przeskakujemy obunóż z szarfy do szarfy*).
 7. Hula hop i 2 woreczki (*palcami prawej stopy przekładamy woreczki do hula hop, palcami lewej stopy przekładamy woreczki na zewnątrz hula hop*).
 8. Wracamy na linię startu po wyznaczonej linii zrobionej z 10 szarf lub po brzegu dywanu, podczas powrotu ustawiamy stopę za stopą.
- Tor przeszkód pokonujemy 4 razy. Dzieci pomagają nauczycielowi uporządkować sprzęt.

4. Część końcowa:

Ćwiczący w parach siadają jedna osoba za drugą i uczą się wierszyka masażyka:

Płynie sobie rzeczka – *rysujemy dłonią falę na plecach osoby współwiczącej*

Tu kładeczka – *kładziemy całą dłoń na plecach osoby współwiczącej*.

Po kładeczce przeszyły konie – *stukamy paluszkami tak jakby biegły konie*.

Potem słońce – *zaciskamy dłonie w pięści i piąstkami lekko stukamy w plecy osoby współwiczącej*.

Potem pani na szpileczkach – *palcami wskazującymi i środkowymi kroczy po plecach*.

Z gryzącymi pieseczkami – *lekko podszczypujemy plecy*.

Zaświeciło słońeczko – *kładziemy dłoń na środku pleców i rozcieramy na boki*.

Padął drobny deszczyk – *delikatnie stukamy paluszkami po plecach współwiczącego*.

Przeszedł dreszczyk – *łaskoczemy po szyi*.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Sprawne przedszkolaki” – spacer – wyrabianie sprawności w czynnościach związanych z ubieraniem się.

POPOŁUDNIE

„Skoki przez krę lodową” – zabawa ruchowa z liczeniem.

„Ułóż w całość” – układanie pociętych obrazków.

Dzieci układają w całość pocięte na części obrazki zwierząt polarnych.

Karta pracy, cz. 2, s. 75

Rysuj po śladzie.

Zabawy swobodne – wdrażanie do używania umiarkowanego głosu.

Dzień 4

Temat dnia: WESOŁE PINGWINY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do korzystania ze sprzętu i zabawek zgodnie z ustalonymi zasadami.

„Skrzypiący śnieg” – zabawa ortofoniczna.

„Kto lubi śnieg?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 21

II „Zabawy pingwinów” – opowieść ruchowa – rozwijanie inwencji twórczej.

„Niedźwiedź – przyjaciel pingwina” – zabawa muzyczno – ruchowa.

„Pingwiny” – wycinanie i łączenie papieru – zapoznanie ze sposobem wykonania pingwina.

„Chcemy być zdrowi” – spacer – uświadomienie, że spacer to jeden ze sposobów nabywania odporności na choroby.

III „Taniec pingwinów” – improwizacja ruchowa przy muzyce tanecznej.

„Liczba pojedyncza i mnoga” – ćwiczenia słowne.

Zabawy swobodne – wdrażanie do niesienia pomocy poprzez porządkowanie zabawek.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do korzystania ze sprzętu i zabawek zgodnie z ustalonymi zasadami.

„Śnieżynki” – ćwiczenia grafomotoryczne.

Kreślenie kształtu śnieżynki w powietrzu, na papierze, rysowanie po śladzie i samodzielnie.

„Skrzypiący śnieg” – zabawa ortofoniczna.

Ćwiczenie narządów mowy na zgłoskach: trach, trach, skrzyp, skrzyp.

„Kto lubi śnieg?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 21

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Zabawy pingwinów”
– opowieść ruchowa.

Cele:

- Rozwijanie inwencji twórczej.
- Wyrabianie umiejętności reakcji na różne wartości rytmiczne.
- Ćwiczenie umiejętności świadomego dysponowania ruchem.

Środki dydaktyczne: opowieść ruchowa „Zabawy pingwinów” Agnieszki Olędzkiej, tamburyno

Przebieg:

Małe pingwiny obudziły się wczesnym rankiem (*dzieci przeciągają się, ziewają*). Tupnęły trzy razy prawą nogą i trzy razy lewą nogą (*dzieci tupią prawą i lewą nogą*). Zamachały swoimi skrzydełkami (*dzieci wyciągają ręce w bok i naśladują machanie skrzydłami*). Postanowiły urządzić zabawę na śniegu. Szybko przebierały nogami, później chodziły wolno, unosząc wysoko kolana (*szybki bieg w miejscu, a następnie marsz w miejscu z wysokim unoszeniem kolan*). Zróbmy zawody w skokach na odległość – zaproponował jeden z pingwinów. I pingwinki zaczęły skakać: hop, hop, hop (*dzieci wykonują skoki do przodu*). A teraz turlamy się po śniegu z wysokiej góry (*dzieci kładą się na podłozę i turlają się*). Pingwiny zjechały w dół, wstają, czyszczą swoje pióra (*dzieci naśladują czyszczenie piór*). Piórka są czyste, nóżki wyćwiczone. Możemy więc zatańczyć swój pingwini taniec. Stajemy w kole, śpiewamy i tańczymy (*dzieci powtarzają za nauczycielem tekst śpiewany na melodię „Wlazł kotek na płotek”*).

Pingwiny dziś tańczą raz, dwa, trzy,
więc podaj mi rękę teraz ty.
Tupiemy nogami raz, dwa, trzy,
A teraz klaszczemy ja i ty.
Wesoła zabawa dalej trwa,
bo dobry humor pingwin ma.

„Niedźwiedź – przyjaciel pingwina” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Nauczyciel gra na tamburynie trzy różne akompaniamenty, a dzieci wykonują odpowiednie czynności.

- akompaniament ćwierćnutowy – dzieci poruszają się na czworakach – niedźwiedzie idą na spacer.
- głośny dźwięk, a następnie rytm ósemkowy – niedźwiedzie wskakują do wody i gonią rybę.
- akompaniament wolny i cichy – niedźwiedzie siedzą na krze lodowej i odpoczywają.

„Zwierzęta polarne” – improwizacja ruchowa.

Dzieci stoją w kole. Do środka koła wchodzi jedno dziecko i naśladuje ruchy wybranego zwierzęcia: pingwina, niedźwiedzia polarnego, zająca, ryby. Pozostałe dzieci wykonują ruchy pokazane przez kolegę poruszając się po całej sali. na umówiony sygnał, np. uderzenie w bębenek, dzieci wracają do koła i kolejna osoba prezentuje wybrane przez siebie zwierzę.

Temat 2: „Pingwiny” – wycinanie i łączenie papieru.

Cele:

- Zapoznanie ze sposobem wykonania pingwina.
- Zachęcanie do czynnego udziału w zabawach ruchowych.
- Doskonalenie sprawności manualnej.

Środki dydaktyczne: rolki po papierze toaletowym, klej, mazaki, papier czarny, biały, pomarańczowy

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki.

Jestem ptakiem lecz nie latam,
za to świetnie pływam.

W zimnych miejscach się poruszam
i ryby zdobywam.

(pingwin)

„Jak wygląda pingwin” – wypowiedzi dzieci.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Aby powstał pingwin dzieci wykonują następujące czynności:

- oklejenie rolki po papierze toaletowym czarnym papierem,
- wycięcie z białego papieru owalu i przyklejenie go w dolnej części rolki (brzuch),
- wycięcie z pomarańczowego papieru trójkąta i naklejenie go powyżej brzucha (dziób),

- wycięcie 2 białych kółek i przyklejenie ich nad dziobem, narysowanie czarnym flamastrem źrenic,
- wycięcie z czarnego papieru 2 skrzydeł i przyklejenie ich na bokach,
- wycięcie nóg z pomarańczowego papieru i przyklejenie ich.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Parada pingwinów – prezentacja prac.

Dzieci prezentują swoje pingwiny, mówią jakie imię wybrały dla swoich ptaków.

„Taniec pingwinów” – improwizacja ruchowa przy muzyce tanecznej.

„Chcemy być zdrowi” – spacer – uświadomienie, że spacer to jeden ze sposobów nabywania odporności na choroby.

POPOŁUDNIE

„Taniec pingwinów” – improwizacja ruchowa przy muzyce tanecznej.

„Liczba pojedyncza i mnoga” – ćwiczenia słowne.

Nauczyciel wymienia nazwę zwierzęcia w liczbie pojedynczej, a dzieci podają nazwę w liczbie mnogiej.

Karta pracy, cz. 2, s. 76

Pokoloruj obrazek według wzoru.

Zabawy swobodne – wdrażanie do niesienia pomocy poprzez porządkowanie zabawek.

Dzień 5

Temat dnia: POLARNICY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania ustalonych zasad.

„Szukamy niedźwiedzia” – zabawa dydaktyczna.

„Kto lubi śnieg?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 21

II „Wyprawa polarnika” – zabawa dydaktyczna – utrwalenie wiadomości o Arktyce i Antarktydzie.

„Kra lodowa” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„W krainie lodu i śniegu” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 21 – zapoznanie się z nową formą prowadzenia zajęć – tor przeszkód.

„Co zmieniło się?” – spacer – obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie zimą.

III „Kra lodowa” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Śnieg” – rytmizacja rymowanki.

Zabawy swobodne – rozwijanie umiejętności zabawy w ciszy i spokoju.

RANEK

Zabawy swobodne – wdrażanie do przestrzegania ustalonych zasad.

„Szukamy niedźwiedzia” – zabawa dydaktyczna.

W różnych częściach sali nauczyciel umieszcza sylwety niedźwiedzi. Zadaniem dzieci jest znalezienie wszystkich ukrytych zwierząt.

„Płatki śniegu” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci układają na dłoni wycięty z papieru płatek śniegu. Ustawiają dłoń na wysokości ust i lekko dmuchają wprowadzając papier w ruch. Powoli zwiększają siłę natężenia powietrza, tak aby płatek spadł z dłoni.

„Kto lubi śnieg?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 21

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Wyprawa polarnika” – zabawa dydaktyczna.

Cele:

- Utrwalenie wiadomości o Arktyce i Antarktydzie.
- Zachęcanie do czynnego udziału w zabawach ruchowych.
- Wdrażanie do wypowiadania się na określony temat.

Środki dydaktyczne: rymowanka „Zima” do zabawy logorytmicznej Doroty Kosakowskiej, obrazki przedstawiające ubrania zimowe i letnie, kompas

Przebieg:

„Zima” – zabawa logorytmiczna.

Zima przyszła do nas – *marsz w miejscu*
pada, pada śnieg. – *naśladowanie spadającego śniegu*
Ulepimy dziś bałwana – *rysowanie w powietrzu bałwana*
urządzimy bieg. – *bieg w miejscu*

„Ciepło – zimno” – segregowanie.

Na dywanie leżą obrazki przedstawiające ubrania zimowe i letnie. Dzieci segregują je, nazywają części garderoby. Ustalają na jaką porę roku nadają się zgromadzone ubrania.

„Zimne krainy” – utrwalenie wiadomości.

Dzieci wymieniają nazwy zimnych miejsc na ziemi – Arktykę i Antarktydę. Nauczyciel przekazuje informacje o polarnikach i stacjach badawczych znajdujących się w zimnych obszarach świata.

„Co polarnik zabierze na wyprawę?”

Oglądanie wyposażenia polarnika, ustalanie do czego przydadzą się polarnikom poszczególne elementy wyposażenia. Demonstracja kompasu, wyznaczenie północy.

„Antarktyda i Arktyka”.

Dzieci odczytują zawieszone na tablicy napisy: Antarktyda, Arktyka. Pod napisami zawieszają ilustracje zwierząt zamieszkujących oba obszary.

Arktyka – niedźwiedź polarny, mors, renifer

Antarktyda – foka, pingwin

Dzieci słuchają nagrania z odgłosami zwierząt polarnych.

„Kra lodowa” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Na dywanie rozłożone są gazety – kry lodowe. Dzieci poruszają się swobodnie po sali. na hasło „kra lodowa” stają na najbliższej leżącej gazecie.

**Temat 2: „W krainie lodu i śniegu”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 21.**

Cele:

- Zapoznanie się z nową formą prowadzenia zajęć – tor przeszkód.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Co zmieniło się?” – spacer – obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie zimą.

POPOŁUDNIE

„Kra lodowa” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Śnieg” – rytmizacja rymowanki.

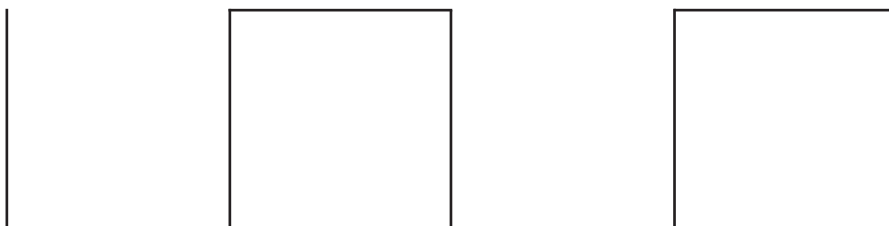
Dzieci siedzą przy stolikach i mają przed sobą kartki z narysowanym szlaczkiem. Wodzą palcem po narysowanym szlaczku wypowiadając jednocześnie słowa rymowanki. Jeden ruch ręki odpowiada jednej sylabie wierszyka. Następnie rysują po szlaczku kredką świecową zachowując taką samą zasadę – jedna wypowiedziana sylaba i jeden ruch ręki.

Śnieg pada, śnieg pada cały czas.

Na pola, na góry i na las.

Przybywa wciąż śniegu tu i tam.

Ulepię bałwana mówię wam.

Zabawy swobodne – rozwijanie umiejętności zabawy w ciszy i spokoju.

PIOSENKI

„Deszcz”

muzyka: Mirosław Krysztopa

słowa: Dorota Kossakowska

I Deszcz pada dziś od rana,
już zmoczył cały świat.
Deszcz lubią wszystkie drzewa,
i nawet mały kwiat.

Ref: Kap, kap, plum, plum, kap,
kap, plum, plum /2x
deszczowa brzmi muzyka.
Kap, kap, plum, plum, kap, kap,
plum, plum /2x
za chmurą słońce znika.

II Deszczowe chmury płyną,
a słońce smacznie śpi.
Gdzieś pod kamieniem małym,
o deszczu mrówka śni.

Ref: Kap, kap...

III Dziś idę po kałużach,
podziwiam mokry świat.
Spoglądam w niebo szare,
bo deszczyk to mój brat.

Ref: Kap, kap...

„Mikołaj”

muzyka: Jarosław Woźniewski

słowa: Dorota Kossakowska

1 Już Mi - ko - łaj je - dzie dro - gą przy - tu - pu - je le - wą no - gą

3 przy - tu - pu - je no - gą pra - wą wszy - stkie dzie - ci bi - ją bra - wo

5

7 Dziś Mi - ko - łaj szu - ka dzie - ci za - raz pre - zent do nich le - ci

9 wszy - scy dzi - siaj świę - tu - je - my za pre - zen - ty dzie - ku - je - my

11 Dziś Mi - ko - łaj szu - ka dzie - ci za - raz pre - zent do nich wle - ci

13 wszy - scy dzi - siaj świę - tu - je - my za pre - zen - ty dzie - ku - je - my

I Już Mikołaj jedzie drogą,
przypupuje lewą nogą.
Przypupuje nogą prawą,
wszystkie dzieci biją brawo.

II Dziś Mikołaj szuka dzieci,
zaraz prezent do nich wleci.
Wszyscy dzisiaj świętujemy,
za prezenty dziękujemy. /2x

„Aniołkowe granie”

muzyka: Mirosław Krysztopa

słowa: Dorota Kossakowska

I W niebie poruszenie, chyba coś się dzieje.
Dzisiaj każdy anioł wesoło się śmieje.

Ref: Aniołkowe granie z nieba dzisiaj płynie.
Anielskie śpiewanie nigdy nie zaginie. /2x

II Radosną nowinę niosą dziś do ludzi.
Każdy ją usłyszy, kto się tylko zbudzi.

Ref: Aniołkowe...

III Jezus się narodził, leży dzisiaj w żłobie.
Swoją wielką miłość chce zostawić tobie.

Ref: Aniołkowe...

„Moja babcia”

muzyka: Mirosław Krysztopa

słowa: Dorota Kossakowska

I Moja babcia czarodziejka,
umie szczęście wyczarować.
I w świat bajek oraz baśni,
lubi często podróżować.

Ref: Kocham moją babcię,
najmocniej na świecie.
Nigdzie tak wspaniałej
babci nie znajdziecie. /2x

II Lubi chodzić na spacer, z letnim wiatrem iść w zawody.
Kiedy ładna jest pogoda,
chętnie skacze też do wody.

Ref: Kocham moją babcię...

III Moja babcia pięknie tańczy,
tango oraz inne tańce.
Wtedy kiedy jest karnawał,
robi różne przebierańce.

Ref: Kocham moją babcię...